

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRKÇE SÖZLÜK'TE ARGO VE ARGOLAŞMA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hasibe SARIKAYA

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Türk Dili ve Edebiyatı Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Günay KARAAĞAÇ

EYLÜL – 2016

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRKÇE SÖZLÜK'TE ARGO VE ARGOLAŞMA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hasibe SARIKAYA

(Y1312.250008)

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Türk Dili ve Edebiyatı Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Günay KARAAĞAÇ

EYLÜL – 2016

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ

Yüksek Lisans Tez Onay Belgesi

Enstitümüz Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Türk Dili ve Edebiyatı Tezli Yüksek Lisans Programı **Y1312.250008** numaralı öğrencisi **Hasibe SARIKAYA**'nın "**TÜRKÇE SÖZLÜK'TE ARGO VE ARGOLAŞMA**" adlı tez çalışması Enstitümüz Yönetim Kurulunun 20.05.2016 tarih ve 2016/10 sayılı kararıyla oluşturulan jüri tarafından **oybirliği** ile Tezli Yüksek Lisans tezi olarak **kabul** edilmiştir.

Öğretim Üyesi Adı Soyadı

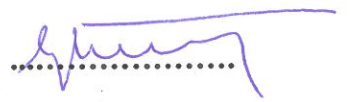
İmzası

Tez Savunma Tarihi :20/09/2016

1)Tez Danışmanı: Prof. Dr. Günay KARAAĞAÇ

.....

2) Jüri Üyesi : Prof. Dr. Vahit TÜRK

.....

3) Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Dinara DÜŞEBAYEVA

.....

Not: Öğrencinin Tez savunmasında **Başarılı** olması halinde bu form **imzalanacaktır**. Aksi halde geçersizdir.

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Türkçe Sözlük’te Argo ve Argolaşma” adlı çalışmanın, tezin proje safhasından sonuçlanmasına kadarki bütün süreçlerde bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Bibliyografya’da gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve onurumla yemin ederim.
06.09.2016

Hasibe SARIKAYA

ÖN SÖZ

Biz bu tez çalışmasını hazırlarken Türkçede yaşanan değişimlerin Türkçe Sözlük’e yansımalarını görebilmeyi amaçladık. İncelememizi Türkçe Sözlük’ün 2011 basımı üzerinde yaptık. Konu başlığı olarak dilde diğer anlam alanlarından daha hızlı değiştiğini düşündüğümüz argo ve argolaşmayı seçtik.

Türkçe Sözlük’te anlam alanı olarak argo belirtilmiş, argolaşmanın ise sadece tanımı yapılmıştı. Bu durum bize TS’de argo olarak belirtilmeyen fakat argo sözlüklerinde yer alan argo kullanımları gösterebilmek adına yeni bir başlık açma ihtiyacı hissettirdi. Bu nedenle de tezin konu başlığını “Türkçe Sözlük’te Argo ve Argolaşma” olarak belirledik.

Çalışmamıza yayımlanmış argo sözlükleri tespit ederek başladık. Bu sözlüklerden bazılarının basımı tükendiğinden onlara ulaşmada zorluklar yaşadık. Birçok üniversitenin kütüphanesinde bu sözlüklerin olup olmadığını araştırdık. Sözlüklere ulaştığımız bazı üniversitelerin kütüphanelerinde ise bu sözlüklerin üniversite kütüphanesi dışına çıkarılmasına izin verilmediğini gördük. Bu sebeple de sözlükleri ancak üniversite kütüphanesinin izin verdiği şekliyle, pdf dosyası halinde, temin ederek çalışmamıza dahil ettik.

Türkçe Sözlük’te argo ve argolaşmaları tespit etmeye çalışırken argonun Türkçe Sözlük’te belirtilen bazı anlam alanlarıyla iç içe geçmiş olduğunu gördük. Bu anlam alanları: Mecaz, halk dili, teklifsiz konuşma, meslek dili, alay, şaka, kaba, hakaret gibi anlam alanlarıydı. Anlam alanlarındaki iç içe geçmişliğin bir sonucu olarak da bir kelimenin aynı anlamıyla farklı sözlüklerde farklı anlam alanlarında belirtilebildiğini gördük. Bu da Türkçe Sözlük’teki argo ve argolaşmaları tespit etmemizi oldukça zorlaştırdı. Çünkü Türkçe Sözlük’te yukarıda belirtilen anlam alanlarından birinde yer alan bir kelime aynı anlamıyla kaynaklarda belirttiğimiz argo sözlüklerde argo olarak yer alabiliyordu. Böyle kelimelerin argo olup olmadığını belirleyebilmek için kelimeleri kaynaklarda belirtilen genel argo sözlükleriyle kıyasladık. Bu kıyaslamalarımızı kaynaklarda belirtilen internet sitelerindeki araştırmalarımızla da destekledik. Hayli zaman ve dikkat isteyen bu kıyaslamalar sonucunda TS’deki kelimeleri argo veya argolaşma açısından değerlendirdik.

“Türkçe Sözlük’te Argo ve Argolaşma” adlı bu tez çalışmanın tüm aşamalarında maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen arkadaşlarım Dr. Özgüç AKDAĞ, Hamit ÖZÇELİK, Aslı ÖZKUL, Alim KILIÇ, Derya ÇAKMAK, Arife KURT, Savaş FİDANBOY ve hocam Prof. Dr. Günay KARAAĞAÇ’a şükranlarımı sunuyorum.

Eylül 2016

Hasibe SARIKAYA

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖN SÖZ.....	III
İÇİNDEKİLER	V
KISALTMALAR	VII
ŞEKİL LİSTESİ.....	IX
ÖZET.....	XI
ABSTRACT	XIII
1. GİRİŞ	1
1.1. Tezin Konusu	1
1.2. Tezin Amacı	1
1.3. Dil ve Anlam	2
1.3.1. Dil	2
1.3.2. Anlam	3
1.4. Argo ve Argolaşma	6
1.4.1. Argo ve argolaşmanın tanımı	6
1.4.2. Argonun tarihçesi	8
1.4.2.1. Edebiyatta argo	10
1.4.2.2. Türkçede argo ile ilgili çalışmalar	11
1.4.3 . Argo kullanımların oluşum yolları.....	13
1.4.4. Argoyu kimler kullanır?	20
1.4.5. Argonun diğer anlamlarla ilişkisi	20
1.4.6. Argonun sınıflandırılması	21
1.4.6.1. Kelimenin kullanım çevresine göre argo	21
a. Ayaktakımı argosu	21
b. Kapalı topluluk argosu	22
c. Azınlık argosu	23
ç. Cinsel argo	23
d. Ticaret argosu	24
e. Sporcu argosu	24
f. İnanç argosu	24
g. İletişim argosu	24
1.4.6.2. İfade ediliş şekline göre argo	25
a. Dilbilgisel yapı düzeyinde argo	25
b. Bağlam düzeyinde argo	25
c. Görsel-işitsel argo	25

1.4.7. Argoda Eğilimler	26
2. İNCELEME	27
2.1. “Türkçe Sözlük’te Argo ve Argolaşma” Tespitleri Yapılıp Yazılırken Takip Edilen Yöntemler	27
2.2. TDK Türkçe Sözlük ile Genel Argo Sözlüklerinin Karşılaştırılması.....	29
2.2.1. TDK Türkçe Sözlük ile genel argo sözlüklerinin karşılaştırılması şekil anahtarı	73
2.3 Türkçe Sözlük'te Argo ve Argolaşma Tespitleri Dizini	78
3. SONUÇ	201
KAYNAKLAR.....	203
ÖZ GEÇMİŞ.....	207

KISALTMALAR

AF	:A. Fikri – Lügat-ı Garibe
Alay	:Alay yollu
anl. No	:Anlam numarası
AP	:Ali Püsküllüoğlu – Türkçenin Argo Sözlüğü
Ar.	:Arapça
bkz.	:Bakınız
BS	:Bahattin Sezgin – Yeni Argo Sözlüğü
Erm.	:Ermenice
Esk	:Eskimiş
Far.	:Farsça
FD	:Ferit Devellioğlu – Türk Argosu
Fr.	:Fransızca
HA	:Hulki Aktunç – Büyük Argo Sözlüğü
Hlk	:Halk ağzında
hkr	:Hakaret yollu
İng.	:İngilizce
İt.	:İtalyanca
Kaba	:Kaba konuşmada
KT	:Kemal Tahir – Argo Sözlük
Mec	:Mecaz
OCK	:Osman Cemal Kaygılı – Argo Lugatı
Rum.	:Rumca
s.	:Sayfa
SŞ	:Seyfettin Şimşek – Argo Lügatçesi
Şaka	:Şaka yollu
TDK	:Türk Dil Kurumu
Tkz	:Teklifsiz konuşma
TS	:TDK Türkçe Sözlük
vb.	:Ve benzeri

ŞEKİL LİSTESİ

Sayfa

Şekil 1.1: Sözlük yapısı	5
Şekil 1.2: Argonun sınıflandırılması	23
Şekil 2.1: TDK Türkçe Sözlük ile genel argo sözlüklerinin karşılaştırılması	30

TÜRKÇE SÖZLÜK’TE ARGO VE ARGOLAŞMA

ÖZET

Yapılan bu çalışmayla argonun iki farklı kullanım boyutu olan bir anlam alanı olduğunu gördük. Bunlardan birincisi; gizlenme, kamufle olma, boşalma, rahatlama maksatlı kullanımı; diğeri sövgü ve ilenç sözü olarak kullanılan boyutudur. Başlangıçta gizlenme, kamufle olma, boşalma, rahatlama amacıyla kullanılmayan; sövgü ve ilenç sözü olarak algılanmayan bir sözün zaman içerisinde gizlenme, kamufle olma, boşalma, rahatlama amacıyla kullanılmasına veya sövgü ve ilenç sözü olarak algılanmasına da argolaşma denir.

“Türkçe Sözlük’te Argo ve Argolaşma” adıyla hazırlanan bu çalışma konu itibariyle sözlük bilimi ve anlam bilimi ile ilgili olduğundan ilk olarak bu alanlarla ilgili genel bir araştırma yaptık. Bu araştırmalarımızın ardından argo, argonun tanımı, tarihçesi, oluşum yolları, kimler tarafından kullanıldığı, diğ anlam alanlarıyla ilişkisi ve argodaki eğilimler ile ilgili bilgi topladık. Topladığımız bu bilgiler ışığında argo ve argolaşmayı argonun var olan sınıflandırmasını da içine alacak şekilde yeniden sınıflandırdık. Bu sınıflandırmada argoyu 1) Kullanım çevresine göre argo: Azınlık argosu, ayaktakımı argosu, inanç argosu, sporcu argosu, cinsel argo, kapalı topluluk argosu, ticaret argosu, iletişim argosu. 2) İfade ediliş şekline göre argo: Dilbilgisel yapı düzeyinde argo, bağlam düzeyinde, görsel-işitsel argo olarak sınıflandırdık.

Yaptığımız araştırmalar sonucunda elde ettiğimiz bilgileri birleştirerek çıkarımlar elde etmeye çalıştık. Elde ettiğimiz çıkarımlar ışığında da TDK Türkçe Sözlük’ün Kasım 2011 basımını genel argo sözlüğü niteliği taşıyan sözlüklerle “A.Fikri’nin Lugat-ı Garibe, Osman Cemal Kaygılı’nın Argo Lugatı, Seyfettin Şimşek’in Argo Lügatçesi, Ferit Devellioğlu’nun Türk Argosu, Kemal Tahir’in Argo Sözlük, Ali Püsküllüoğlu’nun Türkçenin Argo Sözlüğü, Hulki Aktunç’un Büyük Argo Sözlüğü ve Bahattin Sezgin’in Yeni Argo Sözlüğü” ile karşılaştırmalı olarak inceledik. Bu incelemelerimizi argo ile ilgili yapılan ve kaynaklarda belirtilen başka çalışmalarla ve internet kaynaklarıyla destekledik. Tüm bu çalışmalar ve yöntemlerde belirttiğimiz maddeler dahilinde Türkçe Sözlük’te yer alan 77.005 madde başı, 15.287 madde içi olmak üzere toplam 92.292 söz varlığını argo ve argolaşma konu başlığı altında inceledik. Bu incelemeler sonucunda Türkçe Sözlük’te 1001 argo, 1070 argolaşma, toplam 2071 argo ve argolaşma tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: *anlam, argo, argolaşma, genel argo sözlükleri, TDK Türkçe Sözlük.*

SLANG AND SEMANTIC CHANGE TOWARDS SLANG IN TDK TÜRKÇE SÖZLÜK

ABSTRACT

This study investigates slang words in Türkçe Sözlük and the words that turn into a slang throughout time in Turkish. Türkçe Sözlük defines slang as “the words or phrases that are not always used and should not be used everywhere, but mostly used by illiterate people”. Additionally, some words that are not originally a slang in Turkish might gain the properties of a slang within time. These words have a semantic change towards slang which is also in the scope of this investigation.

We had a general overview of lexicography and semantics since these areas are closely related to the subject of this study which is named “Slang and Semantic Change Towards Slang in Türkçe Sözlük”. Moreover, we briefly presented slang, the definition of slang, historical development of slang, the ways how slang comes into existence, the people use slang, the relation among other subfields related to meaning, and the inclinations observed in slang. In the light of this background information, we reclassified slang words and the ways of slanging regarding the available classifications in the literature. In our classification, slang words are categorized based on (1) the environment in which slang is used: minority slang, ruck slang, belief slang, sportsmen slang, sexual slang, closed community slang, commerce slang, communication slang, and (2) the expression of slang words: at the grammatical level, at the contextual level, at the audiovisual level.

We analyzed TDK Türkçe Sözlük (2011) and the following dictionaries comparatively: *Lugat-ı Garibe* by A. Fikri, *Argo Lugatı* by Osman Cemal Kaygılı, *Argo Lügatçesi* by Seyfettin Şimşek, *Türk Argosu* by Ferit Devellioğlu, *Argo Sözlük* by Kemal Tahir, *Türkçenin Argo Sözlüğü* by Ali Püsküllüoğlu, *Büyük Argo Sözlüğü* by Hulki Aktunç and *Yeni Argo Sözlüğü* by Bahattin Sezgin. We supported these analyses with previous studies on slang and online resources. 92292 items (77005 of which are lexical entries and 15287 of which are the sub-lexical entries in the dictionary) were investigated in relation with slang and semantic change towards slang. We found 1001 slang words and 1070 semantic change towards slang in Türkçe Sözlük; and 2071 slang words and semantic change towards slang in total.

Key Words: meaning, slang, semantic change, slang dictionaries, TDK Türkçe Sözlük.

1. GİRİŞ

Bu çalışma, Türkçenin söz varlığını görebileceğimiz en önemli kaynaklardan biri olan TDK Türkçe Sözlük üzerinde yapılmıştır. 2013 yılında yapılmaya başlanan bu çalışmada, çalışmanın başlangıç tarihi itibarıyla sözlüğün en yeni basımı olan Kasım 2011 basımı kullanılmıştır. Bu basımda yer alan 77.005 madde başı, 15.287 madde içi olmak üzere toplam 92.292 söz varlığı argo ve argolaşma açısından incelenmiş bu incelemeler kaynaklarda belirtilen genel argo sözlükleriyle de karşılaştırılarak TS’de yer alan argo ve argolaşmalar tespit edilmeye çalışılmıştır.

1.1. Tezin konusu

Bu çalışmada konu olarak Türkçedeki kullanım geçmişi oldukça eskilere dayanan argo konusu seçilerek argo ve argonun standart dile yansımaları “Türkçe Sözlük’te Argo ve Argolaşma” başlığı altında incelenmiştir. Bu başlık altında; argonun tanımı, tarihçesi, oluşum yolları, argoyu kimlerin kullandığı, argonun diğer anlam alanlarıyla ilişkisi, sınıflandırılması, argodaki eğilimlerin neler olduğu araştırıldı ve bu araştırmalardan elde edilen bilgiler ışığında TS ve genel argo sözlükleri argo ve argolaşma açısından karşılaştırılarak TS’deki argo ve argolaşmalar tespit edilmeye çalışıldı.

1.2. Tezin amacı

Sözlükler; bir milletin tarihi, kültürü, düşüncesi, yaşayışı gibi birçok konuda fikir edinebileceğimiz kaynaklardır; bir milletin var oluşunun söze dönüşerek yazıya dökülmüş halidir ve dil için temel kaynak niteliğindeki eserlerdir.

Yapılan dil ve sözlük çalışmaları, dilimizi daha yakından tanımak ve tanıtmak için bir vesile kaynağıdır. Güncel sözlükler üzerinde yapılan çalışmalar dilin en son şeklini görebilmek açısından önemlidir. Düzenli yapılacak sözlük çalışmaları da dildeki değişim ve gelişimin takip edilmesini kolaylaştıracaktır.

TS üzerinde yapılan bu çalışmada genel olarak; Türkçede yüz yıllardır oluşmuş olan söz varlığını incelemek, dilin imkanlarını ve zenginliklerini göstermek, Türk milletinin yaşam serüveni ve geçtiği yollar hakkında fikir edinebilmek ve bunları paylaşarak dilimizi daha yanından tanımak ve tanıtmak, dil ve sözlük çalışmalarına ve milli kültüre katkı sağlamak amaçlanmıştır. Bu çalışmayla Türk kültüründe yer alan argo kullanımların standart dile yansımalarını ve argo kullanımların standart dili besleyen kaynaklardan biri olduğunu ve standart dildeki kelimelerin de zamanla argolaşabildiğini göstermek de amaçlanmıştır.

1.3. Dil ve Anlam

1.3.1. Dil

İnsan, insanlık var olduğundan beri iletişim kurmanın, kendini ifade etmenin, derdini anlatmanın yollarını aramıştır. Bu yollardan en etkili, en hızlı ve en kalıcı olanı da sesler ve kelimeler vasıtasıyla dil ile yapılanıdır. İnsanın ve insanlığın gelişmesiyle doğru orantılı olarak dil de sürekli gelişmekte ve değişmekte, var olan kelimelerin kullanım alanları azalmakta veya artmakta; hatta bazı kelimeler zamanla tamamen unutulmaktadır. Diyebiliriz ki dilde sürekli bir hareketlilik ve bir değişme; bir doğma, büyüme, ölme hali vardır.

Dil, toplumların birlikte oluşturduğu, anlaşmayı sağlayan yapay bir üründür ve kullananların beyinlerinde canlanan ortak görüntüler, ortak anlamlar sistemidir. Toplumun hafızasındaki bu ortak anlam ve görüntüler zamanla azalır artabilir, hatta bazen tamamen silinebilir.

Dil, toplum tarafından üzerinde anlaşmaya varılan yapay bir iletişim aracıdır. Gösteren ve gösterilen ilişkisine dayalıdır. “Gösteren ve gösterilen arasındaki ilişki nedensizdir” (Karaağaç, 2013a, s. 27). Örneğin; “ırmak” kelimesine neden bu adın verildiği ya da diğer kelimelerin neden o seslerle karşılandığı bilinmemektedir. Aynı kelimelerin ve kavramların farklı dillerde farklı ses ve kelimelerle karşılanma durumundan dilin nedensiz bir uzlaşma yoluyla oluştuğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

Dilden dile, toplumdan topluma değişen adlandırma ve dil kullanımları aynı toplumun bireyi olan, aynı dili kullanan kişilerce de farklı anlaşılabilir. Bu farklı anlaşılmaların nedeni; kişilerin yaşantılarının, deneyimlerinin, birikimlerinin,

algılarının, bilgilerinin, değerlendirmelerinin ve buna bağlı olarak anlamlandırmalarının farklı oluşudur.

Bir dilin gelişimi incelenirken muhakkak ki o dilin tarihine, o toplumun tarihsel süreçteki yaşantısına ve geçirdiği evrelere bakmak gerekir. Yaşanılan coğrafya, iklim, diğer milletlere yakınlık, dillerin birbirine etkisi vb. konuları çözebilmek için dilin ve toplumun tarihini bilmek gerekir. Bu bilgilere ulaşmak için kullanılacak malzemelerden biri de dil ile ortaya konulmuş eserlerdir.

Nedensiz bir uzlaşı yoluyla oluşan dilin kelimelerinin geçmişten günümüze bir takım şekil ve anlam değişiklikleriyle geldiği bilinmektedir. Bu değişiklik ve gelişmeleri takip etmenin en önemli yollarından biri de dilin görselleştirilmiş hali olan yazı ve atalarımızdan kalan yazılı metinlerdir. Yazı dil gelişmelerini takip etmek için oldukça önemlidir ve temel varlık nedeni dili göstermek olan yazının dili gelecek kuşaklara aktarması da yazının ve yazılı metinlerin önemini artırmıştır.

Dil, sadece kendisiyle incelenebilen bir alandır. Bu sebeple de dil ile ilgili araştırma yapan, dillerin yapılarını, özelliklerini araştıran ve inceleyen Dilcilik (Filoloji) için en önemli kaynaklar; yazılı kaynaklar ve yazılı kaynaklara kaynaklık etmiş sözlüklerdir. Dil bilgisi, bir dilin ses, yapı, anlam özelliklerini araştıran alandır. Dil bilgisinin verileri ışığında oluşan sözlükler de dil ile ilgili bilgiler verir ve dil ile ilgili araştırmaların kaynağı olur. Bu anlamda Türkçe'nin en eski ve en önemli kaynaklarından biri ilk Türkçe sözlük olan Kaşgarlı Mahmut tarafından yazılan Divanü Lüğati't Türk'tür.

1.3.2. Anlam

Anlam, “Gerçek dünyadan duyu organları yoluyla elde edilen bilgilerin yapay bir dünya olan dil ile düşünce dünyasından alınan bilgilerin eski bilgiler ışığında yorumlanıp dil vasıtasıyla ifade edilmesi”dir (Karaağaç, 2013a, s. 27). Bireylerin yaşantıları farklı olduğu için anlamlandırmaları da farklı olabilir. Bu bazen anlaşılmalara, yanlış anlaşılmalara sebep olabilir bazen de kelimenin yeni ve alt anlamlar kazanmasına yardımcı olur. Kişisel anlamlandırmalar daha geniş bir kullanım alanı elde ederek sosyal anlamı, sosyal anlamlar daha geniş bir kullanım alanı elde ederek evrensel anlamları oluşturur.

Anlam, gerçek dünyadan duyular vasıtasıyla, dil ve düşünce dünyasından dil yoluyla elde edilen verilerin yaşantılar ışığında yeniden yorumlanmasıdır. Anlam ya da anlamlandırma aslında elde edilen yeni algı, bilgi ve verilerin eski algı, bilgi ve veriler ışığında değerlendirilmesidir (Karaağaç 2013a). Anlam bilimi, bu değerlendirmeleri inceleyen bilim dalıdır.

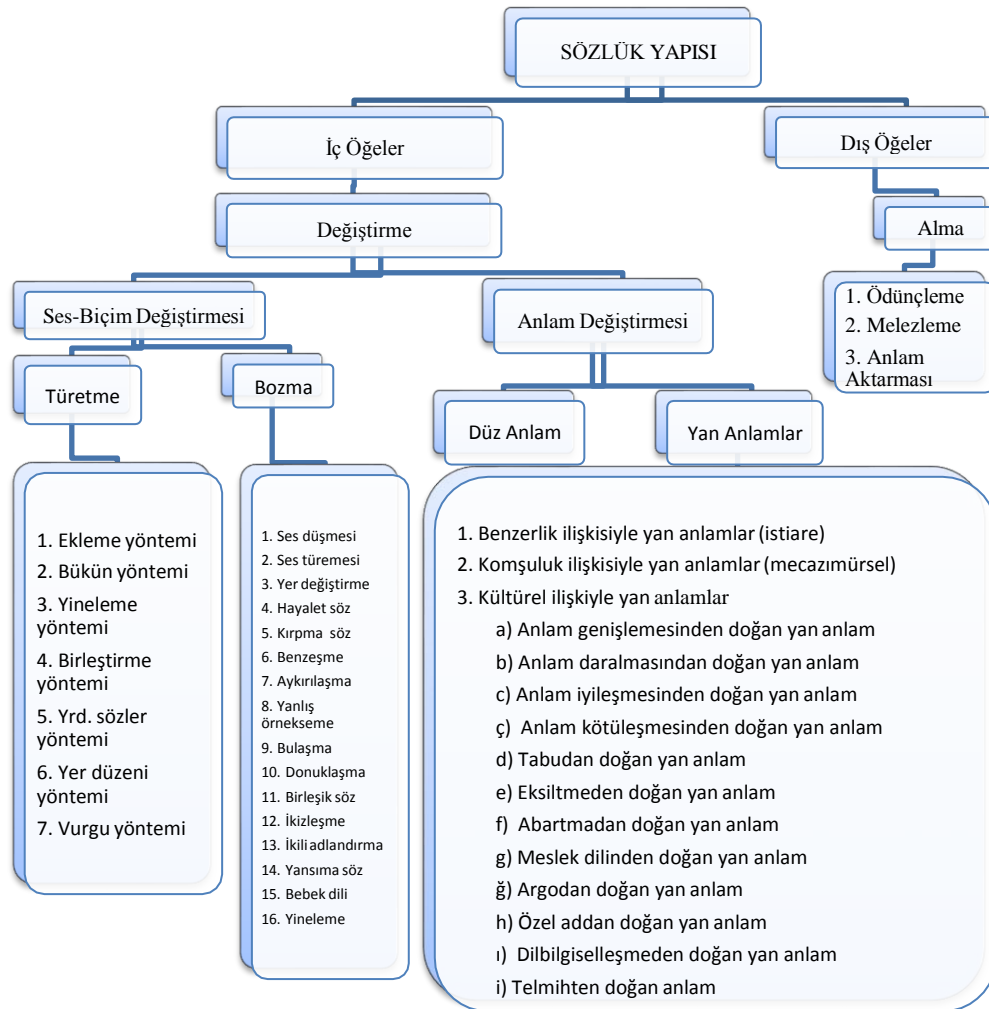
Sesler anlamını kelimedeki, kelimeler tek başlarına anlam ifade etseler de asıl anlamlarını cümlede, cümleler tek başlarına anlam ve yargı taşıyıcılar da tam ve gerçek anlamlarını metinde kazanır. Kelimenin asıl kullanıldığı anlamı görmek için kelimeyi bu düzlemde görmek gerekir, diğer türlü yapılacak anlam çalışması eksik kalacaktır.

Anlam; kelime, cümle ve metin düzeyinde gerçekleşebileceği gibi duyu organları vasıtasıyla algılanan bir olay ya da olguyla da gerçekleşebilir. Bu sebeple günlük dilde kelime, cümle, metin kadar beden dili, işaret dili, trafik işaretleri, projeler, renkler, metalik sesler vb. birçok gösterge de anlama sahiptir.

Kelime, cümle ve metin düzeyindeki anlamların doğru anlaşılabilmesi anlatım bozukluğudur ve yanlış anlamalara, yanlış anlaşılmalara sebep olur. Duyular yoluyla elde edilen bilgilerin doğru yorumlanmaması duyu bozukluğudur ve yanlış anlamalara, yanlış anlaşılmalara sebep olur. Anlama ve anlamlandırma sürecinde gösteren-gösterilen ilişkisi herkes tarafından aynı şekilde kurulamayabilir, her zaman aynı anlam ve anlamlandırmalar yapılamayabilir. Anlama ve anlamlandırmada kişinin yaşı, eğitimi, geçmiş yaşantısı, birikimi, yaşadığı çevre vb. unsurlar son derece etkili olmaktadır ve bu unsurlar dahilinde kişi gösteren-gösterilen ilişkisini kurmakta, kurulan bu ilişki bazen toplumsal uzlaşıya uyarken bazen de uymamaktadır.

“Bir dilin sesleri ve anlamları arasındaki ilişki rastgele olmaktadır. Nedensizdir ve toplumsal uzlaşım yoluyla ortak bir anlam yüklenerek kullanılmaktadır.” (Karaağaç, 2013a, s. 30) Toplumsal uzlaşım yoluyla ortak anlam yüklenerek kullanılan bu kavram ve kelimeler zamanla birçok yolla yeni anlamlar kazanarak dili geliştirir ve zenginleştirir. Dili geliştirip zenginleştiren bu yollar sayfa 5’teki “Sözlük Yapısı” tablosundaki gibi ifade edilebilir.

Dil, alt dil-üst dil ilişkisi yoluyla o dilin ağız, şive ve lehçelerinden ya da diğer dillerden kelimeler alarak, dilde bulunan yerli ve yabancı kelimelerden türetmeler yaparak gelişip zenginleşebileceği gibi dilin kendi kelimelerine yeni anlamlar yükleyerek gelişmesi de mümkündür. “Dilin kendi kelimelerine anlamlar yüklerken sıklıkla kullanılan yöntemler; ekleme, bükünleme, yineleme, birleştirme vb. türetme; benzerlik ve komşuluk ilişkisine dayalı anlamlar, anlam genişlemesi, anlam iyileşmesi, anlam kötüleşmesi, tabu söz, eksiltme söz, argo, meslek dili, anlam boşalması, telmih vb. yan anlam oluşturma yöntemleridir.” (Karaağaç, 2013a, s.38) Bu yöntemlerle kelimelere yeni anlamlar kazandırılır ve dil zenginleştirilir. Diğer dillerden kelime almaktansa dilin kendi kelimelerinden yeni kelimeler ve anlamlar türetilmesi bir dil için daha tercih edilir bir durumdur.

Şekil 1.1: Sözlük yapısı (Karaağaç, 2013a, s. 38)

Dile yeni kelimeler ya da dilin kelimelerine yeni anlamlar kazandırarak dile katkı sağlayan anlam alanlarından birisi de argodur.

1.4. Argo ve Argolaşma

1.4.1. Argo ve argolaşmanın tanımı

Argonun günümüze kadar yapılmış birçok tanımı vardır. Bu tanımların en kapsayıcı olanlarının birkaçı aşağıda verilmiştir.

Tanım 1: 1) Her yerde ve her zaman kullanılmayan veya kullanılmaması gereken çoklukla eğitimsiz kişilerin söylediği söz veya deyim. 2) Serserilerin, külhanbeylerinin kullandığı söz veya deyim. (TDK Türkçe Sözlük, 2011, s. 148).

Tanım 2: 1) Kullanılan ortak dilden ayrı olarak aynı meslek veya topluluktaki insanların kullandığı özel dil veya söz dağarcığı. 2) Serserilerin, külhanbeylerinin kullandığı söz veya deyim (TDK Türkçe Sözlük, 2000, s. 68).

Tanım 3: 1) Belli bir gruba ve mesleğe ait olan ve dil içinde ayrı bir kelime hazinesi bulunan konuşma sistemleri. 2) Kabadayılardan ve serserilerin kullandıkları söz, deyim, dil. (Doğan, 1981, s. 42).

Tanım 4: Argo (Osm. lisân-ı erâzil, lisân-ı hezele; Fr. argot), ortak dilden ayrı olarak daha çok kendini gizlemek isteyen belli topluluklar tarafından kullanılan, herkesçe anlaşılmayan, genellikle kaba bir dil sayılan, yabancı dillerden aynen veya bozularak alınmış kelime ve deyimler yanında ortak dildeki kelimelere farklı anlamlar yükleyen, mecazi anlamların önemli yer tuttuğu özel dil. Hırsız argosu, öğrenci argosu, artist argosu gibi çeşitleri vardır. (Topaloğlu, 1992, s. 32)

Tanım 5: Argo, genel dilcilikte eskiden önce esnafın, sonra da dilenci, serseri, külhanbeyi, hırsız, kaçakçı ve genel olarak şerir takımının kendi yaşayış tarzı isteğine uyarak, etraftakilerin anlamayacağı bir şekilde ve kendi aralarında konuştuğu aşağılık, özel ve gizli dil. Bugün, bundan başka, halk tabakalarının herhangi bir topluluk sınıfı veya sosyal-profesyonel grubu tarafından kendi mensupları arasında gizli olmayarak da konuşulan, genel dilin koynunda asalak bir kelime hazinesine sahip olan ve gerek halkın genel konuşma tarzından, gerekse edebiyat dilinden farklı olduğu halde aşağılık sayılmayan özel dil. (Türk ansiklopedisi, 1971, s. 289).

Tanım 6: “Geniş anlamıyla argo, ortaklaşa kullanılan ölçünlü dilin dışında kalan her türlü dil kullanımıdır. Dil kullanımında tek amaç vardır. İletilmek istenilen bilginin karşı tarafa dökmeden saçmadan taşınmasıdır. Bu amaç dışında kalan, anlam taşımayı arka plana atan her türlü dil kullanımı, argodur.” (Karaağaç, 2013a, s. 48).

Argo, farklı kullanım sahalarında vücut bulmuş, çeşit çeşit tanımları yapılmış; asıl kullanım amacı gizlenme ve boşalma olan bir söz dağarcığıdır. Dilde bilinçli gizlenme yoluna argo denir. Ayrıca toplumun bildiği ama kullanılmasını pek hoş karşılamadığı, kullanılmasını kabalık, görgüsüzlük, bazen de sövgü olarak değerlendirdiği kelime ve kavramların kullanımı da argo olarak değerlendirilmektedir. Yani argonun iki önemli kullanım boyutu vardır birincisi gizlenme, kamufle olma maksatlı kullanımı; diğeri sövgü ve ilenç sözü olarak kullanılan boyutudur. Başlangıçta gizlenme amacıyla kullanılmayan, sövgü ve ilenç sözü olarak algılanmayan bir sözün zaman içerisinde gizlenme amacıyla kullanılmasına veya sövgü ve ilenç sözü olarak algılanmasına da argolaşma denir.

Argo, canlılığını koruyan, her zaman yeşil, her zaman taze kalan, popüler kültürün kelimelerini de kullanarak güncelliğini daima koruyan bir dil kullanımıdır.

Argo, bilinçli bir kullanımdır. Kullananlar anlaşılmanmayı kendileri seçer. Kimi zaman içinde bulunulan grubun dışındakilerin konuşulanları anlamaması istenerek kimi zaman da söylemlerin tepki çekmemesi için tercih edilen bir dil kullanımıdır. Böylelikle söylemek istenilenler rahatça söylenmiş, sevgi, öfke, nefret vb. duygular ifade edilerek rahatlanmış hem de insanların olumsuz tepkilerinden kurtulmuş olunur.

Argo toplumda gizlenmek, gizemli olmak, başkaları tarafından anlaşılmadan vermek istediği mesajı iletmek istediği kişiye doğru bir şekilde ulaştırmak, rahatlamak, boşalmak, toplumun dışlamalarından korunmak ya da dışlanmayı iyi bir şey gibi algılayıp toplumun dışında kalmayı tercih etmek vb. amaçlarla oluşturulan söz uydurma, başka dillerden kelime alma, var olan kelimelere ekler getirerek yeni kelimeler türetme ya da var olan kelimelere yeni anlamlar yükleme vb. dilin kelime yapmada ve anlam türetmede kullandığı bütün yolları, bütün imkanları kullanarak oluşturulan bir dil kullanımıdır. Heceleme şekli, vurgu, tonlama vb. parçalar üstü birimler yardımıyla da argo kullanımlar elde edilebilir. Elde edilen bu kullanımlar

toplumun her kesimince kullanılırken çıkabilir karşımıza. Bu nedenle de argo, belli bir kesime mal edilemeyecek kadar geniş bir kullanım ağına sahiptir.

Argo ölçünlü dilden kaçmadır. Argoda dili bozma vardır, bu bozma eylemi kelime düzeyinde olabileceği gibi söz öbeği veya cümle düzeyinde de olabilir. Argo kullanımlar gizli mesajlar içerir. Kullanım içeriğini bilmeyen kişilerce anlaşılması zordur, zaten argoda asıl amaç da budur; ama toplum tarafından anlaşılmayan, bilinmeyen her şey de argo demek değildir. Bir mesleğe, bir yöreye ait kullanımlar çevredekiler tarafından anlaşılmasa da bu kullanımlar gizlenme yahut sövgü ve ilenç sözü amacıyla kullanılmadığı için argo sayılamazlar. Kullanımın argo olabilmesindeki en önemli faktör niyettir. Kamufle olma, anlaşılmama, gizlenme, sövgü, rahatlama vb. maksatlarla kullanılmışsa kullanım argo olur.

1.4.2. Argonun tarihçesi

Argo, 1455 yılında Fransız edebiyatında ortaya çıkmış olduğu genel kabul görmüş bir kullanım alanıdır. Bunu 1472’de İtalya, 1490’da Almanya, 1571’de İngiltere edebiyatları izlemiştir. “Türkçe’de ilk defa ne zaman ve kim tarafından kullanıldığı konusunda kesin bir yargıya varamıyoruz. Bunun için bütün edebi eserlerin veya edebiyat nazariyatı kitaplarının taranması gerekmektedir. Avrupa edebiyatları özellikle de Fransız edebiyatı ile temasların arttığı Tanzimat döneminde bu kavramın dilimize geçtiği düşünülebilir.” (Arslan, 2004, s. 47). Tanzimat ile dile giren sadece argo kelimesinin kendisidir. Osmanlıda lisan-ı erazil, lisan-ı hezele, avam lisanı, ıstılahat-ı avam gibi isimler argo kelimesinin anlamını karşılar nitelikte kullanılmıştır. Bu da argonun Tanzimat’tan daha eski dönemlerde de kullanıldığı anlamına gelmektedir. Nitekim “Türkçe’de ilk argo kokusu sezilen kelimelere Kaşgarlı Mahmut’un 1072’de tamamladığı “Divanü Lügati’t Türk” adlı eserinde rastlıyoruz.” (Arslan 2004, s. 47).

Dilimizde ilk örneklerine Türkçenin ilk sözlüğünde rastladığımız argo kullanımların Türkçedeki gibi diğer dillerdeki kullanım geçmişi de hayli eskiye dayanmaktadır. Buna bağlı olarak argo kelimesinin de uzun bir kullanım geçmişi vardır. Geçmişten günümüze argo kelimesinin anlamı ve kökeni ile ilgili birçok fikir ortaya atılmıştır. Bunlardan bazılarını şöyle sıralayabiliriz.

Argo ile ilgili ortaya atılan fikirlerden ilki, argonun Fransızcadaki “hırsızların esnafı, dilenci esnafı” manasındaki “argot” kelimesinden geldiğidir. Bu fikre göre kelime şimdiki anlamını 1690 yılında kazanmıştır ve bu anlamıyla 1740 yılında Fransız Akademisi’nin sözlüğüne girmiştir. Argonun etimolojisi ile ilgili bir başka fikre göre argo; Yunanistan’ın Argos şehrinden Kafkasya’ya giden bir geminin adı olan “argos” kelimesinden gelmiştir ve kelime Yunancadan Fransızcaya geçmiş oradan da diğer dillere yayılmıştır.

Roquefort’a göre 1500’lü yıllarda yaşayan ve serserilerin başı olarak bilinen argo gramercilerinden biridir Ragot ve Roquefort göre argo kelimesi Ragot’un adından gelmiştir. Le Duchat de Roquefort ile aynı düşüncüyü ileri sürer ama bir yandan da argo kelimesinin Fransızcadaki “homurdanmak, sızlanmak” anlamlarındaki “ragoter” kelimesinden geldiğini de ileri sürer.

L. Larcley argo kelimesinin 16. yüz yılda “budalaca, ahmakça söz söylemek” anlamına gelen “argoter” kelimesinden geldiğini belirtmiştir. Genin’e göre argo serserilerce kutsal ve mübarek sayılan bir dildir ve Rumcadaki “kutsal, mübarek” anlamına gelen “hieros” sözünden gelmektedir.

Bir başka görüşe göre ise çingenelerin “zingaro” sözünün bir benzeri olan “zegro” kelimesinden gelmiştir. Bazı dilcilere göre argo kelimesi Provençal dilindeki “eski elbise” anlamına gelen “argaut” kelimesinden gelmiştir ve işsiz güçsüz, serseri takımını adlandırmak için kullanılmıştır.

J. Ruiz’e göre argo kelimesi İspanyolcadaki “alçak adam” anlamına gelen “arigote” kelimesiyle ilişkilidir. A. Vitu argonun eski Fransızcada “horozun arka ve yüksek tırnağı” anlamına geldiğini ve bu anlamla ilgili olarak serseriler ve külhanbeyleri için kullanıldığını ileri sürmüştür, daha sonra konuyla ilgili araştırmalarını genişleterek Fransızcada “düzenbaz, hileci, maharetli, kurnaz” anlamlarındaki “argutus” kelimesinden geldiğini ileri sürmüştür. Bazı kimseler argo kelimesinin İtalyancada “hırsız dili” anlamına gelen “gergo” kelimesinin bozuntusu olduğuna inanmıştır.

Fransada argo kelimesinin görülmeye başladığı 1600’lü yıllardan çok daha önce, 1455’te, ortaya çıkıp kullanılmaya başlanan ve “argo ağzı” anlamına gelen kelimeler de vardır. Bunlar; “jargon ve jöbelin” kelimesi “hırsız argosu” anlamında XV. yüz yılda, “blesquin” kelimesi “tuhafiyeci argosu” anlamında XV. yüz yılda, “baragouin”

kelimesi “anlaşılmaz dil” anlamında XV. yüz yılda, “narguois” kelimesi “serseri argosu” anlamında XVII. yüz yılda, “bigorne” kelimesi “hırsız argosu” anlamında XVIII. yüz yılda kullanılan kelimelerdir.

1455’ten beri kullanılan “jargon” kelimesi de argo ile yakından ilgilidir. Jargon kelimesinin eski Fransızcadaki şekli “gargon”dur ve kelime bu haliyle XII. yüz yıldan beri Fransız hikaye ve masallarında kullanılmaktadır. Jargon kelimesinin etimolojisi ile ilgili Litre adlı bilim insanı üç farklı görüş öne sürmüştür. Bunlar: 1) “boğazdan çıkan gürültülü ses” anlamına gelen “garg” fiilinden türetilen ve “guruldamak” anlamına gelen “gargouiller” kelimesinden geldiğini öne sürmüştür. 2) İskandinav dilinde “gevezelik etmek” anlamına gelen “jarg” kelimesinden geldiğini öne sürmüştür. 3) Fransızcada kazların çıkardığı sese benzetilen “jars” kelimesinden geldiğini öne sürmüş ve jargon kelimesinin kökeni olarak üçüncü maddeye daha çok ağırlık vermiştir.

Jargon kelimesinin etimolojisiyle ilgili farklı görüşler ortaya atılmakla beraber o görüşler de genel çerçeve itibariyle Litre’nin üç maddeden oluşan görüşlerinden herhangi birine benzer niteliktedir. (Devellioğlu, 1980. Yıldırım, 2003. Arslan, 2004. Sezgin, 2013).

Argo kelime olarak XVII. yüz yılda karşımıza çıksa da argonun işlevini yerine getiren jargon kelimesiyle argonun kullanım geçmişini XV. yüz yıla, jargon kelimesinin eski hali olan gargon kelimesiyle de argonun kullanım geçmişini XII. yüz yıla kadar götürmek mümkündür.

Anlaşıldığı üzere argonun hem Türk halkı hem de dünya halkları tarafından yüzyıllar öncesine dayanan uzun bir kullanım geçmişi vardır ve bahsi geçenler yazılı eserlerdeki argo kullanımlardır. Sözel argo kullanımların daha da eskiye uzanması, insanın dili kullanma tarihi kadar eski olması muhtemeldir.

1.4.2.1. Edebiyatta argo

Argonun edebiyatta da uzun bir geçmişi vardır. Birçok edebiyatçının eserlerini oluştururken argo söz ve söz öbeklerine yer verdikleri görülür. Bu yer verme işlemi genellikle doğal süreç içerisinde gerçekleşmiş ve bilinçli bir şekilde yapılmamıştır, fakat; gerçeklik duygusu oluşturabilmek, kahramanı doğal ortamında anlatabilmek, yazarın kendi dilinde argo kelimelerin bulunması ve bunun eserlerine yansıma, argo

kullanmayı sevmek gibi bir çok sebepten dolayı argo edebiyatta bilinçli bir şekilde kullanılmıştır. Bu durum hem Türk edebiyatı için hem de diğer edebiyatlar için geçerlidir.

Avrupa’da birçok şair ve yazarın eserlerinde argo söz ve söz öbekleri yer almaktadır. Eserlerinde argo yer alan şair ve yazarlar arasında bütün dünyanın tanıdığı, kitapları defalarca basılmış, eserleri klasik haline gelmiş isimler de vardır. Victor Hugo, Molliere, Balzac, Zola, Richepin, Villon, Francis Carco, Eugene Dabit, Jean Pallu, Tristan Remy gibi isimler eserlerinde argo kullanımlar bulunanlardan bazılarıdır.

Argoyu eserlerini süslemek için kullanan ve argo kullanmaktan keyif alan yazarlar da vardır. Bunların başında da Sarcey ve Montaigne gelir. Montaigne argoyu eserlerinde kullanmış, argoyu övücü yazılar yazmıştır. Hatta bir yerde “Oğlum, konuşmayı okulda öğrenmektense meyhanede öğrense daha hoşuma gidecek.” (Devellioğlu, 1980. s. 22) ifadesini kullanmıştır.

Argo, Türk edebiyatında da birçok şair ve yazarın eserinde rastlanan bir anlam alanıdır. Türk edebiyatında ilk argo örneklerine XI. yüz yılda Kaşgarlı Mahmut’un Divanü Lügat’it Türk adlı eserinde rastlanmaktadır. Kaşgarlı Mahmut’tan günümüze gelene kadar bir çok şair ve yazarımızın eserinde argo kullanımlar yer almıştır. Sabit, Sururi, Baki, Şeyh Galip, Enderuni Fazıl, Şinasi, Muallim Naci, Ahmet Vefik Paşa, Ahmet Rasim, Neyzen Tevvik, Ömer Seyfettin, Mehmet Akif Ersoy, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Peyami Safa, Nurullah Ataç, Orhan Veli Kanık, Ümit Yaşar Oğuzcan, Orhan Kemal, Yaşar Kemal, Hilmi Tuner, Cemal Süreya, Can Yücel vb. bunlardan bazılarıdır. (Devellioğlu, 1980. Yıldırım, 2003. Arslan, 2004. Sezgin, 2013.)

1.4.2.2. Türkçede argo ile ilgili çalışmalar

Türkçede argonun uzun bir kullanım geçmişi, yaygın ve zengin bir kullanım alanı vardır; fakat, Türkçede argonun araştırılması, sözlüklerinin hazırlanması ve bu alanda yapılan diğer çalışmalar argonun kullanım geçmişine, yaygınlığına ve zenginliğine nazaran oldukça yenidir. Bilinen ilk argo sözlüğünün basıldığı tarihten beri 127 yıl geçmiştir ve 127 yıllık bu zaman diliminde argo ile ilgili bir takım çalışmalar yapılmıştır. Bunlar, Mehmet Arslan ve Gülden Sağol’un çalışmalarından faydalanılarak aşağıda sıralanmıştır.

* A. Fikri. (1889) *Lugat-ı Garibe*. İstanbul: Alem Matbaası.

- * Ali Bey. *Lehçetü'l Hakayık: Hakikatlerin Dili*. (haz. Seyfettin Kutlu, Tercüman 1001 Temel Eser:32, İstanbul)
- * Mikhailov, M. (1930) *Materiaux Sur L'argot Et Les Locutions Populaires Turc-Ottomans*. Leipzig.
- * Kaygılı, O. C. (1932) *Argo Lugatı*. İstanbul: Haber Akşam Postası Gazetesi.
- * Kaygılı, O. C. (1933) *Bizde Argo*. İstanbul: Resimli Şark Dergisi.
- * Bayrı, M. H. (1934) *İstanbul Argosu ve Halk Tabirleri*. İstanbul: Burhaneddin Matbaası.
- * Devellioğlu, F. (1941) *Türk Argosu*. Ankara: Aydın Kitabevi.
- * Alangu, T. (1943) *Çalgılı Kahvelerdeki Külhanbey Edebiyatı ve Numuneleri*. İstanbul.
- * Şimşek, S. (Derleyen) (1958) *Argo Lügatçesi*. İstanbul: Okay Yayınevi.
- * Şiraliyev, M. Ş. (1966) *Azerbaycan'da İşlenen Argolar*. Ankara: TDAY Belleten.
- * Koçu, R. E. (1967) *Patrona Halil (Devlet Gücünü Zedelemiş Bir Serserinin Romanlaştırılmış Hayatı)*. İstanbul: Koçu Yayınları.
- * Toygar, K. (1977) *Bazı Orta Dereceli Okullarda Kullanılan Argo Sözcükler*. Sivas Folkloru Dergisi.
- * Çağdaş, H. (1978) *Sivas'ta Külhanbey Argosunda Kullanılan Bazı Deyimler*. Sivas Folkloru Dergisi.
- * Kaynardağ, A. (1984) *Tarihi, Değişen Yönleri ve Gizli Diliyle İstanbul Bitpazarı / Bitpazarının Gizli Dili ve Argosu*. İstanbul: Folklor ve Etnografya Araştırmaları Dergisi.
- * Tahir, K. (1989) *Argo Sözlük*. İstanbul: Bağlam Yayınları.
- * Aktunç, H. (1990) *Büyük Argo Sözlüğü*. İstanbul: Afa Yayınları.
- * Hiçyılmaz, E. (1996) *Eski İstanbul Hayatı – Yosmalar Kabadayılar*. İstanbul: Pera Orient Yayınları.

- * Püsküllüoğlu, A. (1996) *Türkçenin Argo Sözlüğü*. İstanbul: Özgür Yayınları.
- * Kaptan (Arkan), Ö. (1998) *Beyoğlu Kısa Geçmişi, Argosu*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- * Ersoylu, H. (2000) *Türk Argosunda Genel Dilin Bitki Adlarından Yararlanılma*. Türk Dili Dergisi, Şubat sayısı.
- * Bingölçe, F. (2001) *Kadın Argosu*. İstanbul: Metis Yayınları.
- * Gürsoy-Naskali, E. – Sağol, G. (2002) *Türk Kültüründe Argo*. Haarlem. Hollanda.
- * Yıldırım, T. (Haz.) (2003) *Argo Lugatı – Osman Cemal Kaygılı*. İstanbul: Selis Kitaplar.
- * Ersoylu, H. (2004) *Türk Argosu Üzerinde İncelemeler*. İstanbul: L&M Yayınları.
- * Arslan, M. (2004) *Argo Kitabı*. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- * Sezgin, B. (2013) *Yeni Argo Sözlüğü*. İstanbul: Cinius Yayınları.

Bunların dışında argo ile ilgili Halit Sümer'in "1980 Sonrası Türk Romanında Argo", Hacer Çitil'in "Sait Faik Abasıyanık'ın Hikayelerinde Argo, Deyim ve Atasözlerinin İncelenmesi", Tahsin Emre Fırat'ın "Mizah Basınında Egemen Söylem Olarak Argo" ve Cengizhan Çelik'in "Sosyal Medya Üzerinden Yayılan Viral Reklamlarda Mizah Türleri ve Argo Kullanımı", adlı yüksek lisans tezleri ve çeşitli makaleler yazılmıştır. Ayrıca Erdem Öndoğan, Ertan Ardanancı'nın çalışmalarında olduğu gibi Türkçe-İngilizce gibi iki dilli argo sözlükler ve iki dilli argo dil kartları da hazırlanmıştır.

1.4.3. Argo kullanımların oluşum yolları

Argo kullanımlar oluşurken dilin bütün olanakları kullanılabilir; ekleme, türetme, eksiltme, kısaltma, birleşik kelime oluşturma, benzerlik ilişkisi, anlam genişlemesi, anlam daralması, diğer dillerden kelimeler alma vb. standart dildeki bütün imkanlardan faydalanılır. Standart dilden farklı olarak standart dilde olmayan saçma ek ve kelimelerle de oluşturulabilir. Argo kullanımlar oluşturulurken dilin sadece yapıcı özellikleri kullanılarak dile katkı sağlanmaz bazen de dilin yıkıcı özellikleri

kullanılarak kelimeler oluşturulup dile zarar da verilebilir. Denilebilir ki argo hem yapıcı hem yıkıcı yönleri olan bir dil kullanımıdır.

Argo kullanımların oluşum yollarını şu şekilde sıralayabiliriz.

* Sözlükteki bir kelimenin benzerlik yönüyle anlam genişlemesine uğramasıyla yeni argo kullanımlar oluşabilir.

Örnek: TS’de “çıkıntı” kelimesi kambur anlamıyla argo olarak kullanılırken zamanla vücuttaki benzer özelliklere sahip başka uzuvlar için de kullanılmaya başlanmıştır. Türkçe Sözlük’te “kambur” anlamıyla yer alan “çıkıntı” kelimesi anlam genişlemesi yoluyla yeni argo anlamlar kazanarak burun ve penis için de kullanılmaktadır. Bu anlam genişlemesinde benzerlik ilişkisi ön plandadır. Aynı durum başka argo kelimelerde de karşımıza çıkmaktadır. Örneğin; “Kâbe” kelimesinin TS’deki ikinci anlamı “bir kimsenin taptığı, kutsal saydığı yer”dir. Kelime bu anlama benzerliğinden dolayı argoda yeni anlamlar kazanmış, alkol kullananlar için meyhane, erkekler arasında ise genelev manalarında kullanılarak argolaşmıştır. Benzer kullanıma fanti, tornistan, transit, süt, testi, karpuz, haşefe, kaput gitmek vb. birçok kelime de rastlanmaktadır. Ayrıca “gibi” edatıyla yapılan bazı benzetmelerde de argolaşma olmuştur. Bu argolaşmalardan bazılarında zamanla “gibi” edatı düşerek kelime tek başına argo olarak kullanılmaya devam etmiştir. Örneğin; ahtapot gibi, âdembaba gibi, armut gibi, testi gibi, kullanımlar zamanla ahtapot, âdembaba, armut, testi şeklinde kullanılmaya başlanmıştır.

* Bazı kelimeler anlam genişlemesi yoluyla argo anlamlar kazanırken bir taraftan da anlam daralmasına uğrayabilir ve anlam daralması sonucunda bazen kelime temel anlamını kaybederek sonradan kazandığı argo anlamıyla hafızalarda kalabilir. Böylece kelime sanki sadece argo anlamda kullanılıyormuş gibi, dile bu şekilde girmiş gibi bir algı oluşabilir.

Örnek: “şıllık” kelimesi “aşırı ve bayağı biçimde süslenip boyanmış kadın” şeklinde tek bir anlama gelecek şekilde TS’de yer almakta, sözlükte kelimenin başka alt anlamı bulunmamaktadır. “şıllık” kelimesi bugün hala ülkemizin özellikle Güneydoğu Anadolu Bölgesi’inde sıklıkla tercih edilen undan yapılan bir tatlının adıdır. Bu iki farklı anlamdan yola çıkarak “Şıllık kelimesinin TS’de yer almayan farklı anlamları var mıdır?” sorusu akla gelmektedir. Ahmet Dinç’in Türkçe’nin

Kayıp Kelimeleri adlı eserinde kelimenin ilk anlamı “taş unu ekmeği” olarak yer almaktadır (Dinç, 2014, s. 428). Yani “şıllık tatlısı”ndaki “şıllık” aslında TS’de bahsedilen “aşırı ve bayağı biçimde süslenip boyanmış kadın” tatlısı değil taş değirmenlerde öğütülen unla yapılan tatlıdır. İlk anlamından yola çıkarak kelime yeni bir anlam kazanmış ve yukarıda verilen bu anlamıyla TS’ye girmiş zamanla teknolojiye yenik düşerek kullanılmayan ya da kelimenin kazandığı yeni ve kötü anlamdan dolayı aynı nesne için değirmen kelimesi tercih edilerek kelime anlam daralmasına uğramış ve ilk anlamını kaybederek günümüzde sadece argo anlamıyla sözlüklerde ve hafızalarda yerini almıştır.

* Yabancı dillerden alınan bazı kelimeler dilimizde argo olarak kullanılmaktadır. Bu kelimelerden bazıları alındığı dildeki anlamıyla bazıları da kelimeye yeni anlamlar yüklenerek argo olarak kullanılmıştır.

Örnek: TS’de “mama” kelimesi “mama (II) İt. mamma çaça, abla” şeklinde yer almakta, alındığı dilde “ana, anne” anlamında kullanılırken bu anlam bizde argo anlam kazanarak “genelev ablası, genelev işleten kadın” anlamlarında kullanılmıştır. Ayrıca benzer bir durum Rumca’dan alınan “çaça” kelimesi için de geçerlidir. “çaça” kelimesi “Rum ticaret gemilerinde çalışan eski ve usta gemicilere verilen ad” iken dilimize hem bu anlamıyla hem de bu anlamına benzerliğinden dolayı kazandığı fahişelerin ustası, üstadı ve randevuevi çalıştırıcısı anlamlarına gelecek şekilde yani “genelev ablası” şeklinde argo bir anlam kazanmıştır.

* Diğer dillerden argo anlamlı kelimeler dilimize girebilir.

Örnek: Arapça’dan aldığımız “deyyus” sözü Hindistan’daki “dumdum” şehriden gelir ve bir tür tüfek kurşunudur.” (Karaağaç, 2013a, s. 161). Ayrıca “mitolojideki tanrılardan biri”dir. Arapça’ya, Arapça’dan da Türkçe’ye “karısının veya çok yakın bir kadının iffetsizliğine göz yuman kimse ve sövgü sözü” anlamıyla argo olarak girmiştir.

* Yabancı dilden alınan bir kelime okunuşuyla dilimize girerek yerleşebilir ve bu haliyle argo anlamlar kazanabilir.

Örnek: “fayrap” (İng. Fire up) kelimesi “bir şeyi hızlandırma, kapı, pencere, kıyafet vb. bir şey açma”; “ofsayt” (İng. Offside) kelimesi “ofsayta düşmek; istemediği

halde kötü bir duruma düşmek” şeklindeki kullanımlarında dile okunuşlarıyla girerek argo olarak kullanılmışlardır.

* Bir kelime birden fazla argo kullanım alanında farklı anlamlarda kullanılabilir.

Örnek: “inek” kelimesi öğrenci argosunda “çalışkan öğrenci” anlamında kullanılırken cinsel argoda “eşcinsel erkek” anlamına gelecek şekilde kullanılır. Benzer durum “çak-“ fiilinde de görülür. Öğrenci argosunda “dersten kalmak” anlamına gelirken meyhane argosunda “kadeh tokuşturmak”, kabadayı argosunda “vurmak, dövmek”, cinsel argoda “düzmek, cinsel ilişkide bulunmak” anlamında kullanılır.

* Dilin bazı kavram ve kelimelerinde yapılan kısaltmalar argo kelimelerde de karşımıza çıkabilir. Bu kısaltmalar farklı yollarla yapılmış olabilir.

Örnek: “les” “lezbiyen”in kısaltmasıdır. Kelimenin ilk üç harfi alınarak yapılmıştır. “entel” kelimesi “aslında entelektüel olmayan ama öyleymiş gibi görünen kişi”lerle dalga geçme amacıyla kelimenin eksik bırakılması yoluyla oluşturulmuştur. “liboş” kelimesi de benzer bir amaçla “liberal geçinen kişi” anlamına gelecek şekilde, liberal olmayan ama öyleymiş gibi görünmeye çalışan kimselerle alay etmek için kelime kısaltılıp kelimeye “oş” getirilerek yapılmıştır. “oç” kısaltması da “orospu çocuğu” kelimelerin baş harfleri alınarak yapılan bir kısaltma örneğidir. “aq” kısaltması “amına koymak” kelimelerinden ilkinin baş harfi alınarak ikincisinin baş harfi alınıp alınan harf üzerinde ses değişikliği yapılarak kullanılması yoluyla oluşturulmuştur. “amk” kısaltması “amına koymak” kelimelerinden ilk kelimenin kökü ve ikinci kelimenin ilk harfi alınarak oluşturulan bir kısaltmadır. Örneklerde de görüldüğü gibi argoda birbirinden bağımsız, kuralsız ve düzensiz kısaltmalar bulunabilir.

* Hayvan adları, hayvan sesleri ve hayvanlara özgü davranışlar argo anlamda kullanılabilir.

Örnek: “çakal” kelimesi “dalavereci, düzensiz, kurnaz, yalancı ve aşağılık kimse” anlamında, “kuş” kelimesi “acemi er” anlamında, “düve” kelimesi “kız çocuğu” anlamında, “sazan” kelimesi “kolay kandırılan, aldatılan kimse” anlamında, “keklik” kelimesi “güzel, alımlı kadın” anlamında, “öküz” kelimesi “bön, görgüsüz, kaba, anlayışsız, yeteneksiz kimse” anlamında, “piliç” kelimesi “genç, güzel ve alımlı kız veya kadın” anlamında kullanılmaktadır. Bunlar gibi birçok kelimedede de benzer

kullanımlara rastlanmaktadır. Bazı hayvan davranışları da argo anlamlarda kullanılmaktadır. Örneğin; kuşların yaptığı “tüne-“ eylemi insanlar için “misafir kalmak” anlamında, “ötmek” kelimesi “1) anlamsız, boş konuşmak 2) gizli bir şeyi söylemek 3) kusmak” anlamlarında argo olarak kullanılır. Ayrıca hayvan sesleri de karşımıza argo kullanım olarak çıkabilir. Örneğin; “cıkçık” kelimesi “acemi, işe yeni başlayan” anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Nesne adlarına argo anlamlar yüklenebilir.

Örnek: “bomba” kelimesi “güzel kız” anlamında, “boru” kelimesi “zor soru” anlamında, “çarık” kelimesi “cüzdan” anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Bitki adları da sıklıkla argoda kullanılan kelimelerdir.

Örnek: “fındık” kelimesi “hileli zar” anlamında, “fıstık” kelimesi “güzel gösterişli kadın” anlamında, “hıyar” kelimesi “kaba saba, görgüsüz, budala” anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Vücut uzuvları da argo anlam kazanabilmektedir.

Örnek: “karın” kelimesi “gege kalmak” anlamında, “ense yapmak” söz öbeği “hiçbir iş yapmadan yan gelip yatmak” anlamında, “ayak yapmak” söz öbeği “birini aldatmak, kandırmak için dalavere çevirmek” anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Duygu ve düşüncelerdeki aşırılıkları ifade eden ünlem kelimeleri de argo olarak kullanılabilir. Bu ünlem kelimelerinin bazıları hayvanlara söylenen seslenme sözlerinden oluşabilmektedir.

Örnek: Eşekler için kullanılan “çüş” kelimesi “yakışıksız bir davranış karşısında söylenen kaba söz” anlamında, öküzler için kullanılan “oha” kelimesi “kaba ve yakışıksız davranışta bulunan kişilere söylenen söz” anlamında insanlar için kullanılır ve argodur.

* Akrabalık adları da argo anlamlar kazanarak kullanılabilir.

Örnek: “dayı” kelimesi “tutuklu ve hükümlülere söz geçiren kişi” anlamında, “dede” kelimesi “sınıfta kalarak tecrübe edinmiş öğrenci” anlamında, “torun” kelimesi “acemi er” anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* İnsan isimlerinin de argo anlamlar kazanarak kullanıldığı görülmektedir. Bunlardan bazıları TS’de yer alırken bazıları sadece argo kullanım sahalarında karşımıza çıkmaktadır.

Örnek: “Alyon” ismi “çok zengin kimse” anlamında, “Tanju” ismi “kadın gibi görünüp, kadın gibi davranan erkek” anlamında, “Kâmil” ismi “1) esrar, 2) saf kişi, toy, deneyimsiz” anlamlarında argo olarak kullanılmaktadır. Soyadındaki ses benzerliğinden dolayı “John Benjamin Toshak” ismi “taşak geçmek” ifadesi yerine kullanılmaktadır ve argodur.

* Yardımcı fiiller kullanılarak da argo anlamlar oluşturulabilir.

Örnek: “toz olmak” söz öbeği “kaybolup gitmek, uzaklaşmak, kaçmak” anlamında, “zula etmek” söz öbeği “çalmak, aşırarak, gizlemek” anlamında, “hamamcı olmak” söz öbeği “boy abdesti alması gerekmek” anlamında, “hali duman olmak” söz öbeği “kötü duruma düşmek” anlamında, “hacamat etmek” söz öbeği “hafifçe yaralamak” anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Atasözleri, deyimler ve kalıplaşmış ifadelerin içerisinde de argo anlamlar yer alabilmektedir.

Örnek: “Yengen olur.” söz öbeği “bayanla yakın ilişkisi olduğunu ima etmek için kullanılan bir söz” anlamında, “Sıçtı Cafer bez getir.” söz öbeği “birinin berbat bir iş gördüğünü anlatan bir söz” anlamında, “haybeye kürek çekmek” söz öbeği “boşu boşuna uğraşmak” anlamında, “eşekten düşmüş karpuzla dönmek” söz öbeği “1) çok şaşırmak, donup kalmak 2) kötü bir duruma düşmek” anlamında kullanılmış, içerisinde argo kullanımlar barındıran kalıplaşmış ifadelerdir.

* Bazı meslek isimleri argo anlam kazanmıştır.

Örnek: “dolmacı” kelimesi “hileci düzenci” anlamında, “muhallebici” kelimesi “nazlı büyütülmüş kimse” anlamında, “esnaf” kelimesi “kötü yola sapmış kadın” anlamında, “tezgahçı” kelimesi “genellikle yasal olmayan bir işi yapmak için yasal olmayan yollara başvurarak insanları kandıran, aldatan kimse” anlamında, “makarnacı” kelimesi “İtalyan” anlamında, “mantarcı” kelimesi “insanları hileyle kandıran kimse” anlamında, “kefenci” kelimesi “zorba” anlamında argo anlam kazanan meslek adlarından bazılarıdır.

* Bazı makam adları ve onların içerisinde yer aldığı söz öbeği de argo anlam kazanmıştır.

Örnek: Sırpça'dan alınan "kraliçe" kelimesi argoda "İngiliz sterlini" anlamında, "Yalova kaymakamı" söz öbeği "kendini önemli sanan kişi" anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Sayılar, il plakaları da bazen argo anlam kazanabilmektedir.

Örnek: "31" sayısı "bir erkeğin cinsel yönden kendi kendini elle tatmin etmesi" anlamında, "69" sayısı "kadın ile erkeğin cinsel ilişkisinde bir pozisyon" anlamında, "99" sayısı "erkek erkeğe cinsel ilişkiye girmek" anlamında argo anlam kazanan sayılardır. Bunların dışında başka sayıları içerisinde barındıran argo kullanımlara da rastlanmaktadır. Örneğin: "Hatay plaka takılmak" ve "otuz bir çekmek" söz öbekleri "bir erkeğin cinsel yönden kendi kendini elle tatmin etmesi" anlamında, "altmış altıya bağlamak" söz öbeği "geçici bir çözümle durumu kurtarmaya çalışmak" anlamında argo olarak kullanılmaktadır.

* Anlamlı ve anlamsız kelimelerin, kullanımlarının bir araya getirilmesiyle argo kullanımlar oluşturulabilir.

Örnek: Bulgarca'dan alınan "luga" kelimesi "sabun yapılırken oluşan artık su ve kış aylarında oluşan buzu dağıtmak için kullanılan karışım" anlamında kullanılırken 'luga' kelimesine ses benzerliği nedeniyle Bulgarcada da Türkçede de anlamı olmayan 'laga' kelimesi eklenerek "laga luga, laga luga yapmak" söz öbekleri oluşturulmuştur. Bu söz öbekleri "boş konuşmak" anlamında kullanılmaktadır. (Andreychin ve diğerleri, 1963, s. 380) "aşna fişne" söz öbeğinde de benzer bir durum görülmektedir.

* Bazı tabu sözlerin de argo anlam kazanarak kullanıldığı görülmektedir.

Örnek: "imamkayığı" söz öbeği "tabut" anlamında, "imamın kayığına binmek" söz öbeği "ölü tabut içerisinde veya sal üzerinde mezarlığa götürülmek" anlamında, "eşek cenneti" söz öbeği "öbür dünya" anlamında, "mortoyu çekmek" söz öbeği "ölmek" anlamında, "motoru bozmak" söz öbeği "ishal olmak" anlamında kullanılan ve bünyesinde tabu söz barındıran argo kullanımlardır.

* Çok bilinip kullanılan bazı eylem ve organ isimlerini karşılayan kelimeler, toplumda eylem ile söylemin karıştırılıyor olmasından ve toplumun algısından dolayı argo olarak değerlendirilir.

Örnek: Cinsel organ adları, cinsellikle ilgili eylem adları argo olarak algılanmakta ve kullanılmaktadır.

1.4.4. Argoyu kimler kullanır?

Dili var eden toplumdur, doğal olarak toplum dilin yaratıcısı, kullanıcısı ve aktarıcısıdır. Argo, dilin bir parçasıdır. Argonun standart dille ve standart dilin anlam alanlarıyla sıkı bir ilişkisi vardır. Argo, standart dilin sözlüğüne giren bir kullanım alanı olduğuna göre standart dili kullanan herkesin karşısına çıkacak bir kullanımdır; bazen bilerek bazen de bilmeyerek hepimizin kullandığı ya da kullanıldığına şahit olduğu bir anlam alanıdır. Bunun dışında argo kullanmayı özellikle tercih eden bir kesimin varlığı da aşikardır. Bu bilinçli argo kullanım tercihi daha çok toplumda gizlenmek, gizemli olmak isteyen, başkaları tarafından anlaşılmadan vermek istediği mesajı iletmek istediği kişiye doğru bir şekilde ulaştırarak, toplumun dışlamalarından korunmak isteyen ya da dışlanmayı iyi bir şey gibi algılayıp toplumun dışında kalmayı tercih eden; bazen de toplumun sövgü sözü olarak kabul ettiği sözleri söyleyerek rahatlamayı amaçlayan kişilerce kullanılmaktadır. Bazen de kişi argo kullanılan bir ortamda bulunuyorsa ortama uyum sağlamak, “Ben de sizdenim.” mesajı vermek için; bu kullanımlara sahip bir dizi-film karakterini ya da bir şarkıcıyı taklit ederek popülerleşme maksatlı olarak vb. amaçlarla argo kullanımları tercih edebilir. Deşifre olarak toplumun geneline mal olmuş, sözlüklerde yer alan, kullanımı sıklaştığı için her yerde duyup aşına olduğumuz argo kullanımlar da her yerde herkes tarafından kullanılabilir.

Edebi eserlerde, radyo, televizyon, sinema, tiyatro, duvar yazıları, karikatürler, gazeteler, internet gibi birçok alanda argo kullanımlara rastlanmaktadır. Kısaca argo, toplumun her kesiminde rastlanan bir dil kullanımıdır.

1.4.5. Argonun diğer anlamlarla ilişkisi

Argo, standart dille ve standart dilin diğer anlam alanlarıyla iç içe geçmiş durumdadır. Argo ile standart dil ve standart dilin diğer anlam alanlarındaki bazı kelimelerin sınırını çizmek hayli zordur. Ayrıca karşımıza göreceli kullanımlar da

çıkabilmektedir. Bazen bir kesimin kaba diye adlandırdığı bir kelime başka bir kesim tarafından argo olarak adlandırılmış olarak karşımıza çıkabilmektedir ya da TS’de argo olarak değerlendirilen bir kelimeye argo sözlüklerde rastlanmaya bilinmekte ya da argo sözlüklerde yer aldığı, argo kullanımları olduğu halde aynı kelimelerin aynı anlamlarıyla TS’de başka bir anlam alanında değerlendirildiği görülebilmektedir. Bu karışıklığın sebebi anlam alanlarının iç içe geçmişliği ve bunun yanısıra yapılan bazı dil çalışmalarında “argo” başlığı açılmadan araştırmaların yapılması ve bu sebeple argo olan bir takım kullanımların farklı anlam alanlarında değerlendirilmesi (Sağol, 2003) veya başta argo olarak kullanılan bazı kelimelerin zamanla bu özelliğini kaybetmesidir.

Argo anlamın sıklıkla kesiştiği ve sınırını çizmenin zorlaştığı alanlar teklifsiz konuşma, halk dili, mecaz, alay, şaka, kaba, hakaret gibi kullanım alanlarıdır.

1.4.6. Argonun sınıflandırılması

Yaptığımız araştırmalarda, argo kullanımların sınıflandırılması ile ilgili elde ettiğimiz bilgilerde argonun kullanım çevresine göre sınıflandırılması dışında herhangi bir sınıflandırmaya gidilmediğini gördük. Yaptığımız araştırmaların sonucunda argonun var olan sınıflandırmasını da içine alacak yeni ve daha geniş bir sınıflandırma yapılabileceği fikrine sahip olduk ve bu fikir neticesinde argoyu kullanım çevresine göre ve ifade ediliş şekline göre olmak üzere ikiye ayırdık.

1.4.6.1. Kelimenin kullanım çevresine göre argo

Argonun kullanıldığı sosyal ortamlar dikkate alınarak kullanım çevresine göre argo sekize ayrılır. Bunlar; “Ayak takımı argosu, kapalı topluluk argosu, azınlık argosu, cinsel argo, ticaret argosu, sporcu argosu, inanç argosu, iletişim argosu.” (Karaağaç, 2013a, s. 53).

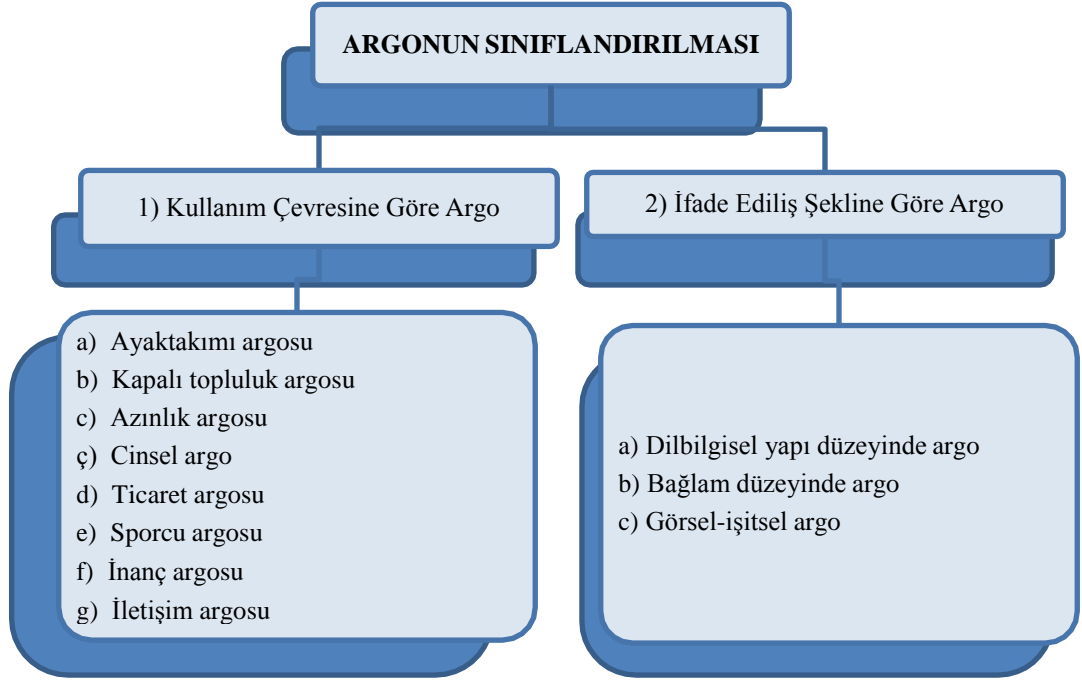
a. Ayak takımı argosu: Hırsız, dolandırıcı, kapkaççı, kabadayı, dilenci vb. grupların kullandığı argo anlamlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “cepçi” kelimesi “yankesici” anlamında, “kampanacı” kelimesi “düzenbaz, hileci, sahtekar” anlamında, “kıkırdamak” kelimesi “ölmek” anlamında, “kokoz” kelimesi “parası olmayan, züğürt” anlamında, “kaldırmak” kelimesi “çalma, aşırma” anlamında, “ipsiz sapsız” söz öbeği “serserilik eden kişi, hayta” anlamında, “hacı fışfış” söz öbeği “Arap halkından olanlar için kullanılan alaylı bir söz”

anlamında, “fırlama” kelimesi “piç” anlamında, “mortoyu çekmek” söz öbeği “ölmek” anlamında, “muslukçu” kelimesi “abdest almak için eşyalarını çıkaranların paralarını eşyalarını çalan hırsız” anlamında, “tam” kelimesi “Amerikan doları” anlamında, “teklik” kelimesi “lira” anlamında, “temizlemek” kelimesi “öldürmek” anlamında, “yem” kelimesi “rüşvet” anlamında ayaktakımı argosunda yer alan kullanımlardır.

b. Kapalı topluluk argosu: Hapishane, öğrenci, asker vb. toplulukların kullandığı argo anlamlar bu grubu oluştur.

Örnek: “dayı” kelimesi “hapishanede sözü geçen mahkum” anlamında, “delik” kelimesi “cezaevi” anlamında, “içeri” kelimesi “hapishane” anlamında, “inek” kelimesi “çalışkan öğrenci” anlamında, “çift dikiş” söz öbeği “sınıf tekrarı yapan öğrenci” anlamında, “sınıfta çakmak” söz öbeği “sınıfta kalmak” anlamında, “sıfırcı” kelimesi “notu kıt olan öğretmene öğrencilerin taktığı lakap” anlamında, “torun” kelimesi “acemi er” anlamında, “pata çakmak” söz öbeği “askerce selam vermek” anlamında kapalı topluluk argosunda yer alan kullanımlardır.

Şekil 1.2: Argonun sınıflandırılması

c. Azınlık argosu: Etnik azınlıklar, göçmenler vb. topluluklara ve onların dillerine ait argo anlamlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “kopıl” kelimesi “arsız sokak çocuğu” anlamında, “şopar” kelimesi “Çingene çocuğu” anlamında, “boliçe” kelimesi “Yahudi kadın” anlamında azınlık argosunda yer alan kullanımlardır.

ç. Cinsel argo: Cinsel organ adları, cinsel birleşmeyle ilgili kavram ve terimler ile eşcinsellik, genelev, fuhuş vb. konulara ait argo kullanımlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “aşna fişne” söz öbeği “gizli dost, sevgili” anlamında, “kamış” kelimesi “erkeklik organı” anlamında, “koltuk” kelimesi “genelev” anlamında, “gacı” kelimesi “metres” anlamında, “düdüklemek” kelimesi “cinsel ilişkide bulunmak” anlamında, “teres” kelimesi “pezevenk” anlamında, “testi” kelimesi “büyük sarkık meme” anlamında, “halletmek” kelimesi “cinsel ilişki kurmak” anlamında, “karpuz” kelimesi “kadın memesi” anlamında, “becermek” kelimesi “ırzına geçmek, kirletmek” anlamında, “abazan” kelimesi “uzun süre cinsel ilişkide bulunmamış

erkek” anlamında, “fortçu” kelimesi “taşıtlarda kalabalıktan yararlanarak başkalarına sürtünen, sarkıntılık eden kimse” anlamında, “inek” kelimesi “ibne” anlamında cinsel argoda yer alan kullanımlardır.

d. Ticaret argosu: Esnaf, şoför, vb. meslek erbabının kullandığı, eğlence yerleri vb. mekanlarda karşılaşılan argo kullanımlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “paket” kelimesi “dolu toplu taşıma aracı” anlamında, “taka” kelimesi “bozuk, zor çalışan veya eski kara taşıtları için kullanılan bir söz” anlamında, “kafası kıyak” söz öbeği “sarhoş” anlamında, “düz” kelimesi “düz rakı” anlamında, “tütsü” kelimesi “içki” anlamında, “vurmak” kelimesi “içki içmek” anlamında, “keş (II)” kelimesi “ayyaş, esrarkeş” anlamında, “harmandalı” kelimesi “sarhoş” anlamında, “imamsuyu” kelimesi “rakı” anlamında, “kandil” kelimesi “çok sarhoş” anlamında ticaret argosunda yer alan kullanımlardır.

e. Sporcu argosu: Başta futbol olmak üzere spor ve sporcularla, takım ve taraftarlarla ilgili kullanılan argo ifadeler bu grubu oluşturur.

Örnek: “kova” kelimesi “futbolda çok gol yiyen kaleci” anlamında, “kova olmak” söz öbeği “çok gol yemek” anlamında, “faul” kelimesi “genel kurallara uygun olmayan, hoşla gitmeyen hareket, duruş, davranış vb.” anlamında, “ofsayt, ofsayta düşmek, ofsaytta kalmak” söz öbekleri “istemediği halde kötü bir durumda kalmak” anlamında sporcu argosunda yer alan kullanımlardır.

f. İnanç argosu: İnanç ve ibadetlerle ilgili argo kullanımlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “hafız” kelimesi “bir şeyi anlamadan ezberleyen kimse” anlamında, “mortocu” kelimesi “imam” anlamında, “aforoz” kelimesi “darılıp biriyle konuşmama, ilgiyi kesip kendinden uzaklaştırma, toplumdan dışlama” anlamında inanç argosunda yer alan kullanımlardır.

g. İletişim argosu: Radyo, televizyon, gazete, internet vb. alanlarda karşılaşılan ve bu alanlarla ilgili olan argo kullanımlar bu grubu oluşturur.

Örnek. “film çevirmek” söz öbeği “eğlenmek, hoş vakit geçirmek” anlamında, “makaslamak” kelimesi “yazı, film, vb. sansür amaçlı kısaltmak, kesmek” anlamında iletişim argosunda yer alan kullanımlardır.

İletişim argosunda geri kalan bütün alanların argolarına rastlanmaktadır. Zaten bütün argo alanları ve bütün anlam alanları iç içe geçmiş durumdadır. Aralarındaki çizgiyi net bir şekilde ayırmak hayli zordur.

1.4.6.2. İfade ediliş şekline göre argo

Argonun ifade ediliş şekli dikkate alınarak yapılan bu sınıflandırma tarafımdan yapılmıştır ve ifade ediliş şekline göre argo üçe ayrılmıştır. Bunlar; dilbilgisel yapı düzeyinde argo, bağlam düzeyinde argo ve görsel-işitsel argodur.

a. Dilbilgisel yapı düzeyinde argo: En az kelime düzeyinde olan, sözlü ya da yazılı şekilde karşımıza çıkabilen argo kullanımlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “gıcır” kelimesi “yeni” anlamında, “geyik” kelimesi “karısının veya bir kadın yakınının ihanetine uğramış erkek” anlamında, “avanaklık etmek” söz öbeği “aptallık etmek” anlamında, “ayıp kaçmak” söz öbeği “uygun düşmemek” anlamında, “badem olmak” söz öbeği “sonu kötü bitmek, sonu kötü olmak” anlamında, “çarliston marka” söz öbeği “yeni icat, az bulunur, antika” anlamında kullanılan dilbilgisel yapı düzeyindeki argo kullanımlardan bazılarıdır.

b. Bağlam düzeyinde argo: Kelime yazıldığı haliyle argo olabilir de olmayabilir de. Bazen kelimenin argo olup olmadığının anlaşılmasını sağlayan şey kelimenin hecelenme, vurgulanma, tonlanma şeklidir. Telaffuz, vurgu ve tonlama yoluyla argo anlam kazanan kullanımlar bu grubu oluşturur.

Örnek: “alo” kelimesi bir telefon açma sözü olarak kullanılıyorsa argo bir anlam ifade etmez, vurgu ve tonlama ile kelimeye hitap ve uyarı anlamı katarak “alooooo” şeklindeki kullanımı kelimeyi argo yapar. Benzer bir kullanım “kitapsız” kelimesinde de vardır. Kelime tek başına kullanıldığında “kitabı olmayan kişi” anlamında mı yoksa “insafsız, zalim” anlamlarına gelen argo anlamıyla mı kullanılıyor, bu ancak parçalarüstü birimler yoluyla anlaşılacak bir durumdur. Abicim, allahsız, ablacı vb. kelimelerin de argo olarak kullanılıp kullanılmadığı ancak bağlam düzeyinde belli olmaktadır.

c. Görsel-işitsel argo: Argo kullanımlar karşımıza farklı yerlerde farklı şekillerde çıkabilir. Bazen bir orta parmak hareketi, nah işareti, gay işareti olarak davranış boyutunda; bazen çizilmiş bir karikatürün “*” işaretiyle belirtilen kısmında, bazen

kelimedeki harflerin yeri değiştirilerek ya da kelimenin bazı harfleri atılarak oluşturulan ve kelimedeki bu yeni ses yapısıyla anlatılmak istenen gizli anlamda; bazen de trafikte sövgü, uyarı, teşekkür yerine kullanılan korna basma şeklinde işitsel olarak karşımıza çıkabilir.

1.4.7. Argoda eğilimler

Argo kullanımlarda yoğun olarak tercih edilen bazı eğilimler vardır. Cümle düzeyindeki argo kullanımlar karşımıza genellikle devrik cümle şeklinde çıkar. Argoda zaman genellikle şimdiki zamandır ve şimdiki zamanın da “-yor” eki tercih edilir. Bu argoda adeta anı yaşama felsefesinin dile yansımış halidir. Ayrıca argoda sıklıkla “r” ve “z” harflerinin kullanıldığı ve vurgulu söylendiğı, “s” ve “z” ile “k ve q” harflerinin bazen birbirinin yerine kullanıldığı görülmektedir. Vurgu ve tonlama yoluyla da kelimeye argo anlam katılabilmektedir. Özellikle yazılı metinlerde, karikatürlerde, duvar yazılarında ve rap şarkı sözlerinde tepki çekebilecek kelimelerin bazı harflerini atma, harflerin yerlerini değiştirme ya da atılan harflerin yerine “*” veya “...” işareti koyarak kelimeyi karşı tarafa aktarma eğilimiyle sıklıkla karşılaşmaktadır. Bazen de söylenmek istenen kelime yerine başka bir dilden benzer şekilde telaffuz edilen bir kelime tercih edilebilmektedir. Örneğın; Türkçedeki “piç” kelimesi yerine İngilizcede benzer şekilde telaffuz edilen ve “şeftali” anlamına gelen “peach” kelimesi kullanılabilmektedir. Bazen de kelime “p*ç” şeklinde yazılmaktadır.

Argo kelimeler yapılırken dilin kelimelerinde oldukça serbest davranışlar sergilenir. Dilin kuralları pek dikkate alınmaz ama yine de dilin var olan kurallarına oldukça uygun türetmeler de yapılabilir. Örneğın: kolpo, kolpocu, kolpoculuk; abazan, abazanlık, abazanlaşma, abazanlaşmak vb. Argo kullanımların oluşumunda dilin hem yapıcı hem yıkıcı özellikleri kullanılabilmekte ve ortaya çıkan argo kullanımlar bu haliyle dile yerleşebilmektedir.

2. İNCELEME

Bu bölümde Türkçe Sözlük incelenirken takip edilen yöntemler, Türkçe Sözlük ve genel argo sözlüklerinin karşılaştırılması ve Türkçe Sözlük'te tespit edilen argo ve argolaşmalar dizini yer almaktadır.

2.1. “Türkçe Sözlük'te Argo ve Argolaşma” Tespitleri Yapılıp Yazılırken Takip Edilen Yöntemler

Bu çalışma, TDK Türkçe Sözlük'ün Kasım 2011 basımı üzerinde yapıldı. Bu basımda yer alan 77.005 madde başı, 15.287 madde içi olmak üzere toplam 92.292 söz varlığı birer birer incelendi. Bu incelemeler sonucunda tespit edilen “argo ve argolaşmalar”lar aşağıda belirtilen yöntemler kullanılarak yazıya geçirildi.

- * Türkçe Sözlük ve genel argo sözlükleri karşılaştırıldı.
- * Karşılaşmalar tablo halinde verildi. Kullanım farklılıklarının olduğu sözlerle ilgili tablo üzerinde dipnotlara yer verildi ve bu dipnotlar tablonun sonuna eklendi.
- * Alfabetik sıralama esas alındı.
- * Tespit edilen argo ve argolaşmaların anlamları TS'den alındı.
- * TS'deki yazım kuralları esas alındı.
- * Bünyesinde argo ve argolaşma bulunan kelimeler kalın, argo ve argolaşma bulunan kelimelere ait söz öbekleri kalın italik olarak yazıldı.
- * TS'de argo olarak belirtilen ifadelerden hemen sonra [argo] bizim tespit ettiklerimizden sonra ise [argolaşma] ifadesi kullanıldı.
- * Tespit edilen argo ve argolaşmalara olabildiğince örnek cümle verilmeye çalışıldı. Aynı kökten türeyen, birbirini çağrıştıran kelime ve kelime gruplarının bazılarına örnek cümle verilmekle yetinildi.

* Örnek cümleler kurulurken argo ve argolaşmaların TS ve argo sözlüklerdeki kullanımlarıyla aynı doğrultuda olmasına ve cümlelerin anlaşılır olmasına özen gösterildi.

* Argo ve argolaşmalara verilen örnek cümleler yazı içerisinde tırnak işareti (‘’) ile belirtildi.

Yukarıdaki ifadeleri genel olarak örneklendirmek gerekirse aşağıdaki gibi bir örnek verebiliriz.

Örnek:

atmak 29. [argo] Götürmek. (eve kız atmak vb.) 30. [argo] Söylemek. “Milleti etkilemek için neler neler atıyorum, bir görsen şaşar kalırsın.” 31. [argo] Yalan veya abartmalı söz söylemek. “Bizimki gene bol keseden atmaya başladı.” 32. [argo] Bilmeden, kestirerek söylemek. “Bilgi yarışmasında attı; ama, tutturamadı.” 33. [argolaşma] İçki içmek. “Beyler, oturun da şu barda iki tek atalım.” **atıp (veya atmak) tutmak** 1) [argolaşma] Bir kimse veya bir şey için kötü konuşmak. “Hacer, başkaları hakkında atıp tutmaya bayılırdı.” 2) [argolaşma] Abartmalı konuşmak. “Mevzu siyaset olunca atıp tutardık, dünyayı biz kurtarırdık.” **atıyorum** [argo] “Varsayımlı örnek veriyorum” anlamında kullanılan bir söz. “Yaz tatili boş geçmemeli, atıyorum bir Bodrum, bir Çeşme belki de bir Yunan adaları seyahati yapılmalı.” **atma Recep, din kardeşiyiz** [argo] “Söylediklerin hep yalan, hep abartma ancak biz bunun farkındayız” anlamında kullanılan bir söz. “Kız sana yangınmış, senin peşinden koşuyormuş, öyle mi; atma Recep hepimiz din kardeşiyiz.”

* TS’de numaralandırılmış anlamdan sonra belirtilen argolar ve numaralandırmaya girmeden belirtilen argolar ve bu kelimelere ait bütün alt anlamlar ayrı ayrı değerlendirildi.

Örnek:

TS’de “**zamkinos** argo 1. Zımbırtı. 2. Dost, metres. 3. Kaçma. **zamkinos etmek** argo kaçmak, savuşmak.” şeklinde yer alan ifadeye bizim çalışmamızda “**zamkinos** 1. [argo] Zımbırtı. 2. [argo] Dost, metres. 3. [argo] Kaçma. **zamkinos etmek** [argo] kaçmak, savuşmak.” şeklinde yer verildi.

2.2. TDK Türkçe Sözlük ile Genel Argo Sözlüklerinin Karşılaştırılması

Bu bölümde Türkçe Sözlük ile genel argo sözlüğü niteliği taşıyan sekiz sözlük karşılaştırıldı. Karşılaştırmalar tablo halinde verildi. İlk olarak kelimenin TS'deki anlam numarası, sonra TS'de ve argo sözlüklerde kesişme noktaları olan argo, boş, mec, kaba, tkz, alay, şaka, hkr, hlk, esk daha sonra da genel argo sözlükleri basım yılları dikkate alınarak sıralandı.

Karşılaştırmada kullanılan genel argo sözlükleri; A.Fikri'nin Lügat-ı Garibe, Osman Cemal Kaygılı'nın Argo Lügatı, Seyfettin Şimşek'in Argo Lügatçesi, Ferit Devellioğlu'nun Türk Argosu, Kemal Tahir'in Argo Sözlük, Ali Püsküllüoğlu'nun Türkçenin Argo Sözlüğü, Hulki Aktunç'un Büyük Argo Sözlüğü ve Bahattin Sezgin'in Yeni Argo Sözlüğü isimli sözlükleridir.

A.Fikri'nin Lügat-ı Garibe, Seyfettin Şimşek'in Argo Lügatçesi ve Kemal Tahir'in Argo Sözlük adlı sözlükleri Türkçe Sözlük ile karşılaştırılırken Mehmet Arslan'ın Argo Kitabı kullanıldı. Karşılaştırdığımız diğer sözlükler eserlerin kendisidir ve kaynakçada belirtilmiştir. Bahattin Sezgin'e ait olan Yeni Argo Sözlüğü TS'nin incelemiş olduğumuz baskısından daha sonra yayımlanmış bir argo sözlüğüdür.

TS'de argo olarak yer alan veya genel argo sözlüklerinden en az birinde bulunan söz ve söz öbeklerine karşılaştırma tablosunda yer verildi.

Yapılan karşılaştırmalarda incelenen kelimelerin yazımına ve anlamlarına dikkat edildi. Ufak tefek yazım farklılığı olan fakat anlamları benzer olan kelimeler tabloda dipnotlar ile belirtildi, bu dipnotlar da karşılaştırma tablosunun sonuna eklendi.

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK										ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hık	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
abayı yakmak						*						*	*	*	*		*	*	*
abanmak	3	*											*		*		*		*
	4	*																	
abazan	1		*												*	*	*	*	*
	2	*													*			*	*
abazanlaşmak		*																	
abazanlık			*															*	
abdestini vermek		*																	
abla	3	*																*	*
ablacı		*													*		*	*	*
ablacılık		*															*	*	*
ablavut		*															*	*	*
aborda etmek	2	*															*	*	*
abuklamak		*																	
abuklaşmak		*																	
abuklaştırmak		*																	
abukluk		*																	
abullabut	1									*					*		*	*	*
acemi çaylak						*											*		*
açmak	17		*										*		*	*	*	*	*
açmaz	3			*									*				*		*
açmaza düşmek			*									*				*	*	*	*
açmaza getirmek			*										*		*a1		*	*	*
adembaba	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
	3	*															*	*	*
afi		*													*		*	*	*
afi kesmek			*												*		*	*	*
afili			*										*		*		*	*	*
aforoz	2			*													*	*	*
aforozlamak			*												*			*	*
aftos		*												*		*	*	*	*
afyonunu patlatmak (birinin)		*													*		*	*	*
ağaç olmak		*															*	*	*
ağzına etmek		*																	
ağzına sıçmak	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
ahlat (I)	3	*											*b1		*		*	*	*
ahtapot gibi - c1	1		*														*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK										ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
ahtapot gibi	2		*												*		*		*
aklına turp sıkayım						*											*	*	*
aklına tüküreyim		*															*		*
akmak	11	*													*		*	*	*
aküsü bitmek	2			*													*	*	*
	3			*													*	*	*
alabanda vermek		*																*ç1	*
alabandayı yemek		*													*		*	*	*
alarga	2	*										*	*				*	*	*
alarga durmak	2	*													*	*	*	*	*
alarga etmek	2	*													*		*	*	*
alarga gitmek - d1		*																*	*
alargada durmak	1	*																	*
alargadan seyretmek		*															*		*
alay geçmek		*															*		*
alaya almak		*																	
alaya bozmak		*																	
alçaktan uçmak		*																	
alengir	1	*																	
	2	*													*			*	*
alengirli	1	*																	
	2	*													*	*	*	*	*
allahlık			*														*		*
allahsız				*													*	*	*
alo	2	*																	
altına etmek	2			*															*e1
alyon		*													*	*		*	*
amigo			*															*	*
ana avrat küfretmek		*													*		*	*	*
anam avradım olsun		*																	*
anam babam			*												*		*		*
anasına avradına sövmek		*																	
anasını ağlatmak					*												*		*
anasını bellemek		*															*	*	*
anasını sat! (veya satayım!)										*							*	*	*
anasının gözü		*													*		*		*
anafor		*															*		*
anafora kaptırmak			*												*f1			*g1	*
anaforcu		*													*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BŞ
anafordan			*														*	*	*
anaforlamak		*													*		*	*	*
anahtarcı	3	*															*		*
andaval		*																*	
andavallı			*											*	*		*		*
andavallılık			*												*				
angut	2	*										*	*		*		*	*	*
angutlaşmak		*																	
anlayalım!		*													*	*	*	*	*
antika	5			*								*			*		*	*	*
anzarot	3	*													*	*	*	* gl	*
aparmak	2	*															*		*
apiko	2	*												*	*		*		*
	3	*										*		*	*		*	*	*
araya almak	2	*															*		
arak (II)		*													*			*	
arakçı		*													*			*	*
arakçılık			*												*				*
aralamak		*												*	*	*	*	*	*
arakanmak			*															*	*
araklayabilmek	1	*																	
	2	*																	
araklayıvermek		*																	
arazi olmak	1		*														*	*	*
	2		*														*	*	*
araziye uymak	1		*														*		*
	2		*												*	*	*		*
armut	3	*										*			*		*	*	*
arpa - h1	3	*													*		*	*	*
asılmak	8	*															*	*	*
asıntı	3	*																	
asıntı olmak		*																	
askıntı	2	*															*	*	*
askıntı olmak	1	*															*		*
	2	*															*	*	*
astik		*													*			*	
aşağı mahalle	2	*													*		*		*
aşırmento		*													*		*	*	*
aşırmak	2	*															*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
aşırımsiyon		*															*	*	*
aşmak	5	*															*		*
aşna fişne	1	*															*		*
	2	*															*		*
atmak	29	*															*	*	*
	30	*													*		*		*
	31	*										*					*	*	*
	32	*															*		*
	33					*												*	*
atıyorum		*																	
atma Recep, din kardeşiyiz		*															*		
aval (II)		*										*		*	*		*	*	*
aval aval		*													*		*	*	*
avalca		*																	
avallaşmak		*																	
avallık			*												*				
avanak			*															*	*
avanta		*										*	*	*	*	*	*	*	*
avantacı			*												*		*	*	*
avantacılık			*												*				
avantadan			*													*	*	*	*
ayak yapmak			*												*		*	*	*
ayarlamak	5	*															*		*
ayazda kalmak	2	*															*		*
	3	*																*	*
ayazlamak	3	*													*	*	*		*
ayıp kaçmak - 11		*																*	*
ayna	5	*																*	*
aynacı	2			*										*			*		*
aynalı	2	*										*		*	*		*	*	*
aynasız	2	*										*		*	*	*	*	*	*
	3	*												*	*	*	*	*	*
ayran ağızlı	1			*											*		*		*
	2			*													*		*
ayran budalası				*											*i1		*		
ayvayı yemek		*													*		*	*	*
baba	10	*															*	*	*
babaçko		*													*	*j1	*	*	*
baba dostu	2	*																	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
babalanmak	2	*															*		*
badem olmak		*																*	*
bağırmak	2			*															*
bağırsaklarını deşerim		*																	
bayılmak	4	*											*	*	*		*	*	*
baymak - k1	3		*															*	*
balkon	3	*														*	*	*	*
balta olmak (birine)		*															*	*	*
bamya tarlası		*													*		*	*	*
basmak (bas veya bas git)		*													*		*	*	*
bayramlık ağız		*													*			*	*
becermek	2						*										*	*	*
	3	*															*	*	*
	4	*															*		*
belalı	3		*										*				*	*	*
beleş		*											*		*		*	*	*
beleşe konmak		*													*		*	*	*
beleşçi			*												*		*	*	*
beleşçilik			*												*			*	
beleşten			*															*	*
berduş	1		*														*		*
besmelesiz	2	*																	
bıçkın	1	*												*					
	2	*																	
bıldırın gibi - 11			*												*	*	*	*	*
bilezik	5	*											*		*	*	*	*	*
bindirmek	2		*															*	*
bir boka yaramamak			*																*
bit kadar			*														*		*
bitirim	1	*													*		*	*	*
	2	*															*	*	*
	3	*													*		*	*	*
bitirimci			*												*	*	*	*	*
bitirimhane		*															*	*	
bitirimlik			*												*				
bitirimyeri			*										*		*		*	*	*
bitirmiş	2	*													*		*		*
bitmek (I)	5	*																*	*
bitmek (II)	2		*																*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
bodoslamak		*																	
boğulmak	4									*					*	*	*	*	*
boğuntu	3	*											*				*	*	*
boğuntuya getirmek		*															*	*	*
bok	3				*												*		*
boka batmak					*												*		*
bok atmak					*												*	*	
bok etmek (bokunu çıkarmak)					*												*	*	*
bok karıştırmak					*												*		
bok üstün bok					*													*	*
bok yedi başı					*														*
bok yemek					*													*	*
bok yemek düşer					*													*	*
bok yoluna gitmek					*												*	*	*
boku çıkmak					*												*	*	*
bokunda boncuk bulmak					*										*		*		*
bokuyla kavga etmek					*												*		*
boklamak					*												*	*	*
boklu	2		*																*
bokluk	2			*															*
bolıçe										*								*	*
bomba (I)	3	*															*	*	*
	4	*															*	*	*
bombok					*												*		*
boru değil										*			*				*		*
boru mu bu?			*														*		*
bostan bozuntusu		*																	
boş vermek - m1		*												*	*		*	*	*
boynuzlamak	2			*													*n1		
boynuzlu	3	*																	
bozmak	13			*								*			*		*	*	*
bozuk (I)	4			*													*		*
	5			*													*	*	*
bozuk çalmak		*															*		*
bozum			*												*		*	*	*
bozum etmek		*													*		*	*	*
bozum olmak		*													*		*	*	*
bozum havası		*													*		*	*	*
büzük	2									*							*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS	
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ																				
büzük ister			*												*		*	*	*	
caddeyi tutmak	2	*												*			*		*	
caka		*										*			*		*	*	*	
caka satmak		*													*		*	*	*	
cakacı			*														*	*	*	
cakacılık			*														*		*	
cakalanmak		*																		
cakalı			*												*		*	*	*	
camcı	3	*													*		*	*	*	
camcılık	2	*													*		*	*	*	
camekan	5	*												*			*	*	*	
canına ezan okumak						*											*		*	
canına tükürdüğümün		*															*		*	
canına yandığım		*															*		*	
canını cehenneme göndermek		*															*		*	
cart kaba kağıt		*												*			*	*	*	
carta		*															*	*	*	
cartayı çekmek		*												*	*	*	*	*	*	
cavalacoz		*											*		*	*	*	*	*ol	
cavlağı çekmek		*										*	*		*		*	*	*	
cebellezi		*												*			*	*	*	
cebellezi etmek			*												*		*	*	*	
cepçi		*															*	*	*	
cepçilik			*														*	*	*	
ceplemek		*																*	*	
cıvalı zar - öl		*															*	*	*	
cıvık	2			*									*		*				*	
cızlam		*										*	*		*	*	*	*	*	
cızlamı çekmek	1		*											*	*		*	*	*	
	2	*																*		
cicimama		*																		
cicoz	3	*											*	*	*		*	*	*	
cicozlamak		*												*	*		*	*	*	
çiğerini sökmek			*																*	
çiğerleri bayram etmek	1		*												*		*	*	*	
cikcik	2	*																		
cila	5	*															*	*	*	
cila çekmek		*															*	*	*	
cilalamak	2	*																	*	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
cilalamak	3	*																	*
cins	4	*															*		*
cinslik	2	*																	
çaça - p1	2	*													*		*	*	*
çakal	2	*													*	*	*	*	*
çakaralmaz	4	*											*		*				*
çakılmak	3	*																*	*
çakma	4	*																*	*
çakmak (III)	8	*													*		*	*	*
	9	*										*			*			*	
	10	*												*	*		*	*	*
	11	*												*	*		*	*	*
	12	*													*		*		*
çakozlamak	2	*													*	*	*	*	*
çaktırmak	2	*															*	*	*
	3					*									*		*	*	*
çamur	2			*									*		*		*		*
çamur atmak			*												*		*		*
çamura yatmak	1	*													*	*	*	*	*
	2	*															*	*	*
çamurlaşmak	2		*												*		*		*
çapanoğlu	2	*																	
çarık	4	*											*		*	*	*	*	*
çarkına etmek		*															*		*
çarliston marka		*													*	*	*	*	*
çarliston marka kereste	2	*																	
çarpmak	3			*													*	*	*
	4			*													*	*	*
	5			*											*		*	*	*
	6	*															*	*	*
çarpmak	4		*														*		*
	5		*														*		*
çarşafa dolanmak - r1		*															*	*	*
çarşaflamak	2	*															*	*	*
çatlak zurna				*													*		*
çayağacı		*																*	*
çekmek	43	*												*			*	*	*
çek! (veya çek arabası!)									*					*			*		*
çekiver kuyruğunu		*												*			*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS	
çemiş	1	*																		
	2	*																*		
çemişlik		*																		
çene çalmak			*														*	*	*	
çeyrek	4	*																*	*	
çıkıntı	3	*																*	*	
çıkmak	56	*													*		*	*	*	
çingar		*										*	*	*		*	*	*	*	
çingar çıkarmak (veya koparmak)			*												*		*	*	*	
çingar kopmak (veya çıkmak)			*														*	*	*	
çingırağı çekmek		*													*	*	*	*	*	
çift dikiş	2	*													*	*	*	*	*	
çift kağıtlı		*																*	*	
çivilemek	3			*									*		*		*		*	
çizmek	4		*														*	*	*	
çöplük horozu		*																		
çul	4					*											*	*	*	
çuvallamak	2	*													*	*	*	*	*	
çüş	2	*																	*	
dağıtmak	10			*														*	*	*
	11	*																*	*	*
dağlı (I)	3			*														*	*	
dalavereci			*																*	
dalaverecilik			*												*					
dalga	5	*											*	*	*		*	*	*	
	6	*													*		*	*	*	
	7	*												*	*		*	*	*	
	8	*															*	*	*	
	9	*															*	*	*	
dalga geçmek	1	*												*	*		*	*	*	
	2	*															*	*	*	
	3	*															*		*	
dalgasına taş atmak		*															*	*	*	
dalgasını taşlamak			*												*		*		*	
dalgaya düşmek (veya gelmek)		*															*	*	*	
dalgaya getirmek		*													*	*	*		*	
dalgacı Mahmut		*											*				*		*	
dalgıç	2	*										*			*		*	*	*	
dallama	2	*															*	*	*	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
dam (I)	3	*													*		*	*	*
damardan girmek		*																	*
damlamak	3			*								*			*		*	*	*
dandik	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
dandun konuşmak (veya etme)			*														*	*	*
dangıl dungul	1		*														*	*	
daniska						*							*		*	*	*		*
dava	5	*															*		*
davar gütmek	2	*																	
davultozu	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
dayı	5	*													*		*	*	*
dayılanmak			*														*	*	*
dayılık	4	*															*		*
defterini dürmek	1		*												*				*
dehlemek	2	*											*	*	*	*	*	*	*
delik	5	*											*		*	*	*	*	*
delik eğirmek		*																	
deliğe tıkmak		*															*		*
demir almak	3			*													*	*	*
demir atmak	2			*														*	*
demirhindi	4	*										*			*	*	*	*	*
denyo	1	*															*	*	
	2	*													*		*		*
	3	*													*			*	
denyoluk			*															*	*
deve yapmak (veya etmek)			*														*	*	*
devirmek	3			*														*	*
dızdızcı		*											*		*		*	*	*
dızdızcılık		*															*	*	*
dızlamak			*												*		*	*	*
didon (I)	2	*													*	*		*	*
dikiz		*										*			*	*	*	*	*
dikiz etmek (veya geçmek)			*												*		*	*	*
dikizlemek		*														*	*	*	*
dinine yandığım		*											*				*		*
dingil	2	*															*	*	*
	3	*															*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
direksiyon sallamak		*														*	*	*	*
diskur geçmek (veya çekmek)		*													*		*	*	*
diyakoz			*															*	*
dolduruşa gelmek	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
dolduruşa getirmek		*															*	*	*
dolma	4	*												*	*		*	*	*
	5	*															*	*	*
dolma yutmak		*												*			*	*	*
dolmacı	2	*													*		*	*	*
donuna etmek	2			*															*
dubara	2	*													*		*	*	*
dubaracı		*													*	*	*	*	*
duman	3	*										*	*		*		*	*	*
	4	*											*		*		*	*	*
duman attırmak		*												*	*		*	*	*
duman etmek	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
duman olmak	1	*													*		*	*	*
dut gibi olmak	1		*												*		*	*	*
düçük	3	*															*	*	*
düdüklemek	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
	3	*													*		*	*	*
düçük makarnası	2	*													*		*	*	*
düldül	3							*											*
dükkan	3	*													*	*	*	*	*
dümbelek	2		*												*		*	*	*
dümen	3	*													*	*	*	*	*
dümen çevirmek						*											*	*	*
dümen kullanmak		*													*		*	*	*
dümen yapmak		*													*		*	*	*
dümeni kırmak		*												*	*		*	*	*
dümenine bakmak		*															*		
dümenini bozmak (birinin)		*																	
dümenci	2	*													*			*	*
	3	*													*			*	*
dümencilik	2	*																	*
	3	*																	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
dümeden		*															*	*	*
dünyalık			*												*				*
düz (II)			*															*	*
düzdürmek			*															*	*
düzmek	5				*												*	*	*
düzülmek			*														*	*	*
ekmek (II)	5	*											*	*	*		*	*	*
	6	*													*		*	*	*
	7	*													*	*	*	*	*
ekmeklik	3	*										*			*	*	*	*	*
ekşimek	4	*											*	*	*		*		*
	5	*													*		*	*	*
	6									*									*
elden gel!	1	*										*	*	*	*		*	*	*
	2					*											*	*	*
emmek	4	*													*	*	*		*
enayi		*										*	*	*s1			*	*	*
enayice			*														*		*
enayi dümbeleği		*													*		*	*	*
enayileşmek		*																	
enik	2	*																	
ense yapmak		*															*	*	*
enselemek		*										*	*	*	*		*	*	*
enselenmek		*												*	*		*	*	*
enseletmek		*																	
enseleyebilmek	1	*																	
	2	*																	
entel takılmak		*															*	*	*
eritmek	2			*									*		*	*	*	*	*
erkete		*															*	*	*
erketeci			*										*		*	*	*	*	*
erketecilik			*																*
erketecilik etmek - ş1			*														*	*	*
eski kulağı kesiklerden olmak			*												*		*	*	*
esnaf	3	*												*	*	*	*	*	*
esrar çekmek			*																*
eşek kadar									*										*
eşekten düşmüşe dönmek	1	*													*				*
	2	*																	
eşek cenneti	1	*															*	*	*
	2	*															*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER									
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS		
etek	7	*																			
etek takmak (veya giymek)		*																*	*		
eteklerini indirmek		*																*	*		
evlek	4										*		*	*	*		*	*	*		
ezmek	7	*												*	*		*	*	*		
faça	2	*											*		*	*	*	*	*		
	3	*													*		*	*			
façasını almak			*												*	*	*	*	*		
faka basmak			*									*			*		*	*	*		
falcılık - t1	2	*															*	*	*		
falsolu	2	*																			
fanti			*																*		
fasa fiso			*										*	*	*		*	*	*		
fasarya	1	*													*	*	*	*	*		
	2	*															*				
fasaryalık			*															*	*		
faul	2			*													*	*	*		
fayrap	2	*													*	*	*	*	*		
	3	*													*	*	*	*	*		
fayrap etmek	2	*													*	*u1	*		*		
	3	*													*		*	*	*		
feleği şaşmak		*															*	*	*		
feleğini şaşırmak		*															*	*			
feriştah			*										*				*	*	*		
feriştahı gelse - ü1	1	*															*	*	*		
	2	*															*	*	*		
fertik		*										*	*	*	*		*	*	*		
fertik çekmek			*											*	*		*v1				
festival	4					*								*	*		*	*			
fiçı gibi - y1			*														*	*	*		
fındık	3	*													*		*	*	*		
fır	2	*													*	*	*	*	*		
fırça	3	*															*	*	*		
fırça çekmek			*												*		*	*	*		
fırça yemek			*												*		*	*	*		
fırçalamak	3			*														*	*		
fırçalanmak	2			*															*		
fırıldak	4			*														*			
	5			*													*	*	*		

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
fırıldakçı	2			*														*	*
fırlama	2	*												*			*		*
	3								*					*	*	*	*	*	*
fırt			*														*	*	*
fıstık	2	*															*	*	*
	3		*														*	*	*
fıstık gibi	2			*													*	*	*
	3	*															*	*	*
fıstıklamak		*															*z1		
filinta - a2	2	*												*	*	*			*
filinta gibi			*																*
film çevirmek	2	*													*		*		*
filo	3	*													*		*	*	*
fino	2	*													*		*	*	*
fit (II)	1	*											*						
	2	*												*	*	*			
fit olmak		*													*		*		*
fitil gibi		*												*	*		*	*	*
fitil olmak	1		*														*	*	*
	2	*															*	*	*
fitil vermek			*														*		*
fitili almak			*														*		*
fiyaka			*										*		*				*
fiyaka satmak		*													*		*		*
fiyakacı			*																*
fiyakalı			*												*				*
fondip			*														*		*
fondip yapmak			*														*		*
fora etmek	3	*															*	*	*
	4	*											*				*	*	*
fortçu		*																*	*
fortçuluk			*																*
fos		*											*	*	*		*	*	*
fos çıkmak			*														*	*	*
foslamak		*												*	*		*	*	*
foslatmak		*													*		*	*	*
frigo - b2	2	*													*	*	*	*	*
frikik	2	*															*	*c2	*
frikik vermek		*															*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
frikik yakalamak		*													*	*	*	*	*
gacı - ç2	1	*										*		*	*		*	*	*
gaga	2	*															*	*	*
gaza gelmek			*														*	*	*
gaza getirmek			*														*	*	*
gazlamak	3	*													*		*	*	*
gazla!		*															*	*	*
gazozağacı	1	*													*			*	*
	2	*															*	*	*
gebermek	1	*															*		*
	2	*															*	*	*
gebeş	1	*										*					*	*	*
	2	*																	
	3	*																	*
gece işçiliği		*															*	*	*
gece uçuşu	2	*																	
geçirmek	15		*														*	*	*
	16			*															*
	17	*																	
geçmek	37	*																	
geçmişî kandilli		*											*				*		*
geçmişî kınalı		*											*				*	*d2	*
gelberi etmek		*													*	*	*	*	*
gerzek		*															*	*	*
gerzeklik			*														*		*
gevşemek	4	*													*		*	*	*
geyik	2	*													*	*	*	*	*
geyik yapmak - e2			*														*	*	*
gıcık	3	*													*		*	*	*
gıcık almak		*															*	*	*
gıcık etmek		*															*		*
gıcık vermek	2	*													*		*	*	*
gıcıklık		*																	
gıcır	1	*													*	*	*	*	*
gıcır gıcır	1		*														*	*	*
gır	1	*												*	*		*		*
	2	*										*	*		*		*		*
gır atmak			*											*	*	*	*		*
gır geçmek	1		*											*			*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
gır geçmek	2	*															*		
gır kaynatmak		*											*		*	*	*	*	*
gır gır	1	*													*		*	*	*
	2	*													*		*	*	*
gır gır geçmek		*															*	*	*
gır gıra almak		*													*		*	*	*
gırla						*						*			*	*			*
goygoycu	2										*						*	*	*
görmek	19					*											*	*	*
göt ister		*													*f2		*		*
götten bacaklı				*													*	*	*
götürmek	10	*															*	*	*
	11	*															*	*	*
göz banyosu	2					*											*	*	*
grado	2			*													*	*	*
gradosu düşmek		*																	
gümlemek	2	*															*		*
gümleyip gitmek - g2		*													*		*		*
gün yemek			*														*	*	*
hacamat	2	*													*		*	*	*
hacamat etmek	2	*													*		*	*	*
hacamatçı			*														*	*	*
hacamatçılık			*														*	*	*
hacamatlamak		*													*		*	*	*
hacıağa							*								*		*	*	*
hacıağalık			*														*		*
hacıağalık etmek			*												*		*		*
hacı fişfiş		*																	
hafız	2	*											*	*	*		*	*	*
hafızlamak						*									*		*	*	*
hafızlık	2					*									*ğ2		*		*
hali duman olmak		*																*	*
hallenmek	3	*												*	*	*	*	*	*
halletmek	5	*																*	*
hamamcı	2	*															*		*
hamamcı olmak		*																*	*
ham hum			*									*		*	*	*	*	*	*
hanım evladı	2	*												*	*h2		*		*
hanut		*																*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER									
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS		
hanutçu			*															*12			
hap (I)	2	*													*		*	*	*		
hapı yutmak						*							*				*		*		
hapazlamacı - i2		*																*	*		
hapçı			*												*		*	*	*		
hapçılık			*														*	*	*		
haraca bağlamak			*														*		*		
haraca kesmek			*														*		*		
haraza (I)	1									*			*		*	*	*	*	*		
	2			*													*		*		
harbi	2	*															*	*	*		
	3	*												*	*		*	*	*		
harbi konuşmak			*												*	*	*		*		
harbici			*														*	*	*		
harbiden		*															*	*	*		
harbilik	2			*											*		*	*	*		
harcamak	3			*													*		*		
	4			*											*	*	*		*		
	5	*													*		*		*		
harmandalı - j2	3	*															*		*		
hasta	2			*													*	*	*		
	3	*													*	*	*	*	*		
hasta etmek	2			*													*		*		
haşat	1	*													*		*	*	*		
	2		*														*	*	*		
haşat etmek	1		*														*	*	*		
	2		*															*			
haşat olmak	1		*														*	*	*		
	2		*														*	*	*		
haşadı çıkmak	1		*														*				
	2		*														*				
haşefe											*								*		
hava	9			*													*	*	*		
hava almak	2	*												*	*		*	*	*		
hava basmak	2	*													*		*	*	*		
havasını almak	2			*													*	*	*		
havaya gitmek			*														*		*		
	2	*													*		*	*	*		
hava gazı															*		*		*		
	3	*													*		*		*		
havalı	4			*													*		*		
havyar kesmek		*											*		*		*	*	*		
haybe		*															*	*	*		

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK										ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
haybeye kürek çekmek			*														*	*	*
haybeci			*														*	*	*
haybeden - k2			*										*	*	*		*	*	*
haydalanmak			*														*		
haydamak	2	*													*		*	*	*
hayfa											*						*		*
hayta	2			*															
haytalık			*												*	*			*
haza			*														*		*
herifçioğlu						*											*	*	*
hır			*									*	*	*	*		*	*	*
hır çıkarmak			*											*	*		*	*	*
hırbo	1	*										*			*		*		*
	2	*											*	*	*		*	*	*
hırboluk		*															*	*	*
hırdavat	2	*															*	*	*
hırt	1	*											*	*	*		*	*	*
	2	*												*			*	*	*
hırtapoz		*													*		*	*	*
hırtapozluk			*														*		*
hırtlık			*												*		*	*	*
hışır	3	*										*			*	*	*		*
hıyar (I)	3	*										*	*	*	*		*	*	*
hıyarağa		*													*12		*	*	*
hıyarağası		*															*		*
hıyarlaşmak		*															*		*
hıyarlık		*													*		*		*
hıyarlık etmek			*														*		*
hikaye	2	*															*	*	*
hindi	2									*					*		*	*	*
hop hop																	*		*
hoşaf gibi			*														*	*m	*n2
hoşafın yağı kesilmek			*														*		*
hoşur - o2	2	*										*			*		*	*	*
hödük	1	*																	
ıhtırmak										*							*	*	*
ırgalamak	2					*									*		*	*	*
ırzı kırık		*															*	*	*
ıska	1	*													*				
	2	*													*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
ıska	3	*													*		*		*
ıska geçmek	1		*														*	*	*
	2		*													*	*		*
ıskalamak		*															*	*	*
ıslak karga		*															*		*
ıslatmak	2	*										*			*		*	*	*
	3	*															*		*
ışınlamak	3			*											*		*	*	*
ışınlanmak			*														*		*
ibiş	2		*												*		*	*	*
ibiş gibi - ö2			*														*		*
iç etmek		*											*				*	*	*
içinden okumak	2	*															*		
içine etmek					*												*	*	
içeri	6			*													*	*	*
içeriye atmak			*																*
içeri girmek	2		*														*	*	*
içeride olmak	2		*															*	*
içeriye düşmek			*												*	*	*	*	*
ifadesini almak	3	*															*	*	*
	4	*															*		*
iğne yutmuş ite dönmek		*																	
ikile!			*															*	*
ilik gibi	2	*											*				*	*	*
imamkayığı		*													*	*	*	*	*
imamkayığına binmek			*														*	*	*
imamsuyu		*													*		*	*	*
imanım		*											*		*	*	*	*	*
imanına kadar						*											*	*p2	*
inek	2	*													*	*	*	*	*
	3				*										*	*	*	*	*
	4			*														*	
inekçi	2	*																*	*
ineklemek		*													*	*	*	*	*
ineklik	3	*																	
inmek	9	*										*			*		*	*	*
ip	2			*															*
ipi koparmak			*														*		
ipini kırmak			*														*		*
ipini koparmak			*															*	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
iplemek		*										*		*	*	*	*	*	*
ipsiz	2			*								*			*		*	*	*
ipsiz sapsız	2		*																*
iskandil - r2	4	*										*	*				*	*	*
iskele almak - s2	2	*													*		*	*	*
iskele babası	2	*															*	*	*
ispiyon			*										*		*			*	*
ispiyoncu			*																*
ispiyonculuk			*												*			*	*
ispiyonlamak			*												*	*		*	*
ispiyonlatmak			*															*	*
iş tutmak	2				*														*
iş vermek	2	*																	*
işini bitirmek		*															*		*
işini görmek	2			*													*		*
	3	*															*		*
işletmek	4					*									*	*	*	*	*
itün götüne sokmak					*													*	*
iyi etmek	3	*										*			*		*	*	*
iyot gibi ortaya çıkmak			*														*	*	*
izmarit	2		*									*						*	*
jeton geç düşmek						*									*ş2		*	*	*
jigolo			*															*t2	*
kabak	3		*														*	*	*
Kâbe	2			*											*			*	*
kabuklu			*														*	*u2	
kafa bulmak			*														*	*u	*
kafa cilalamak						*											*		*
kafa çekmek		*															*	*	*
kafa tutmak			*									*							*
kafa ütölemek		*															*		*
kafa yapmak		*															*	*	*
kafası dumanlanmak	2		*														*ü2	*	
	3		*														*	*	
kafasını tütsülemek			*														*		
kafaya almak	1	*															*	*	*
	2	*															*		
kafayı bulmak			*														*		*
kafayı tütsülemek		*											*				*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ																			
kafayı üşütmek			*															*	*
kafayı yemek		*															*	*	*
kafadan kontak				*											*			*	*
kafası dumanlı	1			*													*		*
kafası kıyak - v2				*													*	*	*
kafası kontak				*														*	*
kafes	5	*											*	*		*	*	*	*
kafese girmek	1	*															*		*
	2	*																	*
kafese koymak		*											*		*		*	*	*
kafesçi	2	*													*	*	*	*	
kafeslemek		*											*		*		*	*	*
kaide	3	*																*	*
kakalamak (I)	3			*													*	*	*
kakırdamak	3	*													*		*		*
kalafata çekmek	2	*																	
kalantor			*											*	*				*
kalay	4	*										*			*		*	*	*
kalayı basmak		*													*		*		*
kalaycı	2			*														*	
kalaylamak	3	*											*	*	*		*		*
kaldırımcı	2	*											*		*		*	*	*
kaldırımcılık	2	*															*	*	*
kaldırım kabadayısı		*																	
kaldırmak	20	*											*		*			*	*
kalıbı değiştirmek		*												*	*		*	*	*
kalleş	1		*										*		*				*
kamanço		*											*			*	*	*	*
kamanço etmek			*												*	*	*	*	*
kamış	4				*												*		*
kamış atmak		*													*	*	*	*	*
kampanacı		*													*	*	*	*	*
kanına ekmek doğramak	2		*															*	*
kancık	2			*											*				*
kandil	3	*												*	*		*		*
kandilli	2	*													*				*
kanka						*												*	*
kantarlı		*											*	*	*	*	*	*	*
kantarlıyı savurmak			*														*	*y2	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK												ARGO SÖZLÜKLER						
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
kantarlı küfür			*														*		*
kaparoz		*												*z2	*	*	*	*	*
kaparozcu			*											*	*	*	*	*	*
kaparozculuk			*												*		*		*
kaparozlamak		*													*		*	*	*
kapkaç			*														*	*	*
kapkaççı	1		*												*		*	*	*
kapkaçlık			*												*				*
kaporta	4			*													*	*	*
kaput gitmek (veya olmak)	2	*													*	*	*	*	*
karabatak	2	*																	
karanfili sıkamak		*													*	*	*	*	*
karavana	4	*															*		*
karavanacı	2	*															*		*
karnını doldurmak	2	*																	
karizmayı çizdirmek		*																	
karpuz	4	*															*	*	*
kartaloş		*															*	*	*
kartaloz		*											*			*	*	*	*
kasap	3			*													*	*	*
kaşalot	2	*												*	*		*	*	*
kaşarlanmak	2			*													*	*	*
kaşarlı	2			*													*		*
kaşkariko	1	*												*	*		*	*	*
	2	*													*		*	*	*
kaşkaval (I)	2	*													*	*a3	*	*	*
katakulli		*												*	*		*	*	*
katakulli okumak			*														*	*	*
katakulli yapmak			*														*	*	*
katakulliye gelmek			*														*	*	*
katakulliye getirmek			*															*	*
kavanço	2	*										*		*	*	*	*	*	*
	3	*													*	*	*	*	*
kayarlamak	3									*					*		*	*	*
kayarto		*													*		*	*	*
kayışa çekmek		*													*		*	*	*
kayışçı	2			*													*		*
kayış dili			*											*			*	*	*
kaymak (II) - b3	8	*															*	*	*
kaynamak	15	*															*	*	*
kaynatmak	3	*															*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS	
kaynatmak	4	*													*			*		
	5					*							*		*		*	*	*	
kaytak	3	*																		
kaz	2			*								*					*	*	*	
kazık	4			*													*	*	*	
	5					*									*			*	*	
kazık atmak			*												*		*	*	*	
kazık yemek			*														*	*	*	
kazıkçı						*								*	*		*	*	*	
kazıkçılık			*														*		*	
kazıklamak	2					*								*	*		*	*	*	
kazıklanmak	1					*								*			*	*	*	
kazık marka		*													*	*	*	*	*	
kazma	4	*															*	*	*	
kefenci	2	*																		
kek	2	*															*	*	*	
keklemek		*																*	*	
keklik	2			*													*	*	*	
kelalaka		*															*	*	*	
kelek	5	*													*		*	*	*	
kelek atmak		*															*	*	*	
kelek yapmak		*															*	*	*	
keleklik			*														*	*	*	
kelle	4					*											*	*	*	
kenef	2		*														*	*	*	
kepçe gibi - c3			*														*	*	*	
kepçe kuyruk		*															*	*ç3	*	
kereste	3			*									*	*	*		*	*	*	
keriz	2	*													*		*	*	*	
	3	*													*		*	*	*	
	4	*										*			*		*		*	
kerizci	1	*													*		*	*	*	
	2	*													*		*	*	*	
kertmek	2									*							*	*	*	
kesik - d3	9	*															*	*	*	
	10	*													*		*	*	*	
kesilmek	17	*													*	*	*	*	*	
kesişmek	3	*													*		*	*	*	
keskin	8	*													*	*	*	*	*	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
keskinci		*																	
kesmek	21	*										*			*		*	*	*
	24			*													*	*	
keş (II)	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
keş (III)		*										*	*		*		*	*	*
keşlemek		*											*e3'		*			*	*
ketenpere		*															*	*	*
ketenpereye gelmek			*														*	*	*
ketenpereye getirmek			*														*	*	*
keten tohumu	2	*															*	*	*
keyif	7	*											*		*		*	*	
kıç atmak	2					*											*	*	*
kıç attırmak						*											*	*	*
kıçına bakarak			*														*		*
kıçına kına yakmak			*														*		*
kıçına tekme atmak					*												*	*	*
kıçını yırtmak	1				*												*	*	*
	2				*												*	*	*
kıçüstü oturmak	2			*													*		*
kıkırdamak	4	*													*		*	*	*
kıl	4	*																	
kıl kapmak			*														*	*	*
kıl olmak			*														*	*	*
kılbaz		*													*	*		*	*
kıllanmak	3	*																	
kırk (II)										*		*	*		*		*	*	*
kırısmaca	2	*																	
kırısmak	5	*																	
kırmak	13	*											*		*		*	*	*
kırmızıfener		*													*	*	*	*	*
kışlatmak	2	*															*	*	*
kıtır	2	*										*	*	*	*		*	*	*
kıtır atmak		*													*		*	*	*
kıtıra almak		*															*		*
kıtırıcı		*													*		*	*	*
kıtipiyoz		*										*	*		*				*
kıvırmak	7	*	*									*					*	*	*
	9	*																	
kıvırtmak			*														*		*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
kıyak	1					*						*					*	*	*
	2		*															*	*
kıyak geçmek		*															*	*	*
kıyak kaçmak		*													*		*	*	*
kıyakçı	2	*														*	*	*	*
kıyakçılık	2		*															*	*
kıyaklaşmak										*									*
kıyaklık	2	*															*		*
kıytırık		*													*		*		*
kız gibi	3	*													*		*	*	*
kirişi kırmak		*												*	*		*	*	*
kitapsız	3	*																	
koca karı	2	*										*	*	*	*	*	*	*	*
kodes		*										*	*	*	*		*	*	*
kodese tıkmak			*														*		*
kodesi boylamak			*														*	*	*
kofti		*										*f3	*	*	*	*	*	*	*
koklatmak	2			*											*		*	*	*
koklatmamak			*																*
kokoroz	3	*													*		*	*	*
kokoz		*										*			*	*	*	*	*
kokozlanmak		*													*		*	*	*
kokozluk			*														*	*	*
kolpo	2	*											*g3					*	*
kolpoya düşmek			*															*	*
koltuk	9	*													*	*		*	*
komaya girmek	2			*											*				*
komalık etmek - ğ3	2			*											*		*		*
kontak	4	*														*		*	*
kopil	1	*													*		*	*	*
	2	*															*	*	
kova (I)	3	*															*	*	*
kova olmak		*																	
koymak	7		*														*		*
köklemek (I)	6			*													*		*
kör kandil				*									*					*	*
köşe olmak			*															*	
köşeyi dönmek	1		*												*			*	*
	2		*															*	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK												ARGO SÖZLÜKLER						
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
kral - h3	4			*														*	*
kraliçe	3	*																*13	*
kubat	1									*								*	*
kucağına oturmak	2	*																*	*
	3	*																*	*
kumpas	3	*															*	*	*
kumpas kurmak			*														*	*	*
kurşun manyağı yapmak		*																	
kuru	12		*														*		*
kurusıkı	3	*																	
	4	*																	
kurusıkı atmak		*																	
kurusıkı atıcı		*																	
kuş	2	*													*			*	*
kuyruğu titretmek		*												*			*	*	*
kuyruğuna tenekene bağlamak	1		*																*
	2		*																*
kuyruğunu kısmak - i3			*															*	*
kuzu	3	*															*	*	*
küfe	3			*											*		*	*	*
küfelik	2			*									*				*	*	*
küfelik olmak			*														*		*
küflü	2		*												*	*	*	*	*
kül yemek (veya yutmak)		*											*				*		*
külhanbeyi ağzı		*																	
külüstür						*												*	*
künyesini okumak			*																*
küp (I)		*											*		*		*	*	*
küp gibi	2	*															*		*
küplü	2	*											*		*		*	*	*
	3	*																*	*
kütük	9			*													*	*	*
kütük gibi	2		*														*		*
laga luga			*															*	*
lavuk	1	*																	
	2	*																	
liboş		*															*		*
lokum gibi	2		*														*	*j3	*
lolo		*										*			*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
lololo		*																	
lüp	1	*											*	*	*		*	*	*
lüpçü			*										*	*	*		*	*	*
lüpçülük			*												*		*	*	*
lüpletmek		*											*				*	*	*
lüpten			*														*		*
maço			*														*	*	*
maçoluk			*														*		*
madara		*										*			*		*	*	*
madara etmek	1		*														*	*	*
	2		*															*	
madara olmak	1		*													*		*	*
	2		*												*		*	*	
madaralık		*																	
maden	5	*											*				*	*	*
	6					*											*	*	*
madik	2	*										*	*	*	*		*	*	*
madik atmak		*													*		*	*	*
madikçi			*												*		*	*	*
mafiş	1	*															*	*	*
maganda		*															*	*	*
magandalık			*														*		*
mahpus - k3	3									*								*	*
mahşer midillisi		*																	
makaraları koyuvermek						*						*	*						
makaraya almak			*														*	*	*
makarna	3	*																*	*
makarnacı	4							*										*	*
makas almak			*												*		*	*	*
makas değiştirmek	2			*													*	*	*
makaslamak	2		*														*	*	*
makaslanmak	2		*														*		*
makineyi bozmak								*							*				*
mal	4			*									*				*		*
	5	*											*		*	*	*	*	*
	6				*												*	*	*
malı götürmek			*														*	*	*
malın gözü	1					*													*
	2					*								*			*		*
mama (II)			*														*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
manca	1	*																*	*
	2	*																*	*
mandepsi		*											*	*	*		*	*	*
mandepsiye bastırmak			*												*	*	*	*	*
mangalda kül bırakmamak			*												*				*
mangır	3	*											*		*		*	*	*
mangırlı			*														*		*
mangırsız			*														*		*
mangiz		*											*	*	*		*	*	*
manita	1	*															*	*	*
	2	*													*			*	
manitacı			*											*	*	*	*		*
manitacılık			*											*	*			*	*
mano		*													*		*	*	*
mantar	8	*										*		*	*			*	*
mantar atmak		*												*	*			*	*
mantara basmak		*												*	*		*	*	*
mantarcı	2	*													*		*	*	*
mantarcılık	2	*													*		*	*	*
mantarlamak		*													*	*	*	*	*
mantı (II)		*															*	*	*
mantinota		*													*13		*	*	*
maraza	2	*										*		*	*	*	*	*	*
marsık	2			*										*			*	*	*
martaval		*										*		*	*		*	*	*
martaval atmak			*												*		*	*	*
martavalcı			*											*	*		*	*	*
martavalcılık			*												*				
masal okumak			*												*		*	*	*
maslahat	2				*									*	*		*	*	*
mastor		*											*	*	*	*	*	*	*
mastor olmak - m3		*															*	*	*
mastur		*													*				
matiz (II)	1	*											*		*		*	*	*
matiz olmak		*													*		*	*	*
matizlik			*														*		*
matrak	2	*														*	*	*	*
matrak geçmek		*													*		*		*
matrağa almak		*													*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER										
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS			
maval		*										*	*	*	*		*	*	*			
maval okumak			*												*		*	*	*			
mavra	1									*							*	*	*			
mavra atmak	1	*															*		*			
maya (I)	4	*												*	*	*	*	*	*			
mayışmak										*							*	*	*			
mayna	2	*										*			*		*	*	*			
maytap geçmek			*											*			*	*	*			
maytaba almak			*												*		*	*	*			
mehterhane	3	*																				
mektep çocuğu	2	*															*		*			
meşe odunu	2			*													*	*	*			
meze	2			*													*		*			
mezelenmek - n3		*																	*	*		
mıcır	3			*										*	*		*	*	*			
mıhlamak	3			*									*	*			*	*	*			
mıhsıçtı		*															*	*	*			
mıhsıçtılık			*														*		*			
miço	2		*															*	*			
mideci			*														*	*	*			
midesiz	3	*																				
mimli			*															*	*			
minaregölgesi		*																*	*			
minare kırması		*																				
moloz	2			*										*	*		*	*	*			
molozluk	2			*													*		*			
mortlamak		*															*	*	*			
morto		*										*	*	*63	*	*	*	*	*			
mortoyu çekmek		*													*	*63	*	*	*			
mortocu	3	*											*	*	*	*	*	*	*			
moruk	1	*										*	*	*	*	*	*	*	*			
	2	*											*	*	*	*	*	*	*			
moruklamak			*												*	*	*	*	*			
moruklaşmak		*															*		*			
moskof gavuru		*																				
mosmor kesilmek			*																*			
mostra olmak		*															*		*			
mostralık		*															*		*			
motoru bozmak			*														*	*	*			

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
muhabbet tellalı		*																	
muhabbet tellalığı			*																
muhallebici	3			*													*	*	
mum olmak - p3	2	*										*	*		*		*	*	*
muslukçu	2	*											*	*	*		*	*	*
muslukçuluk	2	*													*		*	*	*
muşmula gibi			*									*						*	*
name yapmak - r3	2		*									*s3	*				*	*	*
nalları dikmek		*											*	*	*	*s3	*	*	*
nallamak	2	*													*		*	*	*
nanay		*										*	*	*	*		*	*	*
ne yazar		*															*	*	*
nato			*												*		*	*	*
nonoş	2	*															*	*	*
numara	7	*											*		*		*	*	*
numara çevirmek - t3			*														*	*	*
numara yapmak		*												*	*		*	*	*
numaracı						*									*		*	*	*
ofsayta düşmek	2			*													*	*	*
oha	2	*																	
okkalı	3			*											*				*
okşamak	3			*											*		*	*	*
okulu asmak			*														*	*	*
okumak	9	*										*	*	*	*		*	*	*
okutmak	4	*										*	*	*	*			*	*
olmak	17					*											*	*	*
oltayı yutmak		*																	
omuzlamak	5	*												*			*	*	*
ormancı	2	*																	*u3
orospu çocuğu		*																	
orostopol		*															*	*	*
orostopolluk		*												*			*	*	*
orta kat	2	*																	
orta katı kiraya vermek		*																	
osuruğu cinli						*											*		*
ot	5	*													*		*	*	*
ot gibi - ü3	1		*														*	*	*
otel faresi		*															*	*v3	*
otlakçı	1	*										*		*	*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER										
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS			
otlakçı	2	*													*		*	*	*			
otlakçılık			*														*	*	*			
otlamak	3	*										*		*			*	*	*			
otlanmak	2	*															*		*			
oturtmak	2		*										*					*	*			
oymak (III)	3	*															*y3					
	4	*																*	*			
oyulmak	2	*																				
öküz	3	*												*	*		*	*	*			
ölüsü kandilli		*													*		*		*			
ölüsü kınalı		*													*		*		*			
ördek	3	*													*		*	*	*			
	4	*															*	*	*			
ötmek	4	*													*		*	*	*			
	5	*												*			*	*	*			
	6	*															*	*	*			
		*																				
pabuçtan aşağı		*																				
paçoz	2	*											*	*	*	*	*	*	*			
	3	*											*									
paket	3	*																	*z3			
paketlemek	2	*															*	*	*			
	3	*																				
paketlenmek			*														*	*a4		*		
palamarı koparmak		*													*		*	*	*			
palamut (III) - b4		*																				
palas (I)	3	*													*	*c4		*	*	*		
	4	*													*		*	*	*			
palavra	1	*											*	*	*		*	*	*			
	2	*											*				*		*			
palavra atmak	1	*													*		*	*	*			
	2	*													*		*	*	*			
palavracı			*												*		*	*	*			
palavracılık			*														*		*			
palikarya	1		*															*	*			
pandik			*															*	*			
pandik atmak			*															*	*			
pandispanya gazetesi		*															*	*	*			
pantuf lacı - ç4	2	*											*	*	*	*	*	*	*			
pantuf lacılık			*												*							

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK										ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
papara (I)										*								*	*
papara yemek			*															*	*
papaz uçurmak		*											*		*		*	*	*
papel	1	*											*	*	*		*	*	*
	2	*																*	*
papelci			*										*				*	*	*
papelcilik			*														*		*
parça	9	*											*	*	*	*	*	*	*
parlak	4				*												*	*	*
parlatmak	2	*												*	*		*	*	*
	3		*															*	
parmak atmak	1		*														*	*	*
pas atmak (veya vermek)	2	*													*	*	*	*d4	*
pas geçmek	3	*													*		*		*
pas vermemek	1	*													*	*	*	*	*
	2	*													*	*	*	*	*
pasaportunu eline vermek			*											*e4	*		*	*	*
paslaşmak	2	*															*		*
paso	2	*																	
paspal	1		*														*	*	*
	3	*												*	*		*	*	*
paspallık			*														*	*	*
pat diye - f4			*															*	*
pata çakmak		*												*	*		*	*g4	*
pata gelmek	2		*												*				*
payandaları çözmek		*											*		*	*	*		*
perdahçı	2	*													*		*	*	*
perdahçılık			*												*		*		*
perdahlamak	2	*												*	*		*	*	*
	3	*												*	*	*	*		*
pergelleri açmak						*											*	*	*
pestil	3	*													*		*	*	*
pır	2		*															*	*
pırpır	3	*												*			*	*	*
pırlamak	2		*															*	*
piç olmak	2		*																*
pili bitmek	1		*														*	*	*
	2		*												*		*	*	*
pilaki		*													*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
piliç	2	*												*	*		*	*	*
pimpirik	3		*														*		*
pinpon (I)		*												*			*	*	*
pislik	4			*															*
	6			*													*		*
pislikçi		*																*	*
pislikçilik		*																*	*
piston	2			*													*	*	*
pistonlu	2			*											*	*	*	*	*
pişti olmak	1	*																*	*
	2	*																	
piyango	2			*													*	*	*
piyasaya düşmek	2		*														*	*	*
piyasa yeri	2	*																	
piyaz	3	*										*		*	*		*	*	*
piyazcı	2	*												*	*		*	*	*
piyazlamak	2	*												*	*		*	*	*
plaçka - ğ4			*														*		*
plaçkacı - h4			*														*	*	*
plak bozulmak		*													*				
pompalamak	2			*											*			*	*
postu deldirmek	1	*													*		*	*	*
	2	*																	
posta koymak (veya atmak)						*									*		*	*	*
poz	4			*													*		*
poz kesmek			*														*	*	*
pul tutmak		*															*	*	*
puşt olmak	2	*																	
racon	1	*											*	*			*	*	*
	2	*																*	*
racon kesmek	1		*											*	*	*	*	*	*
	2		*											*	*	*	*	*	*
rampa etmek	2	*											*	*	*	*	*	*	*
reklam etmek			*														*	*	*
rol kesmek			*														*		*
Roman			*															*	*
röntgenci	2	*													*	*	*	*	*
röntgencilik	2	*													*		*	*	*
röntgenlemek		*															*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
saftaron		*															*i4	*i4	*j4
saftirik		*															*	*k4	*
saftorik		*															*i4		*m4
sağmak	4	*											*	*	*		*	*	*
sağmal	3			*										*	*		*	*	*
sağmal inek		*															*	*	*
sakata gelmek	1	*															*	*	*
	2	*															*	*	*
saksı	2	*													*		*	*	*
sallamak	6	*															*	*	*
	7	*															*		*
sallamamak	1	*											*	*	*		*	*n4	*
	2	*												*	*		*	*	*
sallandırmak	2			*														*	*
sallanmak	5			*														*	*
saloz		*										*	*	*	*		*	*	*
salozlaşmak		*												*	*	*	*	*	*
salozluk			*														*	*	*
sap	7	*													*		*	*	*
sap gibi	2	*															*o4		*ö4
sapına kadar			*														*	*	*
sapı silik - p4				*									*		*		*	*	*
sap sapa		*																*	*r4
saraka		*										*					*	*	*
saraka etmek			*														*	*	*
sarakaya almak			*														*	*	*
sarı kız - s4	2	*											*		*		*	*	*
sarmak	2	*															*	*	
satmak	5	*											*	*	*	*	*	*	*
sayılı fırtına		*																	
sazan	2	*																*	*
sefa pezevengi		*																	
sepet havası çalmak	1	*											*	*	*		*	*ş4	*
	2	*															*	*	*
sepetlemek	2					*								*	*		*	*	
	3					*								*	*		*		
sepetlenmek	1		*														*	*	*
	2		*														*	*	*
serin gel!		*													*t4		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
sıçan	2			*													*	*	*
sıfırcı		*															*	*	*
sıkıdan geçirmek		*																	
sıkıştırmak	8	*																	*
sıkamak	8	*																	
sınıfta çakmak		*																	*
sırık gibi - u4							*										*	*	*
sırıklamak	2	*													*	*	*	*	*
sıvamak (I)	5	*																	
sidiklik	3	*																	
sigortası atmak		*													*			*	*
siklememek					*												*		*
siktirici		*																	
siktirmek		*																	*
siktir!			*														*ü4	*	*
siktir et!	1		*														*	*	*
	2		*															*	*
siktirip gitmek			*																*
sille tokat	2	*																	
sivil	7	*											*v4				*	*	*
sota		*															*	*	*
sotaya düşürmek			*														*		*
sotaya yatmak			*															*y4	*
söğüşleme		*																	*
söğüşlemek		*													*		*	*	*
sökmek	10	*											*z4				*	*	*
sökülmek	2	*										*a5	*	*	*		*	*	*
su kaçırmak	2	*													*		*	*	*
su koyuvermek	2	*												*	*		*	*	*
sulamak	3	*															*	*	*
sulanmak	6	*													*		*	*	*
	7	*															*	*	*
sulu	4			*													*		*
sübyancı			*												*		*	*	*
sübyancılık			*														*		*
süt	4	*													*	*		*	*
süzme	3	*													*		*		*
	4	*																	
şabanlaşmak		*															*	*	*
şabanlık		*													*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
şarj etmek	2	*															*		*
şapşal	1		*																*
şarlamak	2		*															*	*
şaşkaloz	1								*					*			*	*	*b5
	2								*								*		*
şeker aktarması		*																	
şillik		*																	
şıra	3	*												*		*	*	*	*
şırfıntı						*												*	*
şinanay	2	*													*		*	*	*
şişlemek	2	*												*	*		*	*	*
şişmek	6	*													*	*	*	*	*
şopar	1									*				*	*			*	*
şorolo										*				*			*	*	*
şorololuk			*														*	*	*
şorolop	2	*										*		*	*		*	*	*
şutlamak			*												*		*	*	*
taban halısı	2	*													*			*	
tabanı yarık		*																	
tahtalı köy		*												*	*		*	*	*
tahtalı köyü boylamak			*														*	*c5	*
taka	2			*											*		*		*
takık	1	*																	
	2	*																	
takılmak	7	*															*	*	*
	8	*															*	*	*
takım taklavat	2	*															*	*	*
takıntı	2		*															*	*
	5	*															*		*
takmak	7	*											*		*			*	*
	8	*												*	*			*	*
	9	*													*ç5			*	*
takoz	6	*																	
takoz koymak	2	*																*	*
tam	8	*																*	*
tam üstüne basmak	2		*														*		*
tantana	2		*														*	*	*
	3		*														*	*	*
tantana yapmak (etmek)	1		*														*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
tantana yapmak (etmek)	2	*																*	*
tantanalı	2	*															*		*
tapon	1	*													*	*		*	*
	2			*												*		*	
taş gibi	4	*																	*
taşaklı	2			*													*	*	*
taş arabası		*													*	*	*		*
tav olmak	1	*													*		*	*	*
tava gelmek	4	*															*	*	*
tava getirmek	4	*											*				*	*	*
tavcı	2	*											*	*d5	*		*	*	*
tavcılık	2	*													*		*	*	*
tavlamak	4	*													*		*	*	*
tavlanmak	1		*														*	*	*
tavşan boku gibi					*														*
tavuskuyruğu		*												*	*		*	*	*
tek (I) - e5	2		*															*	*
tekke	3	*													*		*	*	*
	4	*															*	*	*
teklemek	5	*													*	*	*	*	*
teklik	3	*													*		*	*	*
telaşe müdürü				*															*
temiz	5		*														*		*
temize havale etmek	3	*											*	*			*		*
	4	*											*				*	*	*
	5	*															*	*	*
temizlemek	4	*											*		*		*	*	*
	5	*												*	*		*	*	*
temizlenmek	4	*											*						
	5	*																	
temizlik	4	*																	
temizlik yapmak	2	*																	
	3	*																	
tepelemek	4	*											*f5						
testi gibi - g5		*															*	*	*
tetikçi			*															*	*
tezgah - ğ5	5	*																*	*
tezgahı kurmak	2	*																*	*
tezgahçı	2	*																	

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGÖ SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGÖ SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	ÖCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
tıkır	2	*															*	*	*
tıkırı yolunda olmak			*										*				*h5	*	*
tıkırını yoluna koymak			*														*		*
tingir	2		*									*			*			*	*
	4	*																*	*
tınmak	2					*						*			*				*
tıraş	5	*													*		*	*	*
tıraş etmek	2	*													*		*	*	*
tıraşa tutmak		*															*		*
tıraşçı	1	*													*		*		*
	2	*													*		*		*
tıraşlamak	3	*													*		*	*	*
tırıl				*								*	*		*		*	*	*
tırıllamak						*									*		*	*	*
tırışka		*																*	*
tırı vırı - 15		*													*		*	*	*
tırnakçı	1	*											*		*		*	*	*
	2	*																*	*
tırt		*																	
tırtıkçı		*											*		*		*	*	*
tırtıkçılık			*														*		*
tırtıklamak		*											*				*	*	*
tiye almak		*													*		*	*	*
tinerci	1		*														*		*
toka (II) - i5	4	*											*	*	*	*	*	*	*
tokat atmak	2	*																*j5	*k5
tokat yemek	3	*																	
tokatçı		*													*		*	*	*
tokatçılık			*														*		*
tokatlamak	2	*															*		*
tokmakçı										*							*	*	*
tokmakçılık			*														*	*	*
tokmaklamak - 15			*														*	*	*
tonga		*											*	*	*		*	*	*
tongaya basmak			*											*	*	*	*	*	*
top	7	*															*	*	*
top atmak	1	*															*	*	*
	2	*																*	*
topu atmak	1	*										*					*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BŞ
topu atmak	2	*															*	*	*
topçu	3	*															*	*	*
topuklamak	3	*															*	*	*
topukla!		*																*	*
tornistan	2									*								*	*
tornistan etmek - m5	2									*								*	*
torpillemek	2	*												*	*				
torun	4	*																	
toslamak	4	*											*	*		*	*	*	*
	5	*															*	*	
toz olmak	2	*													*		*	*	*
tozunu almak	2					*											*	*	*
tozutmak	4			*									*	*	*	*	*	*	*
transit geçmek	3	*													*	*	*	*	*
tu kaka		*																	
tuzlu	3			*											*	*			*
tünel geçmek		*															*	*	*
tütsü	2	*															*		*
tütsülenmek	3	*																*	*n5
tütsülü	2	*																	
	3	*													*		*	*	*
tüydürmek	1	*												*	*		*	*	*
	2	*												*	*		*	*	*
tüylenecek	2					*								*	*		*	*	*
tüymek		*										*	*	*	*		*	*	*
tüyo vermek			*															*	*
ucuza kapatmak		*																	
uçlanmak	2	*										*		*	*	*	*	*	*
uçmak (I)	10		*										*				*	*	*
	14			*									*				*	*	*
	15	*															*	*	*
	16							*					*						
uçuk (I)	4			*													*	*	*
	5			*													*		*
uçurmak	2		*										*						
	3	*											*				*		*
ufak at da civcivler yesin			*														*		*
ufaklık	5							*						*			*		*
ufalamak	2	*													*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
uyanmak	6	*															*	*	*
uydurmak	4				*												*	*	*
uydurmasyon						*									*	*	*	*	*
uyumak	4			*													*	*	*
uyutmak	4			*											*		*	*	*
uyuz	3	*										*					*	*	*
	4	*																*	*
	5		*														*	*	*
	6			*													*	*	*
uzanmak	7	*															*	*	*
üç buçuk atmak		*															*	*	*
üçkağıt	2			*													*	*	*
üçkağıda bağlamak			*												*		*	*	*
üçkağıtçı	2			*											*		*	*	*
üçkağıtçılık	2			*													*		*
üstüne yatmak			*														*	*	*
üşütmek	3	*													*		*	*	*
üşütük		*															*	*	*
üzümlü kek	2	*																	
vardakosta	2	*												*	*	*	*	*	*
vaybabamcı		*																*o5	*
vaybabamcılık		*																*ö5	
vermek	21	*															*	*	*
vesikalı	2		*											*				*	*
vız gelip tırıs gitmek						*						*	*p5		*				*
vız gelmek						*							*r5						
vidaları gevşemek		*													*		*	*	*
voli	2	*										*		*	*		*	*	*
voli çevirmek	2	*										*			*		*		*
voli vurmak		*													*		*	*s5	*
volta	4	*												*	*		*	*	*
volta atmak		*													*		*	*	*
volta vurmak	2	*																*	*
voltasını almak	1	*													*	*	*	*	*
	2	*													*		*	*	*
voltaya geçmek		*																*ş5	
voyvo		*											*	*	*		*	*	*
vurmak	28	*													*	*	*	*	*
	29	*													*t5		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BŞ
vurmak	30	*															*	*	*
yağ çekmek		*													*		*	*	*
yağ yakmak				*													*	*	*
yağcı	3	*										*			*			*	*
yağcılık	3	*															*	*	*
yağcılık etmek		*															*		*
yağdanlık	2	*																*	
yağlamak	3	*															*	*	*
yakamoz olmak - u5		*										*			*		*	*	*
yalak	4									*							*		*
yalaka	1									*							*	*	*
	2		*															*	
yalaka olmak	1		*														*	*	
	2		*															*	
yalakalık			*														*		*
yalakalık etmek			*																*ü5
yalama	4	*																*	*
yaldız	4	*															*	*	*
yaldızlamak	4			*													*	*	*
Yalova kaymakamı				*													*	*	*
yamuk	3			*													*	*	*
	4			*														*	
yamuk yapmak			*														*	*	*
yamyam	3			*													*	*	*
yan çizmek						*							*				*	*	*
yandan çarklı	3	*													*	*	*	*	*
	4	*															*		*
yangın	4			*									*					*	*
yarık	6	*															*	*	*
yarma	6	*															*	*	*
yarma gibi - v5			*															*	*
yaş (II)	4	*													*	*	*	*	*
	5	*													*			*	*
yaş tahtaya basmamak - y5			*														*	*	*
yatırmak	10	*													*		*	*	*
yatmak	11		*														*	*	*
	15					*											*	*	*
	17	*																	
yavaş gel		*															*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
yavru	4	*															*	*	*
yaylanmak	3	*													*	*z5	*	*	*
yelkenlemek	2	*														*	*	*	*
yelli	3			*													*	*	*
yelloz			*														*	*	*
yem	5	*																*	*
	6	*																*	*
yemek (II)	13	*															*	*	*
	14	*											*	*			*	*	*
yemlik	5	*											*				*		*
yengen olur!		*															*		*
yestehlemek										*							*	*	*
yeşillenmek	2	*											*	*	*		*	*	*
	3	*											*	*	*		*	*	*
yırtmak	6			*											*			*	*
	7			*													*	*	
yiyci	2			*													*	*	
yiycilik	1		*														*		*
yok ananın örekesi		*																	*
yok devenin başı						*												*a6	*
yol	11	*															*	*	*
yolunu bulmak		*													*		*	*	*
yollu	6	*													*		*	*	*
	7	*															*	*	*
yolmak	2			*								*			*		*	*	*
yolsuz	5	*													*		*	*	*
yolsuz kalmak		*																	
yumulmak	4			*											*		*	*	*
yutmak (I)	3			*								*	*				*	*	*
	5			*															*
yutturmak (II)			*														*		*
yuvarlak	4	*																*	*
yuvarlamak	6					*							*b6		*		*	*	*
yüklenmek	4			*													*		*
yüklü	6	*											*		*		*	*	*
	7	*											*		*	*	*	*	*
	8									*							*		*
yüksekten uçmak	2	*																	
yürek Selanik olmak								*				*			*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)

SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK											ARGO SÖZLÜKLER							
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	ŞŞ	FD	KT	AP	HA	BŞ
yürümek	12	*											*		*		*		*
yürü!		*														*	*		*
yürü ense tıraşını göreyim							*										*		*
yürütmek	6	*													*		*	*	*
zamazingo	1	*															*	*	*
	2	*													*		*	*	*
	3	*															*	*	*
zamkinos	1	*													*		*	*	*
	2	*													*		*		*
	3	*										*	*	*		*	*	*	*
zamkinos etmek		*													*	*	*	*	*
zarcı		*																	
zarf atmak	2		*															*	
zarfçı	1		*										*				*	*	*
zarfçılık	1		*														*	*	*
zarta			*														*	*c6	*
zartayı çekmek		*													*		*		*
zart zurt			*											*			*		*
zart zurt etmek			*												*	*	*	*	*
zevkten dört köşe olmak			*																*
zıbarmak	1		*												*		*	*	*
	2								*						*		*		
zıbartmak			*														*		*
zımbalamak	2	*													*		*	*	*
zımbırtı	3	*												*			*		*
zingadak			*												*	*		*	*
zıpır						*											*		*
zıpırlık			*														*		*
zırtapoz		*													*ç6		*	*	*
zırtapozluk			*														*		*
zıvanalı sigara - d6	2	*																*	*
zil (II) - e6		*											*	*	*	*		*	*
zilli	2			*											*	*	*	*	*
zoka	2	*											*	*	*		*	*	*
zokayı yutmak		*												*	*		*	f6	*
zom	1		*									*	*	*	*		*	*	*
	2	*													*				*
zom olmak			*														*	*g6	*
zula		*											*		*		*	*	*

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK İLE GENEL ARGO SÖZLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI (devamı)																			
SÖZ VE SÖZ ÖBEKLERİ	TDK TÜRKÇE SÖZLÜK										ARGO SÖZLÜKLER								
	anl. no	argo	boş	mec	kaba	tkz	alay	şaka	hkr	hlk	esk	AF	OCK	SŞ	FD	KT	AP	HA	BS
zula etmek	1	*												*	*	*	*		*
	2	*															*	*	*
zulaya atmak		*															*	*	*
TO PLAM		1001	404	144	31	58	4	6	5	29	4	105	192	207	654	177	1232	1157	1459

2.2.1. TDK Türkçe Sözlük ile genel argo sözlüklerinin karşılaştırılması şekil anahtarı

a1: bkz. açmaza gelmek.

c2: bkz. firikik.

a2: bkz. FD, KT: filinte.

c3: bkz. AP, HA, BS: kepçe.

a3: bkz. kaşkavallık.

c4: bkz. palas geçmek.

a4: bkz. paketlenme.

c5: bkz. tahtalı köye yollamak:
öldürmek.

a5: bkz. sökmek.

c6: bkz. zart.

a6: bkz. yok deve.

ç1: bkz. alabandayı çekmek.

b1: bkz. ahlat ağa.

ç2: bkz. AF, SŞ, FD: gaco.

b2: bkz. FD, AP, HA, BS: firigo.

ç3: bkz. kepçe kuyruk: hırsız.

b3: bkz. AP, BS: kayışmak.

ç4: bkz. FD, KT: pantufla.

b4: bkz. FD, AP, HA, BS: esrarlı
sigara, büyük izmarit anlamlarında
kullanılmıştır.

ç5: bkz. takmak: sınıfta kalmak.

b5: bkz. şaşkoloz.

ç6: bkz. zırtapos.

b6: bkz. yuvarlamak: rakı içmek.

d1: bkz. alarga gelmek.

c1: bkz. KT, FD, AP, HA, BS: ahtapot

d2: bkz. geçmişçi çingiraklı.

d3: bkz. AP, HA, BS: kesik: yok anlamında kullanılmıştır.

d4: bkz. pas.

d5: bkz. tıvı: bir kimsenin cömertliğini kullanarak para sızdıran kişi.

d6: bkz. HA, BS: zıvana.

e1: bkz. altına işemek.

e2: bkz. AP, HA: geyik muhabbeti.

e3: bkz. keşlenmek.

e4: bkz. pasaportunu almak.

e5: bkz. HA, BS: tek atmak.

e6: bkz. OCK, SŞ, FD, KT: aç, yoksul, karnı aç veya iştahlı kimse anlamlarında kullanılmışlardır.

f1: bkz. anafor.

f2: bkz. göt.

f3: bkz. kofti: yalan.

f4: bkz. HA, BS: pat.

f5: bkz. tepelemek: dövmek.

f6: bkz. zokaya düşmek.

g1: bkz. anafora vermek.

g2: bkz. FD, AP, BS: gümlmek.

g3: bkz. kulpo.

g4: bkz. pata.

g5: bkz. AP, HA, BS: testi.

g6: bkz. zomlamak.

ğ1: bkz. anzorot.

ğ2: bkz. hafızlık: kendini aşırı derecede derse kaptırma.

ğ3: bkz. AP, BS: komaya sokmak.

ğ4: bkz. AP, BS: pilaçka.

ğ5: bkz. HA, BS: tezgah: cinsel ilişki.

h1: bkz. FD, AP, HA, BS: para.

h2: bkz. piç: çok terbiyesiz çocuk.

h3: bkz. HA, BS: kıral.

h4: bkz. AP, HA, BS: pilaçkacı.

h5: bkz. tıkrı yerinde olmak.

ı1: bkz. HA, BS: ayıp sallamak.

ı2: bkz. anutçu.

ı3: bkz. kıraliçe.

ı4: bkz. saftoroz.

ı5: bkz. FD, AP, HA, BS: tırı vırı; sersem, budala, aptal, bön, deli, uçuk, alık, sersem, hacıağa tipli adam vb. anlamlarda kullanılmıştır.

i1: bkz. ayran ağızlı.

i2: bkz. HA, BS: hapazlamak.

i3: bkz. HA, BS: kuyruğunu kıvırmak.

i4: bkz. saftırık.

i5: bkz. toka etmek.

j1: bkz. baboçka.

j2: bkz. AP, BS: harman.

j3: bkz. lokum.

j4: bkz. saftirik, saftoroz.

j5: bkz. tokat.

k1: bkz. HA, BS: bay gelmek.

k2: bkz. OCK, SŞ, FD: habeden.

k3: bkz. HA, BS: mahpus damı.

k4: bkz. saftırık.

k5: bkz. tokatlamak.

l1: bkz. KT, FD, HA, BS: bıldırcın.

l2: bkz. hıyar.

l3: bkz. mantunita.

l4: bkz. saftırık.

l5: bkz. AP, HA, BS: cinsel ilişkide bulunmak, düzmek anlamlarında kullanılmıştır.

m1: bkz. AP, BS: boş geçmek.

m2: bkz. hoşaf.

m3: bkz. AP, HA, BS: mastorlamak.

m4: bkz. saftirik, saftoroz.

m5: bkz. HA, BS: tornistan.

n1: bkz. yaldızlamak, boynuzları yaldızlamak.

n2: bkz. hoşaf gibi olmak.

n3: bkz. HA, BS: mezelemek.

n4: bkz. sallamak.

n5: bkz. tütsülemek.

o1: bkz. cavaloz.

o2: bkz. AF, FD, HA: hoşor.

o3: bkz. morti.

o4: bkz. sap.

o5: bkz. babacımcı.

ö1: AP, HA, BS, bkz. cıvalı.

ö2: bkz. AP, BS: ibiş.

ö3: bkz. mortiyi çekmek.

ö4: bkz. sap gibi kalmak.

ö5: bkz. babacımcılık.

p1: bkz. OCK, FD: çaça: hatırlı kabadayılara ıtlak olunur.

p2: bkz. imanına.

p3: bkz. FD, HA: mum.

p4: bkz. FD, AP, HA, BS: sapı silik: adı sanı bilinmeyen, baldırı çıplak, başı boş, serseri vb.

p5: bkz. vız.

r1: bkz. AP, HA, BS: çarşafa dolaşmak.

r2: bkz. AP, BS: iskandil etmek.

r3: bkz. AP, HA, BS: 1) ağlayıp sızlanmak. 2) gevezelik etmek.

r4: bkz. sap sap.

r5: bkz. vız.

s1: bkz. enayi plakisi.

s2: bkz. AP, BS: iskele olmak.

s3: bkz. çene kavaflığı, naz.

s4: bkz. AP, HA, BS: sarı.

s5: bkz. voliyi vurmak.

ş1: bkz. AP, HA: erkete durmak, erketeye yatmak.

ş2: bkz. jeton.

ş3: bkz. nalları atmak.

ş4: bkz. sepet havası.

ş5: bkz. voltalamak.

t1: bkz. AP, HA, BS: falcı.

t2: bkz. jikola.

t3: bkz. AP, BS: numara çekmek.

t4: bkz. serin gelmek.

t5: bkz. vuruşturmak.

u1: bkz. fayraplamak.

u2: bkz. 1) sünnetsiz erkek 2) Hristiyan erkek.

u3: bkz. Ormana!

u4: bkz. AP, HA, BS: sırık.

u5: bkz. AF yakalamak, AP ve FD yakalanmak anlamında kullanmıştır.

ü1: bkz. AP, HA, BS: ferishtah.

ü2: bkz. kafayı dumanlamak.

ü3: bkz. AP, HA, BS: ot.

ü4: bkz. siktir çekmek.

ü5: bkz. yalakalaşmak.

v1: bkz. fertiklemek.

v2: bkz. AP, HA, BS: kafası kıyak olmak.

v3: bkz. otelci.

v4: bkz. sivil: yalın ayak, başı kabak, ceketsiz dolaşan adam.

v5: bkz. HA, BS: yarma.

y1: bkz. AP, HA, BS: fiçı.

y2: bkz. kantarlıyı atmak.

y3: bkz. oymak: yıkıma uğratmak, mahvetmek.

y4: bkz. sotalanmak.

y5: bkz. AP, HA, BS: yaşa basmamak.

z3: bkz. paket çekmek.

z1: bkz. fiştıklamak.

z4: bkz. sökmez.

z2: bkz. kaparos.

z5: bkz. yaylan.

Bu tabloda TDK'nin Kasım 2011 basımı Türkçe Sözlük'ündeki 77.005 madde başı ve 15.287 madde içi olmak üzere toplam 92.292 söz varlığı genel argo sözlükleriyle kıyaslandı.

AF'de yer alan 105, OCK'de yer alan 192, SŞ'de yer alan 207, FD yer alan 654, KT'de yer alan 177, AP'de yer alan 1232, HA'da yer alan 1157, BS'de yer 1459 argonun TS'de yer aldığı fakat bu argoların hepsinin TS'de argo alanında yer almadığı görüldü. Genel argo sözlüklerinde yer alan kelimelerin TS'deki dağılımının; 873'ü argo, 404'ü boş, 144'ü mecaz, 31'i kaba, 58'i tkz, 4'ü alay, 6'sı şaka, 5'i hkr, 29'u hlk, 4'ü esk şeklinde olduğu tespit edildi.

TS'de yer alan argo ve argolaşmalarla genel argo sözlüklerinde yer alan kelimelerin kesişme sıklığının genellikle genel argo sözlüklerinin yazım tarihinin günümüze yaklaşmasıyla doğru orantılı olduğu görüldü.

TS ile genel argo sözlükleri karşılaştırıldığında TS'de argo olarak yer alan 128 söz varlığının genel argo sözlüklerinde bulunmadığı görüldü. Bunlar: “abanmak (4), abazanlaşmak, abuklamak, abuklaşmak, abukalaştırmak, abukluk, ağzına etmek, alaya alamak, alaya bozmak, alçaktan uçmak, alengir (1), alengirli(1), alo (2), anasına avradına sövmek, angutlaşmak, araklayabilmek (1-2), araklayıvermek, asıntı (3), asıntı olmak, atıyorum, avalca, avallaşmak, babadostu (2), bağırsaklarını deşerim, besmelesiz (2), bıçkın (2), bodoslamak, bostan bozuntusu, boynuzlu (3), cakalanmak, cicimama, cikcik (2), cinslik (2), çapanoğlu (2), çarliston marka kereste (2), çemiş (1), çemişlik, çöplük horozu, davar gütmek (2), delik eğirmek, dümenini bozmak, enayileşmek, enik (2), enseletmek, enseleyebilmek (1-2), eşekten düşmüş dönmek (2), etek (7), falsolu (2), gebeş (2) gece uçuşu (2), geçirmek (17), geçmek (37), gıcıklık, gradosu düşmek, hacı fişfiş, hödük (1) iğne yutmuş ite dönmek, ineklik (3), kalafata çekmek (2), kaldırım kabadayısı, karabatak (2), karnını doldurmak (2), karizmayı çizdirmek, kaytak (3), kefenci (2), keskinci, kıl (4), kıllanmak (3),

kırısmaca (2), kırısmak (5), kıvırmak (9), kitapsız (3), kova olmak, kurşun manyağı yapmak, kurusıkı (3-4), kurusıkı atmak, kurusıkı atıcı, külhanbeyi ağzı, lavuk (1-2), lololo, madaralık, mahşer midillisi, mehterhane (3), midesiz (3), minare kırması, moskof gavuru, muhabbet tellalı, muhabbet tellallığı, oha (2), oltayı yutmak, orospu çocuğu, orta kat (2), orta katı kiraya vermek, oyulmak (2), pabuçtan aşağı, paketlemek (3), palamut III, paso (2), pişti olmak (2), piyasa yeri (2), postu deldirmek (2), puşt olmak (2), sayılı fırtına, sefa pezevengi, sıkıdan geçirmek, sıvamak I (5), siktirici, sille tokat (2), süzme (4), şeker aktarması, şıllık, tabanı yarık, takık (1-2), takoz (6), temizlenmek (5), temizlik (4), temizlik yapmak (2-3), tezgahçı (2), tırt, tokat yemek (3), torun (4), tu kaka, tütsülü (2), üzümlü kek, yatmak (17), yolsuz kalmak, yüksekte uçmak (2), zarıcı”dır.

2.3 TDK Türkçe Sözlük'te Argo ve Argolaşma Tespitleri Dizini

Bu bölümde, Türkçe Sözlük’ün genel argo sözlükleriyle karşılaştırılması ve yapılan incelemeler sonucunda Türkçe Sözlük’te argo ve argolaşma olduğu tespit edilen söz ve söz öbekleri ile onların örnekleri yer almaktadır.

aba (II) abayı yakmak [argolaşma] Birine aşırı bir biçimde gönül vermek, tutulmak, âşık olmak. “Oğlum sen bu kıza abayı yakmışsın, gözünün dünyayı gördüğü yok.”

abanmak 3. [argo] Birine yük olarak onun sırtından geçinmeye çalışmak. “Otuz beş yaşına kadar babasına abanmış, bir işin ucundan tutmadan geçim sıkıntısı yaşamadan geçirmişti yıllarını.” 4. [argo] Bir şeyin veya bir kimsenin üzerine çöküp çullanmak. “İki adam yaşlı kadına abanmış, kadının çantasını almaya çalışıyordu.”

abazan 1. [argolaşma] Uzun süre cinsel ilişkide bulunmayan (erkek). “Otuzuna gelip abazan kalmak onun sinirlerini bozmuştu.” 2. [argo] Karnı aç olan. “Yine Ramazan, yine mide abazan; akşam tez olsun, okunsun ezan.” **abazan kalmak** 1) [argolaşma] Uzun süre cinsel ilişkide bulunmamak. “Bir ay boyunca eşiyle yatakta kalarak askerde abazan kaldığı zamanların acısını çıkarmış.” 2) [argolaşma] Aç kalmak. “Abazan kalmak aklımı başımdan aldı, nereye baksam kızarmış tavuk görüyorum.”

abazanlaşma [argolaşma] Abazanlaşmak durumu.

abazanlaşmak [argo] Cinsel ilişkiden uzun süre uzak kalmış olmak.

abazanlık [argolaşma] Abazan olma durumu.

abdest *abdestini vermek* [argo] Birini azarlamak. “O ne hayırsızdır o, adama borç para yerine abdestini verir.”

abla 3. [argo] Genelev veya randevuevi işletmecisi kadın, çaça, mama. “Bu kızlar, yasa dışı yollarla ülke sınırlarına sokulur; sonra ‘abla’ denilen patronları tarafından onların pasaportlarına el konularak zorla çalıştırılırdı.”

ablacı [argo] Sevici. “Şu yan masada oturan kırmızılı kadın geçenlerde Leyla ile basılan ablacı hanım değil mi ayol?”

ablacılık [argo] Sevicilik.

ablavut [argo] Bön, aptal, sersem (kimse). “Bu ayki ev kirasını da ablavut Hüsam’dan aşırdık mı bu iş tamamdır.”

ablavutlaşma [argolaşma] Ablavutlaşmak durumu.

ablavutlaşmak [argolaşma] Ablavut duruma gelmek. “Aşık olduğu için mi ablavutlaştı, yoksa bu hali doğuştan mıydı?”

ablavutluk [argolaşma] Ablavut olma durumu. “Ablavutluk etme de takıl peşimize, bu tatil hepimize iyi gelecek.”

aborda *aborda etmek* 2) [argo] Bir kimseye veya bir şeye sokulmak, yanaşmak, yaslanmak. ***aborda olmak*** 2) [argolaşma] Bir kimseye veya bir şeye sokulmak, yanaşmak, yaslanmak. “Adam ağır adımlarla ilerledi ve kadına yandan aborda oldu.”

abukça [argolaşma] Abuk bir biçimde. “Okul müdürünün yaşıyla, makamıyla örtüşmeyen abukça konuşmalarından hepimiz çok sıkılmıştık.”

abuklama [argolaşma] Saçmalama.

abuklamak [argo] Saçmalamak.

abuklaşma [argolaşma] Saçmalaşma.

abuklaşmak [argo] Saçmalaşmak. “Durum gittikçe abuklaşıyor, yaşananlar mantık sınırlarımızı zorluyordu.”

abuklaştırma [argolaşma] Saçmalaştırma.

abuklaştırmak [argo] Saçmalaştırmak.

abukluk [argo] Saçmalık. “Böyle abukluklar ancak onun gibi bir hanzonun eseri olabilir.”

abullabut 1. [argolaşma] Kaba saba ve anlayışsız (kimse). “Bu abullabut herif ne zaman masaya gelip otursa öküzlüğe tahammülü olmayan kibar kızlarımızın cinleri tepesine çıkardı.”

abullabutluk [argolaşma] Abullabut olma durumu. “Günümüz ergenlerinin davranışlarındaki abullabutluk, biçimsizlik, endamsızlık onların kıyafetlerine de yansımıştı.” **abullabutluk etmek** [argolaşma] Kaba saba davranışlar içinde olmak. “Ablavutluk etmeyi kesip biraz kibar olmaya karar verirsen seninle konuşabilirim.”

acemi çaylak [argolaşma] Deneyimsiz, toy, beceriksiz, kimse. “Bu acemi çaylaklardan olimpiyatlarda madalya bekleyen akla şaşarım.”

açmak 17. [argolaşma] Beğenmek. “Kanka bu kız beni açmadı, yeni davalar arayalım kendimize.”

açmaz 3. [argolaşma] İçinden zor çıkılır durum. **açmaza düşmek** [argolaşma] İçinden çıkılması güç durumda kalmak. “Onu açmaza düşüren kuzeniyle yaptığı iş ortaklığıdır.” **açmaza getirmek (veya düşürmek)** [argolaşma] Düzen, hile yapmak, bir kimseyi oyuna getirmek, zor duruma sokmak. “Adamı açmaza getirip bütün parasını kumar masasında bırakmasına sebep olmuşlar.”

âdembaba 1. [argo] Parasız, aç, en kötü durumdaki mahkûm. “Bu Gökhan değil miydi seni hapslere düşürüp ‘âdembaba’ yapan, varsın adalet yerini bulsun da çeksın cezasını şimdi.” 2. [argo] Afyonkeş. “İstanbul’un تنها ara sokakları âdembabalarla doluydu.” 3. [argo] Hayatta hiçbir şeyi olmayan kimse. **âdembaba gibi** [argolaşma] Parasız, pulşuz, perişan, zavallı. “Ülkedeki iç savaştan sonra adembaba gibi kalıvermişti ortada.” **âdembabaya dönmek** [argolaşma] Malını mülkünü kaybetmek. “Bir iflasla hayatımız değişti, dünün milyonerleriyken bir günde âdembabaya döndük.”

afi [argo] Gösteriş, çalım, caka. “Kıvanç’ın Aslı’yı sevdiği falan yoktu, onların ilişkisi afi, caka, fiyakadan ibaretti.” **afi kesmek (veya satmak veya yapmak)** [argolaşma] Birine karşı gösteriş yapmak. “Takmış koluna çıtırı, mahalleliye afi kesiyordu.”

afili [argolaşma] Gösterişli, çalımli. “Bu afili pozlar bize sökmez hemşehrim.”

aforoz 2. [argolaşma] Darılıp biriyle konuşmama, ilgiyi kesip kendinden uzaklaştırma, toplumdan dışlama. “Aforozun insan bünyesindeki tesiri hayli kuvvetliydi, ya mecnun edip çöllere yahut verem edip yataklara düşürüyordu.”

aforoz etmek 2) [argolaşma] Darılıp biriyle konuşmamak, ilgiyi kesip kendinden uzaklaştırmak, toplumdan dışlamak. “Ülkemizdeki demokrasi ve özgür düşünce anlayışı çoğunluğa uymakla eşdeğerdir, yüzde elli bire uymayan fikir beyan ederseniz eğer çoğunluk tarafından aforoz edilirsiniz.”

aforozlama [argolaşma] Aforozlamak işi.

aforozlamak [argolaşma] Aforoz etmek, kovmak. “Mamanın aforozladığı adamın kırmızı fenere girme ihtimali yoktur.”

aforozlanma [argolaşma] Aforozlanmak işi.

aforozlanmak [argolaşma] Aforozlama işi yapılmak. “Senin peder tarafından aforozlanmamış olsaydık şimdi sıcak bir yuvada annenin güzel yemekleriyle karnımızı doyuruyor olurduk.”

aforozlu [argolaşma] Aforoz edilmiş, kovulmuş, uzaklaştırılmış.

aftos [argo] Gönül eğlendiren kimse. “Hafta sonu aftosumu koluma takarım, düşerim aşçıyan yollarına.”

afyon (birinin) afyonunu patlatmak [argo] Kendi keyfine dalmış olan birini öfkelenlendirmek. “Sabah sabah afyonunu patlatıp da üzerimize salma onu, bırak rahat rahat kahvaltısını yapsın; o da rahat etsin biz de.”

ağaç ağaç olmak [argo] Bir yerde ayakta durarak çokça beklemek. “Saat ikiye randevu verdi, hepimizi ağaç etti.”

ağz (I) ağzına etmek [argo] Haddini bildirmek. “Bu çirkefliği yapanın ağzına etmezsem bana da Ayşe demesinler.” **ağzına sıçmak** 1) [argo] Birini çok kötü duruma sokmak. “Eski sevgiliye sade ve sadece ağzına sıçmak için ikinci şans verilmelidir.” 2) [argo] Bir şeyi, bir işi işe yaramaz duruma getirmek, bozmak. “Arabayı tamir edeceği yerde arabanın iyice ağzına sıçmış, çalışmıyor düldül.”

ahlat (I) 3. [argo] Kaba adam, yol iz bilmez kimse. “Ahlat adamın tekine kulak kabartıp mevzuyu yarıda kesmiştik.”

ahtapot ahtapot gibi 1) [argolaşma] Sırnaşık, yapışkan (kimse). “O ahtapot gibidir, sövsen de gitmez; kovsan da gitmez.” 2) [argolaşma] Sömürmek amacıyla birçok işe, konuya el atan (kimse). “Ahtapot olmuş, burada ekmek elden su gölden yaşıyor, hayatta gitmez.”

akıl aklına turp sıkayım [argolaşma] Aklına şaşayım. “Hay senin bana iş teklifiyle gelen aklına turp sıkayım. Ben seninle ortak falan olmam. Yürü git.” **aklına tüküreyim** [argo] Yapılan bir işin veya söylenen sözün beğenilmediğini belirtmek için kullanılan bir söz. “Çocuk gelinlere çanak tutan zihniyetin aklına tüküreyim.”

akmak 11. [argo] Çabucak savuşmak, ortadan kaybolmak. “İş çıkışı gecelere akalım mı?”

akü aküsü bitmek 2) [argolaşma] Bitkin düşmek, çok yorulmak. “Dengeli beslenir, spor yapar, biraz da mesir macunu yersen akün böyle hemen bitmez.” 3) [argolaşma] İyice yaşlanmak, elden ayaktan düşmek. “Yaşı yetmiş, aküsü bitmiş; hala gönlü aşk meşk çeker.”

alabanda alabanda vermek [argo] Azarlamak, paylamak, haşlamak. “Hoca derse geç gelen öğrencilere alabandayı verdi, öğrenciler suçunu bildiğinden başları önde sessizce yerlerine geçip oturdu.” **alabandayı yemek** [argo] Adamakıllı azarlanmak. “Akşam akşam pederden alabandayı yemek istemiyorsan saat ondan önce evde ol.”

alarga 2. [argo] Uzaktan, açıktan. “Alarga, alarga! Yerlere basma, yağ döküldü.” **alarga durmak** 2) [argo] Uzak durmak, karışmak istememek, ilgisiz davranmak. “Kanının kaynamadığı insanlara alarga durmak gibi bir huyu vardır.” **alarga etmek** 2) [argo] Geri çekilmek, uzaklaşmak. “Eskiden can ciğer kuzu sarmasıydık, sebepsiz yere bizden alarga etti.” **alarga gitmek** [argo] Uzak durmak. “Arkadaşları Ahmet’i

feminen sayarak ona alarga gidiyorlardı." **alargada durmak (veya tutmak)** 1) [argo] Uzakta durmak. "Yeni elemanın tipini beğenmeyen müşteriler ona alarga duruyor, sipariş için diğer garsonları çağırıyordu." **alargadan seyretmek** [argo] Uzaktan bakmak. "Mahallenin korkakları kavganın içinde olmak yerine alargadan seyrederdi."

alay (II) alay geçmek [argo] Alay etmek. "Siz benim saçımla alay geçeceğinize kendi muşmula suratınızla alay geçin." **alaya almak** [argo] Alay etmek, eğlenmek. "Mustafa'nın kekeme konuşmasını alaya alır, onun taklitini yapardık." **alaya bozmak** [argo] Alay niteliği vermek. **alaya vurmak** [argolaşma] Ciddiyken sonradan alay ediyormuş gibi bir havaya girmek. "1 Nisan'da sevip de açılmadığın kıza aşkını itiraf et. Kabul ederse mutlu olursun, kabul etmezse işi alaya vurursun."

alçak alçaktan uçmak [argo] Atılan palavra düzeyi az olmak. "Alçaktan uçmaz o, hep bol keseden sallar."

alengir 1. [argo] Hile, düzen, tuzak. 2. [argo] Gösteriş, fiyaka.

alengirli 1. [argo] Acayip, tuhaf. "İşe geç kalmalar, kokular süremeler, sürekli gülümsemeler, alengirli bir haller; hayırdır usta. Anlayalım yani." 2. [argo] Hoş. "Sevgilisine evlenme teklif edeceği gün, restoranın en alengirli masasını ayırtmıştı." 3. [argolaşma] Karmaşık. "Bunlar alengirli işler, senin kafan basmaz."

allahlık [argolaşma] Kendisinden hiçbir işte yararlık umulmayan saf ve zararsız (kimse). "Kadının allahlık bir oğlu vardı. Köşesinde oturup sessizce işine bakar, kimseye rahatsızlık vermezdi." **allahlık Ali Bey** [argolaşma] Hiçbir şeyle ilgilenmeyen, olaylardan habersiz olan. "Ailesiyle o kadar ilgilidir ki ev yansa kırk gün sonra duyar bizim allahlık Ali Bey."

allahsız [argolaşma] Acımasız, insafsız, vicdansız. "Allahsız hoca beş puan daha verseydi bu dersten geçmiş olacaktım."

allahsızlık [argolaşma] Acımasız olma, insafsız olma, vicdansız olma. "Bu devirde asgari ücretle işçi çalıştırmak allahsızlıktır."

alo 2. [argo] Kendisine bakmasını veya kendisiyle ilgilenmesini istediği kişiye karşı söylenen seslenme sözü. "Alooo, nerde kaldı bizim yemekler, öleceğiz açlıktan."

alt altına etmek (veya kaçırmak) 2) [argolaşma] Çok korkmak. “Karanlıkta çöp kutusundan bir kedi aniden önümüze sıçrayınca neredeyse altına edecektim.”

alyon [argo] Çok zengin (kimse). “Bu geceki hesapları alyona kitleyin.” **alyon kesilmek** [argolaşma] Zenginlik taslamak. “Altında son model arabası var diye başımıza alyon kesildi; arabasını aldığı firmanın varisiyim, ben o kadar hava basmıyorum.”

amigo [argolaşma] Çoğunlukla spor yarışmalarında seyircileri coşturan kimse. “Beşiktaş’ın amigosu maçta seyirciyi coşturdu.” (Argoda birine ciddiyetsiz bir şekilde hitap ederken de kullanılan bir seslenme sözü. “Hey amigo, anzarotu kap da akşam bize gel.”)

amigoluk [argolaşma] Amigonun yaptığı iş.

ana ana avrat küfretmek (veya düz veya dümdüz gitmek) [argo] Sövmek, küfretmek. “Ana avrat dümdüz gidiyor bizim küçük enişte, bir süre gözüne görünme istersen.” **anam avradımolsun** [argo] Birini kesin olarak inandırmak için söylenen çok kaba bir ant sözü. “Anam avradım olsun ki bunu onun yanına bırakmayacağım.” **anam babam** [argolaşma] İçtenlik bildiren bir söz. “Gel anam babam, gel. Ben sana hiç yalan söyler miyim, otur da işin doğrusunu anlatayım.” **anasına avradına sövmek** [argo] Birinin anasını ve karısını amaçlayarak çirkin söz söylemek. “Öfkeden deliye döner, ağzının ayarı kaçır; onu sinir edenin anasına, avradına, yedi sülalesine sövmekten de sakinleşemezdi.” **anasını ağlatmak** [argolaşma] Bir kimseye çok eziyet etmek, çok sıkıntı çektirmek. “Ne bitmez ayrılık be, kavuşacağız diye anamız ağladı.” **anasını bellemek** [argo] En büyük kötülüğü yapmak. “Paralarımı çalanı bir bulursam anasını belleyeceğim.” **anasını sat! (veya satayım!)** [argolaşma] “Önem verme (vermem), aldırma (aldırmam), umursama (umursamam)!” anlamında kullanılan bir söz. “Satmışım bu dünyanın anasını, babasını, yedi sülalesini, hiçbir umurumda değil.” **anasının gözü** [argo] Çok kurnaz, çok açığöz, dalavereci, hinoğluhin. “Sen yine de bu ortaklıkta ona çok güvenme, ne anasının gözüdür o.”

anafor 3. [argo] Yolsuzluk yapılarak elde edilen şey. “Anafora alışmış adamın namusuyla çalışıp para kazandığı nerde görülmüş.” **anafora kaptırmak** [argolaşma] Başkasının emeksiz ve karşılıksız olarak yararlanmasına sebep olmak.

anaforcu [argo] Yolsuzlukla kazanç peşinde olan kimse. “Herif anaforcunun önde gideni, ülkeyi dolandırmış, sana mı acıyacaktı?”

anafordan [argolaşma] Yolsuzluk yaparak. “Anafordan gelen malın helalliğini mi sorguluyor bu denyolar?”

anaforlama [argolaşma] Anaforlamak işi.

anaforlamak [argo] Yolsuzluk yaparak kazanç elde etmek. “Milletten anaforladığı mangizleri çitirlerle ezmek için Maldivler’in yolunu tuttu.”

anahtarcı 3. [argo] Kapı, kasa vb. yerlere anahtar uydurarak hırsızlık yapan kimse. “Önce keşif turları yapıp gece yarısı dükkana giren anahtarcı dükkandaki bütün malları aşırılmış.”

andaval [argo] Andavallı. “Sadece andavallara yaklaşır, kaşla göz arasında onları yolardı.”

andavallı [argolaşma] Ahmak, aptal, beceriksiz, şaşkın, bön, görgüsüz (kimse), andaval.

andavallıca 1. [argolaşma] Andavallıya yakışan. 2. [argolaşma] Biraz andavallı, andavallıya benzer.

andavallık [argolaşma] Andavallılık. “Andavallık etmeseydin şimdi evin de vardı, araban da.”

andavallılık [argolaşma] Andavallı olma durumu.

angut 2. [argo] Ahmak, kaba saba. “Ulan angut, her lafa maydanoz olma sen.”

angutça [argolaşma] Anguda yaraşır bir biçimde, ahmakça, bönce.

angutlaşma [argolaşma] Angutlaşmak durumu.

angutlaşmak [argo] Angut duruma gelmek, ahmaklaşmak, bönleşmek. “Ne zaman iki tek atsa angutlaşır, ileri geri konuşmaya başladılar.”

anlamak *anlayalım!* [argo] "Pay isteyelim" veya "mal, para veya konumdan yararlanalım" anlamında kullanılan bir söz. “Rakı mı votka mı neyse ne, uzat şişeyi, biz de anlayalım.”

antika 5. [argolaşma] Genele, olağana, geleneğe aykırı, acayip, tuhaf, çarliston marka. “Senin bu kıyafetler modern dünya için fazla antika değil mi?”

anzarot 3. [argo] Alkollü içecek. “Burası self servis hacı, anzarotu al da öyle otur masaya.”

aparmak 2. [argo] Gizlice almak, alıp kaçmak, çalmak. “Kaşla göz arasında camideki ayakkabıları aparmışlar.”

apiko 2. [argo] Hazır, tetik. “Sen kapıda apiko dur. Gelen olursa ıslık çal.” 3. [argo] Derli toplu, süslü, şık. “Takım elbise, topuklu ayakkabı, makyaj, çanta, takı, toka vb. tüm ayrıntılara dikkat eden apiko bir hatundu.”

ara araya almak 2. [argo] Dövmek. “Herifi almışlar araya, kırılmadık kemiğini bırakmamışlar.”

arak (II) [argo] Çalma. “Son zamanlarda bizim sınıfta ucuz pahalı demeden tüm cep telefonlarını araklayan bir hırsız türedi.”

arakçı [argo] Araklayan, çalan (kimse). “Ulan arakçı çık bizim telefonları, onları senin çaldığını biliyoruz.”

arakçılık [argolaşma] Hırsızlık.

araklama [argolaşma] Araklamak işi, çalma, aşırma.

araklamak [argo] Çalmak, aşırma. “Beğendiğim bir parça olursa hiç çekinmem, araklarım.”

araklanma [argolaşma] Araklanmak işi.

araklanmak [argolaşma] Araklama işine konu olmak. “Turistler Sultan Ahmet gezisinin sonunda fark etti, telefonlarının araklandığını.”

araklayabilme [argolaşma] Araklayabilmek işi.

araklayabilmek 1. [argo] Araklama ihtimali veya imkânı bulunmak. 2. [argo] Araklamaya gücü yetmek.

araklayıverme [argolaşma] Araklayıvermek işi.

araklayıvermek [argo] Çabucak araklamak. “Müşteri lavaboya gidince garson müşterinin paralarını araklayıverdi.”

arazi arazi olmak 1) [argolaşma] Sıvışmak. “Bizim çocuklar ne zaman arazi olsalar onları parktan toplarız.” 2) [argolaşma] İşten kaçmak. “Paket servise çıkması gereken Ali arazi olmuş.” **araziye uymak** 1) [argolaşma] Ortama, çevreye uymak. “Köyden gelir gelmez attı başından yemeniyi, açtı saçlarını; çekti üzerine minilerini, araziye uydu.” 2) [argolaşma] Görünmemeye çalışmak. “Ustasından fırça yemek istemeyen çırak araziye uymuş.”

armut 3. [argo] Çok bön, çok aptal. “Bu adam tam bir armut, ne söyleneni anlıyor ne de derdini anlatabiliyor.” **armut gibi** [argolaşma] Çok anlayışsız, bön. “Senin de işin zor, armut gibi heriflere laf anlatmaya çalışıyorsun.”

arpa 3. [argo] Rüşvet. “Arpan varsa bu işi oldu bil.”

asılma [argolaşma] Asılmak işi. “Çingene kız, sokakta her gördüğü kıza yazan adama ‘Hoppppp birader asılma garaja gider.’ diye karşılık verdi.”

asılmak 8. [argo] Karşı cinsin ilgisini çekmek için rahatsız edici davranışlarda bulunmak. “Bana bak Leyla bu çocuk sana mı asılıyor, ablana mı?”

asıntı 3. [argo] Sırnaşan, tebelleş olan kimse. “Eminim ki tüm kadınların karşısına çıkmıştır, bu asıntı tipler.” **asıntı olmak** [argo] Sırnaşmak, tebelleş olmak. “Metrobüste asıntı olan tipler yüzünden toplu taşımayı kullanmaya korkar olduk.”

askıntı 1. [argolaşma] Başkalarının sırtından geçinen (kimse). “Küçük enişte halamla evlendiğinden beri babamın askıntısı oldu.” 2. [argo] Karşı cinsi rahatsız eden (kimse). “Utanmadınız mı mahallenin kızına askıntı olmaya?” **askıntı olmak** 1) [argo] Başkalarının sırtından geçinmek. 2) [argo] Karşı cinsi rahatsız etmek.

askıntılık [argolaşma] Askıntı olma durumu. “Kızlara askıntılık eden piçi yakalayıp falakaya yatırmışlar.”

astik [argo] Pezevenk. “İmanım astik, nerde bizim afiler?”

aşağı mahalle [argo] Genelev.

aşıramento [argo] Çalma, aşırma. “İnsanların saniyelik dalgınlıklarını fırsat bilen hırsızlar onların çantalarını, cüzdanlarını, cep telefonlarını anında hop aşıramento.”

aşırılma 3. [argolaşma] Aşırılmış, aşırma bir eser. “Aşırılma eser basmanın etik bir davranış olmadığını anladığımız gün bilim adına hayli mesafe kat etmiş olacağız.”

aşırmacı 1. [argolaşma] Başkasına ait olan bir şeyi izinsiz alan kimse. “İflahımızı gevreten bu aşırmacının kim olduğunu bulmamız lazım.” 2. [argolaşma] Başka bir yazarın eserinden konu veya biçim alan kimse. “Pek saygıdeğer(!) aşırmacı yazar sonunda suçunu itiraf etti.”

aşırmacılık [argolaşma] Aşırmacı olma durumu. “Aşırmacılıkla bilim insanı olunsaydı kimse yeni şeyler bulmak için ömrünü tüketmezdi.”

aşırmak 2. [argo] Çalmak, çalıp götürmek, araklamak. "Kaşla göz arasında cüzdanımı aşırılmışlar."

aşırmasyon [argo] Aşırma.

aşmak 5. [argo] Görünmeden kaçmak.

aşna fişne 1. [argo] Gizli dost. 2. [argo] Gizli dostluk. “Yaşından başından utanmadan aşna fişne eder olmuş çocuğu yaşındaki kızlarla.”

atmak 29. [argo] Götürmek. (eve kız atmak vb.) 30. [argo] Söylemek. “Milleti etkilemek için neler neler atıyorum, bir görsen şaşar kalırsın.” 31. [argo] Yalan veya abartmalı söz söylemek. “Bizimki gene bol keseden atmaya başladı.” 32. [argo] Bilmeden, kestirerek söylemek. “Bilgi yarışmasında attı; ama tutturamadı.” 33. [argolaşma] İçki içmek. “Beyler, oturun da şu barda iki tek atalım.” **atıp (veya atmak) tutmak** 1) [argolaşma] Bir kimse veya bir şey için kötü konuşmak. "Hacer, başkaları hakkında atıp tutmaya bayılırdı." 2) [argolaşma] Abartmalı konuşmak. “Mevzu siyaset olunca atıp tutardık, dünyayı biz kurtarırdık.” **atıyorum** [argo] "Varsayımlı örnek veriyorum" anlamında kullanılan bir söz. “Yaz tatili boş geçmemeli, atıyorum bir Bodrum, bir Çeşme belki de bir Yunan adaları seyahati yapılmalı.” **atma Recep, din kardeşiyiz** [argo] "Söylediklerin hep yalan, hep abartma ancak biz bunun farkındayız" anlamında kullanılan bir söz. “Kız sana yangınmış, senin peşinden koşuyormuş, öyle mi; atma Recep hepimiz din kardeşiyiz.”

aval (II) [argo] Saflığı sersemlik derecesine varan (kimse). “Kimbilir hangi köşede sızdı kaldı, bizim aval oğlan.”

aval aval [argo] Aptal bir biçimde, aptal aptal. “Aval aval bakma da yardım et bize. Görmüyor musun, yaralılar var.”

avalca [argo] Avala yakışır bir biçimde.

avallaşma [argolaşma] Avallaşmak durumu.

avallaşmak [argo] Aval duruma gelmek. “Sen bu kızla çıkmaya başladığından beri iyice avallaştın, aşk sana yaramadı.”

avallık [argolaşma] Aval olma durumu. “Avallığın bu kadarı da fazla, bir an önce gözünü aç yoksa yolunmuş kaza dönersin.”

avanak [argolaşma] Kolaylıkla kandırılabilen veya aldatılabilen, aptal, bön. “Avanak İbo’dan bir ellilik daha çarptık.”

avanakça [argolaşma] Avanak gibi, avanağa yakışır bir biçimde.

avanaklık [argolaşma] Avanak olma durumu, avanakça davranış. **avanaklık etmek** [argolaşma] Aptallık etmek, avanak gibi davranmak. “Avanaklık etme de bize ortak ol, bu işte çok para var.”

avanta [argo] Bir kimsenin emek vermeden sağladığı kazanç. “Avanta paranın azı çoğu olmaz.”

avantacı [argolaşma] Çıkarıcı, beleşçi, bedavacı. “Avantacıdır o, cebinden beş para çıkmaz. Masaya oturur, yer, içer, eğlenir. Hesabı millete kitler, gider.”

avantacılık [argolaşma] Avantacı olma durumu. “Avantacılığı meslek bellemiş, ekmek elden su gölden yaşayıp gidiyor.”

avantadan [argolaşma] Bedavadan, beleşten. “Lokantada takılır, avantadan yemeğini yer, içkisini içer, sonra evine giderdi.”

ayak ayak yapmak [argolaşma] Birini aldatmak, kandırmak için dalavere çevirmek. “Ayak yapmadan şu işin doğrusu nedir onu anlatın.”

ayarlamak 5. [argo] Kandırmak. “Sen şu kızını bana ayarla. Dile benden ne dilerse.”

ayaz ayazda kalmak 2) [argo] Boş yere beklemek. “Bu sene de güzel bir üniversite tuttururum diye bekleyip ayazda kaldım.” 3) [argo] Eline bir şey geçmemek. “Önünü ardını bilmediğin işe girersen yolun sonunda böyle ayazda kalırsın işte.”

ayazlamak 3. [argo] Boş yere beklemek, eline bir şey geçmemek.

ayıp ayıp kaçmak [argo] Uygun düşmemek. “Arkadaşına söz verip onun düğününe gitmemek ayıp kaçır.”

ayna [argo] İyi bir durumda, yolunda.

aynacı 2. [argolaşma] Hileci, işine hile karıştıran kimse. “Aynacı herifin tekidir, sözüne güven olmaz.”

aynalı 2. [argo] Parlak yüzlü, yakışıklı, güzel. “Aynalı kızlara bakmak içimi açar.”

aynasız 2. [argo] Hoşa gitmeyen, kötü, yakışsız, çirkin, ters, biçimsiz. “Aynasız bir laf etme, sopayı yersin.” 3. [argo] Polis. “Aynasızlar operasyon yapacakmış, sıvış buradan.”

ayran ağızlı 1. [argolaşma] Ayran budalası. 2. [argolaşma] Boşboğaz, geveze. “Ayran ağızlının tekidir, yanında bir şey söylersin, sonra söylediğin şeyi yedi köyden duyarsın.”

ayran ağızlılık [argolaşma] Ayran ağızlı olma durumu.

ayran budalası [argolaşma] Aptal, budala, serser, ayran ağızlı. “O ayran budalasının sözüne güvenip de yola çıkarsan ya zarar edersin ya yolu kaybedersin.”

ayva ayvayı yemek [argo] Kötü duruma düşmek, işi bozulmak. “Kopya çekip yüksek not alayım derken yakalanırsan ayvayı yersin, benden söylemesi.”

baba 10. [argo] Çok kaliteli, üstün nitelikli. “Baba adamdır, ona güveneni asla yarı yolda bırakmaz.”

babaçko [argo] Güçlü, gösterişli, iri yarı (kadın). “Merve de annesi gibi babaçko bir kadındı.”

baba dostu 2. [argo] Hiçbir yardımda bulunmayan, hayırsız çıkan eski tanıdık kimse. “Baba dostudur, sevincimizde de üzüntümüzde de yanımızda yoktur.”

babalanabilme [argolaşma] Babalanabilmek işi.

babalanabilmek 1. [argolaşma] Babalanma ihtimali veya imkânı bulunmak. 2. [argolaşma] Babalanma becerisi bulunmak.

babalanma [argolaşma] Babalanmak işi.

babalanmak 2. [argo] Diklenmek, kabadayıcı davranmak. “Sen benim kankama nasıl babalanırsın ulan, haddini bil.”

babalı (II) [argolaşma] Zaman zaman sinir nöbeti geçiren.

badem *badem olmak* [argo] Sonu kötü olmak, kötü bitmek. “İşler badem oldu.”

bağırma 2. [argolaşma] Kendini belli etmek. “Seçtiği parçalar ben markayım diye bağırıyor.”

bağırsak *bağırsaklarını deşerim* [argo] “Canına kıyarım, öldürürüm.” anlamında korkutmak, gözdağı vermek için kullanılan bir söz.

bayılmak 4. [argo] Vermek, ödemek. “Bir telefona iki bin lira bayılmak pek akıllıca değil.”

baymak 3. [argolaşma] Can sıkıntısı vermek, sıkmak, bunaltmak. “Mevzu içimizi baymıştı; yeter diye bağırma istemiş, saygıdan çaresiz susmuştuk.”

balkon 3. [argo] Vücudun göğüs veya göbek bölümü. “Balkon evde olunca güzeldir, erkekte olunca fena.”

balta *balta olmak (birine)* [argo] Direnerek bir şey istemek, asılmak, musallat olmak.

bamya *bamya tarlası* [argo] Mezarlık.

basma *bas (veya bas git!)* [argo] “Çekil, yürü, git, defol.” anlamında kullanılan bir söz. “Bas git, ayağımın altına alırım yoksa.”

bayramlık ağız [argo] "Kaba konuşmak, küfretmek" anlamlarında bayramlık ağızını açmak deyiminde geçen bir söz. “Ben bayramlık ağızımı bir açarsam yediğin naneleri bilmeyen kalmaz, kendine yaşayacak ülke ararsın.”

becerilme [argolaşma] Becerilmek işi.

becerilmek [argolaşma] Becerme işine konu olmak.

beceriş [argolaşma] Becerme işi.

beceriverme [argolaşma] Becerivermek işi.

becerivermek [argolaşma] Çabucak becermek.

becerme [argolaşma] Becermek işi.

becermek 2. [argolaşma] Bir şeyi kullanılmaz duruma getirmek, bozmak, kirletmek. “Televizyonu onarmak şöyle dursun becerip bırakmış.” 3. [argo] Irzına geçmek, kirletmek. “Dindar babanın karı kız becermekten başka işi olmayan bir oğlunun olması da hayli ironik bir durum.” 4. [argo] Birini öldürmek. “Kabadayılar mahalleyi basıp iki masumu becermişler.”

becertme [argolaşma] Becertmek işi.

becertmek [argolaşma] Becerme işini yaptırmak.

belalı 3. [argolaşma] Yolsuz kadının zorba dostu. “Dün gece pavyondan belalı almış onu, birlikte dönmüşler eve.”

beleş [argo] Karşılıksız, emeksiz, parasız elde edilen, müft. “Nerde beleş oraya yerleş.” **beleş atın dişine (veya yaşına) bakılmaz** [argolaşma] Bahşiş atın dişine bakılmaz. **beleşe konmak** [argo] Bir şeyi emek harcamadan, para vermeden elde etmek. “Biz senin gibi beleşe konmadık. Evimizi, arabamızı; dişimizle, tırnağımızla kazandığımız paralarla kendimiz aldık.”

beleşçi [argolaşma] Bedavacı. “Para çıkmaz ondan, beleşçidir; beleşten olursa eşlik eder değilse uzar.”

beleşçilik [argolaşma] Bedavacılık.

beleşe [argolaşma] Beleşten. “Yemek bulursan beleşe, oturacaksın baş köşeye.”

beleşlik [argolaşma] Beleş olma durumu.

beleşten [argolaşma] Para ödemedi veya karşılık olarak, beleşe. “Personele beleşten dağıtılan telefonlar bozuk çıkmış.”

berduş 1. [argolaşma] Başboş, serseri kimse. “İpsiz, sapsız, berduş adama para emanet etmek kurda kuzu emanet etmek gibidir.”

berduşluk [argolaşma] Berduş olma durumu.

besmelesiz 2. [argo] Çocuklar için "piç" anlamında kullanılan bir sövgü sözü. “Ulan besmelesiz, bir daha buralara uğrama demedim mi sana?”

bıçkın 1. [argo] Külhanbeyi, kabadayı 2. [argo] Korkusuz, gözü pek, yürekli, cesur. “Köyün bıçkın delikanlıları çeşme başında kız kesiyordu.”

bıçkınca [argolaşma] Bıçkına yaraşır bir biçimde.

bıçkınlaşma [argolaşma] Bıçkınlaşmak işi.

bıçkınlaşmak [argolaşma] Kabadayılık taslamak. “Ortalık televizyon dizilerindeki külhanbeylerine özenerek bıçkınlaşan ergenlerle dolu.”

bıçkınlık [argolaşma] Bıçkın olma durumu.

bıldırcın *bıldırcın gibi* [argolaşma] Kısa boylu, dolgunca, alımlı (kadın). “Kadın dediğin bıldırcın gibi olmalı.”

bilezik 5. [argo] Kelepçe. “Mekanı basmışlar gece yarısı, takmışlar bileziği, bizimki doğru kodese.”

bindirmek 2. [argolaşma] Taşıt, ön tarafından başka bir taşıta çarpmak veya bir yere vurmak. “Hızlı gidip eve çabuk ulaşayım derken öndeki araca bindirmiş, eve hiç dönememişti.”

bir *bir boka yaramamak* [argolaşma] Hiçbir şeye elverişli olmamak. “Bu tarla bir boka yaramaz, ne meyve olur burada ne de sebze.” ***bir tek atmak*** [argolaşma] Bir kadeh içki içmek. “Boğaza gidilir de bir tek atmadan dönülür mü hiç?”

bit *bit kadar* [argolaşma] Çok küçük. “Bit kadar eve beş yüz bin lira fiyat biçmez mi, şok olduk.”

bitirim 1. [argo] Çok hoş giden (kimse). “Sınıfın en bitirim çocuğu benim, bütün kızlar bana bayılıyor.” 2. [argo] Açıkgöz, işini bilen kimse. “Onun gibi bitirimler asla kaybetmezler; her durumu, her fırsatı kazanca çevirirler.” 3. [argo] Kumar oynama,

uyuşturucu alıp satma, dolandırıcılık yapma vb. işlerde deneyimli (kimse). “Onun bitirim olduğunu herkes bilir, ortada bir katakulli olduğunda ilk onu bulurlardı.”

bitirimci [argolaşma] Barbut oynatan kimse. “Akşam olunca bitirimci bardak içinde zarları getirir, biz de hapishane günlerini barbutla şenlendirirdik.”

bitirimcilik [argolaşma] Bitirimcinin yaptığı iş.

bitirimhane [argo] Kumarhane. “Bitirimhanede basılıp kodese tıklımadan akıllanmaz bu adam.”

bitirimlik [argolaşma] Bitirim olma durumu.

bitirimyeri [argolaşma] Kumarhane. “Bitirim yerine gidip iki zar atalım diyoruz, var mısın?”

bitirmiş 2. [argo] Bilgili, açıkgoz. “Görmüş, geçirmiş, bitirmiş bir adamdır.”

bitmek (I) 5. [argo] Çok sevmek, bayılmak, beğenmek. “Senin bu çılgın hallerine bitiyorum.”

bitmek (II) 2. [argolaşma] Beklenmedik zamanda ortaya çıkmak. “Ne zaman ondan bahsetsek çok lazımmiş gibi burnumuzun dibinde biterdi.”

bodoslamak [argo] İleri sürmek, dayatmak.

boğulmak 4. [argolaşma] Kumarda hileli oyun sonunda her şeyini yitirmek. “Donumuza kadar aldılar, boğulduk resmen. Şimdi düze çık çıkabilirsen.”

boğuntu 3. [argo] Bir şeyi değerinden çok yükseğe satma işi, vurgunculuk, ihtikâr. “Önce şu evi satıyoruz, sonra boğuntuyu kırışıyoruz.” **boğuntuya getirmek** [argo] Birini bunaltıp şaşırtmak yolu ile kendisinden, bir iş veya mal karşılığı olarak çok miktarda para çekmek. “Elli demişti, boğuntuya getirip yüz almış kerata.”

bok 3. [argolaşma] Hor görülen, tiksnilen. “Bok herifin sözüne mi inanıyorsun, bana mı?” **boka batmak** [argolaşma] Boka düşmek. “Düze çikalım derken iyice boka batıyoruz.” **bok (veya bokun) soyu** [argolaşma] Kızılan veya tiksnilen bir şeye karşı sövgü olarak söylenen bir söz. “Bokun soyu, çek git buradan; bulaşma bize.” **bok atmak** [argolaşma] Birine leke sürmek, kara çalmak. “Onun gibi zavallıların tek yapacağı bize bok atmaktır.” **bok canına olsun** [argolaşma] Bıkılan, kötülüğü

görülen şeyler için kullanılan bir sövgü sözü. **bok etmek (veya bokunu çıkarmak)** [argolaşma] Bir işi, bir şeyi bozmak, berbat etmek. “Muhabbetin bokunu çıkarmayın.” **bok karıştırmak** [argolaşma] Bir işi bozacak bir biçimde davranmak. “Hamza abi kolay kolay adam harcamaz, kim bilir ne bok karıştırdı da herifi tahtalı köye yolladılar.” **bok üstün bok** [argolaşma] Çok kötü, çok berbat. **bok yedi başı** [argolaşma] Burnunu her işe sokan, her işe karışan. “Bizim bok yedi başı, bu işe de burnunu sokmasa olmazdı zaten.” **bok yemek** [argolaşma] Yakışksız bir iş yapmak. “Kim bilir yine ne bok yedi de okuldan şutlandı.” **(birine) bok yemek düşer** [argolaşma] "Birinin bir işe karışmaması, burnunu sokmaması gerekir" anlamında kullanılan bir söz. “İki kişi konuşurken üçüncüye bok yemek düşer.” **bok yemenin Arapçası** [argolaşma] "Yakışksızlığın büyüğü" anlamında kullanılan bir söz. “Kankanın eski manitasıyla çıkmak da ne oluyor, bok yemenin Arapçası.” **bok yoluna gitmek** [argolaşma] Yararsız, gereksiz bir şey uğruna yok olmak. “Ne şehit, ne gazi; bok yoluna gitti Niyazi.” **boku çıkmak** [argolaşma] Bir iş veya durum tatsızlaşmak. “Beş günlük geziyi on beş güne yayarsan gezmenin boku çıkar tabi.” **bokunda boncuk bulmak** [argolaşma] Birine hak etmediği hâlde çok değer vermek. “Bokunda boncuk mu buldun da ölümüne sevdin bu öküz herifi?” **bokuyla kavga etmek** [argolaşma] Çok sinirli ve geçimsiz olmak, her şeye öfkelenir olmak. “Senlik bir şey yok, o bokuyla kavga eden bir tiptir, kim bilir neye kızdı da sana sataştı.”

boklamak [argolaşma] Bir yeri veya bir işi kötü bir duruma getirmek.

boklanma [argolaşma] Boklanmak durumu.

boklanmak [argolaşma] Kötü bir duruma gelmek, pislenmek.

boklaşma [argolaşma] Boklaşmak durumu.

boklaşmak [argolaşma] Kötü bir duruma girmek. “Bu iş iyice boklaşmadan yakamızı kurtarmanın yoluna bakalım.”

boklu 2. [argolaşma] Pis. “Kız boklu, bir daha bizim mahalleden geçme; yoksa saçını başını yolarım.”

bokluk 2. [argolaşma] Kötü durum. “Bu işin sonunda yine bir bokluk çıkacak.”

bok püsür [argolaşma] Hoşa gitmeyen, can sıkıcı şey ve onun ayrıntı ve pürüzleri. “Bırak bok püsür işleri, bana güzel haberlerle gel.”

bolice [argolaşma] Yahudi kadını. “Geceleri buralar işe çıkan antinler, bolice, yumuşaklarla dolardı.”

bomba (I) 3. [argo] Çekiciliği olan çok güzel kadın veya kız. “Geçenlerde bizim Ali’yi gördüm, yanında bomba bir hatun vardı.” 4. [argo] Uyuşturucu hap. “Atmışım ağzıma bir bomba, çekmişim üstüne bir votka; ayaklarım yerden kesilmiş, uçuyormuşum göklerde.” **bomba gibi** 1) [argolaşma] İyi, sağlam, göz alıcı, gösterişli. “Bütün gözler üzerinde, yine bomba gibisin.”

bombok [argolaşma] Çok kötü, çok berbat. “Bütün hayatım bombok olmuş, sen aşk diyorsun; yemişim aşkını.”

boru boru değil [argolaşma] "Azımsanacak, küçümsenecek, önem verilmeyecek şey değil" anlamında kullanılan bir söz. "İşin ucunda yüz papel var, boru değil.” **boru mu bu?** [argolaşma] "Azımsanacak, küçümsenecek, önem verilmeyecek şey değil" anlamında kullanılan bir söz. “Bu iş için tabi ki tatilimi iptal ederim, on günde yüz bin dolar kazanma şansım var; boru mu bu?” (**birinin**) **borusu ötmek** [argolaşma] Sözü geçmek, yetkisi olmak. “Burası bizim mahallemiz burada yalnız bizim borumuz öter.”

bostan bozuntusu [argo] Korkak, yüreksiz, işe yaramaz adam. “Sen o bostan bozuntusunun kavgada bize destek vereceğine gerçekten inandın ha, amma da safsın.”

boş boş vermek [argo] Aldırmamak. “Sigara içilmez levhasının altında sigara içilir mi hacı, dedi. Boş ver, deyip devam ettim içmeye.”

boynuzlama [argolaşma] Boynuzlamak işi.

boynuzlamak 2. [argolaşma] Kocasını başka bir erkekle aldatmak. “Lale’nin kocasını boynuzladığı herif bu çelimsiz adam mıymış?”

boynuzlanma [argolaşma] Boynuzlanmak işi.

boynuzlanmak 3. [argolaşma] Karısı veya bir kadın yakını tarafından aldatılmak. “Hem içtik hem anlattık. Gecenin sonunda anladık ki hepimizin bir aşk yarası, bir boynuzlanma hikayesi vardı.”

boynuzlatmak [argolaşma] Kadın, kocasını; koca, karısını aldatmak.

boynuzlu 2. [argolaşma] Karısının veya kadın yakınlarından birinin iffetsizliğine göz yuman (erkek). “Para gelecek diye boynuzlu yaşamaktansa züğürt ama namuslu olmayı tercih ederim.” 3. [argo] Trolleybüs. “Kocasına boynuz üstüne boynuz taktı, herifi trolleybüse çevirdi de boynuzlu adamın ruhu bile duymadı.”

bozmak 13. [argolaşma] Bir kimseyi beklemediği bir davranış karşısında bırakarak veya sözünü yalana çıkararak küçük düşürmek. “Arkadaşlarımın içinde beni bozmasına artık dayanamıyorum.”

bozuk (I) 4. [argolaşma] Kötümser, gergin, huzursuz, karışık. “Anladık bozüksun; ama bu kadar söylenme. Kabak tadı verdi be abi.” 5. [argolaşma] Kızgın, sıkıntılı. “Masaya oturduğunda çok bozuktu, iki tek atınca pamuk gibi oldu.” **bozuk çalmak** [argo] Canı sıkılmış, yüzü asılmış olmak. “Bayram gününe mesai yazdık diye bozuk çalışıyor.”

bozum [argolaşma] Bozulma işi, utangaçlık, mahcupluk. **bozum etmek** [argo] Utandırmak, mahcup etmek. **bozum olmak** [argo] Utanmak, utanacak duruma düşmek, mahcup olmak. “O kadar insanın içinde, arkadaşlarının önünde, öğretmen onu azarlayınca bozum oldu.”

bozum havası [argo] Utangaçlık, mahcupluk. “Bu rezilliğin üstüne kafamı kaldıramıyorum, kimseye bakamıyordum; fonda bir bozum havası çalışıyor, ben yerin dibine giriyordum.”

büzük 2. [argolaşma] Anüs. **büzük ister** [argolaşma] "Yüreklilik, cesaret göstermek gerekir" anlamında kullanılan bir söz. “Bize mekanımızda posta koymak her baba yiğidin harcı değildir, büyük ister.”

cadde caddeyi tutmak 2) [argo] Korkulu bir durumda başını alıp gitmek, uzaklaşmak. “Böyle durumlarda iki seçeneğin var. Ya jet hızıyla caddeyi tutarsın ya da kalıp tahtalı köyü boylarsın.”

caka [argo] Gösteriş, çalım, kabadayılık, fiyaka. “Haspamdaki cakayı görse sanırsın yedi cihana sultan.” **caka satmak** [argo] Gösteriş yapmak, çalım satmak. “Yeni arabasıyla caka satmaya bayılırdı.” **caka yapmak** [argolaşma] Gösterişli davranmak, fiyakalı durumda olmak. **cakasından geçilmemek** [argolaşma] Her zaman ve her yerde gösteriş yapmak. “Meşhur olduğundan beri cakasından geçilmiyor.” **cakasını**

bozmak [argolaşma] Çalımına engel olmak, böbürlenmesini boşa çıkarmak. “O hele bir bizim mahalleye gelip caka yapmaya kalksın, ben de onun cakasını bozmazsam bana da Nermin demesinler.”

cakacı [argolaşma] Caka yapmayı seven.

cakacılık [argolaşma] Cakacı olma durumu.

cakalanma [argolaşma] Caka satma.

cakalanmak [argo] Caka satmak. “Kızı tavlayacağım diye bir cakalanmalar, bir hava basmalar...”

cakalı [argolaşma] Cakası olan, caka ile yapılan, gösterişli.

cakasız [argolaşma] Cakası olmayan.

camcı 3. [argo] Evin içini pencereden gözetleyen kimse. “Ulan camcı, gir içeri. Utanmıyor musun milletin karısını kızını dikizlemeye?”

camcılık 2. [argo] Evin içini pencereden gözetleme.

camekân 5. [argo] Gözlük. “Senin haberin yok herhalde lens in, camekân out oldu şekerim.”

can canına ezan okumak [argolaşma] Bir kimsenin hakkından gelmek, öldürmek. “Ne kabadayı geçinenlerin canına ezan okumuşuz biz, senden mi korkacağız dingil?”

canına tükürdüğümün (veya üfürdüğümün) [argo] Kızgınlık ve öfke belirten bir söz. “Canına tükürdüğümün yosması seni bir elime geçirirsem...”

canına yandığım (veya yandığımın) [argo] Sevgi, hayranlık, öfke vb. duygular anlatan bir söz. “Canına yandığımın dünyası kimine cennetsin, kimine cehennem.”

canını cehenneme göndermek (veya yollamak) [argo] Öldürmek. “Bilal’in canını cehenneme yollamak için elime bir şans geçseydi, bir saniye bile düşünmezdim.”

cart cart (veya zırt) kaba kâğıt [argo] Yüksekten atana veya çalımlı bir tavır takınana karşı "senin bu tavrına değer verilmiyor" anlamında kullanılan bir söz. “Benim sevgilimi elimden alıp evlenecekmiş, cart kaba kağıt.” **cart cart ötmek** [argolaşma] Çok konuşmak. “Söyle o anana hakkımda öyle cart cart ötmesin, gelirim yırtarım onun ağzını.”

carta [argo] Yellenme. “Adab-ı muaşeretten nasibini almamış, topluluk içinde attığı cartadan, onun sesinden, kokusundan, insanların rahatsız olacağını düşünemeyen bir kalastı.” **cartayı çekmek** [argo] Ölmek. “Sende mi cartayı çektin be moruk, biz şimdi baba diye kime sığınacağız?”

cavalacoz [argo] Değersiz, önemsiz, derme çatma. “Ayaktakımının uğrağı olan bu cavaloz mekan bizi pek açmadı.”

cavlak cavlağı çekmek [argo] Ölmek. “Hasan emmi, cavlağı çektikten tam üç ay sonra nehir kenarında çürümüş vaziyette bulunmuştu.”

cebellezi [argo] Hakkı olmayan bir şeyi kendisine mal etme, çalma. “Zulamız cebellezi mallarla doluydu.” **cebellezi etmek** [argolaşma] Çalmak. “Masadaki telefonu cebellezi edip hiçbir şey yokmuş gibi sakince çıkıp gitti.”

cepçi [argo] Yankesici. “Civarın en tanınmış cepçisidir, bütün meslektaşları onu tanır; ondan ilham alır.”

cepçilik [argolaşma] Yankesicilik.

cepleme [argolaşma] Ceplemek işi.

ceplemek [argo] Kazanmak, cebine indirmek.

cıvalı zar [argo] Bir yüzü ağır olacak biçimde yapılmış, hileli zar. “Bunlar kesin cıvalı zar, yoksa bu kadar düşüş görülmüş şey değil.”

cıvık 2. [argolaşma] Soğuk ve can sıkıcı şakalar yapan (kimse). “Sırnaşmalar, bayat espriler, cıvık cıvık şakalar yapmalar... Güya böyle gönlümü alacak.”

cıvıklaşma [argolaşma] Cıvıklaşmak durumu.

cıvıklaşmak [argolaşma] Cıvık duruma gelmek. “Yüz buldun diye hemen cıvıklaşma, delikanlı ol biraz.”

cıvıtma [argolaşma] Cıvıtmak işi. “Arka sıradaki genç, cıvıtma; dersi dinle.”

cıvıtmak 3. [argolaşma] Ciddiyetten uzaklaşmak. “Sen iyice cıvıttın ha, ne biçim konuşuyorsun adamla; o senin askerlik arkadaşın değil, baban.”

cızlam [argo] Kaçma, savuşma. “Bu kadar dolandırıcılığın sonu ya kodestir ya da yurtdışına cızlam.” **cızlamı çekmek (veya cızlam etmek)** 1) [argolaşma] Kaçmak, savuşup gitmek. “Kodesi boylamak istemiyorsak, polis gelmeden cızlamı çekelim.” 2) [argo] Ölmek. “Adam genç yaşta cızlamı çekmiş, dört çocuğu kimsesiz kalmıştı.”

cicimama [argo] Toy delikanlının düşüp kalktığı yaşça kendisinden büyük kadın. “Bizim cicimamaya uğrayıp gönlünü hoş etmezsek keser bizim nafakayı.”

cicoz 3. [argo] "Yok" anlamında kullanılan bir söz. “Ne kraliçe ne Alman bende mangır cicoz.”

cicozlamak [argo] Kaçmak, uzaklaşmak. “Yiğidin hamurunda yoktur cicozlamak, adam olan on kişiye bir kişi kalsa da meydanı boş bırakmaz, son nefesine kadar vuruşur.”

ciğer ciğerini sökmek [argolaşma] Bir kimseyi çok büyük zararlara uğratmak. “En yakınları söktü onun ciğerini, onu en çok üzen de bu oldu.” **ciğerleri bayram etmek** 1) [argolaşma] Her zamankinden daha iyi cins sigara içmek. “Yak bir cigara, ciğerlerin bayram etsin.”

cikcik 2. [argo] Acemi, bir işe yeni başlayan. “Nerde bizim cikcikler, patron onları çağırıyor.”

cila 5. [argo] Sert içkiden sonra içilen hafif içki. “Votkayı şarapla cilalayalım dedik, hata ettik.” **cila çekmek** [argo] İçilen içkinin etkisini azaltmak veya artırmak amacıyla bir şey içmek. “Rakıyı Türk kahvesiyle cilalamazsan sabah korkunç bir baş ağrısıyla uyanırsın.”

cilalamak 2. [argo] Övmek. “Bu kadar yıkama, yağlama, cilalamanın olduğu yerde insanın kafasından geçen ilk şey ‘Bakalım ne isteyecek?’ sorusu oluyor.” 3. [argo] Tat katmak. “Mezesiz olmaz, donat masayı. Mezelerdir rakıya cila katan.”

cins 4. [argo] Garip, tuhaf. “Cins herifinin tekidir, ne kendisinden ne davranışlarından bir bok anlaşılır.”

cinslik 2. [argo] Gariplik, tuhafılık. “Dün gece yurda gelmemesinden anlamalıydık, bu herifte bir cinslik olduğunu.”

çaça 2. [argo] Genelev işleten kadın, abla, mama. “Bizim çaça mekanı Taksim’e taşımış.”

çakal 2. [argo] Kurnaz, yalancı, düzenci, aşağılık kimse. “Onun sözüne güvenme sakın, o çakalın tekidir.”

çakaralmaz 4. [argo] İşe yaramayacak durumda olan, bozuk.

çakılmak 3. [argo] Ortaya çıkmak, farkına varılmak, anlaşılmak. “Mevzu başkalarınca çakılmasın diyeymiş bunca garip tavrı.”

çakma 4. [argo] Taklit olan, sahte. “Kolundaki çantayla caka satıyor, sanki biz bilmiyoruz onun kırk liralık çakma olduğunu.”

çakmak (III) 8. [argo] İçki içmek. “Kaldır kadehi, çak; aşka içelim.” 9. [argo] Anlamak, bilmek. “Çaktın mı mevzuyu?” 10. [argo] Vurmak. “Sana buradan bir yumruk çakarım, feleğin şaşar.” 11. [argo] Sınavda başarısız olmak. “Bu sene de matematikten çaktık, bu gidişle bitmez bu okul.” 12. [argo] Kabul etmeyeceği bir şeyi kurnazlıkla kabul etmesini sağlamak. “Tatlı diliyle on liralık ürünü elli liraya çakar sana, farkında bile olmazsın.”

çakozlama [argolaşma] Çakozlamak durumu.

çakozlamak 2. [argo] Anlamak. “Mevzuyu çakozladığın zaman yapılacakları konuşabiliriz.”

çaktırmak 2. [argo] Sınavda bırakmak. “Son sınıfa gel, mezun olacağım diye beklerken hoca seni tarihten çaktırsın ve okul uzasın; kabus dedikleri bu olsa gerek.”

3. [argolaşma] Birinin bir şeyi sezmesini sağlamak. “Akşam eve geç geleceğim, anneme çaktırma sakın.”

çamur 2. [argolaşma] Sataşkan, çevresini tedirgin eden, sulu, arsız (kimse). “Çamur herifin tekidir, beni hiç bulaştırmayın ona.” **çamur atmak (veya sıçratmak)** [argolaşma] Birini kötü bir işe karışmış göstermek, kara çalmak, iftira etmek. “Edepli olun biraz, milletin karısına kızına çamur atacağınıza önce kendinize bakın.” **çamura yatmak** 1) [argo] Borcunu ödememek. “İmzala şu senedi, Hasan gibi sen de işin sonunda çamura yatarsın, neme lazım.” 2) [argo] Sözünü yerine getirmemek. “Dönektir o, önce yardım vaat eder; iş vakti gelince çamura yatar.”

çamurlamak 2. [argolaşma] Kötülemek. “Milleti çamurlayarak kendini üstün göstermeye çalışacak kadar adisin.”

çamurlanmak 2. [argolaşma] Kötülenmek, sataşılma.

çamurlaşmak 2. [argolaşma] Sataşmaya, kavga çıkarmaya başlamak, terbiyesizleşmek. “Sen benim inancıma küfür edeceksin, sonra da çamurlaşma Çınar diyeceksin. Kafanı koparmadığıma şükret.”

çapanoğlu 2. [argo] Hileli, kuşkulu, karışık durum. “Bu işte var bir çapanoğlu, dur bakalım; yakında çıkar kokusu.”

çarık 4. [argo] Para cüzdanı. “Çaldığı çantadan çarığı çıkarıp mangırları aldıktan sonra çantayı çöpe fırlattı.”

çark çarkına etmek (veya okumak) [argo] Birine büyük kötülük yapmak veya işini bozarak zarar vermek. “Turizmin çarkına edeceksin, sonra da turist gelsin de ülke kazansın diye bekleyeceksin. Rüya da görürsün.”

çarliston marka [argo] Yeni icat, az bulunur, antika.

çarliston marka kereste 2. [argo] Haddini bilmez, terbiyesiz. “Kim bu her boka maydanoz olan çarliston marka kereste?”

çarpılmak 3. [argolaşma] Bir yankesici tarafından eşyaları el çabukluğuyla çalınmak, soyulmak. “Kaşla göz arasında çarpıldık, bütün para gitti.” 4. [argolaşma] Aldatılmak. “Mahalleye yeni taşınan herkes için kötü bir kader gibiydi, Hanzo Osman’a çarpılmak.” 5. [argolaşma] Çekiciliğine kapılmak, etkilenmek. “Öyle güzel gözleri vardı ki çarpılmamak elde değil.” 6. [argo] Bir şeye ederinden fazla para ödemek. “Ev alırken fena halde çarpılmışım. Yıkık dökük bir bina, kötü bir mahalle ve boş yere ödenen yüz yirmi beş dolar...”

çarpmak 4. [argolaşma] El çabukluğu ile çalmak, dolandırarak elde etmek. “Otobüste cüzdanımı çarpmışlar.” 5. [argolaşma] Kurnazlıkla ele geçirmek. “Küçükken ablamın eşyalarını çarpıp kullanmak gibi bir hobim vardı.”

çarptırmak 2. [argolaşma] Yankesiciye kaptırmak. “Otobüste cüzdanımı çarptırmışım.”

çarşaf çarşafa dolanmak [argo] Bir işin içinden çıkamamak, kötü ve başarısız duruma düşmek, zor durumda kalmak, çarşaflamak. “Yalanları gelişine söyledin, söyledin. Sonunda çarşafa dolandın. İşin içinden çık şimdi çıkabilirsen.”

çarşaflamak 2. [argo] Kötü ve başarısız duruma düşmek, çarşafa dolanmak.

çatlak zurna [argolaşma] Çirkin sesli, geveze, boşboğaz kimse. “Biri şu çatlak zurnayı sustursun da kafamızı dinleyelim.”

çayağacı [argo] Tavla vb. oyunlarda sürekli yenilip bir şeyler ısmarlamak zorunda kalan kimse. “Bizim çay ağacı da geldi. Cevahir’den herkese çay.”

çekmek 43. [argo] İçki içmek. “Uzattı şarap şişesini, sen yabancı değilsin, çek bir fırt, dedi.” **çek! (veya çek arabanı!)** [argolaşma] "Git buradan!" anlamında kullanılan bir söz. “Dışardan gelip mahallenin kızına laf mı atıyorsun lan sen, çek arabanı, yoksa olacakların sorumlusu ben olmam.” **çekiver kuyruğunu** [argo] "Artık ondan hayır bekleme" anlamında kullanılan bir söz. “Eski sevgili mi, çekiver kuyruğunu.”

çemiş 1. [argo] Sıska, zayıf (kimse). “Sizin bir çemiş oğlan daha vardı, sahi ne oldu o?” 2. [argo] Görgüsüz, kaba (kimse). “Ulan çemiş, insanlara karşı biraz kibar olsan ölür müsün?”

çemişlik [argo] Çemiş olma durumu. **çemişlik etmek** [argolaşma] Kaba davranmak, görgüsüzlük etmek. “Onunla ne zaman bir yere gitsek mutlaka bir çemişlik eder, grubun bütün karizmasını çizdirirdi.”

çene çene çalmak [argolaşma] Gevezelik etmek. “Bırakın çene çalmayı da annenize yardım edin.”

çeyrek 4. [argo] Alman markı. “En son kaçta olur bu ayakkabı, dedim. Bir çeyreğini alırım, dedi.”

çıkıntı 3. [argo] Kambur. “Yıllar kimine şarap gibi bir güzellik kimine de sadece bir çıkıntı bahşediyordu.” (Argoda erkek cinsel organı ve burun manasında kullanımı da yaygındır. “Ne zaman güzel bir kız görse önünde bir çıkıntı belirir, ağzından salyalar akmaya başladılar.” “Yüzündeki Karadenizlilere has çıkıntı bütün manzarayı kapatıyordu.”)

çıkamak 56. [argo] Vermeye katlanmak. “Uzatma da çık paraları.”

çingar [argo] Kavga, gürültü. “Ne şenlikli bir mahalleye taşınmışız. Her akşam bir çingar var.” **çingar çıkarmak (veya koparmak)** [argolaşma] Gürültü, kavga çıkarmak. “Bir sustum iki sustum. Üçüncüye dayanamadım, çingar çıkardım. Girdik saç saça, baş başa.” **çingar kopmak (veya çıkmak)** [argolaşma] Gürültü, kavga çıkmak. “Gecenin bir yarısı mahallede bir çingar kopar, kimse ne olduğunu anlamadan herkes kendini kavganın içinde bulurdu.”

çingirak çingırağı çekmek [argo] Ölmek. “Aziz Efendi de çingırağı çekmiş. Ruhuna el fatiha dedik, biz de.”

çift dikiş 2. [argo] Bir sınıfta iki yıl üst üste okuma, çifte dikiş. “Çift dikiş olmanın en güzel yanı hocalara ve konulara aşına olmaktır.”

çift kâğıtlı [argo] İki sigara kâğıdına sarılmış esrar. “Yolla oradan bir çift kâğıtlı, keyfimize bakalım.”

çivilemek 3. [argolaşma] Vurmak, öldürmek. “Dün gece köşe başında çivilemişler hırsız, aleme ibret olsun diye de leşini oracıkta bırakmışlar.”

çizmek 4. [argolaşma] Çizgi biçiminde yaralamak. “Herkes indirsin silahını, yoksa çizerim kızı.”

çomar 2. [argolaşma] Terbiyesiz, kaba, saldırgan kimse. “Onun gibi öküzün, çomarın önde gideniyle sittin sene iletişim kuramam ben.”

çöplük horozu [argo] Güzeli, çirkini ayırt etmeyen kadın düşkünün erkek. “Hiç mi basmıyor kafan, bu kız senin gibi bir çöplük horozuna pas vermez.”

çul 4. [argolaşma] Giyim, giysi. “Yine bütün parayı çula çaputa verdik.”

çuvallamak 2. [argo] Başaramamak. “Karmaşık gönül işlerinde çuvallamam ben, on kişiyle görüşürüm; onunun da birbirinden haberi olmaz.”

çüş 2. [argo] Yakışsız bir davranış karşısında söylenen kaba bir söz. “Ona aşık mıymışım, çüş artık ya, bu ne hayal gücü.”

dağıtmak 10. [argolaşma] Ne yaptığını bilmeyecek kadar içip kendinden geçmek. “Kafayı öyle bir dağıtmışım ki, akşam ne içtim, kimle içtim, nerede içtim; hiç

hatırlamıyorum.” 11. [argo] Değişik sebeplerle kendini koyuvermek, beklenmedik davranışlarda bulunmak. “O bu aralar iyice dağıttı, gözü ne evi görüyor ne de işi.”

dağlı (I) 3. [argolaşma] Kaba saba, görgüsüz. “Bak dağlı bu votka, votka bu dağlı.”

dalavere [argolaşma] Yalan dolanla gizlice görülen kötü iş, gizli oyun. “Ona güven olmaz, onun her işinde bir dalavere, bir numara vardır.” ***dalavere çevirmek (veya dalavere döndürmek)*** [argolaşma] Yalan dolanla gizlice kötü iş çevirmek. “Yasemin nefret ettiği kıza dönüp gözlerini kısarak ‘Dalavere nasıl çevrilir biz iyi biliriz. Dalavere çevirmeyi sizden öğrenecek değiliz.’ dedi.”

dalavereci [argolaşma] Çıkarı için hileye başvuran kimse, taklacı, kolpocu, aferist. “Bendeki de şans yani. Koskoca İstanbul’da adam kalmamış gibi gittim dalaverecinin tekine aşık oldum.”

dalaverecilik [argolaşma] Dalavereci olma durumu, taklacılık, kolpoculuk.

dalga 5. [argo] Gizli iş, dalavere. “Kimseye haber vermeden ortadan kaybolduklarına göre bu işte var bir dalga.” 6. [argo] Esrar, eroin vb. uyuşturucu maddelerin verdiği keyif durumu. “Bu dalganın sonu iyi değil, yol yakırken dön; tedavi ol, kurtul bu meretten.” 7. [argo] Dalgınlık. “Bu ne dalga kız, yarım saattir sesleniyorum, duymuyorsun, hayırdır ne düşünüyorsun?” 8. [argo] Geçici sevgili. “Yarın akşamki partiye yeni dalgamla geleceğim.” 9. [argo] Geçici aşk ilişkisi. “Her dalgamızı ailemizle tanıştıracak değiliz.” ***dalga geçmek*** 1) [argo] Üzerinde durulması gereken işle ilgilenmeyerek başka şeyler düşünmek veya yapmak. 2) [argo] Eğlenmek, alay etmek. “Anneyle dalga geçme diye kaç kere söyledim ben sana.” 3) [argo] Geçici sevgi ilişkisi kurmak, gönül eğlendirmek. “Ali’nin Ayşe ile evleneceği yok, dalgasını geçiyor o.” ***dalgasına taş atmak*** [argo] İşini bozmak, keyfini kaçırmak. “Benim dalgama taş atmak neymiş göstereceğim ona. İntikamım acı olacak.” ***dalgasını taşlamak*** [argolaşma] Birinin işini bozmak. “Senin bizim dalgamızı taşlamaktan başka işin yok mu be adam? Git kendi işine gücüne bak.” ***dalgaya düşmek (veya gelmek)*** [argo] Yanılmak, dalgınlıkla unutmak. “Dalgaya düşüp raporları evde unutmasaydın şimdi işsiz olmayacaktın.” ***dalgaya getirmek*** [argo] Dalgınlığından yararlanarak birini kandırmak. “Bu teklifim ona pek cazip gelmez, ama; ben bir dalgaya getirir, kabul ettiririm bunu ona.”

dalgacı Mahmut [argo] Yapılması gereken bir işi benimsemeyen kimse, kaytarıcı.

dalgıç 2. [argo] Başkasına ait olan bir şeyi habersiz alma huyunda olan kimse. “Kız çantasını masada bırakıp telefonla konuşmak için dışarı çıkınca bizim dalgıç harekete geçmiş, kızın cüzdanını yürütmüş.”

dallama 2. [argo] Aptal, enayi. “Bu dallama nerden buluyor bu bayat esprileri?”

dam (I) 3. [argo] Tutukevi. “Cinayetten on yıl yattım, damda.”

damar damardan girmek [argo] Karşısındaki kişiyi en fazla etkileyebilecek noktadan konuya girmek. “Sen merak etme, izin alma işi bende. Ben damardan girer, anneme Eyüp Sultan’a gideceğiz, derim. Kesin izin verir.”

damlamak 3. [argolaşma] Bir yere çağrılmadan, çekinmeden gitmek, çıkagelmek. “Tam baş başa kalmış sohbet ediyorduk ki Metin ortama damladı.”

dandik 1. [argo] Düşük nitelikli. “Nerden bulursunuz, bu dandik markaların adi ürünlerini; kaliteli şeyler kullanın biraz.” 2. [argo] Düzmece. “Bu dandik ilişkinin sonuna geldik, çok şükür.”

dandikleşme [argolaşma] Dandikleşmek işi.

dandikleşmek [argolaşma] Dandik bir duruma gelmek.

dandiklik [argolaşma] Dandik olma durumu.

dan dun dan dun konuşmak (veya etmek) [argolaşma] Yerli yersiz, ileri geri konuşmak. “Böyle dan dun konuşan bir adamı gel de arkadaşlarınla tanıştır.”

dangıl dungul 1. [argolaşma] Kaba saba, yersiz ve lüzumsuz bir biçimde. “Böyle dangıl dungul konuşan adamlara da hiç tahammül edemiyorum.” 2. [argolaşma] Gelişigüzel 3. [argolaşma] Kaba saba.

daniska [argolaşma] Âlâ. “Sen varken çakala ne hacet, çakalın daniskası sensin.”

daniskasını yapmak [argolaşma] Bir işi her yolu deneyerek gerçekleştirmek. “Sen Almanları fazla hafife alıyorsun, onlar otomobilin daniskasını yapar.”

dava 5. [argo] Sevgili. “Bu kaçınıcı dava, bu kaçınıcı acı be kardeşim; uslan artık.”

davar *davar gütme* 2) [argo] İşe yaramayan, aptal veya acemi insanları kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak. “Çete lideri olacak adam davar gütmeyi iyi bilmelidir.”

davultozu 1. [argo] Gerçekleşmesi imkânsız durum. “Adalet dediğin şey, bu ülkede davultozu.” 2. [argo] Elde edilmesi imkânsız nesne. “Bir tutam davultozu, bir avuç minare gölgesi... Hayal gücü sınır tanımaz.”

dayı 5. [argo] Kabadayı. “Dayı mekana girince ayağa kalkıp selam vermek raconun gereğidir.”

dayılanmak [argolaşma] Güç gösterisinde bulunmak. “Kime dayılanıyorsun oğlum sen, edebinle otur yerine. Yoksa gerisine karışmam.”

dayılık 4. [argo] Kabadayılık, külhanbeylik.

defter defterini dürmek 1) [argolaşma] Öldürmek. “Öyle önüne gelene sataşır, arıza çıkarırsan er geç dürerler defterini.”

dehlemek 2. [argo] Kovmak. “Kaynanayı da evden dehlemiş, sefa sürüyormuş haspam.”

delik 5. [argo] Cezaevi. “Deliğe düşmeye gör, on gün on yıl gibi gelir.” *delik eğirmek* [argo] Hapse girmek, tutuklanmak. “Yasadışı işlerin sonu delik eğirmeye çıkar.” *deliğe tıkmak* [argo] Tutuklamak, hapsetmek. “Narkotik operasyonda üzerinde bir kilo beyazla yakalanınca bizim oğlanı hemen deliğe tıkmışlar.”

demir demir almak 3) [argolaşma] Sıvışmak, gitmek. “İçiniz daralıyorsa, yaşam zorlaşmışsa, sığamıyorsanız artık bulunduğunuz şehre; demir alma zamanı gelmiş demektir.” *demir atmak* 2) [argolaşma] Bir kimse bir yerde uzun süre kalmak. “Herifçioğlu resmen bizim eve demir attı, altı aydır bizde; gideceğe de benzemiyor.”

demirhindi 4. [argo] Pinti, hasis. “Duble cimriymiş, duble demirhindi. İnsan beş kuruş yardım etmez mi, etmedi.”

denyo 1. [argo] Dengesiz, delibozuk. 2. [argo] Sersem, budala. 3. [argo] Emanet, rehin, tutu.

denyoluk [argolaşma] Denyo olma durumu.

deve (bir şeyi) deve yapmak (veya etmek) [argolaşma] Başkasının malını kendine mal etmek. “Milletin paralarını deve yapıp kendine ev alacaksın sonra da orada huzurla oturmayı bekleyeceksin. Yedirirler mi adama?”

devirmek 3. [argolaşma] Hepsini kısa sürede içip bitirmek. “Adam iki şişeyi devirdi, bana mısın demedi.”

dızdızcı [argo] Basit makinelerle fazla özenilmeden kâğıtlara renkli olarak basılan paraları piyasaya süren kimse. “Elinde bir bavul dolusu parayı piyasaya sürmeye çalışırken suçüstü yakalanmış, bizim dızdızcı.”

dızdızcılık [argo] Dızdızcının yaptığı iş. “Dızdızcılık deyip geçmeyin, bu işin de incelikleri vardır ve o, bunların hepsini bilir.”

dızlama [argolaşma] Dızlamak işi.

dızlamak [argolaşma] Dolandırmak, çarpmak, soymak. “Şimdi dızlasam bu enayiye ancak on gün sonra fark eder o.”

didon (I) 2. [argo] Züppe. “Hayatımda biri olacaksa adam gibi adam olsun, didonlarla işim olmaz.”

dikiz [argo] Gözetleme. “İşin gücün dikiz. Kapat pencereyi de gir içeri.” **dikiz etmek (veya geçmek)** [argolaşma] Gözetlemek. “Milletin karısını kızını dikizlemeyi iş bellemiş kendine.” **dikize almak** [argolaşma] Gözetlemek. “Çakalı dikize aldım, ilk yanlışında çökeceğim tepesine.”

dikizlemek [argo] Gözetlemek. “İşten kovulduğundan beri evde can sıkıntısından komşu kızını dikizlemeyi iş edinmişti kendine.”

dikizlenmek [argolaşma] Gözetlenmek. “Bir yıl boyunca dikizlenmişiz de farkında değildik.”

din (I) dinine yandığım [argo] Öfke, kızgınlık vb. duyguları belirtmek için kullanılan bir ilenme sözü. “Dinine yandığımın dünyası bir bizi güldürmedin.”

dingil 2. [argo] Aptal, salak. “Boş ver ya, o dingilin lafıyla canını sıkmaya değmez.”

3. [argo] Kaba saba. “Ulan dingil biraz medeniyet öğren, hanımlara kibar davran.”

direksiyon *direksiyon sallamak* [argo] Motorlu taşıt kullanmak. “Ekmek parası kazanmak için her gün on dört saat direksiyon sallıyorum.”

diskur *diskur geçmek (veya çekmek)* [argo] Nutuk verir gibi konuşmak. “Adam akıllı bir şey söyleyeceksen söyle değilse diskur çekmeyi kes.”

diyakoz [argolaşma] Hristiyanlıkta papazın yardımcısı olan din adamı. (Argoda yardımcı, dalkavuk, çömez manalarına gelecek şekilde kullanılmaktadır. “Nerde senin diyakoz, toplasın etrafı. Bu işleri de patron yapacak değil ya.”)

dolap *dolap çevirmek (veya döndürmek)* [argolaşma] Hile ve dalavere ile iş yapmak. “Senin ne dolaplar çevirdiğini bilmesem bu saf masum insan ayaklarını yerdim belki.”

dolapçı 3. [argolaşma] Hileci, düzenci.

doldurmak 9. [argolaşma] Birini, başkası için kötü düşünecek bir duruma getirmek. “Babamı bana karşı doldurup dayak yememe neden olan kişi üvey annemdi.”

doldurulmak 2. [argolaşma] Biri, başkası için kötü düşünecek bir duruma getirilmek.

dolduruş *dolduruşa gelmek (veya kapılmak)* 1) [argo] Olumsuz yönde yönlendirilmek, kışkırtılmak. “Annemin dolduruşuna gelip de senden şikayetçi oldum. Yoksa ben biliyorum senin masum olduğunu.” 2) [argo] Biri çeşitli yollarla pohpohlanarak yönlendirilmek, kışkırtılmak, gaza getirilmek. “Arkadaşlarımın dolduruşuna gelip okulun kabadayısına posta koydum.” ***dolduruşa getirmek*** [argo] Birini çeşitli yollarla pohpohlayarak yönlendirmek, kışkırtmak, gaza getirmek. “Kocasını dolduruşa getirip komşusunun üzerine salmış.”

dolma 4. [argo] Yalan, hile, dalavere. “Bu gelişmeler normal değil, bu işte var bir dolma.” 5. [argo] Üç sigara kâğıdına bolca sarılmış esrar. “Dolmaları hazırlamış, kızları eve atmış, uçuş için tüm zemini hazırlamıştı.” ***dolma yutmak*** [argo] Kanıp aldanmak. “Sen benim gözüme bak da anla, ben böyle dolmaları yutmam adamım.”

dolmacı 2. [argo] Hileci. “Çakaldır, dolmacıdır; ama, kankamdır be abi.”

don (I) donuna etmek (veya kaçırmak veya doldurmak veya yapmak) 2)

[argolaşma] Çok korkmak. “Ona öyle bir oyun oynayacağım ki korkudan donuna edecek.”

dubara 2. [argo] Aldatmaca. “İnanma kızım, bu hastalıkta bir dubara var.”

dubaracı [argo] Dubarayla iş gören kimse, düzenci.

dubaracılık [argolaşma] Dubaracının yaptığı iş, hilekârlık.

duman 3. [argo] Kötü, yaman. “Hızlı koş, bu adamlar tehlikeli, yakalanırsak halimiz

duman.” 4. [argo] Esrar. “Dumanı içine çektin mi ayakların yerden kesilir.” **duman**

attırmak [argo] Kötü duruma düşürmek, geride bırakmak, birini yıldırma. “Bize

posta koyanlara duman attırmış adamlarız biz, alemde ismimiz de yerimiz de

sağlamdır.” **duman etmek** 1) [argo] Dağıtmak, bozmak, yok etmek. “Yaptığı son

vuruşla rakibini duman edip madalyaya uzandı.” 2) [argo] Yenmek, başarı sağlamak.

“Galatasaray Fenerbahçe’yi yine duman etti.” **duman olmak** 1) [argo] İş, durumu

berbat olmak. “Ayrılık yakın, boşanma kapıda, ailecek duman olduk.”

dut dut gibi olmak 1) [argolaşma] Çok sarhoş olmak. “Girdiği bardan dut gibi sarhoş

çıkarken gazetecilere yakalanmış, “Çekmeyin!” diye bağırıp olay çıkarmıştı.”

düdük [argo] 3. Akılsız, boş kafalı.

düdükleme [argolaşma] Düdükleme işi.

düdükleme 1. [argo] Aldatmak, kandırmak. “Yerli turist yemiyor bu numaraları

ama yabancı turistleri iyi düdüklüyoruz.” 2. [argo] Değersiz bir şeyi çok değerliymiş

gibi birine satmak. “Niyetleri çakma malları millete düdükleyip köşeyi dönmekmiş.”

3. [argo] Cinsel ilişkide bulunmak. “Cinsel taciz ve tecavüz suçlarından kodese

düşenleri içerde düdükleediklerini duyarız.”

düdük makarnası 2. [argo] Aptal, anlayışsız kimse. “Hadi oradan sen de düdük

makarnası.”

düldül 3. [argolaşma] Eski otomobil. “Peygamber zamanından kalma bu düldülle mi

hırsızları yakalayacağız, güldürme adamı.” 4. [argolaşma] Modası geçmiş araç. “Atla

bizim düldüle de sana bir şehir turu attırayım.”

dükkan 3. [argo] Kumarhane.

dümbelek 2. [argolaşma] Anlayışsız, sersem. “Sen kimsin ki bana laf yetiştireceksin ulan dümbelek.”

dümen 3. [argo] Dalavere, hile. “Bu işte var bir dümen.” **dümen çevirmek** [argolaşma] Hileye, düzene başvurmak. “Bence bunlar avukat falan değil, bize yalan söylediler, kesin bir dümen çeviriyorlar.” **dümen kullanmak** [argo] Bir işi kurnazca yönetmek. “Onun dümen kullanmadaki mahareti olmasaydı şimdiye kadar dayı bizi çoktan eşek cennetine yollamıştı.” **dümen yapmak** [argo] Dalavere, hile ile birini kandırmak, aldatmaya çalışmak. “Öyle bir dümen yapalım ki bir gecede bütün mal varlığına el koyalım.” **dümeni kırmak** [argo] Çekip gitmek, kaçmak, uzaklaşmak. “Dümeni kırma vaktidir, aynasızlar sokağın başında.” **dümenine bakmak** [argo] Şartlar ne olursa olsun çıkarını gözetmek. “Dost ya da düşman ayrımı yapmam, para neredeyse oradayım, dümenime bakarım.” **(birinin) dümenini bozmak** [argo] Hileli işe engel olmak. “Onun bu öfkesinin sebebi dümenini bozmamız. Bunu yanımıza bırakmayacaktır.”

dümenci 2. [argo] Dalavereci, hileci, düzenbaz. “Senin gibi dümenci herifle ortak olanın vay haline.” 3. [argo] En tembel. “Ulan dümenci, gene mi sıfır aldın?”

dümencilik 2. [argo] Dümenci olma durumu. “Dümencilikle yolunu bulup sonra da hacca gidip günahlarından arınacakmış” 3. [argo] En geride olma durumu, sonuncu olma durumu. “İlkokul birinci sınıftan beri dümenciligi kimseye bırakmadı. Sınıfın kadrolu sonuncusu oldu.”

dümenden [argo] Yalancıktan, gösteriş olarak. “Dümenden sevgilim olacaksın, bir kıskançlık oyunu oynayacağız Aziz Efendi’ye.”

dünyalık [argolaşma] Mal, mülk, servet, para. “Bizim dünyalık da bir köşk, bir yalı, bundan iyisi can sağlığı.” **dünyalığı doğrultmak** [argolaşma] Yaşamı süresince yetecek parayı kazanmak. “Anladım ki çalışmanın sonu yok. Dünyalığı doğrultup emekliye ayrılma niyetindeyim.”

düz (II) [argolaşma] Düz rakı. “Masayı donatmışız, koymuşuz bir şişe de düz, sonra muhabbet dümdüz.”

düzdürmek [argolaşma] Düzme işini yaptırmak. “Gecenin bir vakti cadde ortasında kazaya kurban giden hayat kadınının kendini düzdürmek için mi yoksa evsiz kaldığı için mi sokaklarda olduğuna dair sorular gizemini koruyor.”

düzmek 5. [argolaşma] Erkek, cinsel ilişkide bulunmak. “Erkek erkeğe Antalya’ya tatile gidenlerin kafasında Rus kız düzme hayali yatar. Yoksa karıyı, sevgiliyi niye evde bıraksınlar?”

düzülme [argolaşma] Düzülmek işi.

düzülmek [argolaşma] Düzme işine konu olmak veya düzme işi yapılmak. “Yıllarca düzülmekten anası ağlamış kadınlar için kocasız kalmak ödül gibidir.”

ekmek (II) 5. [argo] Birini uydurma bir sebeple bırakıp gitmek, savuşmak, atlatmak. “Kırk yılın başında bir yemeğe çıkacaktık, onda da bizi ekti.” 6. [argo] Parayı boşuna harcamak, ziyan etmek. 7. [argo] Yarıştta geçmek. “Peşimizdeki polisleri ektiğimize göre rahat bir nefes alabiliriz.”

ekmeklik 3. [argo] Oyunda her zaman yenilerek kendisinden para kazanılan kimse. “Ekmekliğimiz de geldiğine göre oyun başlasın.”

ekşirmek 4. [argo] Utanmak, mahcup olmak. “Yalanı ortaya çıktığında suratındaki ekşimeyi görmek lazımdı.” 5. [argo] Sırnaşmak, ısrar etmek. “Seni affetmiş değilim, ekşime hemen.” 6. [argolaşma] Kaşlarını çatıp yüzüne küskün veya dargın bir anlam vermek, somurtmak.

el (I) *elden gel!* 1) [argo] Ver! “Hesap kabarık elden gel bakalım maviyi (Mavi: Yüz Türk lirası).” 2) [argolaşma] Kutlamak amacıyla söylenen bir söz. “Elden gel dostum, sonunda başardık.”

emmek 4. [argo] Uzun süre yararlanmak. “Zenginken adamı emmeye doyamayanlar, adam iflas edince el oldular.”

enayi [argo] Fazla bön, avanak, et kafalı, budala. “Enayiye yolmuşlar, on gün sonra farkına varmış.”

enayice [argolaşma] Enayiye yakışır bir biçimde, enayicesine.

enayicesine [argolaşma] Enayice.

enayi dümbeleşti [argo] Çok enayi. “Modaya uygun giyineceğim diye rüküşlüğüne dibine vurmuş şu enayi dümbeleşti de kim?”

enayileşme [argolaşma] Enayileşmek durumu.

enayileşmek [argo] Enayi durumuna düşmek.

enik 2. [argo] Çocuk. “Hanım hanım, eniklerini de topla, defol bahçemden.”

ense ense yapmak [argo] Hiçbir iş yapmadan yan gelip yatmak. “Tatilin en keyifli yanı, size doyasıya ense yapma fırsatı sunuyor olmasıdır.”

enseleme [argolaşma] Enselemek işi.

enselemek [argo] Kaçan veya saklanan birini yakalamak. “Mahalleli tacizciyi Ali’nin bodrum katında enselemiş.”

enselenme [argolaşma] Enselenmek işi.

enselenmek [argo] Yakalanmak, ele geçirilmek. “Bu adam enselenirse bülbül gibi öter. Yakalanmadan bitirin işini.”

enseletme [argolaşma] Enseletmek işi. “Abisini enseletmek herkesin harcı değildir.”

enseletmek [argo] Enseleme işini yaptırmak.

enseleyebilme [argolaşma] Enseleyebilmek işi.

enseleyebilmek 1. [argo] Enseleme ihtimali veya imkânı bulunmak. 2. [argo] Enselemeye gücü yetmek.

entel entel takılmak [argo] Bir süre entel gibi yaşamaya, onların yaptıklarını yapmaya çalışmak. “Kim bu entel takılan ciciş?”

eritmek 2. [argolaşma] Harcayıp tüketmek. “Babasından kalan milyon dolarlık mirası bir yılda eritmiş.”

erkete [argo] Gözetleme. “Sen burada erkete dur. Polis gelirse ıslık çal.”

erketeci [argolaşma] Gözetleyici.

erketecilik [argolaşma] Gözetleyicilik. **erketecilik etmek** [argolaşma] Gözetlemek. “Çocukluğumuzda kapkaççı abilerimizin erketeciliğini yapardık.”

erketelik [argolaşma] Gözetleyicilik. **erketelik yapmak** [argolaşma] Gözetlemek.

eski eski kulağı kesiklerden olmak [argolaşma] Görmüş geçirmiş, çok deneyimli olmak. “Adam eski kulağı kesiklerden, bu işleri bilir; size elinden gelen yardımı yapar.”

esnaf 3. [argo] Kötü yola sapmış olan kadın. “Bu etek boyu ne kız, gören esnaf sanıp iş atacak.”

esrar (II) esrar çekmek [argolaşma] Esrar içmek. “Esrar çekmek, zenginsen alemlerde fakirsens köşe başında yapılan bir iştir.”

eşek eşek gibi [argolaşma] Kaba, düşüncesiz. **eşek kadar** [argolaşma] Büyük, iri, aşırı derecede gelişmiş. “Eşek kadar oldun, hala akıllanmadın.” **eşek hoşaftan ne anlar (suyunu içer, tanesini bırakır)** [argolaşma] "Bilgisiz, görgüsüz kimse; ince, güzel şeylerin zevkine varamaz, değerini ölçemez" anlamında kullanılan bir söz. **eşekten düşmüşse (veya düşmüş karpuz) dönmek** 1) [argo] Çok şaşırarak, donup kalmak. 2) [argo] Kötü bir duruma düşmek.

eşek cenneti 1. [argo] Öbür dünya. “Ruhum eşek cennetinde dinlenirken kart atarım size.” 2. [argo] Zindan. “On yıl eşek cennetinde yattıktan sonra dışarı çıkmak, topluma ayak uydurmak hayli zordur.”

eşekçe 1. [argolaşma] Kaba. 2. [argolaşma] Kaba bir biçimde. “Kızları etkilemek isterken yaptığı eşekçe konuşmalarla onları kendinden tiksindirdiğinin farkında bile değildi.”

eşek inadı [argolaşma] Söylediğinden veya yaptığından dönmeme, çok direnme. “Hay senin bu eşek inadına tüküreyim.”

eşek kafalı [argolaşma] Kalın kafalı, anlayışsız, kavrayışsız (kimse). “Söyleyin o eşek kafalıya yarın saat on ikide antrenmanda olsun.”

eşekleşme [argolaşma] Eşekleşmek işi.

eşekleşmek [argolaşma] Çok anlayışsız ve kaba davranışlarda bulunmak. “Bu kadar kabalık yeter, daha fazla eşekleşme istersen.”

eşeklik [argolaşma] Anlayışsızlık ve kaba davranış. **eşeklik etmek** [argolaşma] Anlayışsızlık etmek, kaba davranmak. “Tamam özür dilerim, eşeklik ettim; ama, söz bir daha olmayacak.”

eşekoğlueşek 1. [argolaşma] Kurnaz, işini bilen, düzenbaz, açık göz, uyanık kimse. “İşini de malın iyisini de bilir o eşekoğlueşek.” 2. [argolaşma] Hakaret içeren bir seslenme sözü. “Kaç kere söyledim sana babanın cebinden para yürütmeyeceksin diye eşekoğlueşek.”

eşek sıpası 1. [argolaşma] Sövgü bildiren bir söz. “Ulan eşek sıpası hiç mi rahat durmazsın sen, yeter artık başımıza açtığın belalar.” 2. [argolaşma] Sevgi belirtisi olarak kullanılan bir söz. “Gel buraya eşek sıpası, sarıl bakalım halaya.”

eşek şakası [argolaşma] Başka birine yapılan ağır şaka. “İki taraf da gülmüyorsa yapılan şey şaka değil eşek şakasıdır.”

etek 7. [argo] Edep yeri. **etek takmak (veya giymek)** [argo] Ar, namus, erdem vb. özellikleri bulunmayan duruma düşmek. “Savaşta evde oturacaksanız delikanlıyız diye ortalıkta dolaşmayın, etek giyin ulan.” **eteklerini indirmek** [argo] Üzerine düşen görevi yerine getirmek.

evlek 4. [argolaşma] On liralık kâğıt para. “Hepimize onar evlek, bu işten elde kalan da bu.”

ezmek 7. [argo] Harcamak. “Sahte vekaletle benim evi satıp paraları bir güzel ezmişler.”

faça 2. [argo] Yüz, çehre. “Herifte faça sağlam, hangi gacı etkilenmez ki?” 3. [argo] Giysi. “Önce façanı düzelteceksin, sonra bir demet çiçek alıp ilanı aşk edeceksin; öyle mi?” **façası olmak** [argolaşma] Havalı, gösterişli olmak. “Şu herif kadar façamız olsa bütün kızlar bize tav olurdu.” **façasını almak (veya al aşağı etmek)** [argolaşma] Birini mahcup etmek, bozmak. “Böyle ileri geri konuşmaya devam edersen alırım façanı aşağı, haberin olsun.”

façalı [argolaşma] Havalı, gösterişli.

fak faka basmak [argolaşma] Aldatılmak, tuzağa düşmek. “Kabul et, faka bastın; bal gibi de yanıldın.”

falcılık 2. [argo] Falın daha iyi çıkması için kişinin mücevherlerini kullanmak isteyip, dalgınlıktan yararlanarak çalma işi. “Onun falcılıkla elde ettiklerini açık artırmada satsan köşeyi dönersin.”

falsolu 2. [argo] Uygun ve yerinde olmayan. “Bu falsolu hareketlere bir son vermezsen senin için hiç de iyi olmaz ufaklık.”

fanti [argolaşma] İskambil oyunlarında oğlan, bacak veya vale adlarıyla bilinen kâğıt. “Elinde karo üçlü ve maça fanti olduğunu görünce oyunu kazanacağıma olan inancım arttı.” (Argoda züppe manasına gelecek şekilde de kullanılmaktadır. “Fantide bok gibi para, altında son model araba, yanında mankenler; öyle babam da hava basar.”)

fasa fiso [argolaşma] Değer ve önemi olmayan, boş (şey veya söz). “Fasa fiso işlerle uğraşıp duruyoruz.”

fasarya 1. [argo] Boş, anlamsız (söz). “Onun tüm bu anlattıklarının fasarya olduğunu biliyoruz, yine de gönlü kırılmasın diye dinliyoruz.” 2. [argo] İşe yaramaz, yeteneksiz. “Boş ver Ahmet’i Mehmet’i onlar fasarya, bize iş bitirecek adamlar lazım.”

fasaryalık [argolaşma] Fasarya olma durumu.

faul 2. [argolaşma] Genel kurallara uygun olmayan, hoş gitmeyen hareket, duruş vb. “Tipin faulse hayata bir sıfır geride başlarsın.”

fayrap 2. [argo] Herhangi bir şeyi veya işi hızlandırma. 3. [argo] Kapı, pencere, giysi vb. açma, çıkarma. “Önce ufak bir rakı, kafalar güzel olunca da tatlı bir öpücük, sonrası yatak, fayrap.” **fayrap etmek** 2) [argo] Herhangi bir işi veya şeyi hızlandırmak. 3) [argo] Açmak, çıkarmak.

felek feleği şaşmak [argo] Feleğini şaşırmak. “O çeneni kapatmazsan sana buradan bir uçarım, feleğin şaşar; kırk gün kendine gelemesin.” **feleğini şaşırmak** [argo] Ummadığı bir durumda kalmak, şaşkınlık içine düşmek. “Anlattıklarını bir duysan, feleğini şaşıırırsın.”

feriştah [argolaşma] En iyi, en üstün. “Romanın feriştahtını yazmış adam, daha ne yapsın size yaranmak için?” **feriştahı gelse** 1) [argo] "En güçlüsü, en yetkilisi, en üstünü olsa" anlamında kullanılan bir söz. 2) [argo] "En iyisi olsa" anlamında kullanılan bir söz. “Sen bittin oğlum, senin hakkın kötek; feriştahtı gelse kurtaramaz seni elimden, kemiğini berkiştir.”

fertik [argo] "Kaç, uzaklaş; tamam, bitti" anlamlarında kullanılan bir seslenme sözü. “**fertik çekmek (veya fertiği kırmak)** [argolaşma] Kaçmak. “Tam köşeyi döndüm, fertiği kıracaktım ki polisleri ektiğimi anlayıp eve dönmeye karar verdim.”

festival 4. [argolaşma] Düzensiz toplantı, curcuna. “Canı festival isteyenlerin uğrağı olan bu mekanda gece muhakkak karakolda biterdi.”

fıçı fıçı gibi [argolaşma] Kısa boylu ve çok şişman. “Bu fıçı gibi adam mı mankenlik yapacakmış, güldürme beni.”

fındık 3. [argo] Hileli zar. “Kumarhane dilini bilenler için fındık, bir yiyecek adı olmanın çok daha ötesinde bir anlam taşır.”

fır 2. [argo] Piç, fırlama. “O dolapları çeviren bu fır değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum.”

fırça 3. [argo] Paylama. “Bütün personele fırça attığı yetmiyormuş gibi bir de mesai ücretlerini kesmiş.” **fırça çekmek (veya atmak)** [argolaşma] Paylamak. “O kadar sinirliydim ki mevzuyu anlayıp dinlemeden elemanlara temiz bir fırça çektim, sakinleşince hatamı fark edip özür diledim.” **fırça yemek** [argolaşma] Paylanmak. “Gece gece babamızdan günlük fırçamızı da yediğimize göre artık zıbarabiliriz.”

fırçacı 2. [argolaşma] Sürekli fırça atan kimse.

fırçalamak 3. [argolaşma] Bir kimseyi çok azarlamak, fırça çekmek.

fırçalanmak 2. [argolaşma] Çok azarlanmak.

fırıldak 4. [argolaşma] Dolap, düzen, hile. 5. [argolaşma] Düşüncesini sürekli değiştiren, sözünden dönen (kimse). “Fırıldak herifin tekiyle ortak olursan kalırsın böyle ortada.” **fırıldak çevirmek (veya döndürmek)** [argolaşma] İsteğini elde etmek için hileli yollara başvurmak. “Çevirdiği fırıldaklar sayesinde zengin oldu, yoksa kolay değil helal yoldan bu servete sahip olmak.” **fırıldak gibi** [argolaşma]

Düşüncesini sürekli değiştiren, sözünden dönen (kimse). “Fırıldak gibisin abi, bugün söylediğin dün söylediğini tutmuyor.”

fırıldakçı 2. [argolaşma] Düzen çeviren, düzenci, dolap çeviren kimse.

fırlama 2. [argo] Piç. “Siz bilmezsiniz onun ne fırlama olduğunu, gençliğinde ne çok can yakmış, ne çok ah almıştır o.” 3. [argolaşma] Arsız, terbiyesiz çocuk. “Kızın abisi gelmeseydi, alamazdık bu kızı o fırlamanın elinden.”

fırt [argolaşma] Bir solukta veya bir yudumda içilebilecek miktar. “Çek bir fırt, dünyamız güzelleşsin. Bu meret içilmeden bu hayat çekilmez.”

fıstık 2. [argo] Güzel, gösterişli kadın. “Takmış koluna sarışın bir fıstık, mahallede hava atıyor.” 3. [argolaşma] İyi, hoş. “Fıstık gibi sesin var, yerinde olsam hemen şarkıcılığa soyunurdum.” **fıstık gibi** 2) [argolaşma] Çok güzel. “Oğlum fıstık gibi araban var, gez, toz; tadını çıkar, arabanın da hayatın da.” 3) [argo] Alımlı, çekici (kadın). “Fıstık gibi kadınların olmadığı her tatil, eksiktir.”

fıstıklamak [argo] Kışkırtmak amacıyla araya nifak sokmak.

filinta 2. [argo] Güzel, yakışıklı. “Takmış koluna filintayı, akranlarına hava basarak mahallede tur atıyordu.” **filinta gibi** [argolaşma] Genç, ince uzun boylu, çevik, yakışıklı (kimse). “Filinta gibi delikanlıya yüz vermedi de o keltoşla çıktı.”

film film çevirmek 2) [argo] Eğlenmek, hoş vakit geçirmek. “Yine bir film çeviriyor bunlar. Boşa değil içerden gelen kahkahalar.”

filo 3. [argo] Bit. “Eczaneye gidelim de kafadaki filoya bir çare soralım.”

fino 2. [argo] Esrar. “Birinci sınıf mal bunlar, has fino, boru değil.”

fit (II) 1. [argo] Ödeşme. 2. [argo] Razı olma. **fit olmak** [argo] Ödeşmek, razı olmak. “Arabaya yüz bin dedik, yetmiş bine fit olduk.”

fitil fitil gibi [argo] Çok sarhoş. “Gecenin sonunda fitil gibiydi, önce kustu; sonra sızdı.” **fitil olmak** 1) [argolaşma] Çok kızmak. “Bana yalan söylenmesine fitil olurdu.” 2) [argo] Sarhoş olmak. “İki tek atmadan fitil olanı da ilk kez görüyorum.” **(birine) fitil vermek** [argolaşma] Kızdırmak, azdırmak, kışkırtmak. “Çocuğa fitili veriyorsun, sonra da kavgı ediyor diye şikayet ediyorsun.” **fitili almak** [argolaşma]

Birdenbire telaşlanmak, kaygılanmak, öfkelenmek. “Onun fitil almış gibi evden çıkışından anlamalıydım ters giden bir şeyler olduğunu.”

fiyaka [argolaşma] Gösteriş, çalım, afi, caka. **fiyaka satmak (veya sökmek)** [argo] Gösteriş yapmak, caka yapmak, çalım satmak. “Kıvanç’ı koluma takarım da fiyaka satmaz mıyım hiç, ayıpsın.”

fiyakacı [argolaşma] Gösterişçi, cakacı, fiyaka yapan (kimse).

fiyakacılık [argolaşma] Fiyakacı olma durumu.

fiyakalı [argolaşma] Gösterişli, cakalı, fiyakası olan. “Hayalimdeki araba, şu ikinci sırada duran fiyakalı araba; ama, çok pahalı, alamıyorum.”

fiyakalılık [argolaşma] Fiyakalı olma durumu.

fondip [argolaşma] Sonuna kadar, bir solukta, bir dikişte. **fondip yapmak** [argolaşma] Bir solukta, bir dikişte içmek. “Öyle yavaş içilerek tadı çıkmaz bu meretin, fondip yap.”

fora (I) fora etmek 3 [argo] Çıkarmak. “Silahlar fora edilirse mekandan en az üç leş çıkar.” 4) [argo] Bıçak, tabanca vb. çekip çıkarmak. “Mahalleli satırları fora edip zanlıya saldırmış, polis araya girmese zanlının hali dumanmış.”

fortçu [argo] Taşıtlarda kalabalıktan yararlanarak başkalarına sürtünen, sarkıntılık eden kimse. “Metrobüste kalabalıktan faydalanarak kadınlara sarkan fortçulardan bıktık artık.”

fortçuluk [argolaşma] Fortçu olma durumu.

fos [argo] Çürük, temelsiz, boş, kof. “Boş ver onun Hakan hakkında anlattıklarını, hepsi fos.” **fos çıkmak** [argolaşma] Bir işin sonu gelmemek, boş çıkmak. “Kaynanam güya bize evlenince ev alacaktı, o iş de fos çıktı.”

foslama [argolaşma] Foslamak işi.

foslamak [argo] Fos çıkmak.

foslatma [argolaşma] Foslatmak işi.

foslatmak [argo] Yanlışını veya hilesini ortaya çıkararak birini bozmak, utandırmak.

frigo 2. [argo] Sevimsiz, soğuk kimse. “Geldi yine meymenetsiz frigo.”

frikik 2. [argo] Giysinin kazara açılmasıyla göğüs veya bacağın görünmesi. “Başarılı bir sanatçıysanız frikiksiz de adınızdan söz ettirebilirsiniz.” **frikik vermek** [argo] Göğüs, bacak gibi vücudun belirli bölümlerini, bilerek veya bilmeyerek gereğinden fazla açarak göstermek. “Ünlü şarkıcının verdiği frikik magazin gündemine bomba gibi düştü.” **frikik yakalamak** [argo] Bilerek veya bilmeyerek gereğinden fazla açılmış olan göğüs, bacak gibi vücudun belirli bölümlerini görmek. “Frikik yakalamaya çalışmak yerine, ülke gündemini ilgilendiren haberler bulmakla uğraş.”

gacı 1. [argo] Kadın, dost, sevgili, metres. “İş çıkışı bir şişe rakı, bir demet çiçek alıp gaconun kapısını çalmanın mutluluğu hiçbir şeyde yok.”

gaga 2. [argo] Ağız. “Yurt ve öğrenci şakaları meşhurdur, biz de öğrenciliğimizde bizim çömezlerden birinin gagasından midesine su doldurmuştuk, herif neredeyse boğuluyordu.”

gaz (II) gaza gelmek [argolaşma] Dolduruşa gelmek. “Ali’nin gazına geldim, yoksa gece gece mezarlıkta ne işim olur benim?” **gaza getirmek** [argolaşma] Birini olmadık bir şey veya hayalî bilgilerle coşturmak, ileri sürmek. “Beni gaza getirmeyin, gider o mekanı dağıtırım.”

gazlamak 3. [argo] Kaçmak. “Oğlum polis geliyor, sen hala buradasın. Gazla!” **gazla!** [argo] "defol, git!" anlamında kullanılan bir söz. “O kadar olaydan sonra sen hala burada mısın, gazla ulan; yoksa kafayı koydum mu oturtacağım.”

gazozağacı 1. [argo] Çok saçma söz. “Bunun konuyla ne ilgisi var, muhabbete gazoz ağacı.” 2. [argo] Oyunda yenildikçe rakibine ve izleyenlere sürekli içecek ısmarlayan oyuncu. “Kumarda o kadar iyidir ki, hep yenilir; daimi gazozağacımızdır.”

gebermek 1. [argo] Sevilmeyen bir kişi ölmek. “Dünya malı ona da kalmadı işte, geberip gitti bir meyhane köşesinde.” 2. [argo] Bir kimseye aşırı ilgi, istek ve yakınlık duymak. “Onun için gebersen de bu aşktan sana hayır gelmez, anla artık.” **geberip gitmek** [argolaşma] İstenmedik bir biçimde ve beklenmedik bir zamanda ölmek.

gebeş 1. [argo] Aptal, sersem. “Bak sen şu gebeşin ettiği lafa.” 2. [argo] Bodur ve şişman. “Ne tip vardı ne karizma; kel, gebeş olması yetmiyormuş gibi bir de patavatsızdı.” 3. [argo] Karnı şiş olan. “Az ye, patlayacaksın ulan gebeş.”

gebeşlik [argolaşma] Gebeş olma durumu.

gece işçiliği [argo] Geceleyin yapılan hırsızlık. “Bizim gece işçileri Yenibosna’da bir kuyumcuyu patlatmış.”

gece uçuşu 2. [argo] Erkeklerle geceleri para karşılığı ilişki kurma işi. “Bu gece uçuşunda iyi para var, yoksa Rus kızlar niye buna dadansınlar.”

geçirmek 15. [argolaşma] Vurmak. “Suratıma bir yumruk geçirdi, kafamda yıldızlar döndü.” 16. [argolaşma] Alışverişte aldatmak, kötü mal satmak, kazıklamak. “Bu ayakkabıya yüz elli lira mı baydın, sana iyi geçirmişler valla; ben aynısını Bakırköy’de altmış liraya aldım.” 17. [argo] Birine kötü söz söylemek. “Muhabbet arasında lafları geçiriyorsun, anlamıyorum sanma.”

geçmek 37. [argo] Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar: Iska geçmek. Diskur geçmek.

geçmiş kındilli [argo] Geçmiş kınalı. “Ağzına tükürdüğümün geçmişi kındillisi, demek böyle dolaplar çevirdin sen arkamdan.”

geçmiş kınalı [argo] Yaramaz, kötü (kimse), geçmiş kındilli.

gelberi gelberi etmek [argo] Aşırmak, çalmak, kendine mal etmek. “Bizim meslekte gündüz keşif yapılır, akşam gelberi edilir; sonra da mallar elden çıkarılır, kazanç paylaşılır.”

gerzek [argo] Geri zekâlı. “Gerzek gerzek konuşma, yeter artık; bir sus.”

gerzeklik [argolaşma] Gerzek olma durumu.

gevşemek 4. [argo] Sevmek, hoşlanmak. “Ben adama gevşedikçe, kaçır oldu herifçioğlu.”

geyik 2. [argo] Karısının veya bir kadın yakınının ihanetine uğramış erkek. “Bu sevgilisine taktığı kaçınıcı boynuz, herifin geyik olduğundan haberi bile yok.” **geyik yapmak** [argolaşma] Boş, yararsız konuşmak. “Çekirdeklerimizi alır, evin sokağa bakan merdivenlerine oturur, tüm yaz akşamlarını seninle geyik yaparak geçirirdik.”

gıcık 3. [argo] Sözleriyle, davranışlarıyla karşısındakini kızdıran, sinirlendiren, sıkan (kimse). “Geldi yine bu gıcık kız.” **gıcık almak (veya kapmak veya olmak)** [argo] Bir davranışa veya bir kimseye sürekli sinirlenmek. “Onun bana yalan söylemesine gıcık oluyorum.” **gıcık etmek** [argo] Sinirlendirmek, öfkелendirmek, kızdırmak. “Tatil boyunca benimle değil de kendi arkadaşlarıyla ilgilenmesi beni gıcık etti.” **gıcık vermek** 2) [argo] Bir kimseyi sürekli sinirlendirmek. “Ona gıcık vermek hoşuna gidiyor olabilir; ama, bir gün fena dayak yiyeceksin, haberin olsun.”

gıcıklık [argo] Gıcık olma durumu. “Gıcıklık yapma da gel şu işi bitirelim.”

gıcır 1. [argo] Yeni. “Atlamışsınız gıcır arabaya, yanımızda hatunlar; havamızdan geçilmiyor.”

gıcır gıcır 1. [argolaşma] Tertemiz, yepyeni, pırıl pırıl. “Ne olmuş iki kere giydi diye, sana vermiş işte al kullan, gıcır gıcır ayakkabı.”

gır 1. [argo] Söz, lakırtı. 2. [argo] Yalan, uydurma. **gır atmak** [argolaşma] Konuşmak, laf atmak. “Ne zaman oturup böyle gır atsak laf dönüp dolaşıp eski aşklara gelirdi.” **gır geçmek** 1) [argolaşma] Bol bol konuşmak, çene çalmak. “Hem içiyoruz, hem gır geçiyoruz.” 2) [argolaşma] Dikkat etmemek, akli başka yerde olmak. **gır kaynatmak** [argolaşma] Birkaç kişi işlerini bırakıp yârenlik etmek. “Gır kaynatmayı kesin de işinizin başına dönün.”

gır gır 1. [argolaşma] Alay. 2. [argolaşma] Komik, matrak, eğlenceli. “Yaz demek tatil demek, tatil demek gır gır demek.” (**biriyle**) **gır gır geçmek** [argolaşma] Alay etmek. “Önce kardeşiyle gır gır geçer, onun kırıldığını görünce de dayanamayıp ondan özür dilerdi.” (**birini**) **gır gıra almak (veya getirmek)** [argolaşma] Alaya almak. “Lise sıralarında gır gıra aldığımız o çocuğun on yıl sonra yakışıklı bir dünya starı olacağını bilemezdik.”

gırla [argolaşma] Alabildiğine, çokça. “Bizde eğlence, sohbet gırla.” **gırla gitmek** 1) [argolaşma] Uzun sürmek, sürüp gitmek. “Kızlarla yaptığımız çay ile çekirdek gecelerinde sohbet gırla giderdi.” 2) [argolaşma] Bol bol ortaya dökölüp harcanmak. “İçkinin, muhabbetin gırla gittiği bir akşam tesadüfen tanıdım onu.”

goygoycu 2. [argolaşma] Boşu boşuna, bilgisiz olarak, gereksiz yere çok konuşan kimse. “Goygoycunun yaptığına bak, milletin içinde rezil etti bizi.”

goygoyculuk 1. [argolaşma] Goygoycunun yaptığı iş. 2. [argolaşma] Goygoycu olma durumu.

görmek 19. [argolaşma] Vermek. “Bizi de gör be abi, üç beş papel de bize at.” (Argoda rüşvet manasında da kullanılıyor. “Polisi gördük cezadan yırttık.”)

göt göt ister [argo] “Yürekli, cesaret göstermek gerekir” anlamında kullanılan bir söz. “Öyle kolay değil o işler, yoluma çıkıp bana posta koymak göt ister.”

götten bacaklı [argolaşma] Kısa boylu. “Kuyumcu soygunu sizin götten bacaklının üzerine kalmış, diye duyduk.”

götün götün [argolaşma] Geri geri. “Benim arkamdan iş çevirmeye kalkarsan buraları dar ederim sana, götün götün memleketine dönersin.”

götürmek 10. [argo] Tümüyle sahip olmak. “Kaşla göz arasında malı götürmüş.” 11. [argo] Haksız kazanç sağlamak, mal veya para sahibi olmak. “Siyaset sayesinde götürdü malları, yoksa o kadar yalı, villa bu kadar kısa sürede, çalışılarak alınacak gibi değildi.”

göz banyosu 2. [argolaşma] Kadınlara hoşlanarak bakma. “Türk erkeklerinin göz banyosu yaptığı yerler turistlerin en sık olduğu yerlerdir.”

grado 2. [argolaşma] Derece. “Yosmaların bile gradosuna göre sınıflandırıldığı dünyada sınıf farkının olmadığını iddia etmek akıllı insan işi değil gibi geliyor bana.”

gradosu düşmek [argo] İtibarı azalmak, derecesi düşmek. “Gradosu düşmesin diye yaşam standardı yüksek muhitlerde takılıyor.”

gümlemek 2. [argo] Sınıfta kalmak. “O kadar ders çalışıp, tüm sınıfları geçip; tam mezun olacağım derken on ikinci sınıfta gümlemek kabus gibi.” **gümleyip gitmek** [argo] Beklenmedik bir zamanda ansızın ölmek. “Bizim Cafer amca, tam da düğün arifesinde, oğlunun mürüvvetini göremeden gümleyip gitmiş.”

gün gün yemek [argolaşma] Gün yemek, hapis cezası almak. “Basının sıkı sıkı takip ettiği davada, kamuoyuna popçunun beş yüz gün yediği duyuruldu.”

hacamat 2. [argo] Hafif yaralama. **hacamat etmek** 2) [argo] Hafifçe yaralamak. “Dün akşam hacamat ettiğin adam taburcu olmuş.”

hacamatçı [argolaşma] Hacamat yapan kimse.

hacamatçılık [argolaşma] Hacamatçının yaptığı iş.

hacamatlama [argolaşma] Hacamatlamak işi.

hacamatlamak [argo] Hafifçe yaralamak.

hacığa [argolaşma] Gereksiz, yersiz para harcayan taşralı zengin. “Hacığa parayı karıya kıza yedirir, yeğenlerine zırnık koklatmazdı.”

hacığalık [argolaşma] Hacığa olma durumu. **hacığalık etmek** [argolaşma] Gereksiz yere, gösteriş için bol para harcamak. “Güzel kızlarla hacığalık etmekten evin yolunu hatırlamaz oldu.”

hacı fişfiş [argo] Arap halkından olanlar için kullanılan alaylı söz. “Nasıl ki Antalya Rus ve Alman turist kaynıyorsa Yalova da hacı fişfiş kaynıyor.”

hafız 2. [argo] Bir şeyi anlamadan ezberleyen kimse. “Sen sus hafız, şu meseleyi bir de işin özünü çözen biri anlatsın.”

hafızlamak [argolaşma] Çok çalışmak, ezberlemek, ineklemek.

hafızlık 2. [argolaşma] Ezbercilik, bir şeyi anlamadan öğrenme özelliği.

hâl hâli (veya hâlleri) duman olmak [argo] Kötü duruma düşmek. “Borcumuzu ödemedен dolar fırlarsa halimiz duman olur.”

hâllenme [argolaşma] Hâllenmek işi.

hâllenmek 3. [argo] Bir şeye karşı istek duymak. “Mahallenin kızlarına hallenip durma, onlar senin bacın sayılır.”

halletmek 5. [argo] Cinsel ilişki kurmak. “Oğlum bu hallettiğin kaçınıcı kız, bir uslan, bir durul.”

hamamcı 2. [argo] Boy abdesti alması gereken kimse. **hamamcı olmak** [argo] Boy abdesti alması gerekme. “Hapishanede bile hamamcı olmanın bir yolu bulunuyorsa dışarıdakiler için mevzu daha kolaydır.”

ham hum [argolaşma] "Belirsiz, önemsiz, boş birtakım sözler söylemek" anlamına gelen ham hum etmek, "düzenle veya el çabukluğu ile yapılan, kimsenin akıl erdiremediği iş" anlamındaki ham hum şorolop deyimlerinde geçen bir söz. "Hoş geldin beş gittin muhabbetine arada cüzdanları ham hum şarolop etmişler."

hanım evladı 2. [argo] Piç. "Kim bu mahallenin huzurunu kaçırın hanım evladı, hele bir söyleyin."

hanut [argo] Özellikle turist kabilelerini alışveriş etmeleri için belirli dükkânlara götürme işinden alınan yüzde. "Bir rehber hanut sayesinde kazancını ikiye katlayabilir."

hanutçu [argolaşma] Hanut karşılığında turistleri belirli dükkânlara götüren kimse.

hanutçuluk [argolaşma] Hanutçunun yaptığı iş.

hap (I) 2. [argo] Bir içimlik afyon. "Sende hap var mı ağa, biraz uçalım." **hapı yutmak** [argolaşma] Kötü bir duruma düşmek. "Sevgilin evdeyken abin eve gelirse hapı yuttun demektir."

hapazlamacı [argo] Yasal olmayan yoldan kazanç elde eden kimse. "Zenginliğinin kaynağını pazarlamacılık olarak açıklasa da asıl kaynağın hapazlamacılık olduğunu hepimiz bilirdik."

hapçı [argolaşma] Uyuşturucu madde özelliği taşıyan haplara düşkün olan kimse. "O hapçı yine sokak ortasında kriz geçirmiş."

hapçılık [argolaşma] Hapçı olma durumu.

haraç haraca bağlamak [argolaşma] Bir kimseyi veya bir yeri belli zamanlarda kendisine belli miktarda para vermeye zorlamak. "Eminönü esnafını haraca bağlayanlar şimdi de Galata'ya dadanmışlar." (**birini haraca kesmek** [argolaşma] Zorbalıkla para koparmak veya çıkar sağlamak. "Siz kimin muhitinde kime haraça kesmeye kalkıyorsunuz ulan, diye diklendi kabadayı Osman."

haraza (I) 1. [argolaşma] Kavga, gürültü, karışıklık. "Çabuk gidelim buradan yoksa haraza çıkacak, sonra uğraş dur karakollarda." 2. [argolaşma] Öfke, sinir. "Harazayla bize de mi posta koyacaksın ulan, çünkü çocuksun; haddini bil, otur yerine."

harbi 2. [argo] Doğru sözlü, mert. “Harbi adamdır, her sözüne kefilim.” 3. [argo] Temiz, hilesiz. “Harbi adamlar harbi işler yaparlar.” **harbi konuşmak** [argolaşma] Dosdoğru, gerçeği gizlemeden konuşmak. “Kafa bulma benimle, harbi konuş ulan, gerçekten kız bana yanık mıymış?”

harbici [argolaşma] Doğrucu.

harbicilik [argolaşma] Doğruculuk.

harbi'den [argo] Gerçekten.

harbilik 2. [argolaşma] Doğruluk, temizlik, mertlik.

harcamak 3. [argolaşma] Birinin değer ve onurunu kırıcı bir durum yaratmak. “Delikanlı adam bir kız için kankasını harcamaz.” 4. [argolaşma] Manevi yönden kötü duruma düşürmek, feda etmek. “Ülkenin en iyi aydınlarını kendi çıkarları uğruna harcadılar.” 5. [argo] Yok olmasına, ölmesine sebep olmak. “Bıcağını çekmiş, üstüme geleni harcarım, diye bağırıyordu.”

harmandalı 3. [argo] Sarhoş. “Rakının sonu harmandalı; bir şarkı tuttururum: Sen sevdalı, ben karasevdalı.”

hasta 2. [argolaşma] Aşırı düşkün, tutkun: Maç hastası. “Pop stara hasta olan kızlar onu bir kez olsun yakından görebilmek için birbiriyle yarışıyor” 3. [argo] Parasız, züğürt. “Ben hasta, yok pasta.” **hasta etmek** 2) [argolaşma] Bezdirmek, bıktırmak, usandırmak. “Aptal aptal konuşup da hasta etme adamı.”

haşat 1. [argo] Darmadağınık, işe yaramaz, bozuk, kötü. 2. [argolaşma] Yorgun, bitkin. **haşat etmek** 1) [argolaşma] Bozmak, kullanılmaz duruma getirmek. “Tamir edeyim derken iyice haşat etmişsin.” 2) [argolaşma] Birini dövmek, perişan etmek, aşırı ölçüde hırpalamak. “Borcunu iki gün geciktirdi diye kabadayılar abimi yakalayıp haşat etmişler.” **haşat olmak** 1) [argolaşma] Bozulmak, kullanılamaz duruma gelmek. 2) [argolaşma] Yorulmak, perişan olmak. **haşadı çıkmak** 1) [argolaşma] Bozulmak, işe yaramaz duruma gelmek. 2) [argolaşma] Çok yorulmak, bitkinleşmek. “Günde on iki saat çalışınca eve haşadı çıkmış vaziyette geliyordu.”

haşatlık [argolaşma] Haşat olma durumu.

haşefe [argolaşma] Başçık. (Argoda erkek cinsel organı olarak da kullanılmaktadır.)

hava 9. [argolaşma] Sonuçsuz, anlamsız, boş (durum, davranış, söz). “Anlattıkları hep hava.” (*biri*) **hava almak** 2) [argo] Umduğunu bulamamak, hiçbir şey kazanmamak. “Zengin olalım derken havamızı aldık.” **hava basmak** 2) [argo] Büyüklenmek, gururlanmak. “Bu kadar para bende olsa ben de havamı basarım.” **havasını almak** 2) [argolaşma] Birinin eli boş çıkmak. “Kıvançla tanışacağız diye saatlerce bekledik; ama havamızı aldık, beklediğimizle kaldık.” **havaya gitmek** [argolaşma] Hiçbir şeye yaramamak, boşa gitmek. “Yıllarca yaptığımız yatırım havaya gitti.”

hava gazı 2. [argo] Boş laf. “Takılma sen onun dediklerine, hepsi hava gazı.” 3. [argo] Önemsiz şey. “Hava gazı muhabbetler açmaz onu.”

havalı 4. [argolaşma] Göz alıcı, çekici, albenisi olan. “Şu sarışın, havalı hatun, tam benim kalemim.”

havasız 3. [argolaşma] Göz alıcı, çekici olmayan. “Üzerindekiler marka kıyafetler olmasına rağmen pek bir havasız geldin bana, sanırım yanlış kombin yaptın.”

havyar havyar kesmek [argo] Çalışmadan vakit geçirmek, vakti boşa harcamak. “Herkes havyar keserek maaş almanın peşinde.”

haybe [argo] Boş, işe yaramaz, anlamsız iş. **haybeye kürek çekmek** [argolaşma] Boşu boşuna uğraşmak. “Olmaz o iş oğlum, haybeye kürek çekiyorsun.”

haybeci [argolaşma] İşsiz güçsüz, bedavadan geçinen kimse.

haybecilik [argolaşma] Haybeci olma durumu.

haybeden [argolaşma] Zahmet çekmeden, bedavadan. “Haybeden gelen parayı harcarken eli titremez insanın.”

haydalanmak [argolaşma] Defedilmek, dehlenmek. “Eve kız çağıran arkadaşlar tarafından haydalanmaya da alıştı artık bu bünye.”

haydamak 2. [argo] Kovmak, defetmek. “Haydala gitsin yahu, sana eleman mı yok, yenilerini bulursun.”

hayfa [argolaşma] "Eyvah, yazık, heyhat" anlamlarında kullanılan bir söz. (Bir şey boşa, ucuza gittiğinde; biri öldüğünde vb.)

hayta 2. [argolaşma] Başboş, bir baltaya sap olamamış, apaş, serseri. “Bizim hayta oğlan yıllardır bir baltaya sap olamadı.”

haytalık [argolaşma] Hayta olma durumu, serserilik, başboşluk, külhanbeylik, kabadayılık, apaşlık. “Sendeki bu haytalığın sonu nereye varacak, bilmiyorum. Akıllan da bir işin ucundan tut be oğlum.” **haytalık etmek** [argolaşma] Serserice davranışlarda bulunmak. “Senin gibi haytalık etmeyip çalışan yaşlıların evini de aldı, arabasını da.”

haza [argolaşma] Tam anlamıyla. “Yahu kadın da haza kadındı be!”

herifçioğlu [argolaşma] Kızılan veya beklenmeyen bir işi yapan erkek. “Herifçioğluna bak, utanmasa ayak üstü soyacak bizi.”

hır [argolaşma] Kavga, dalaş. “Mahallede hır gürün olmadığı gün yok.” **hır çıkarmak** [argolaşma] Kavga, gürültü çıkarmak. “İşsiz koca hır çıkarmak için adeta bahane arıyordu.”

hırbo 1. [argo] İri yarı (kimse). “Sen de yardım edersen dövebiliriz bu hırboyu.” 2. [argo] Sersem, salak, kaba saba. “Senin gibi cici bir kızın ne işi olur böyle hırbolarla, hiç anlamam.”

hırboluk [argo] Hırbo olma durumu.

hırdavat 2. [argolaşma] Önemsiz, ufak tefek eşya (kimse), gereksiz eşya (kimse). “Bu mu sana posta koyan hırdavat, alalım şunun boyunun ölçüsünü.”

hırt 1. [argo] Sersem, budala, ahmak. “Ayrıldık diye üzölmek yerine, o hırttan kurtuldum, diye sevinmelisin.” 2. [argo] Kaba, incelikten anlamayan (kimse). “Ulan hırt, nezaketi senden mi öğreneceğiz?”

hırtapoz [argo] Sersem, aptal, şaşkın. “Ulan hırtapoz madem yaptın bir eşeklik, bari özür dileyip durumu düzeltmeyi dene.”

hırtapozluk [argolaşma] Hırtapoz olma durumu. “Hırtapozluk etme de bu işe ‘evet’ de.”

hırtlık [argolaşma] Sersemlik, budalalık, ahmaklık.

hışır 3. [argo] Aptal, sersem. “Bazı insanlar hışır doğar, hışır büyür, hışır ölür; bizim zırtapoz da onlardan.”

hıyar (İ) 3. [argo] Kaba saba, görgüsüz, budala. “Ne incelik var ne nezaket, para var; ama hıyarlık onda, öküzlük onda. Yetmiyor para tek başına odunu yontmaya.”

hıyarağa [argo] Hıyarağası. “Kim o kapıyı çalmadan içeri dalan hıyarağası?”

hıyarağalık [argolaşma] Hıyarağa gibi davranma.

hıyarağası [argo] Görgüsüz, kaba saba, yontulmamış (kimse), hıyarağa.

hıyarlaşma [argolaşma] Hıyarlaşmak durumu.

hıyarlaşmak [argo] Kaba saba, budalaca davranışlarda bulunmaya başlamak. “Olur olmadık yerde hıyarlaşarak beni rezil etmenden bıktım, usandım.”

hıyarlık [argo] Kaba saba, budalaca davranma durumu. **hıyarlık etmek** [argolaşma] Hıyarlaşmak. “Hıyarlık etme de kızı kapıya kadar geçir.”

hıyaroğluhıyar 1. [argolaşma] Kurnaz, işini bilen, düzenbaz, açığöz, uyanık kimse. “O hıyaroğluhıyar hep dört ayak üstüne düşer.” 2. [argolaşma] Hakaret içeren bir seslenme sözü. “Aldıklarını yere bırak ve bahçemden defol hıyaroğluhıyar.”

hikâye 2. [argo] Aslı olmayan söz, olay. “Anlattıklarının hepsi hikâye, onu bilmesek, yalanlarını defalarca dinlemesek belki yerdik, onun söylediklerini.”

hindi 2. [argolaşma] Aptal, şaşkın. “Az yemedik lise yıllarında o hindinin paralarını.”

hop hop [argolaşma] Bir davranışı engellemek veya uyarmak amacıyla söylenen bir seslenme sözü. “Hop dedik hemşehrim, sıraya gir; araya kaynak yapma.”

hoşaf hoşaf gibi [argolaşma] Çok yorgun. “Allahsız patron bütün gün beni oradan oraya yolladı, eve vardığımda hoşaf gibiydim.” **(birinde) hoşafın yağı kesilmek** [argolaşma] Söyleyecek söz, verecek karşılık veya yapacak bir şey bulamayacak bir duruma düşmek.

hoşafılık 1. [argolaşma] Güçsüzlük, dermansızlık.

hoşur 2. [argo] Şişman, dolgun (kadın). “Kimi zayıf sever, kimi hoşur; zevklere karışmak bizim işimiz değil.”

hödük 1. [argo] Görgüsüz, kaba, anlayışı kıt kimse. “Hödüğün teki arabama çarpıp bir özür bile dilemeden bastı gaza.”

hödükçe [argolaşma] Hödük gibi, görgüsüzce.

hödükleşme [argolaşma] Hödükleşmek biçimi.

hödükleşmek [argolaşma] Hödükçe davranmak.

hödüklük 1. [argolaşma] Hödük olma durumu. 2. [argolaşma] Hödükçe davranış.

hödüklük etmek [argolaşma] Görgüsüzce ve kaba davranmak. “Hödüklük etme de kızıdan özür dile, onun gönlünü al. Bu işte kabahatli olan sensin.”

ihma [argolaşma] Ihmak işi.

ihmak [argolaşma] Deve çöküp oturmak. (Argoda insan için kullanılmaktadır. “Kadını zorla ıhtırıp, ellerini bağlamış; kafasına silah dayayarak konuşturmuşlar.”)

ıhtırılma [argolaşma] İhtırılmak işi.

ıhtırılmak [argolaşma] Deve çöktürülerek oturtulmak.

ıhtırma [argolaşma] İhtirmek işi.

ıhtırmak [argolaşma] Deve çöktürüp oturtmak.

ırgalamak 2. [argolaşma] İlgilendirmek. “Onun istekleri beni ırgalamaz, ben canımın istediğini yaparım.”

ırzı kırık [argo] Namussuz, rezil. “Senin gibi ırzı kırıklar yüzünden köyün namusu beş paralık oldu.”

ıska 1. [argo] Üzerinde durmama, önem vermeme. 2. [argo] Boşa çıkarma, rast getiremememe. 3. [argo] Hedefi tutturamama, amaca ulaşamama. **ıska geçilmek** [argolaşma] Gözden kaçırılmak, atlanmak, değeri ve önemi anlaşılmamak. **ıska geçmek** 1) [argolaşma] Hedefe rast getirememek. “Şut ve yine ıska geçiyor sayın seyirciler, bu atışı da gole çeviremiyor takımımız.” 2) [argolaşma] Üzerinde

durmamak, önem vermemek, atlamak. “Mevzu önemliymiş aslında. Biz ıskaya geçmiştik.”

ıskalama [argolaşma] Iskalamak işi.

ıskalamak [argo] Hedefe denk getirememek.

ıskalayış [argolaşma] Iskalama işi.

ıslak karga [argo] Çok korkan, çekingen, ürkek (kimse). “Kimsenin tavuğuna kış diyemez o ıslak karga.”

ıslatmak 2. [argo] Dayak atmak veya hakarete bulunmak. “Dövmeye gittiğimiz adamlar bizi fena ıslattılar, günü hastanede bitirdik.” 3. [argo] Mutlu bir olayı yeme içme ile kutlamak. “Atanma haberini alır almaz arkadaşları toplayıp bunu ıslatalım, tamam mı?”

ışınlamak 3. [argolaşma] Bir şeyi bir yerden başka bir yere hızla göndermek. “Başımda dır dır etmesin diye ufaklığı işi biter bitmez eve ışınladım.”

ışınlanmak [argolaşma] Işınlanma işine konu olmak veya ışınlanma işi yapılmak. “Maaş yatar yatmaz paraları ezelim diye alışveriş merkezine ışınlandık.”

ibiş 2. [argolaşma] Şapşal. “Sen adam oldun da lafı mı karışıyorsun ulan ibiş?” **ibiş gibi** [argolaşma] Yüz ve davranışları gülünç olan (kimse). “İbiş gibi herifsin ha, amma güldürdün bizi.”

iç iç etmek [argo] Eline geçen bir şeyi sahibine bildirmeyerek kendine mal etmek. “Bizim çocuğun oyuncaklarını arkadaşları iç etmiş herhalde.” **içinden okumak** 2) [argo] Sessiz bir biçimde sövmek. “Sinirlendiğinde içinden okuyarak kendini rahatlatırdı.” **içine etmek (veya sıçmak)** [argolaşma] Bozup berbat etmek. “Temiz kullanırım diyerek aldı arabayı, içine edip bıraktı.”

içeri 6. [argolaşma] Hapishane. “On yıl oldu, babası içeri düşeli.” **içeri (veya içeriye) atmak (veya almak veya tıkmak)** [argolaşma] Hapsetmek. “Otla yakalanan adamı içeri atmışlar.” **içeri girmek** 2) [argolaşma] Hapse girmek. “İçeri girmek de kabadayılığın şanındandır.” **içeride olmak** 2) [argolaşma] Hapishanede olmak. “Babam içeride olduğundan ailenin bütün sorumluluğu abime kalmıştı.” **içeriden çıkmak** [argolaşma] Hapisten kurtulmak, serbest kalmak. “İçerden çıktığında değişen

dünyaya uyum sağlayamayıp yeniden içeri düşmenin yollarını aramıştı.” **içeriye düşmek** [argolaşma] Hapse girmek. “İçeriye düştüğünden beri ağzını bıçak açmıyordu.”

ifade ifadesini almak 3) [argo] Tepelemek. “Tenhada kısıtırıp ifadesini almışlar, yüzünü gözünü yamultup bırakmışlar.” 4) [argo] Üstün gelmek, yenmek. “Kap gel şu tavlayı da senin bir ifadeni alalım.”

iğne iğne yutmuş ite (veya maymuna) dönmek [argo] Zayıf ve bitkin duruma gelmek. “Görmeyeli ne oldu kız sana, iğne yutmuş maymuna dönmüşsün.”

ikilemek ikile! [argolaşma] "Defol git, kaybol" anlamlarında kullanılan bir söz. “Haydi yavrum buradan iş çıkmaz sana, ikile.”

ilik (II) ilik gibi 2) [argo] Çok güzel, istek uyandıran (kadın veya kız). “Bulmuşsun ilik gibi hatunu, keyfine diyecek yok.”

imamkayığı [argo] Tabut. **imamkayığına binmek** [argolaşma] Ölü tabut içinde veya sal üzerinde mezarlığa götürülmek. “Hacı amcayı bindirdiler imamın kayığına, yolladılar son yolculuğuna.”

imamsuyu [argo] Rakı. “İçmişim imamınsuyunu, bütün kadınlar güzel, bütün kadınlar Leyla be abi.”

iman imanım [argo] "Kardeş, arkadaş" anlamında kullanılan bir seslenme sözü. “Hişt imanım, bu mallar kaç, de hele.” **imanına kadar** [argolaşma] Ağzına kadar, son kertesine kadar, tıka basa, alabildiğince. “İmanına kadar dalmışsınız kederin, mutluluk çok uzak bize.”

inek 2. [argo] Çok çalışan öğrenci. “Sınıfın ineğinden kopya çekerek matematik dersinden yüz aldım.” 3. [argolaşma] İbne. “Geceleri bu kaldırımlar iş peşinde koşan ineklerle dolardı.” 4. [argolaşma] Aptal, bön. “Kırk kez anlatsan da bu inek gene anlamaz senin dediğini.”

inekçi 2. [argo] Ezberci, ezberleyerek öğrenen öğrenci.

inekleme [argolaşma] İnekleme işi.

ineklemek [argo] Çok çalışmak, ezberleyerek öğrenmek. “Sen barlarda gezerken biz sınav var diye sabaha kadar inekledik.”

ineklik 2. [argolaşma] Bönlük. 3. [argo] Aşırı çalışmaya rağmen anlayamama durumu.

inmek 9. [argo] Vurmak. “Kafama aniden bir yumruk indi, neye uğradığımı şaşırdım.”

ip 2. [argolaşma] Asarak öldürme cezası. “Bu karıların sözüne çok güvenme, onlar adamı ipe götürür.” **ipi koparmak** [argolaşma] Bağlı bulunduğu kuruluşla veya yakınlığı bulunan kişi ile ilişkisini kesmek. “Okulla ipi kopardım, daha da uğramam.” **ipini kırmak** [argolaşma] Azmak, ele avuca sığmaz bir durum almak. “**ipini koparmak** [argolaşma] Başiboş kalmak. “İpini koparınca parka gitmeyi huy edinmişti.”

iplemek [argo] Saygı göstermek, değer vermek. “Ne onu ne de konuştuklarını ipliyordum, sadece dinliyormuş gibi yapıyordum.”

ipsiz [argolaşma] Haylaz, serseri, hayta.

ipsiz sapsız 2. [argolaşma] Serseri, hayta. “İpsiz sapsız adama kız vermezler.”

iskandil 4. [argo] Gözetlemek. “Biz malları aşırıırken iskandilleme işi sende, gözünü dört aç, gelen olursa ıslıkla haber ver.”

iskele iskele almak 2) [argo] Bir erkek, bir kadına sarkıntılık etmek. “İskele almışım hatuna, pas vermiyor ayağına yatıyor haspam.”

iskele babası 2. [argo] İşe yaramaz, sorumsuz. “Bana sormadan nasıl iş yaparsınız, iskele babası mıyız biz burada?”

ispiyon [argolaşma] Birinin sırlarını, davranışlarını, düşüncelerini gözleyip başkalarına bildirerek çıkar sağlama, ispiyonlama, gammazlama.

ispiyoncu [argolaşma] Birinin sırlarını, davranışlarını, düşüncelerini gözleyip başkalarına bildirerek çıkar sağlayan kimse, gammaz.

ispiyonculuk [argolaşma] İspiyoncu olma durumu, gammazlık. “Çocukluğundan beri böyledir bu, ispiyonculuk etmeden duramaz.”

ispiyonlama [argolaşma] İspiyonlamak işi, ispiyon, gammadlama.

ispiyonlamak [argolaşma] Birinin sırlarını, davranışlarını, düşüncelerini gözleyerek yetkili kişilere bildirmek, gammadlamak. “Ağzı gevşektir onun, ne anlatsan ispiyonlar herkese, yanında konuşurken dikkat et.”

ispiyonlanma [argolaşma] İspiyonlanmak durumu, gammadlanma.

ispiyonlanmak [argolaşma] İspiyon işi yapılmak, gammadlanmak. “İspiyonlanmamış olsaydık bu iş çoktan başarıyla sona ermiş olacaktı.”

ispiyonlatma [argolaşma] İspiyonlatmak işi.

ispiyonlatmak [argolaşma] İspiyonlamasını sağlamak. “Beni ispiyonlatanın o lavuk olduğuna adım gibi eminim.”

iş iş tutmak 2) [argolaşma] Cinsel ilişkide bulunmak. “Tam hatunla iş tutmuşum, kapı çaldı.” **iş vermek** 2) [argo] Gönlü olduğunu gösterecek davranışlarda bulunmak, pas vermek. “Kız herkese iş veren cinsinden, anlamadın mı hala?” **iş yok** [argolaşma] “O şeyden yarar beklememeli” anlamında kullanılan bir söz. “Onda iş yok abi, borç para falan vermez bize, gel kredi çekelim.” (**birinin**) **işini bitirmek** [argo] Öldürmek. “Kardeşimize yamuk yaparı yaşatamayız, bitirin işini.” **işini görmek** 2) [argolaşma] Dövmek. “Kardeşimi satırla kovalayan adamların işini görüp geleceğiz, sen bekle burada.” 3) [argo] Öldürmek. “Sen kimin işini gördün de girdin içeri, mefta tanıdık mı?”

işletmek 4. [argolaşma] Şaka ve birtakım yalanlarla sezdirmeden birini kandırmak veya onunla eğlenmek. “Biz eskiden beri işletiriz bu hıyarı, hep saftır, hep salak.”

it itin götüne (veya kıçına) sokmak [argolaşma] Rezil etmek. “Sen beni milletin içinde itin götüne sokacaksın sonra da canım cicim yapacaksın, yemezler.”

itoğluit 1. [argolaşma] Kurnaz, işini bilen, düzenbaz, açığöz, uyanık kimse. “Bu itoğluit kurnazlığın kitabını yazar, bize de masal diye satar.” 2. [argolaşma] Hakaret içeren bir seslenme sözü. “Defol git, itoğluit.”

iyi iyi etmek 3) [argo] Soymak, parasını, malını almak. “Tam hedefe kitlenmişim, herifi iyi edeceğim; polis girdi radara, işler yattı.”

iyot iyot gibi ortaya çıkmak [argolaşma] İstemediği hâlde asıl niyeti ortaya çıkmak. “Alayı çaktırmadan çaldı çırpıtı, bir tek bu herif iyot gibi açığa çıktı.”

izmarit 2. [argolaşma] İçilmiş sigara artığı. “Sokak çocuklarının sigaraya verecek parası olmaz, onlar izmaritle yetinirler.”

jeton jeton geç düşmek [argolaşma] Konuşulan veya sözü edilen konuyu geç anlamak, geç intikal etmek. “İki saattir anlatıyorum, jeton yeni mi düştü?”

jigolo [argolaşma] Geçimi yaşlı ve zengin bir kadın tarafından sağlanan genç, erkek sevgili, tokmakçı. “Jigololuğu kolay para kazanmanın yollarından biri olarak algılamıştı.” **jigolo tutmak** [argolaşma] Yaşlı, zengin bir kadın genç bir erkekle ilişki kurmak. “Kocasını kendine yetmeyen bazı zengin kadınlar, kendilerine jigolo tutardı.”

jigololuk [argolaşma] Jigolo olma durumu, tokmakçılık. “Jigololuk onun için hem ekmek parası hem de eğlence aracıydı.”

kabak 3. [argolaşma] Esrarkeşlerin kullandığı bir tür nargile. “Zulamız zengindir; sarıkız, kabak, aslan sütü... Ne ararsan var.”

Kâbe 2. [argolaşma] Bir kimsenin taptığı, kutsal saydığı yer. (Argoda sıklıkla gidilen birahane, meyhane, genelev vb. anlamlarında da kullanılıyor. “Kâbemiz nevizade zemzemimiz şaraptır bizim, dedi.”)

kabuklu [argolaşma] Kabuğu olan. (Argoda sünnetsiz erkek manasında da kullanılmaktadır. “Kerhaneye nadiren uğrayan kabuklu müşterilerle yapmazdı o işi. Bir bahaneyle onları başka bir kıza yönlendirirdi.”)

kafa (biriyle) kafa bulmak [argolaşma] Alay etmek. “Eline fırsat geçti ya kafa bulursun tabi.” **kafa cilalamak** [argolaşma] İçki içmek. “Yine bir cuma akşamı, kafayı cilalamışız, eğlence o biçim.” **kafa (veya kafayı) çekmek** [argo] İçki içmek. “Çekmiş kafayı, o cesaretle dayanmış kızın kapısına, aşkını itiraf etmiş.” **kafa tutmak** [argolaşma] Boyun eğmemek, karşı gelmek, diklenmek. “Bize kafa tutanın kafasını koparıyoruz.” **kafa (veya kafasını) ütülemek** [argo] Çok laf edip tedirgin etmek. “Sabahtan beri bizde, hiç susmadı; boyuna kafa ütüledi.” **kafa yapmak** [argo] Dalga geçmek. **kafası dumanlanmak** 2) [argolaşma] Sarhoş olmak. 3) [argolaşma] Esrar içmiş olmak. “Kafası dumanlanmış, gözler kayık, dilinde belli belirsiz bir şarkı, aklında aşkı... Sabaha kadar sayıkladı.” **kafasını tütsülemek** [argolaşma] Sarhoş

etmek. “Mübarek gün demez, Ramazan’da da tütsele o kafayı.” **kafaya almak** 1) [argo] Zaaflarından yararlanarak kandırmak, oyuna getirmek. “Eniştemizi kafaya aldık, ne istersek yaptırıyoruz.” 2) [argo] Konu önemliymiş gibi yaparak alaya almak. **kafayı bulmak** [argolaşma] Sarhoş olmak. **kafayı tütsülemek (veya dumanlamak)** [argo] Sarhoş olmak. **kafayı üşütmek** [argolaşma] Delirmek, çılgınlaşmak. “Kafayı üşütmüş o, ne dediğini bilmiyor; aldırma sen ona.” **kafayı yemek** [argo] Aşırı yorgunluktan bunalıma düşmek. “Çok çalışmaktan sonunda kafayı yedi.”

kafadan kontak [argolaşma] Düşüncesiz, mantıksız iş gören. “Böylelerine bulaşmam ben, herif kafadan kontak.”

kafadan kontaklık [argolaşma] Kafadan kontak olma durumu.

kafası dumanlı 1. [argolaşma] Sarhoş. “Kafam hafif dumanlı, elimde resmin; sen, ben ve dünya, hepimiz dönüyoruz.” 2. [argolaşma] Çözemediği karışık düşüncelerle kafası yorgun (kimse). “Bana kelime oyunu yapma kafam zaten dumanlı, sadede gel.”

kafası iyi [argolaşma] Sarhoş. “Takmışım koluma kızı, kafalar iyi; tüm sokaklar bizim, yürüyoruz sağa sola yalpalayarak.”

kafası kıyak [argolaşma] Sarhoş. “Sen onu bir de kafası kıyakken gör, neler neler anlatır.”

kafası kontak [argolaşma] Deli, çıldırmış, çılgın (kimse). “Kafadan kontak mıyım da siz bana bu ilaçları verdiniz doktor hanım?”

kafes 5. [argo] Hapishane. “Karısı şikayet edip kafese tıktırmış adamı, beş ay yatacakmış içerde.” **kafese girmek** 1) [argo] Aldatılıp kendisinden çıkar sağlanmak. “Kuş kafese girdi, sen elini çabuk tut, malları alıp çık.” 2) [argo] Hapse girmek. “Hasan abi kafese gireli neredeyse on yıl olacak.” **kafese koymak** [argo] Aldatıp çıkar sağlamak. “Herifler bizi kafese koyup malları yürütmüşler.”

kafesçi 2. [argo] Birini aldatarak çıkar sağlayan kimse.

kafesleme [argolaşma] Kafeslemek işi.

kafeslemek [argo] Çıkar sağlamak için birini aldatmak. “Kızı kafeslemiş, her türlü yararlanıyor.”

kaide 3. [argo] Kalça. “Kızı kendine daha da çekerek elini belinden kaidelere doğru indirdi.”

kakalamak (I) 3. [argolaşma] Alışverişte aldatmak, kötü mal satmak, kazıklamak. “Tanıdık diye her zaman alışveriş yaptığımız adam da bize kötü mal kakalamaya kalkınca çok sinirlendim.”

kakırdamak 3. [argo] Ölmek. “O, biz küçükken kakırdamış, onu hiç birimiz tanımıyoruz.”

kalafat kalafata çekmek 2) [argo] Azarlamak, paylamak. “Sinirlendi mi kalafata çekecek adam arar, karşısına ilk çıkanı haşlardı.”

kalantor [argolaşma] Gösterişi seven, varlıklı kimse. “Kalantor heriflerle takılıp onların paralarını yerdı.”

kalantorca [argolaşma] Kalantor gibi, kalantora yaraşır bir biçimde.

kalantorluk [argolaşma] Kalantor olma durumu.

kalay 4. [argo] Sövmek, küfür. “Tamam, bir kabahat işlemiş; ama sence de bu kadar kalay fazla değil mi?” **kalayı basmak** [argo] Adamakıllı küfretmek. “Sen beni izin günümde işe çağırırsan ben de basarım kalayı.”

kalaycı 2. [argolaşma] Üstünkörü iş yapan, sahtekâr. “Onun bir işi düzgün yaptığı nerde görülmüş, kalaycının önde gidenidir o.”

kalaylamak 3. [argo] Sövmek. “Eve geç kalırsak babam bizi fena kalaylar.”

kaldırımcı 2. [argo] Mağazada alışveriş yapan kimsenin çantasını tezgâh üzerinden kaparak çalan kimse. “Kaldırımcı pusuya yatmış yeni avını bekliyordu.”

kaldırımcılık 2. [argo] Kaldırımcı olma durumu.

kaldırım çiçeği [argolaşma] Hayat kadını. “Kaldırım çiçeğinin bakiresi mi olur ayol, kafa bulma bizimle.”

kaldırım kabadayılığı [argolaşma] Adi ve basit, seviyesiz, yersiz veya gereksiz güç gösterisi.

kaldırım kabadayısı [argo] Basit, seviyesiz veya ucuz kahramanlık gösterisinde bulunan kimse. “Senin gibi kaldırım kabadayılara pabuç bırakmam ben.”

kaldırmak 20. [argo] Çalmak, aşırmaq. “Yirmi dakikada on iki cüzdan kaldırmış.”

kalıp kalıbı değiştirmek (veya dinlendirmek) [argo] Ölmek. “Bizim peder kalıbı değiştireli on yıl oluyor, Allah sizinkilere sağlık versin.”

kalleş 1. [argolaşma] Sözünde durmayıp bir işin yüzüstü kalmasına yol açan. “Kalleş adamı gözünden tanırım.” 2. [argolaşma] Birine gizlice kötülük eden. “Kalleş herif yüzümüze gülüp arkamızdan kuyumuzu kazıyormuş.”

kalleşçe 1. [argolaşma] Kalleşe yaraşır. 2. [argolaşma] Kalleşe yaraşır bir biçimde.

kalleşlik 1. [argolaşma] Kalleş olma durumu. 2. [argolaşma] Kalleşçe davranış.

kalleşlik etmek 1) [argolaşma] Sözünde durmayarak döneklik etmek. “Sözünde durmaz o, kalleşlik etmek kanında var.” 2) [argolaşma] Birine gizlice kötülük etmek. “Bana ettiğin kalleşliği bin yıl geçse de unutmam, unutamam.”

kamanço [argo] Yükleme, aktarma, elden ele geçirme. **kamanço etmek** [argolaşma] Yükleme, aktarmak, elden ele geçirmek. “Mesafe kısa diye eşyalar için hamal tutmak yerine onları kamanço ettik.”

kamış 4. [argolaşma] Erkeklik organı. “Bazı erkekler toplum içinde bile kamışıyla oynayacak kadar görgüsüzdür.” **kamış atmak (veya koymak)** [argo] Birine oyun etmek, arabozanlık etmek. “Sen kamış atmamış olsaydın Aslı ile olan on yıllık arkadaşlığım bitmemiş olacaktı.”

kampanacı [argo] Düzenbaz, hilekâr, sahtekâr. “İnsan kampanacı olur da babasını çarpacak kadar da olmaz be abi.”

kan kanına ekmek doğramak 2) [argolaşma] Birini küçük düşürmek, birine zarar vermek. “Yollarımız ayrıldı, kanımıza ekmek doğramayın; artık herkes yoluna gitsin.”

kancık 2. [argolaşma] Dönek, güvenilmez. “Senin gibi mert bir delikanlının yanında böyle kancıklara yer olmamalı.”

kancıkça [argolaşma] Döneklik ederek, gizlice kötülükte bulunarak. “Birini sırtından vurmak, kancıkça davranmak bize yakışmaz.”

kancıklık 2. [argolaşma] Kancıkça davranış. **kancıklık etmek** [argolaşma] Döneklik, kalleslik etmek. “Madem insanlara bir söz verdin kancıklık etme, arkasında dur verdiğin sözün.”

kandil 3. [argo] Çok sarhoş. “Herif kör kandil, burnunun ucunu görmüyor. Mecburen onu evine kadar taşıyacağız.”

kandilli 2. [argo] Çok sarhoş. “Hişt kandilli, kes pencerenin altında anırmayı da git zıbar.”

kanka [argolaşma] Kardeş kadar yakın olan kimse. “Kankamla yaz tatiline gidemedim diye çok üzüldüm.”

kankalık [argolaşma] Kanka olma durumu.

kantarlı [argo] Çok ağır. “Ettiği kantarlı lafları unutup arkadaşlığımıza devam etmemiz mümkün değil.” **kantarlıyı savurmak** [argolaşma] Ağır bir biçimde sövmek. “Sen böyle kantarlıyı savurursan milletin eli de boş durmaz tabi, bir güzel pataklarlar seni.”

kantarlı küfür [argolaşma] Ağır sövgü. “Kantarlı küfür delikanlıyı katil eder.”

kaparoz [argo] Yolsuzca veya zorla elde edilen mal. “Aldığım kaparoz iki cüzdan bir çanta, hepsi eder on lira.”

kaparozcu [argolaşma] Birinin malını yasal olmayan yollarla ele geçiren kimse.

kaparozculuk [argolaşma] Kaparozcu olma durumu.

kaparozlama [argolaşma] Kaparozlamak işi.

kaparozlamak [argo] Yolsuzca veya zorla birinin malını ele geçirmek.

kapkaç [argolaşma] Kapıp kaçmak yoluyla yapılan bir hırsızlık türü. “Bu aralar işler kesat, aynasızlar kapkaça göz açtırmıyor.”

kapkaççı 1. [argolaşma] Kapıp kaçmak yoluyla hırsızlık yapan kimse. “İstanbul’un göbeğinde bir kez daha kapkaççı dehşeti yaşandı.”

kapkaççılık [argolaşma] Kapkaççı olma durumu.

kaporta 4. [argolaşma] Kişinin yüz, giysi, ayakkabı vb. oluşan dış görünümü. “Kızlar kaportası sağlam erkeklerden hoşlanır, bunu bil de ona göre takıl.”

kaptıkaçtı 3. [argolaşma] Kapıp kaçarak yapılan hırsızlık.

kaput (II) kaput gitmek (veya olmak) 2) [argo] Hiçbir sınavı verememek. “Gir sınava hepsi kaput olsun; diploma unutulsun, işte bu yandığının resmidir.” (Argoda bir oyunda hiç sayı alamamak manasında da kullanılır. “Tavlada yine kaput oldum, oyunu beş sıfır o kazandı.”)

karabatak 2. [argo] Borcunu ödemeyen kimse. “Parayı bir verdik, sonra adamı ara ki bulasın, herif karabatak.”

karanfil karanfili sıkamak [argo] Tehlikelere ve güçlüklerle göğüs gerebilmek. “Ev almak, araba almak, çocuk okutmak öyle kolay şeyler değil; karanfili sıkamak gerek.”

karavana 4. [argo] Atış taliminde hedef tahtasını bile vuramama. “Yirmi atıştan on beşi karavana. Böyle keskin nişancı olunuyorsa ben de olurum.”

karavanacı 2. [argo] Hedef tahtasını vuramayan kimse.

karın karnını doldurmak 2) [argo] Gebe kalmak. “Gencecik kız karnını doldurmuş, bebeğin babası ortada yok.”

karizma karizmayı çizdirmek [argo] Var olan etkileyiciliğini kaybetmek. “Öyle havalı havalı yürürken birden ayağı kayıp düşünce bütün karizmayı çizdirdi.”

karpuz 4. [argo] Kadın memesi. “Kadında bir karpuz var, sutyene sığmıyor.” (Argoda kalçalar ve kaba etler için de kullanılmaktadır. “O karpuzlar o dona sığmaz.”)

kartaloş [argo] Kartlaşmış, yaşı geçkin, kartaloz. “Hiç yaşından başından da utanmadan gelmiş gencecik kıza askıntı oluyor pis kartaloş.”

kartaloz [argo] Kartaloş.

kasap 3. [argolaşma] Kan dökücü, hunhar. “Sırp kasabının canilikleri anlatmakla bitmez.”

kaşalot 2. [argo] Aptal, budala. “Ulan kaşalot, yer miyim ben bu numaraları?”

kaşarlanmak 2. [argolaşma] Hoşa gitmeyen bir harekete veya bir işe alışarak artık ondan üzüntü duymaz olmak. “Acıya, sefaletle kaşarlandı bu millet; ondan bu tepkisizlik.”

kaşarlı 2. [argolaşma] Hoşa gitmeyen bir harekete veya bir işe alışarak artık ondan üzüntü duymayan.

kaşkariko 1. [argo] Oyun, dolap, düzen. “Siz yine ne kaşkarikolar çeviriyorsunuz, anlatın bakalım.” 2. [argo] Yalan. “Bu kadarı doğru olamaz kesin bu işte bir kaşkariko var.”

kaşkaval (I) 2. [argo] Aptal, sersem. “Anlattıklarımı tek seferde anlasan şaşardım zaten kaşkaval.”

katakulli [argo] Yalan dolan, oyun, tuzak, düzen. “Gençken katakullisiz günümüz geçmezdi.” **katakulli okumak** [argolaşma] Yalan söylemek, palavra atmak. “Katakulli okumayı kes, doğrusunu anlat şu işin.” **katakulli yapmak** [argolaşma] Tuzak veya düzen hazırlamak, oyun oynamak. “Öyle bir katakulli yapalım ki bir daha bize bulaşmaya cesaret edemesin.” **katakulliye gelmek** [argolaşma] Tuzağa düşmek. “Şu iş bitmeden katakulliye gelmesek iyidir.” **katakulliye getirmek** [argolaşma] Tuzağa düşürmek. “Bilerek gider miyim, arkadaşlar katakulliye getirip sokmuşlar kumarhaneye.”

kavanço 2. [argo] Değiştirme, aynı türden bir şeyin yerine bir başkasını koyma. “Uzun elbiseyi kısa elbiseyle kavanço ettik.” 3. [argo] Bir işi başka birine yükleme, başına sarma. “İşi bana kavanço edip sevgilisiyle buluşmaya gitti.”

kayar 2. [argolaşma] Pay. “Ya sabır diyorum ama, anlaşılan sağlam bir kayar yemeden akıllanmayacak bunlar.”

kayarlamak 3. [argolaşma] Sövmek, küfretmek. “Sabah sabah ne bu kayarlamalar, bir kere de mutlu ailelerde olduğu gibi güler yüzle yollayın bizi şu evden.”

kayarto [argo] Ahlaksız kimse, melun. “Kaç kızı aynı anda idare etti o kayarto.”

kayış (I) *kayışa çekmek* [argo] Aldatmak, kandırmak. “Kayışa çekmek için enayi birini bul ki sonra başın ağrısın.”

kayışçı 2. [argolaşma] Aldatan, hileci. “Kayışçının teki olduğunu bilmezmişiz gibi yine oyununa geldik, gene kandırdı bizi.”

kayış dili [argolaşma] Kaba ve çirkin sözler kullanılarak konuşulan dil. “Millet ikinci dil diye İngilizce öğrenir biz kayış dilinde ihtisas yaptık.”

kaymak (II) 8. [argo] Cinsel ilişkide bulunmak. “Tam hatuna kayıyorum, fonda bir telefon sesi...”

kaynamak 15. [argo] Arada kaybolmak. “Dün annemler geldi diye arada kaynadı, senin o iş.”

kaynatmak 3. [argo] Unutturmak. “Dersi kaydattınız yine, ne anlatacağımı unuttum.” 4. [argo] Belli etmeden almak. “Ben lafa tutarım onu, sen o arada cüzdanı kaynatırsın.” 5. [argolaşma] Konuşmak, sohbet etmek. “Hanımlar, yine ne kaynatıyorsunuz bakalım kendi aranızda; anlatın da biz de bilelim.”

kaytak 2. [argolaşma] Sözünde durmayan. “Senin gibi kaytaklarla iş yapmamayı öğreneli çok oldu, hadi naş.” 3. [argo] Yağcı, dalkavuk, numaracı. “O kaytak yine bulmuştur beleşten iş gördürecek bir enayi.”

kaz 2. [argolaşma] Budala. “Bir kere de denileni doğru anla, kaz kafalı.”

kazık 4. [argolaşma] Çok zor (soru, sınav vb.). “Öyle kazık sorular hazırladım ki tüm sınıf döküldü.” 5. [argolaşma] Aldatma. **kazık atmak** [argolaşma] Aldatmak, kazıklamak. “Bu bize attığın kaçınıcı kazık, kredin bitti; seni defterden sildik, bir daha karşımıza çıkma.” **kazık (veya kazığı) yemek** [argolaşma] Aldatılmak, kazıklanmak. “Ev alırken sağlam kazık yemiştik.”

kazıkçı [argolaşma] Alışverişte aldatan, pahalı mal satan kimse. “O adam çok kazıkçı, gel başkasından alışveriş yapalım.”

kazıkçılık [argolaşma] Kazıkçı olma durumu.

kazıklamak 2. [argolaşma] Bir malı, bir kimseye değerinden çok pahalıya satmak, alışverişte aldatmak. “Arkadaş, dost, akraba demez herkesi kazıklardı.”

kazıklanma [argolaşma] Kazıklanmak işi.

kazıklanmak 1. [argolaşma] Bir malı değerinden çok pahalıya almak, alışverişte aldatılmak. “Bir kere de kazıklanmadan alışveriş yap be kadın, kolay kazanmıyoruz bu paraları.”

kazık marka [argo] Çok pahalı. “Koy o kazık marka ayakkabıyı, şunu al.”

kazma 4. [argo] Kaba, görgüsüz (kimse). “Benim gibi kibar bir bayanın senin gibi kazmalarla aynı dili konuşması pek mümkün görünmüyor.”

kefenci 2. [argo] Zorba. “Mahalleye dadanan kefenciler, alışveriş merkezi yapmak için mahalleliye evini zorla sattırmaya çalışıyormuş.”

kek 2. [argo] Aptal, bön, kolay aldatılabilen (kimse). “Senden mi korkacağız kek Nalan, yolar atarım ulan ben seni.”

kekleme [argolaşma] Keklemek işi.

keklemek [argo] Kandırmak. “Hani annen beni çağırmıştı, kendisi nerede? Of yine mi keklediniz beni?”

keklik 2. [argolaşma] Alımlı, güzel kadın. “Böyle bir kekliği yalnız bırakmaya gelmez, kaparlar onu.” **keklik gibi** [argolaşma] Güzel, alımlı, hareketli. “Keklik gibi hatunu takarsan koluna atarsın havanı.”

kelalaka [argo] “İlgisi yok, ne ilgisi var” anlamlarında kullanılan bir söz. “Bu nerden çıktı şimdi, muhabbete kel alaka.”

kelek 5. [argo] Aptal. “Ulan kelek, var git yoluna; akşam akşam başımızı belaya sokma.” **kelek atmak** [argo] Birisini beklemediği anda hile ve dalavere yaparak zarara sokmak. “Bize kelek atmanın bedeli ağırdır.” **kelek yapmak** [argo] Oyunbozanlık etmek. “Bana kelek yapanın yedi sülalesini doğramış adamım.”

keleklik [argolaşma] Kelek olma durumu. **keleklik etmek** [argolaşma] Görgüsüzlük, bilgisizlik nedeniyle karşısındakinin gerçek amacını anlayamamak. “Başından beri keleklik etmişiz ki kandırıldığımızı işin sonunda anladık.”

kelle 4. [argolaşma] Baş, kafa. “Kelle koltukta geziyoruz.”

kenef 2. [argolaşma] Pis, berbat. “Kenef ağızlı bir kızla laf dalaşına girmem ben, öylesine direkt dalarım.”

kepçe *kepçe gibi* [argolaşma] Kanat gibi öne doğru açılmış (kulak). “Hokka gibi burun, kepçe gibi kulaklar, bir de kiraz dudaklar...”

kepçe kuyruk [argo] Başkalarının sırtından geçinen (kimse). “Ulan kepçe kuyruk, yeter milleti enayi yerine koyduğun. Git çalış kendi paranı kendin kazan.” (Argoda hırsız anlamında kullanımına da rastlanır. “Biri kapkaççı diğeri kepçe kuyruk; meslektaş sayılırlar.”)

kereste 3. [argolaşma] Kaba saba kimse, kalas. “Senin gibi keresteden nezaket beklemekle hata ettim.

keriz 1. [argolaşma] Geriz, çirkef, pislik. “Bulaşma kerize, pisliği bulaşır sana da.” 2. [argo] Kumar. “Kerizde hile yapılmaz, racona ters.” 3. [argo] Kolayca kandırılabilen kimse, aptal. “Ulan keriz onuncuya yapıyoruz aynı numarayı, hala yiyorsun.” 4. [argo] Eğlenti.

kerizci 1. [argo] Çalgıcı. 2. [argo] Hile yapan oyuncu.

kerizcilik [argolaşma] Kerizci olma durumu.

kertmek 2. [argolaşma] Sertçe sürtünmek. (Argoda fortçuluk, taciz anlamlarına gelen sürtünme şeklinde kullanılıyor. “Ne zaman toplu taşımaya binsek, illaki biri çıkıyor bizi kertmeye çalışan.”)

kesik 9. [argo] Parası olmayan. “Cepte yine mangır kesik, kara kara düşünüyoruz manitaya nasıl hediye alacağız diye.” 10. [argo] Tutkun, hayran. “O gözler, o kaşlar, o saçlar... Hiç çıkmıyor aklımdan, fena kesiğim ben bu kıza.”

kesilmek 17. [argo] Çok beğenmek, çok hoşlanmak. “Onu ilk gördüğümde kesilmiştim, hala durumda bir değişme yok.”

kesişmek 3. [argo] Erkek ve kadın, bakışlarla anlaşmak. “Yan masadaki çocukla kesişiyoruz, birine mi benzetti yoksa iş mi atıyor anlamaya çalışıyorum.”

keskin 8. [argo] Zampara. “Akif keskin herifin tekidir, evi hiç boş kalmaz; her gün eve uğrayan birkaç kadın olur illa ki.”

keskinci [argo] Kalabalık yerlerde cepleri jiletle keserek hırsızlık yapan kimse. “Kapkaççısı, keskincisi, akşam olunca hepsi bu kıraathanede toplanır, günlük maceralarını anlatırdı.”

keskincilik [argolaşma] Keskinci olma durumu.

kesmek 21. [argo] Uydurmak, yalan söylemek. “Çocuğu tavlama için, aman sen ne yakışıklısın, kesin asilzadesin gibi laflar kesiyordu.” 24. [argolaşma] Karşı cinsten birisini sürekli olarak süzmek, dikkatli bir biçimde bakmak. “Yandaki kızı kesiyorum, aman ha bakma, sen de kıza yazma, yengen olur.”

keş (II) 1. [argo] Ayyaş. 2. [argo] Esrarkeş. “Keşlerin sabahın köründe kalktığı nerde görülmüştür, ayılmaz o bu saatte.”

keş (III) [argo] Aptal. “Senin gibi keş doğru düzgün anlattı da benim gibi keş mi doğru düzgün anlamadı?”

keşlemek [argo] Aldırış etmemek, önem vermemek, ciddiye almamak. “O hep eski sevgilisini anlatır, ben de hiç keşlemez, “Yav he he.” derdim.”

ketenpere [argo] Dolandırıcılık. “Ketenpereden kaldırdığın trilyonlar boğazında kalır inşallah.” **ketenpereye gelmek** [argolaşma] Dolandırılmak. “Ayak üstü ketenpereye gelecek kadar saf değil bu millet, diye düşünmüştük; yanılmışız.” **ketenpereye getirmek** [argolaşma] Dolandırmak. “Herifi ketenpereye getirip bir yıllık zarara uğratmışlar.”

keten tohumu 2. [argo] Önemsiz, değersiz kimse. “Sen sus, her lafa maydanoz olma keten tohumu.”

keyif 7. [argo] Esrar. “Uzat bir keyif, uçuş başlasın.”

kıç kıç atmak (göt atmak) 2) [argolaşma] Çok istemek. “İlk maaşıyla araba almak için kıç atıyor.” **(birine) kıç attırmak** [argolaşma] Ondan üstün olmak. “Leyla da kimmiş, ben bilgide ona kıç attırırım.” **kıçına bakarak (veya baka baka)** [argolaşma] Başvurduğu yerden olumlu sonuç alamayarak. “Ne umutlarla gittik rüyalar ülkesine, kışımıza baka baka geri döndük.” **kıçına kına yakmak** [argolaşma] Karşısındaki kişinin uğradığı bir olumsuzluğa aşırı derecede sevinmek. “Ben sınavı kazanamadım diye kıçına kına yakar o.” **kıçına tekme atmak (veya vurmak veya yapıştırmak)**

[argolaşma] Birini kovmak. “Ya doğru düzgün çalış ya da kıcına tekme vururum.”

kıçını yırtmak 1) [argolaşma] Bağırıp çağırmak. “Niye kıçını yırtıyorsun ayol, karşında sağır mı var?” 2) [argolaşma] Bütün gücünü kullanarak uğraşmak. “Biz bir yerlere geleceğiz diye kıcımızı yırtalım, adamın birine aynı mevki miras kalsın; bu hiç adil değil.”

kıçüstü kıçüstü oturmak 2) [argolaşma] Herhangi bir konuda yenilmek, umduğuna ulaşamamak. “Para yoksa hayaller yarım kalır, otursun kıç üstüne.”

kıkırdamak 4. [argo] Ölmek. “Herif kıkırdamış, kimsenin ruhu duymamış; evden kokular yükselmeye başlayınca komşular kapıyı kırıp cesede ulaşmışlar.”

kıl 4. [argo] Huysuz, geçimsiz (kimse). “Bu kıl herifle nasıl geçiniyorsun, şaşıyorum sana.” **kıl kapmak** [argolaşma] Birisine sinirlenmek, hareketlerinden rahatsız olmak. “Şu sarışının konuşmalarından kıl kapıyorum.” **kıl olmak** [argolaşma] Birisi sinirine dokunmak. “Öyle havalı havalı, “Günaydın.” demelerine kıl oluyorum.”

kılbaz [argo] Dalkavuk. “Her kıla bir kılbaz lazım olmuş.”

kıllanmak 3. [argo] Şüphe etmek. “Ben fena kıllandım, bu işin peşini bırakmam, sonuna kadar araştırıp gerçeği öğreneceğim.”

kırık (II) [argolaşma] Kadının veya erkeğin yasalara ve törelere aykırı olarak ilişki kurduğu erkek veya kadın. “Nermin’i geçen gece kırığıyla basmışlar.” **kırığı olmak** [argolaşma] Yasa ve törelere aykırı olarak karşı cinsten biriyle sürekli ilişki içinde bulunmak. “Sen evlendin diye rahat durmazsın, itiraf et kaç kırığın var?”

kırışmaca 2. [argo] Paylaşma.

kırışmak 5. [argo] Bir şeyi eşit olarak paylaşmak. “Ali ile bütün gün babamın yanında, duvar işinde çalıştık, gün sonun kazancı kırıştık.”

kırıştırma [argolaşma] Kırıştırmak işi.

kırıştırmak 2. [argolaşma] Karşı cinsten biriyle yakın ilişkide bulunmak. “Sen Ahmet’le mi kırıştırıyorsun Ali’yle mi?”

kırmak 13. [argo] Kaçmak, uzaklaşmak. “Öyle hemen kırışi kırmak yok, oturacaksın, konuşacağız.”

kırmızıfener [argo] Genelev. “Bursa’nın beş yıldızlı kırmızıfeneri dün manşetlerdeydi.”

kışlatmak 2. [argo] Musallat etmek. “Kim kışlattı bunu bizim başımıza?”

kıtır 2. [argo] Yalan. “Hatunun bir kıtırı adamı hapishaneye düşürdü.” **kıtır atmak** [argo] Yalan söylemek. “Bana kıtır atma, yemem.” **kıtıra almak** [argo] Alay etmek. “Aşık adamın halleri kıtır alınacak bir mevzudur bizim için.”

kıtırıcı [argo] Çok yalan söyleyen kimse.

kıtipiyoz [argo] Değersiz, bayağı, kötü. “Onun bu kıtipiyoz heriflerle ne işinin olduğunu hiçbir zaman anlayamayacağız.”

kıtipiyozluk [argolaşma] Kıtipiyoz olma durumu.

kıvırmak 7. [argolaşma] Yapmak istememek, yan çizmek. “Kıvırma, söz verdiğin gibi gel ve bize yardım et.” 9. [argo] Dolandırmak. “Kerizlerden kıvırdığım üç beş kuruşu da kumar masalarında kaybettim.”

kıvırtma [argolaşma] Kıvırtmak işi.

kıvırtmak [argolaşma] Kıvırma işini yaptırmak.

kıyak 1. [argolaşma] Benzerlerinden üstün olan, çok güzel, mükemmel. “Bu iş kıyak.” 2. [argolaşma] Hoşgörü, ayrıcalık tanıma. “Bu da sana baba kıyağı olsun.” **kıyak geçmek (veya çekmek veya yapmak)** [argo] Birine maddi ve manevi destek olmak, yardım etmek. “Kimseye yapmam, sana kıyak geçiyorum, yarın izinlisin.” **kıyak kaçmak** [argo] Çok uygun düşmek, yakışık almak.

kıyakçı 2. [argo] Gözü pek oyuncu, cesur kumarbaz. “Kıyakçı dediğin riske girmekten korkmaz, icabında bütün parasını koyar masaya.”

kıyakçılık 2. [argolaşma] Kıyakçı olma durumu.

kıyaklaşma [argolaşma] Kıyaklaşmak işi.

kıyaklaşmak [argolaşma] Kıyak duruma gelmek.

kıyaklık 2. [argo] Kıyakçıya yakışır davranış.

kıytırık [argo] Değersiz, bayağı, basit. “Kıytırık işlerle oyalandık, yıllarca asıl mesleğimizi yapamadık.”

kıytırıklık [argolaşma] Kıytırık olma durumu.

kız kız gibi 3) [argo] Çok güzel ve yeni. “Oğlum kız gibi arabanın neyini beğenmiyorsun, bulmuşsun bunama.”

kiriş kirişi kırmak [argo] Bulunduğu yerden ayrılmak, kaçıp gitmek. “Evden kirişi kırdık mı, geceler bizim; sabaha kadar gezer, eğleniriz.”

kitapsız 3. [argo] Zalim, insafsız. “Ulan kitapsız, nasıl kıydın bunca masum insana, bunca cana; hiç mi vicdanın sızlamadı?”

kitapsızlık [argolaşma] Kitapsız olma durumu. “Kitapsızlık etme de kavuştur sevenleri. Sen he dersen olur bu iş.”

kocakarı 2. [argo] Anne. “Akşama yemek yapmamış bizim kocakarı, dışarda ye de gel, diyor.”

kodes [argo] Cezaevi. “Kodese girdiğinden beri haber alamıyorum ondan.” **kodese tıkmak** [argolaşma] Cezaevine sokmak. “Adamı esrar satmak suçundan kodese tıkmışlar.” **kodesi boylamak** [argolaşma] Cezaevine girmek. “Onun gibi tacizciler serbest kalmamalı, hepsi kodesi boylamalı.”

kofti [argo] Sahtekâr, dolandırıcı kimse. “Niye sefiliz diye bana sorma, bu sorunun cevabı senin kofti babanda.”

koftilik [argolaşma] Kofti olma durumu.

koklamak 2. [argolaşma] Yararlandırmak, biraz vermek. “Bizim çocuklar biraz para kokladılar mı adamın icabına bakarlar.”

koklatmak 2. [argolaşma] Yararlandırmak, biraz vermek. “Şuna biraz para koklat da bizi ele vermesin.” **(bir şeyi) koklatmamak** [argolaşma] Herhangi bir şeyi başkasıyla hiçbir şekilde paylaşmamak. “Bütün parasını meyhanede yer, karısına zırnık koklatmazdı.”

kokoroz 3. [argo] Çirkin kimse. “Böyle kokoroz karıları koluma takıp dolaşımtansa ölmeyi tercih ederim.”

kokoz [argo] Parası olmayan, züğürt. “Ne zaman parası oldu ki, o daimi kokoz.”

kokozlanma [argolaşma] Kokozlanmak işi.

kokozlanmak [argo] Parasını tüketmek, parasız kalmak.

kokozluk [argolaşma] Parasız, züğürt olma durumu.

kolpo 2. [argo] Dalavere. “Yine bir kolpo çevirmişler, bakalım bu kez kimin başını yakacaklar.” **kolpoya düşmek (veya gelmek)** [argolaşma] Oyuna gelmek. “Bu işlerde ustaysınız biz, kolpoya gelmeyiz.”

kolpocu [argolaşma] Dalavereci. “Kolpocu herifin teki yine av peşinde.”

kolpoculuk [argolaşma] Dalaverecilik.

koltuk 9. [argo] Genelev. “Yaşım yetmiş oldu diye koltukla işim bitti sanma.”

koma (I) komaya girmek 2) [argolaşma] Kendinden geçecek kadar sinirlenmek, şaşırmak, üzölmek. “Kız, arkadaşını kaybetmenin acısıyla komaya girmiş.”

komalık komalık etmek 2) [argolaşma] Çok sinirlendirmek. “Bu muhabbetler beni komalık eder.”

kontak 4. [argo] Ruh sağlığı yerinde olmayan, dengesiz. “Herif kafadan kontak abiciğim, sen de onun sözüne güvenip iş yapma sakın.”

kopil 1. [argo] Arsız sokak çocuğı. “Toplayın şu kopilleri sokaktan, büyüyüp tinerci, yankesici olmadan.” 2. [argo] Babası belli olmayan çocuk.

kova (I) 3. [argo] Futbolda çok gol yiyen (kaleci veya takım). “Ulan beyinsiz kova, doksan dakika dolmadan skoru eşitlemezsek halimiz duman olur.” **kova olmak** [argo] Çok gol yemek.

koymak 7. [argolaşma] Etkilemek, dokunmak. “Lafımı da koydum, oh rahatladım çok şükür.”

köklemek (I) 6. [argolaşma] Motorlu araçlarla gaz pedalına sonuna kadar basmak. “Düldüle kökledik mi iki saate ordayız.” (Argoda aynı anlamdan yola çıkarak cinsellik terimi olarak da kullanılmaktadır.)

kör kandil [argolaşma] Aşırı derecede sarhoş, gök kandil. “Çekmiş kafayı, olmuş yine kör kandil; sızıp kalmasın bir yerde diye aldık getirdik bize.”

köşe köşe olmak [argolaşma] Köşeyi dönmek. **köşeyi dönmek** 1) [argolaşma] Hiçbir çaba göstermeden kısa sürede zengin olmak. 2) [argolaşma] Kısa yoldan ve büyük bir emek harcamadan sosyal ve ekonomik güç edinmek. “Genç yaşta köşeyi dönmenin yolunu bulmuşsun ki bu kadar lüks içerisinde yaşıyorsun.”

kral 4. [argolaşma] Üstün, çok iyi. “Hasan abi adamın kralıdır.”

kraliçe 3. [argo] İngiliz sterlini. “Cepte kalmış on kraliçe, eve var daha yüz elli altı kilometre; gel de eve nasıl gideceğiz diye endişelenme.”

kubat 1. [argolaşma] Kaba, biçimsiz. “Kubat heriflerden hayır gelmez bize.” 2. [argolaşma] Davranışları kaba olan.

kucak (birinin) kucağına oturmak 2) [argo] Yaltaklanmak. “Bu pisliklerde onur yoktur, çıkarı kimdeyse onun kucağına oturur bu karaktersizler.” 3) [argo] Birinin amaçlarına alet olmak.

kumpas 3. [argo] Hile, düzen. **kumpas kurmak** [argolaşma] Gizli bir iş, hile, düzen hazırlamak. “Bize kurulan kumpası onların yanına bırakmayız, kumpasın Allah’ını kurar o hergelelere ders diye okuturuz.” **kumpasa dâhil olmak** [argolaşma] Hileli bir işe ortak olmak. “Mecburen kumpasa dahil olduk, yoksa dayı bizi yaşatmazdı.” **kumpasa gelmek** [argolaşma] Hile ile kandırılmak. “Mert insanlar kafaları hinliğe çalışmadığından kumpasa gelirler.”

kurşun kurşun manyağı yapmak [argo] Ölümle tehdit etmek. “Ya beş dakika içinde bizim muhiti terk edersin ya da seni kurşun manyağı yaparım.”

kuru 12. [argolaşma] Kuru fasulye. “Kış yemeklerinin hasıdır kuru.”

kurusıkı 3. [argo] Korku. 4. [argo] Blöf. “Bu laflar kurusıkı, inanma.” **kurusıkı atmak** [argo] Korkutmak veya yıldırmaq amacıyla aslı olmayan söz söylemek. “Bizi korkutmak için kurusıkı atıyor, yoksa kimsenin bizimle bir hesabı yok.”

kurusıkı atıcı [argo] Korkutmak veya yıldırmaq amacıyla aslı olmayan söz söyleyen.

kurusıkı atıcılık [argolaşma] Kurusıkı atıcı olma durumu.

kuş 2. [argo] Acemi er. “Seslen şu kuşa da komutana uğrasın.”

kuyruk kuyruğu titretmek [argo] Ölmek. “Beş gün önce, soğuk bir kış gününde onun kuyruğu titrettiğini duyduk.” **kuyruğuna teneke bağlamak** 1) [argolaşma] Biriyle aşırı derecede alay etmek. “İyi günümüzde dost görünenler zor zamanımızda kuyruğumuza teneke bağladı.” 2) [argolaşma] Birini, herkesin alay edeceği biçimde kovmak. **kuyruğunu kısımak** [argolaşma] Korkup sinmek. “Başına bir iş gelmesini istemiyorsan kuyruğunu kısıp oturacaksın burada.”

kuzu 3. [argo] Deneyimsiz, toy kimse. “Alın bu kuzuyu işi öğrettikten sonra diğer şubeye yollayın.”

küfe 3. [argolaşma] Kaba et, kış. “Gacıda küfe sağlam, nerde büyötmüş bunları.”

küfelik 2. [argolaşma] Kendi kendine yürüyemeyecek derecede sarhoş kimse. **küfelik olmak** [argolaşma] Çok sarhoş olmak. “Ne derdin vardı da bu kadar içtin, gündüzün orta vaktinde bu kadar küfelik oldun be abiciğim.”

küflü 2. [argolaşma] Saklanmış altın para. “Çabuk sököl kraliçeyi, o yoksa küflü vardır senin zulada, çık bakalım paraları.”

köl (I) köl yemek (veya yutmak) [argo] Kurnazca yapılan bir oyuna düşmek, aldatılmak. “Sen bak bakalım benim gözöme, ben köl yutar mıyım acaba?”

kölhanbeyi ağzı [argo] Kölhanbeyine yakışır biçimde konuşma, köllük ağzı. “Ne bu kölhanbeyi ağızları, hiç yakışıyor mu senin gibi bir İstanbul beyefendisine?”

kölüstür [argolaşma] Yıpranmış, eski, bakımsız. “Beni bu kölüstür arabayla okula bırakma, vallahi bütün karizmam çizilir.”

kölüstürlük [argolaşma] Kölüstür olma durumu.

könye könyesini okumak [argolaşma] Ayıplarını yüzüne vurarak bir kimseye sövmek. “Sinirlerim zıplarsa kimse susturamaz beni, okurum bütün könyeni.”

köp (I) [argo] Sarhoş. **köp gibi** 2) [argo] Sarhoş. “Her akşam eve köp gibi sarhoş gelmesinden bıktım, usandım artık.”

küplü 2. [argo] Ayyaş. “Yine niçin dayandı, bu küplü herif kapımıza?” 3. [argo] Rakısı bol, ucuz meyhane. “Gündüz uyur, akşam küplüde buluşurduk.”

kütük 9. [argolaşma] Görgüsüz, kaba. “Biri şu kütüğe burada böyle davranamayacağını anlatsın.” **kütük gibi** 2) [argolaşma] Çok sarhoş. “Gecenin ikisinde kütük gibi sarhoşken çalmışlar onun bütün paralarını, soyulduğunu ayılınca anlamış.”

laga luga [argolaşma] "Boş konuşmak" anlamındaki laga luga etmek (veya yapmak) deyiminde geçen bir söz. “Laga luga etmeyi kesin de mutfağa bana yardım etmeye gelin.”

lavuk 1. [argo] Gereksiz konuşan (kimse). “Bıraksan bütün yaz konuşur bu lavuk.” 2. [argo] Önemsiz konular üzerinde fazlaca duran, hareketleri ve sözlerinde meymenet olmayan (kimse). “İlk gördüğüm günden beri hazzetmem bu lavuktan.”

lavukluk [argolaşma] Lavuk olma durumu.

liboş [argo] Liberal ekonomiyi ve liberal siyaseti savunurken çabucak zengin olmayı amaçlayan ve bu yolda hiçbir değer yargısını kabul etmeyen, her şeyi mübah gören kimse. “Boğazdaki yalılarda oturan liboşlar mı ülkeyi kurtaracakmış, çok beklersin; onlar kıcını kurtarmanın derdinde.”

lokum lokum gibi 2) [argolaşma] Çok güzel (kadın). “Lokum gibi hatunum olsun, yüz milyon borcum olsun.”

lolo [argo] "Bir sözün, bir tutumun veya davranışın gerçek ve geçerli olmadığını, başkalarının söz konusu olayda aldanabileceğini ancak söz sahibinin aldanmayacağını, aldatılamayacağını" belirten ‘bana da mı lolo’deyiminde geçen bir söz.

lololo [argo] Lolo. “Elinden gelse bize de lololo yapıp, hava atıp, caka satacak; ama yemezler.”

lüp 1. [argo] Emek vermeden ele geçirilen şey.

lüpçü [argolaşma] Bedavacı. “Onun çalışıp para kazandığı nerede görülmüş, o herifçioğlu lüpçünün önde gidenidir.”

lüpçülük [argolaşma] Bedavacılık. “Lüpçülüğü bırakıp bileğinin hakkıyla ekmeğini kazandığında insanlar sana saygı duyar.”

lüpletme [argolaşma] Lüpletmek işi.

lüpletmek [argo] Hızlı bir biçimde yiyecekleri mideye indirmek. “Bir kilo tatlıyı hangi ara lüplettiniz, bana hiç mi bırakmadınız?”

lüpten [argolaşma] Açıktan, bedavadan, parasız olarak. “Lüpten yer, lüpten içer; öyle yaşar, öyle ölürüz biz.”

maço [argolaşma] Sert karakterli, kaba erkek. “Eski sevgilim biraz maçoymuş.”

maçoluk [argolaşma] Maço olma durumu.

madara [argo] Kötü, sevimsiz. *madara etmek* 1) [argolaşma] Kötü duruma düşürmek. “Bu çocuk milletin içinde madara eder bizi, getirme onu oraya.” 2) [argolaşma] Yalanını, yanlışını çıkarmak. “Herkesin içinde madara edelim de akli başına gelsin, bir daha kıtır atmasın.” *madara olmak* 1) [argolaşma] Kötü duruma düşmek. “Çoluğun çocuğun önünde madara olduk.” 2) [argolaşma] Yalanı, yanlış ortaya çıkmak. “Sevgilimin ailesine madara olmaktansa ölseydim keşke.”

madaralaşma [argolaşma] Madaralaşmak işi.

madaralaşmak [argolaşma] Madara durumunda olmak.

madaralık [argo] Madara olma durumu.

maden 5. [argo] Uyuşturucu, esrar, eroin. “Madeni bulduk, akşama keyif yapıyoruz.” 6. [argolaşma] Kolay ve iyi kazanç sağlayan iş veya parası elinden kolaylıkla alınan kimse. “Çalışmak fitratında yok, bulur bir maden, geçimi bindirir onun sırtına.”

madik 2. [argo] Dolap, hile. “Onun kafası düzgün bir şeye çalışmaz; ancak madik işlere basar.” (*birine*) *madik atmak (veya etmek veya oynamak)* [argo] Dolap çevirmek, hile yapmak. “Kardeşim dediğimiz adama madik atmak bizim kitabımızda yazmaz.”

madikçi [argolaşma] Hile yapan, hileci kimse.

madikçilik [argolaşma] Madikçi olma durumu.

madikleme [argolaşma] Madiklemek işi.

madiklemek [argolaşma] Hile yapmak, dolap çevirme. “Hukukumuz eskiye dayanır, zor zamanında yanında olmuşluğumuz var; bizi de madikleyecek değil ya.”

mafiş 1. [argo] "Yok, kalmadı." anlamında kullanılan bir söz. “Benden borç istiyorsun da bende de para mafiş.”

maganda [argo] Görgüsüz, kaba, anlayışsız, terbiyesiz ve uyumsuz kimse. “Dışarıda ileri geri konuşan magandayı tanıyor musun?”

maganda kurşunu [argolaşma] Serseri kurşun. “Bir maganda kurşunuyla hayatı kararan gencecik insanlar var.”

magandalık [argolaşma] Maganda olma durumu.

mahpus 3. [argolaşma] Hapishane. “Uzun ve acı içinde geçen mahpus yıllarından sonra dışarı çıkınca sudan çıkmış balığa döndüm.”

mahşer midillisi [argo] Kısa boylu, fitneci kimse. “İnanmayın bu mahşer midillisinin sözüne, aramızı bozmaya çalışıyor.”

makara makaraları koyuvermek (veya zapt edememek veya salıvermek) [argolaşma] Kendini tutamayarak kahkahayla gülmeye başlamak. “Onun millete madara olduğunu görünce tutamadım kendimi makaraları koyuverdim.” **makaraya almak (veya sarmak)** [argolaşma] Bir kimseyle alay etmek. “Onun sabah uyandığındaki şapşal hallerini makaraya alırdık.”

makarna 3. [argo] İtalyan lireti. “Bir kurşun kalem on makarna etmez.”

makarnacı 4. [argolaşma] İtalyan. “Şu makarnacılar da pek bir yakışıklı oluyor.”

makas makas almak [argolaşma] Birinin yanağını orta parmak ile işaret parmağı arasına alıp sıkıştırmak, makaslamak. “Yanağımdan makas almaya bayılır.” **makas değiştirmek** 2) [argolaşma] Tuttuğu yol ve yöntemden vazgeçip başka bir yöne yönelmek. “Baktın olmuyor, buradan iş çıkmıyor; makas değiştireceksin o zaman.”

makaslamak 2. [argolaşma] Yazı, film vb. sansür amaçlı kısaltmak, kesmek. “Filmin müstehcen sahneleri makaslandıktan sonra film vizyona girdi.”

makaslanmak 2. [argolaşma] Kesilmek. “Toplumun huzur ve güvenliği için bazı haberlerin makaslanarak seyirciye ulaştırıldığı herkes tarafından bilinen bir durumdur.”

makine *makineyi bozmak* [argolaşma] Motoru bozmak. “Tatilini tuvalette geçirmek istemiyorsan yiyip içtiğine dikkat et, motoru bozma oralarda.”

mal 4. [argolaşma] Bayağı, aşağılık, kötü kimse. “Bunun gibi mallarla ne işi olur, senin gibi dürüst bir adamın?” 5. [argo] Esrar. “Malı getirdim abi.” 6. [argolaşma] Orospu. “Mamanın elinde iyi mallar varmış, uğramak lazım.” **malı götürmek** [argolaşma] Herkesin göz diktiği bir çıkarı elde etmek. “Hepimiz aynı kıza aşıktık, malı götüren Ali oldu.”

malın gözü 1. [argolaşma] Açıkgoz, kurnaz, çok bilmiş kimse. “Sana kimse kazık atamaz, malın gözüsen sen.” 2. [argolaşma] Aşağılık ve düzensiz kimse. “Onun sözüne güvenme, malın gözüdür o.” 4. [argolaşma] İffetsiz. “O ne malın gözüdür o, on kişiyi aynı anda parmağında oynatır.”

mama (II) [argolaşma] Mama, çaça, abla (genelev ablası). “Genç kızları ağına düşürüp önce kendi işini görür, sonra da mamaya satardı.”

manca 1. [argolaşma] Yiyecek. “Üç kuruşa manca mı kaldı, her şey ateş pahası.” 2. [argolaşma] Kedi, köpek yiyeceği. “Beleşten mancaları yiyebilen Nişantaşı’nın kedileri kadar değerimiz yok bu ülkede.”

mandepsi [argo] Tuzak, oyun. “Hayatımızdan aksiyon hiç eksik olmuyor. Hep dolap, hile, mandepsi...” **mandepsiye bastırmak (veya düşürmek)** [argolaşma] Aldatmak, tuzağa düşürmek. “Hırsızlar akla gelmez hilelerle insanları mandepsiye düşürüp paralarını çalıyorlar.”

mangal *mangalda kül bırakmamak* [argolaşma] Yapamayacağı işleri yapabilirmiş gibi söylemek. “Sokak kedisinden bile korkan adamlar laf delikanlılığa gelince mangalda kül bırakmazlar.”

mangır 3. [argo] Para. “İkimizin de cebinde mangır yok, daimi züğürtüz.”

mangırlı [argolaşma] Bol parası olan. “Şu mangırlı heriflerin cakasından da bıktık, usandık.”

mangırsız [argolaşma] Parası olmayan. “Gençliğimin en güzel yılları mangırsız geçti.”

mangiz [argo] Para. “Bir cüzdan buldum, içi mangiz dolu.”

manita 1. [argo] Sevgili. “Bir manitamız yok ki, çıkıp şöyle ele güne karşı bir hava atalım.” 2. [argolaşma] Manıtaçılık.

manitacı [argolaşma] Manıtaçılıkla para sızdıran dolandırıcı.

manıtaçılık [argolaşma] Tanışyormuş gibi yaparak veya çevredeki yandaşlarından destek alarak birinden para sızdırma işi, bir tür dolandırıcılık, manita. “Onun bebek yüzü sayesinde manıtaçılıktan iyi para kıldık.”

mano [argo] Kumar oynatan kişinin kazançtan aldığı pay. “Yüzde iki mano bırakmadan burada oyun oynayamazsın, bilesin.”

mantar 8. [argo] Uydurma söz, yalan. “Mantarı bol, salladıkça sallıyor, gerçeği bilmesek inanacağız yalanlarına.” **mantar atmak** [argo] Yalan söylemek, martaval atmak. “Bana mantar atma ulan, şu işin doğrusu neyse onu anlat.” **mantara basmak** [argo] Birinin hazırladığı oyuna düşmek, oyuna gelmek. “Yılların çakalıdır o, mantara basmaz.”

mantarcı 2. [argo] İnsanları birtakım hilelerle şaşırtıp paralarını çalan (kimse), düzenbaz.

mantarcılık 2. [argo] Mantarcı olma durumu.

mantarlama [argolaşma] Mantarlamak işi.

mantarlamak [argo] Aldatmak, yalan söylemek.

manti (II) [argo] Sakalı çıkmamış genç oğlan. “Bana bak manti yoksa sen şu sarışın, uzun boylu kıza aşık mı oldun?”

mantinota [argo] Kapatma, metres. “Biz de milletin yalancısıyız, Ayşe’nin Hüseyin’e mantinota olduğunu duyduk, doğru mudur bilemeyiz.”

maraza 2. [argolaşma] Anlaşmazlık, çekişme, kavga. “Ortalık karıştı, maraza çıkmadan dönelim eve.” **maraza aramak** [argolaşma] Çekişmek, olay çıkarmak için bahane aramak. “Kendine maraza arıyorsan git başkasına bulaş.” **maraza çıkarmak** [argolaşma] Kavgaya yol açmak, kavga çıkarmak, anlaşmazlığa yol açacak işler yapmak. “Ben bir maraza çıkaracağım o zaman göreceksin o dünyanın kaç bucak olduğunu.”

marsık 2. [argolaşma] Zayıf ve teni koyu renkte olan. “Geçen sizin mağaza çalışanını gördüm sahilde. Hani şu uzun saçlı marsık var ya, onu işte.” **marsık gibi** [argolaşma] Koyu esmer, kömür gibi, simsiyah. “Gelin diye aldıkları kızı da hiç beğenmedim, ne o öyle marsık gibi.” (Argoda bu anlamlardan yola çıkarak zenci manasına gelecek şekilde de kullanılıyor. “Afrika’dan gelip Yenibosna’da tezgah açan marsıklardan alınan ucuz saatlere pek itimat etmemek lazım.”)

martaval [argo] Yalan, uydurma söz, palavra. “Beni çok severmiş de kıyamazmış da falanmış da filanmış da... Hep martaval.” **martaval atmak (veya okumak)** [argolaşma] İnanılmayacak sözler söylemek, yalan söylemek. “Bize martaval atma ulan, biz biliyoruz kimin ne mal olduğunu.”

martavalcı [argolaşma] Yalan söyleyen, palavracı.

martavalcılık [argolaşma] Yalan söyleme, yalancılık. “Seninki de bir yetenek tabi, martavalcılıkta üstüne yok.”

masal masal okumak (veya anlatmak) [argolaşma] İnanırcı olmayan, oyalayıcı sözlerle kandırmaya çalışmak. “Bize masal anlatmayı kes de kazayı nerde yaptın, onu anlat.”

maslahat 2. [argolaşma] Erkeklik organı.

mastor [argo] Çok sarhoş, mastur. “Şişesini de elinden bırakmadan sızmış acemi mastor.” **mastor olmak** [argo] Esrar içerek kendinden geçmek. “Bu kadar malı çektik mastor olmazsak iyidir.”

mastur [argo] Mastor.

matiz (II) 1. [argo] Çok sarhoş. **matiz olmak** [argo] Sarhoşluktan sızacak duruma gelmek. “İçelim, güzelleşelim, matiz olalım, kendimizden geçelim.”

matizlik [argolaşma] Sarhoşluk.

matrak [argo] Eğlenceli, gülünç, hoş. “Çok matrak biridir, bizi çok eğlendirir; tanışan sen de seversin.” **matrak geçmek** [argo] Alay etmek, eğlenmek. “Daha dünkü çocuk benimle matrak geçmeye kalkmaz mı, işte o an tepemin tası attı.” **matrağa almak** [argo] Alaya almak, eğlenmek. “Öyle değil o işin aslı, seni matrağa almışlar.”

maval [argo] Yalan, uydurma söz. “Ben de akıllanmamışım ki hala dinliyorum onu, halbuki anlattıkları hep maval.” **maval okumak** [argolaşma] Yalan söylemek, yalan söyleyerek oyalamak, masal okumak. “Kendini çok akıllı sanıp maval okuyor, yer miyim ulan ben?”

mavra 1. [argolaşma] Gevezelik. “Mavrayı kesin de sadede gelin.” 2. [argolaşma] Palavra. “Sendeki bu mavra yeteneği bende olsa, kendimi geliştirir senarist olurum.” **mavra atmak (veya sıkmak)** 1) [argolaşma] Gevezelik etmek. 2) [argolaşma] Palavra atmak.

mavracı 1. [argolaşma] Geveze. “Sen sus mavracı, başkaları da konuşsun.” 2. [argolaşma] Palavracı. “Mavracıdır biliriz, dinleriz; ama, söylediklerini ciddiye almayız.”

maya (I) 4. [argo] Arsız, utanmaz kimse. “Gördüğü her kıza yazan, askıntı olan maya herifin tekidir.”

mayışma [argolaşma] Mayışmak işi.

mayışmak [argolaşma] Çok yemekten, sıcaktan veya zevkten gevşemek. “Alkolün de etkisiyle gecenin ilerleyen saatlerinde öyle bir mayışmışım ki yatağa nasıl yattığımı bile hatırlamıyorum.”

mayna 2. [argo] Bırakılma, son verilme. “Mayna, mayna! Aynasızlar geliyor, kaçın.”

maytap maytap geçmek [argolaşma] Biriyle alay etmek. “Adam olmuş da akli sıra bizimle maytap geçiyor, haspam.” **maytaba almak** [argolaşma] Biriyle alay etmek, eğlenmek. “Sınıfın çirozunu bir maytaba almışız, eğlence gırla.”

mehterhane 3. [argo] Hapishane. “Sizin oğlan yok ne zamandır ortalarda, diyenlere başını öne eğip ‘Bizim oğlan mehterhanede.’ demek bir babanın en büyük hayal kırıklığıdır.”

mektep çocuğu 2. [argo] Acemi, toy. “Sen ne bilirsin ki üstatlara akıl vereceksin, mektep çocuğu sen de.”

meşe odunu 2. [argolaşma] Anlayışsız, görgüsüz ve kaba saba kimse. “Böğürdü bizim meşe odunu, bak bakalım ne istiyormuş.”

meze 2. [argolaşma] Eğlence, alay. “Bizim gönül işleri de size iyi meze oldu, anlatır anlatır gülersiniz artık.”

mezelenmek [argo] Alay konusu olmak.

mıcır 3. [argolaşma] Bir şeyin işe yaramayan bölümü. (Argoda işe yaramayan, aşağılık kişi manasında kullanılıyor. “Sen ne mıcır adamsın Kemal Efendi, kadınlar orada çalışıyor, sen burada yan gelip yatıyorsun.”)

mıhlamak 3. [argolaşma] Birini silahla yaralamak veya öldürmek. “Herifi mıhlamışlar, hem de on dört kurşunla.” 4. [argolaşma] Birini veya bir şeyi bir yerden ayrılmaz, kırıdayamaz duruma getirmek. “Adamı duvara mıhlamışlar, herif can çekişerek ölmüş.”

mıhsıçtı [argo] Cimri. “Mıhsıçtıdır o, kimseye beş kuruş faydası olmaz onun.”

mıhsıçtılık [argolaşma] Cimrilik. “Mıhsıçtılık etme de üç beş papel uçlan bize.”

miço 2. [argolaşma] Meyhaneci çırağı. “Hey miço, masa dörde meze takviyesi yap.”

miçoluk [argolaşma] Miçonun yaptığı iş. **miçoluk etmek** [argolaşma] Miço olarak çalışmak. “Onnik ustanın meyhanesinde miçoluk etmeye başladığımdan beri elimiz az biraz para gördü.”

mideci [argolaşma] Kendi çıkarlarından başka bir şey düşünmeyen (kimse). “Her şeye çalışan kafası, iş çevresindeki midecilerin gerçek yüzünü görmeye gelince basmıyordu.” (Argoda rüşvetçi manasında kullanılıyor. “Polislik mesleğinin onurunu bunun gibi mideciler zedeledi.”)

midesiz 3. [argo] Uygunsuz tutum ve davranışlar içerisinde olan kadınları kabullenen erkek. “Kadın sana boynuz üstüne boynuz taksın, sen onunla yaşamaya devam et; amma da midesizsin.”

mimli [argolaşma] Genellikle davranışlarından kuşku duyulan, kötü olarak bilinen, mimlenmiş. “Mimlidir o, kimse onun yanında sırrını paylaşmaz.”

minaregölgesi [argo] Gerçekleşmesi imkânsız durum. “Bize biraz minare gölgesi, bir adet kaf dağı; bir parça da mutluluk kap gel.”

minare kırması [argo] Çok uzun boylu (kimse). “Benim bu boyla o minare kırması herifi tek başıma dövebilmem mümkün değildi, ben de sıraya çıkıp kafa attım; sonra üzerine zıplayıp yumrukladım.”

moloz 2. [argolaşma] Değersiz, işe yaramaz (şey veya kimse). “Senin gibi molozlarla işim olmaz benim, ben adam gibi adam arıyorum.”

molozluk 2. [argolaşma] Değersizlik, işe yaramaz olma durumu.

mortlamak [argo] Ölmek. “Teşvikiye’den kalkmaz bizim cenazeler. Biz bir arka sokakta mortlar, kimsesizler mezarlığını boylarız.”

morto [argo] Ölü. **mortoyu çekmek** [argo] Ölmek. “Mortoyu çekmeden bu ateş çemberinden çıkmamız lazım.”

mortocu 3. [argo] İmam. (Argoda papaz ve diğer dinlerde cenaze işlemlerini yapabilecek din adamları olarak da kullanılmaktadır.) “Mortocuya haber ver de kokmadan cesedin icabına bakalım.”

moruk 1. [argo] Gençlere göre yaşlı anne, baba. “Bizim moruğa göre ben hala küçük bir çocuğum.” 2. [argo] Yaşlı erkek. “Kızımızdan uzak dur, biz onu senin gibi moruklara meze olsun diye yetiştirmedik.”

moruklama [argolaşma] Moruklamak durumu.

moruklamak [argolaşma] Yaşlanmak. “İnsan yaşlılarının morukladığını görünce anlıyor zamanın ne kadar hızlı geçtiğini.”

moruklaşmak [argo] Yaşlanmak, ihtiyarlamak.

moskof gâvuru [argo] Rus halkından olan. “Yaz aylarında Antalya moskof gâvurundan geçilmez.”

mosmor mosmor kesilmek (veya olmak) [argolaşma] Kötü duruma düşmek, bozulmak, mahcup olmak. “Yalanını yüzüne vurunca nasıl mosmor oldu, görmeliydin.”

mostra mostra olmak [argo] Kendini gülünç bir duruma sokmak.

mostralık [argo] Kötü veya yersiz davranışlarıyla göze batan kimse. “Bela mı bizi çeker, biz mi belayı çekeriz bilinmez; ama, bütün mostralık herifler bize denk gelir ve hep bir arıza çıkar.”

motor motoru bozmak [argolaşma] Bağırsakları bozulmak, ishal olmak. “Ne yemişse artık motoru bozmuş, gece boyunca tuvaletten çıkamadı.”

muhabbet tellalı [argo] Pezevenk. “Muhabbet tellalı mısın oğlum sen, millete karı kız ayarlıyorsun; hayırdır, ne iş?”

muhabbet tellallığı [argolaşma] Pezevenklik. “Ne çakaldır o, delikanlı geçinir; muhabbet tellallığına soyunur.”

muhallebici 3. [argolaşma] Nazlı büyütülmüş kimse.

muhallebi çocuğu [argolaşma] Nazlı büyütülmüş kimse. “O muhallebi çocuğu mu seni benden koruyacakmış, hôt desem korkar, kaçır o.”

mum mum olmak 2) [argo] Razı olmak. “Eskiden işçiler on papele mum olurdu, şimdi yüz elliden başlıyorlar pazarlığa.”

muslukçu 2. [argo] Abdest almak için ceketini çıkaranların para veya değerli şeylerini çalarak hırsızlık yapan kimse. “Muslukçunun hasılat sağlamış, ava giden avlanır yapıp biz de onu mu söğüşlese acaba?”

muslukçuluk 2. [argo] Abdest almak için ceketini çıkaranların para veya değerli şeylerini çalarak yapılan hırsızlık. “Güya tövbe etmiş, muslukçuluğu bırakacakmış, yersen.”

muşmula muşmula gibi [argolaşma] Asık surat. “Kız dediğin güler yüzlü, işveli cilveli olur, seninki muşmula gibi.

nağme nağme yapmak 2) [argolaşma] Bahane ileri sürmek. “Nağme yapma ulan, istemiyorsan açık açık söyle.”

nal nalları dikmek [argo] Ölmek. “Dünyaya kazık çakacak değiliz ya, elbet bir gün hepimiz nalları dikeceğiz.”

nallamak 2. [argo] Öldürmek.

nanay [argo] Yok. “Tam hesabı ödemek için cüzdanı çıkardım, bir de baktım ki paralar nanay.”

ne (II) ne yazar [argo] "Hükmü olur mu? değeri var mı?" anlamında kullanılan bir söz. “Layık olmadığı kalbimi fethetse ne yazar.”

nato [argolaşma] "Söz dinlemez, söz anlamaz, taş gibi kafa" anlamlarındaki ‘nato kafa, nato mermer’ deyiminde geçen bir söz. “Kime laf anlatmaya çalışıyoruz ki, nato kafa nato mermer; sabaha kadar söylesen de bir bok girmez kafasına.”

nonoş 2. [argo] Homoseksüel erkek. “Hayırdır, doğru mu görüyorum; deminden beri Hasan’ı mı kesiyorsun, nonoş musun oğlum sen?”

numara 7. [argo] Hile, düzen, dalavere, yalan. “Bir numara var bu işte. Dur bakalım yakında çıkar kokusu.” **numara çevirmek** [argolaşma] Hile yapmak, dalavereyle iş bitirmek. “Siz yine ne numaralar çeviriyorsunuz bakalım?” **numara yapmak** [argo] Bir hareketi yalandan yapmak veya yapar gibi görünmek. “Patron gelince numaradan çalışıyor, patron gidince ense yapıyor.”

numaracı [argolaşma] Yalan dolanla iş gören (kimse), düzenbaz, hileci. “Ne numaracıdır o, hepimizi sulu dereye götürüp susuz getirir.”

numaracılık [argolaşma] Numaracının işi.

ofsayt ofsayta düşmek 2) [argolaşma] İstemediği hâlde kötü bir durumda kalmak. “Sen arkamdan iş çevirerek beni ofsayta düşürmeye çalışırsın ha; ama ben bunu senin yanına bırakmam.” **ofsaytta kalmak** 2) [argolaşma] İstemediği hâlde kötü bir durum içinde kalmak.

oha 2. [argo] Kaba ve yakışsız davranışta bulunan kişilere karşı kullanılan söz. “Karısını elli sekiz yerinden bıçaklayan adamı da iki ay sonra salıvermişler ya, oha denir böyle adalet sistemine.”

okkalı 2. [argolaşma] Çok, fazla. “Onun okkalı sözleri bize ağır kaçır.” 3. [argolaşma] Ağır, şiddetli. “Tam dalmış pencereden dışarıyı izliyordum ki okkalı bir tokadı enseme hissettim.”

okşamak 3. [argolaşma] Hafifçe dövmek. “Uçan tekme atmayacağım, birazcık okşayacağım; bir tekme, bir tokat yeter sana.”

okul okulu asmak (veya kırmak) [argolaşma] Okuldan kaçmak, derslere girmemek. “Lise yıllarımda okulu asıp sinemaya kaçardık sevgilimle.”

okumak 9. [argo] Sövmek, küfretmek. “Biz de okuruz, düşünceni ya da kitabı değil; yedi sülaleni okuruz.”

okutmak 4. [argo] Satarak elinden çıkarmak. “O araklar, ben okuturdum; paraları kırışır, dondurma yemeye giderdik.”

olmak 17. [argolaşma] Sarhoş olmak. “Gecenin sonunda düz çizgide yürüyemiyorsan olmuşsun demektir.”

olta oltaya gelmek [argolaşma] Aldatılmak. **oltaya takılmak** [argolaşma] Tuzağa düşmek. “Köşede pusuya yatmış, oltaya takılacak ilk kerizi bekliyordu.” **oltayı yutmak** [argo] Aldanmak. “Tezgahı sağlam kurmuşlar, keriz de oltayı yutmuş.”

omuzlamak 5. [argo] Alıp götürmek, sırtlayıp kaçırmak, aşırnak. “Herkes uykudayken ganimeti omuzlayıp kaçmış.”

ormancı 2. [argo] Kaba, görgüsüz kimse. “Nezaket nedir bilmez o, ormancıdır; hem de en yontulmamışından, en kalasından ya da tomruk mu deseydik acaba?”

orman kaçkını [argolaşma] Kaba, görgüsüz kimse. “Orman kaçkını herifler her yerde; Bakırköy’de, Nişantaşı’nda.”

orman kibarı [argolaşma] Kaba, görgüsüz, bayağı kimse için alay yollu kullanılan bir söz. “Evde karı dediği eşine dışarda hanım demesini de bilirmiş, orman kibarı.”

orospu çocuğu [argo] Serseri, haylaz, hinoğluhin, hilekâr, kalleş, orostopol. “Bütün paramızı çalıp tatilimizi zehir eden orospu çocuğunu yakalamışlar.”

orospuluk 2. [argolaşma] Kalleşlik. “Kankanın kız arkadaşına asılmak da orospuluktur.”

orostopol [argo] Orospu çocuğu. “Ulan orostopol, akıllı ol; alırım façanı aşağı.”

orostopolluk [argo] Kurnazca iş, dalavere, dolap. “Bu kadar orostopolluk ancak dost görünümlü düşmanın işidir.”

orta kat 2. [argo] Karın bölgesi. “Yediklerine dikkat etmemiş, kaçak orta kat çıkmışsın.” **orta katı kiraya vermek** [argo] Gebe kalmak. “Orospuluk yaptığı yetmezmiş gibi bir de orta katı kiraya vermiş; yakında bir de piçi olur.”

osuruğu cinli [argolaşma] Çabuk ve olmayacak şeylere bile kızıp öfkelenen (kimse). “Osuruğu cinli sevgili de hiç çekilmez, ayrıl bence.”

ot 5. [argo] Esrar. “Akşamki parti için biraz ot biraz da aslan sütü temin etmeliyiz.”

ot gibi 1) [argolaşma] Bilgisiz, görgüsüz, değersiz olan. “Yaşın yetmiş oldu; ama, ne kadarını gerçekten yaşadın ne kadarı ot gibi geçti, diye sorsan o bile cevabını veremez bu sorunun.”

otel faresi [argo] Otel, motel vb. yerlerde hırsızlık yapan kimse. “Bir türlü yakalanamayan otel faresi müşteri potansiyelimizi düşürdü.”

otlakçı 1. [argo] Asalak. “Onun yemeğe para verdiği nerde görülmüş, otlakçılıkla doyurur karnını.” 2. [argo] Çok sigara içmesine karşın satın almayıp sürekli başkalarından sigara isteyen kimse. “Paket taşımam ben, otlakçıyım.”

otlakçılık [argolaşma] Başkalarının sırtından geçinme durumu. “Senin gibi adamlar gururludur. Aç kalır, yine de otlakçılık yapamaz.” **otlakçılık etmek** [argolaşma] Başkalarının sırtından geçinmek. “Yeterince otlakçılık ettin, artık çalışıp para kazanmanı zamanı geldi.”

otlama [argolaşma] Otlamak işi.

otlamak 3. [argo] Para ve emek harcamadan başkalarının sırtından geçinmek.

otlanma [argolaşma] Otlanmak işi.

otlanmak 2. [argo] Para ve emek harcamadan başkalarının sırtından geçinmek. “Dört yıllık üniversite hayatım Caner’den otlanarak geçti.”

oturtmak 2. [argolaştırma] Koymak, yerleştirmek. “Hiç acımam, yeri geldiğinde lafımı oturturum.” (Argoda cinsel birleşme manasında da kullanılmaktadır.)

oymak (III) 3. [argo] Bıçaklayarak yaralamak. “İki tinercinin sokak ortasında oyduğu adam, ambulans gelene kadar nalları dikmiş.” 4. [argo] Kazıklamak. “Tanıdıktır, indirim yapar, dediğimiz adamlar oydu bizi.”

oyulmak 2. [argo] Kazıklanmak.

öküz 2. [argolaşma] Bön, görgüsüz, kaba, anlayışsız, yeteneksiz kimse. “Kadına yol vermez bunun gibi öküzler.” 3. [argo] Cıvalı zar. “Haydi yavrum kemik deyip attık öküzleri, bütün parasını aldık kerizin.” **öküz gibi** [argolaşma] Aptal, anlayışsız bir biçimde. “Bana öküz gibi davranıyorsun, sonra da seni sevmemi bekliyorsun.”

öküzlük 1. [argolaşma] Budalalık, sersemlik. “Hamurunda öküzlük varsa kabalık kaçınılmazdır.” 2. [argolaşma] Budalaca, sersemce iş. “Böyle öküzlük etmesen belki de anlaşılabirdik.”

ölüsü kandilli [argo] Kızdığı kişiyi aşağılamak amacıyla söylenen bir sövgü sözü, ölüsü kınalı. “Sus ulan sus, boş boş konuşup da daha fazla sinirimi zıplatma, ölüsü kandilli.”

ölüsü kınalı [argo] Ölüsü kandilli.

ördek 3. [argo] Otobüs ve minibüs sürücülerinin yollardan aldıkları biletsiz yolcular için kullandıkları bir söz. “Biletli yolcular firmaya, ördekler otobüs personeline para kazandırır.” 4. [argo] Hile ile para sızdırılacak kimse, enayi. “Bulduk bir ördek, yıllardır yolarız enayi.”

ötmek 4. [argo] Anlamsız, boş konuşmak. “Kimse o öten, onu susturun artık.” 5. [argo] Sarhoş kusmak. 6. [argo] Gizli bir şeyi söylemek. “Polise yakalanırsa öter bu hergele.”

pabuçtan aşağı [argo] Aşağılık (kimse). “Sen mi benim dengim olacaksın, pabuçtan aşağı herif; sen git kenar mahalle dilberlerine takıl.”

paçoz 2. [argo] Fahişe. 3. [argo] Uyumsuz, özensiz giyinmiş kimse.

paket 3. [argo] Dolu (toplu taşıma aracı). “Abi, dolmuş paket; biz çıkalım mı artık duraktan?”

paketlemek 2. [argolaşma] Yakalamak, ele geçirmek, derdest etmek. “Adamı paketleyip dayıya teslim etmişler.” 3. [argo] Birini baştan savmak, atlatmak. “Bizi paketlediğine göre kesin eve kız atacak.”

paketlenmek [argolaşma] Paketleme işine konu olmak. “Mahallede sıkıştırılıp paketlenerek kodese tıklılmış.”

palamar *palamarı koparmak (veya çözmek)* [argo] Kaçmak, sıvışmak. “İkiniz de istediğinizi elde ettiğinize göre palamarı koparmanın vakti gelmiş demektir.”

palamut (III) [argo] Rulo biçiminde hazırlanmış kopya. “Palamutları hazırladık, sınav başlasın.”

palas (I) 3. [argo] Kolay, rahat. “Böyle palas iş bulsak biz de çalışırız.” 4. [argo] Kolaylık gösteren, hoş a giden (nesne, kimse, yer). “Palas bir okul ve palas öğretmenler; her öğrencinin rüyasıdır.”

palavra 1. [argo] Herhangi bir konuda gerçeğe aykırı, uydurma söz veya haber, balon. “Dünyanın en iyi ekonomisi olduğumuz palavrasına kıcımla gülüyoruz.” 2. [argo] Uzun ve boş konuşma, martaval. “Siyasetçilerin palavralarını dinlemekten bıktık artık.” *palavra atmak (veya savurmak veya sıkmak)* 1) [argo] Abartarak konuşmak, başarılarından abartarak söz etmek. “Kızı etkilemek için ne palavralar sıktığını bir görsen şaşar kalırsın.” 2) [argo] Uydurma, asılsız bir söz veya haberi gerçekmiş gibi ortaya atmak. “Gazetenin biri bir palavra sıkıyor bütün ülke karışıyor.”

palavracı [argolaşma] Uydurma söz veya haber ortaya atan, yaptığı işleri abartan, bu davranışları huy edinmiş olan (kimse), tıraşçı, uydurmacı, baloncu. “Senin gibi palavracıya inanmam ben.”

palavracılık [argolaşma] Palavracı olma durumu, uydurmacılık.

palikarya 1. [argolaşma] Rum kabadayı. (Argoda sahte kabadayı, ödlek manasında da kullanılıyor. “Sizin o çok güvendiğiniz, bizim dayıya kafa tutacağına inandığınız palikaryanız, pişt desek altına eder.”)

pandik [argolaşma] Elle sarkıntılık etmek anlamındaki pandik atmak ve pandik yemek deyimlerinde geçen bir söz. **pandik atmak** [argolaşma] Elle sarkıntılık etmek. “Kimileri sadece kadınlara pandik atmak için biniyor metrobüse.” **pandik yemek** [argolaşma] Elle sarkıntılığa uğramak. “Kadınların pandik yeme sorunu çözülmeden uygar bir toplum olmamız mümkün değil.”

pandispanya gazetesi [argo] Uydurulmuş hikâyeler, yalanlar. “Cahil kesimde yeni trend pandispanya gazetesi okumak.”

pantufıacı 2. [argo] Sadece kadın çantası çalıp kaçan kimse. “Pantufıacı köşede iş üstünde, şöyle en zengininden en kokoşundan bir hatun kestirmiş gözüne. Uygun anı bekliyor.”

pantufıacılık [argolaşma] Pantufıacının işi.

papara (I) [argolaşma] Paylama. “Bünye alışık paparaya, azar bize işlemez.” **papara yemek** [argolaşma] Azar işitmek. “Sen ne yaparsan yap yiyeceksin o paparayı, fırça atmak herifin hobisi.”

papaz papaz uçurmak [argo] İçkili eğlence düzenlemek. “Papaz uçurmadan tatil noktalanmaz.”

papel 1. [argo] Bir liralık kâğıt para. “Al sana on papel, kız gelmeden uza.” 2. [argo] Para. “Hesabı ödedi, iki papel de bahşiş bırakıp mekandan ayrıldı.”

papelci [argolaşma] Zarfçı (dolandırıcı, dalavereci, hileci). “Papelciler kerizi gözünden tanır.”

papelcilik [argolaşma] Zarfçılık.

parça 9. [argo] Güzel, alımlı kız veya kadın. “Yirmisinde güzel bir parça girdi sınıfa, tüm gözler ona çevrildi.”

parlak 4. [argolaşma] Yüzü güzel (oğlan). “Sen söyle bakalım parlak çocuk, bu sorunun cevabı nedir?”

parlatmak 2. [argo] İçki içmek. “Ayda bir arkadaşlar toplanıp parlatmayacaksak çalışıp para kazanmanın bir anlamı kalmaz.” 3. [argolaşma] Güzel, etkili, alışılmamış söz söylemek. “Parlat güzel kardeşim, böyle afili laflar ancak senin ağzına yakışır.”

parmak *parmak atmak (pandik atmak)* 1) [argolaşma] Birini parmakla taciz etmek. “Parmak atmak da kadının psikolojisini bozuyor, bunu yapan hapisle cezalandırılmalı.”

pas (I) *pas atmak (veya vermek)* 2) [argo] Karşı cinse umut ve cesaret vermek. “Hem adama pas atacaksın hem de olmaz diyeceksin, anlaşılır gibi değil.” ***pas geçmek*** 3) [argo] Vazgeçmek, caymak, aldırış etmemek. “Onu pas geçtim, önümüzdeki maçlara bakıyorum.” ***pas vermemek*** 1) [argo] Yüz vermemek, ilgi göstermemek. “Hayal kurma, bu kız sana pas vermez oğlum.” 2) [argo] Karşı cinse umut ve cesaret vermemek. “O bana pas vermedi, ben de şansımı başkalarında denedim.”

pasaport (*birinin*) *pasaportunu eline vermek* [argolaşma] Kovmak, işten atmak. “İki yıl üst üste sınıfta kalınca liseden vermişler eline pasaportu, doğru eve.”

paslaşmak 2. [argo] Bakışlarla anlaşmak. “Kalabalığın içinde konuşamamış, paslaşarak çıkışta buluşmaya karar vermişlerdi.”

paso 2. [argo] Sürekli. “Matematiği bir türlü anlamıyorum, matematik sınavlarından paso zayıf alıyorum.”

paspal 1. [argolaşma] Bakımsız, dağınık, pis (kimse, kılık vb.). “Paspallık moda olsa da senin de yüzün gülse.” 3. [argo] Kötü cins esrar. “Sarıkıza param yetmez, bir içimlik paspal ver.”

paspallık [argolaşma] Bakımsızlık, dağınıklık. “Senin paspallığından bıktım artık, odan gibi hayatın da dağınık. Hep arkanı toplamak zorunda kalıyoruz.”

pat (II) *pat diye* [argolaşma] Ansızın. “Gece yarısı pat diye çıkıp geldi.”

pata *pata çakmak* [argo] Askerce selam vermek. “Önce pata çakar sonra komutana rapor verirsin.” ***pata gelmek*** 2) [argolaşma] Ödeşmek, başa baş gelmek. “On lira daha verirsen pata gelir.”

payanda (bir yerden) payandaları çözmek [argo] Ayrılmak, kaçmak, uzaklaşmak. “Payandaları çözmenin vaktidir, kalırsak enseleniriz.”

perdahçı 2. [argo] Birini asılsız sözlerle kandırmaya çalışan kimse (yalancı). “Herif sağlam perdahçı. Hangi söylediği doğru hangisi yalan, anlamak mümkün değil.”

perdahçılık [argolaşma] Perdahçının işi.

perdahlama [argolaşma] Perdahlamak işi.

perdahlamak 2. [argo] Birini asılsız sözlerle kandırmaya çalışmak (yalan söylemek). “Durumdan paçayı sıyrmanın tek yolu akli başında mazeretler perdahlamaktı.” 3. [argo] Sövmek, küfretmek. “Öfkeden gözü dönmeye görsün, yedi sülaleni perdahlar.”

pergel pergelleri açmak [argolaşma] Uzun adımlarla yürümek. “Böyle yavaş yürümekle yol bitmez, aç pergelleri de vakitlice eve varalım.”

pestil 3. [argo] Hasta.

pır 2. [argolaşma] Bir yerden kaçıp gitme düşüncesini anlatan bir söz. “Ne zaman ona bir işimiz düşse pır uçar.”

pırpırı 3. [argo] Uçar, hovarda. “Pırpırı kızlarla işim olmaz benim; ben evimin kadını, çocuklarımın anası olacak kadını bekliyorum.”

pırlamak 2. [argolaşma] İnsan, bulunduğu yerden koşarak hemen uzaklaşmak. “Polis gelmeden pırla bakalım.”

piç 4. [argolaşma] Terbiyesiz, arsız çocuk. “Kızlara laf atan piçlerden olma sen, edepli bir delikanlı ol.” 5. [argolaşma] Kalles, kurnaz, kötü niyetli kimse. “Güvendiklerimiz piç çıkmasaydı şimdi durumumuz çok daha iyi olurdu.” **piç etmek**

1) [argolaşma] Yapayım derken bozmak, çıkmaza sokmak. “O kadar malı piç eden sensin, patrona ne diyeceğimizi sen düşünürsün artık.” 2) [argolaşma] Tadını kaçırmak, tatsız bir durum yaratmak. “Eğlenceli bir tatil nasıl piç edilir bunu da sayende öğrenmiş olduk.” **piç olmak** 2) [argolaşma] Boşa gitmek. “Onca çaba, onca zaman, onca enerji öküzdün biri yüzünden piç olsun, inanılır şey değil.”

pil pili bitmek 1) [argolaşma] Aşırı yaşlanmak. “Herifin pili bitmek üzere, ölmeden şu miras işini lehimize çevirmeliyiz.” 2) [argolaşma] Gücü kuvveti kesilmek. “O mağaza senin bu mağaza benim gezerken gün bitti, eve pilimiz bitmiş vaziyette döndük.”

pilaki [argo] Aptal, ahmak. “Ne o kafan basmadı mı yine pilaki?”

piliç 2. [argo] Genç, güzel ve alımlı kız veya kadın. “Ali’nin yazdığı piliç değil mi o sarışın kız?”

pimpirik 3. [argolaşma] Çok yaşlı ve güçsüz (kimse). “Pimpirik bir dedemiz vardı; annem, dedem ölene kadar baktı ona.”

pinpon (I) [argo] Yaşlı, çökmüş. “Aklını başına topla da çık paraları pinpon, yoksa seni şuracıkta deşerim.”

pislik 4. [argolaşma] Kötü, zararlı davranış veya iş. “Var bu işte bir pislik, yakında sen de anlarsın.” 5. [argolaşma] Kötü durum. “Arkadaşımızdır dedik, yapmış bir pislik dedik, el birliğiyle vakitlice işi düzelttik.” 6. [argolaşma] Başkalarına zarar veren kimse. “Başımıza bela olmaktan başka bir işe yaramaz o pislik.”

pislikçi [argo] Ağza alınan bir miktar sarı leblebiyi çiğneyerek birinin üstüne püskürtüp üzerinde pislik olduğu bahanesiyle cebindeki paraları çalan kimse. “Bütün paraları pislikçiye kaptırmışız.”

pislikçilik [argo] Pislikçinin işi.

piston 2. [argolaşma] Kayırmacı. “Pistonu olan genel müdür oldu, olmayan köleliğe devam ediyor.”

pistonlu 2. [argolaşma] Arkalı. “İyi yerlere gelmek için pistonlu olmanın ilk şart olduğu bir ülkede kimse adaletten, eşitlikten bahsedemez.”

pişti pişti olmak 1) [argo] Bir ortamda birbirinden habersiz olarak aynı giyim kuşam içinde karşılaşmak. “Partiye gittik bir de ne göreyim, Leyla’yla pişti olmuşuz; ikimizde de aynı model yeşil elbise.” 2) [argo] İstenmeyen birisiyle aynı ortamda karşılaşmak. “Eski sevgilimle pişti olana kadar gün gayet keyifli geçiyordu.”

piyango 2. [argolaşma] Beklenmedik olay veya durum. “Ben sadece Melek ile görüşeceğimizi düşünürken sen piyangodan çıktın.”

piyasa piyasaya çıkmak 2) [argolaşma] Fuhuş yapmak üzere müşteri aramak. “Gece olmadan piyasaya çıkmaz bu gacılar.” **piyasaya düşmek** 2) [argolaşma] Kadın, kötü kadın olmak. “Bir zamanlar namuslu geçinip kimseye yüz vermeyen kadın, şimdi piyasaya düşmüş.”

piyasa yeri 2. [argo] Fuhuş yapmak üzere müşteri aranan yer. “Piyasa yerine uğramadan da halledilir bu işler, mamaya bir alo deriz; bize kıyak geçer, kızları eve yollar.”

piyaz 3. [argo] Bir çıkar sağlamak düşüncesiyle söylenen övücü söz. “Başta piyaz, işi görüldükten sonra ayar, biz biliyoruz bu filmin sonunu.”

piyazcı 2. [argo] Yüze gülücü, içten olmayan davranışlarda bulunan kimse. “İstedliğini alana kadardır, o piyazcının dostluğu.”

piyazlama [argolaşma] Piyazlamak işi.

piyazlamak 2. [argo] Bir çıkar sağlamak amacıyla birini aşırı övmek. “Durduk yere kimseyi piyazlamaz o, dur bakalım lafın sonunda ne isteyecek.”

plaçka [argolaşma] Çapul.

plaçkacı [argolaşma] Çapulcu (dalavereci, düzenci, vurguncu). “Yeni nesil plaçkacı bunlar, eskileri sulu dereye götürür susuz getirirler.”

plaçkacılık [argolaşma] Çapulculuk. “Plaçkacılıkla elde ettiği arabayla utanmadan bir de millete hava basıyor, hergele.”

plak plak bozulmak [argo] Can sıkıkmak, bıkkınlık verecek biçimde konuşmak, dırdır etmek. “Kim bu plağı bozulmuş herif, bütün gece kafamızı ütüledi.”

pompalamak 2. [argolaşma] Kızıştırmak, şiddetlendirmek, körüklemek. “Her fırsatta halka öfke pompalamak mıdır, basın özgürlüğü denen şey; bence artık bunu da tartışmak gerekiyor.”

post postu deldirmek 1) [argo] Kurşunla vurulmak. “Herif postu deldirmiş, iki aydan önce dönemez işe.” 2) [argo] Ölmek. “Kavgayı ayırayım derken postu deldiren o

olmuş, hastaneye bile yetiştirememişler.” **postu kurtarmak** [argolaşma] Öldürülme tehlikesini atlatmak. “Kavgadan uzak dur diyorum sana, hadi bugün postu kurtardın, yarın ne olacak?” **postuna saman doldurmak** [argolaşma] Öldürmek. “Yeraltı dünyası acımasızdır, postuna saman doldururlar adamin.”

posta posta koymak (veya atmak) [argolaşma] Birini korkutmak, gözdağı vermek. “Yürek mi yedin sen oğlum, gelmiş dayıya posta koyuyorsun.”

poz 4. [argolaşma] Kurum, çalım. “O sokakta yürürken bir pozlar, bir edalar... Ortalık yıkılır.” **poz kesmek (veya yapmak)** [argolaşma] Çalım atmak, afili görüntü vermek. “Dikkat et, kızlara poz keseyim derken belediye çukuruna düşeceksin.”

pul pul tutmak [argo] Para kazanmaya başlamak. “Pul tutmaya başlayınca anlıyor insan yaşamın kıymetini.”

puşt 1. [argolaşma] Eş cinsel erkeklerin cinsel zevklerine hizmet eden erkek. “Düzmek için bazıları kadınları tercih eder, bazıları puştları.” 2. [argolaşma] Ağır ve kaba sövgü sözü. “Millete yamuk yapan o puştı yakalayın.” 3. [argolaşma] Güvenilmez, kalles. “Senin gibi puştlarla iş ortaklığı yapmayız. Yarı yolda bırakırsınız adamı.” **puşt olmak** 1) [argolaşma] Birinin ilencine uğrayıp kötüleşmek, mahvolmak. 2) [argo] Bir işin uzmanı olmak. “Dünkü çocuk değiliz, biz de gele gide puştı olduk bu işin.

racon 1. [argo] Yol, yöntem, usul. “Delikanlılığın raconunda ötmek yoktur.” 2. [argo] Gösteriş, fiyaka. “**racon kesmek** 1) [argolaşma] Görünüşe göre hüküm vermek. 2) [argolaşma] Gösteriş yapmak. “Kızları gördü ya bir racon kesmeler, bir hava atmalar...”

rampa rampa etmek 2) [argo] Birinin içki masasına çağrılmadığı hâlde oturmak. “Paramız yoksa rampa edeceğimiz arkadaşlarımız da yok demedik ya.”

reklam reklam etmek [argolaşma] Herhangi bir kimseyi veya olayı, durumu açığa vurmak, ilan etmek, afişe etmek, ifşa etmek. “Babam gelmiş okulu basmış, reklam etti bizi millete.”

rol rol çalmak 2) [argolaşma] Birinin söyleyeceği sözü ondan önce söylemek. “Babandan rol çalma, sıran gelince konuş.” **rol kesmek** [argolaşma] Yalan, uydurma

söz söylemek veya içten olmayan davranışlarda bulunmak. “Adamı sevmesek de işimiz görülene kadar rol keseceğiz. “

Roman [argolaşma] Çingene. “Ona Çingene demek kimin haddine, Roman diyeceksin; yoksa adamın ağzını yırtar.”

röntgenci 2. [argo] Kadınları gizlice gözetleme alışkanlığı olan erkek, dikizci. “Dilek ablanın cinayeti röntgencinin ifade vermesiyle aydınlatılmış.”

röntgencilik 2. [argo] Kadınları gizlice gözetleme alışkanlığı, dikizcilik. “Röntgencilik delikanlı adamın kitabında yazmaz.”

röntgenleme [argolaşma] Röntgenlemek işi.

röntgenlemek [argo] Kadınları gizlice gözetlemek. “Kadın plajını röntgenleyen sapık zihniyetli adamları polisler yakalamış.”

saftaron [argo] Saftirik. “Ay sen saftaronsun, hiçbir şeyden anladığın yok.”

saftaronluk [argolaşma] Saftaron olma durumu.

saftirik [argo] Saf, budala, acemi, saftaron, saftorik. “Anlat sen, o saftirik duysa da mevzuyu çakozlamaz.”

saftiriklik [argolaşma] Saftirik olma durumu.

saftorik [argo] Saftirik. “Sen daha kızın senden hoşlandığını bile anlamamışsın saftorik.”

saftoriklik [argolaşma] Saftorik olma durumu.

sağmak 4. [argo] Aldatarak parasını çekmek. “Safoz çakozlayana kadar biz ondan sağdıklarımızı da toplayıp ülkeyi terk etmiş oluruz.”

sağmal 3. [argolaşma] Sömürülen, kendisinden çıkar sağlanan (kimse, ülke vb.).

sağmal inek [argo] Aptal yerine konularak kendisinden sürekli çıkar sağlanan kimse. “Sağmal inek yerine koymuşlar adamı, yıllardır sömürüyorlar.”

sağmallık [argolaşma] Sağmal olma durumu.

sakat sakata gelmek 1) [argo] Tuzağa düşmek. “Uyanık ol, bu heriflere güven olmaz; sakata gelmeyelim.” 2) [argo] İş ters gitmek. “Sakata gelmesek düğüne zamanında yetişecektik.”

saksı 2. [argo] Baş, kafa. “Saksıyı çalıştır biraz, iyi düşün; cevabı bulursun.”

sallamak 6. [argo] Bir işi sürekli olarak başka bir zamana ertelemek, savsaklamak. “Tezi geçen ay teslim edecektim; ama, nerde, ha bire sallıyorum.” 7. [argo] Vurmak, atmak (tokat vb.) “Kafama bir tekme salladı, ben iki seksen yerde.” **sallamamak** 1) [argo] Önem vermemek. “İşi sallamıyor, sadece gitmiş olmak için gidiyor.” 2) [argo] Dikkate almamak, aldırmamak, ciddiye almamak. “O kadar laf ettik, kimse bizi sallamadı.”

sallandırmak 2. [argolaşma] Asmak, idam etmek. “Babasını küçücük kızın gözünün önünde sallandırmak da ayrı bir canilik.”

sallanmak 5. [argolaşma] Vaktini boş ve yararsız işlerle uğraşarak geçirmek, oyalanmak, savsaklanmak. “Sabahtan beri sallanıyorum öyle, yaptığım dişe dokunur bir şey yok.”

saloz [argo] Salak. “Kazı koz anlar o saloz.”

salozlaşma [argolaşma] Salozlaşmak durumu.

salozlaşmak [argo] Saloz durumuna düşmek. “Sen zekiydin eskiden, onunla arkadaşlık etmeye başladığından beri salozlaştın.”

salozluk [argolaşma] Saloz olma durumu, salaklık. “Böyle salozluk dünyada görülmemiştir, eminim rekor sendedir.”

sap 7. [argo] Erkek. “Yanında kadın olmayan saplar bara giremez.” **sap gibi** 2) [argo] Yalnız, tek başına. “Yıllardır sap gibi takıldık, artık birilerine şans vermeliyiz; ikimize de bir hayat arkadaşı lazım.” **sapına kadar** [argolaşma] Tam anlamıyla, bütünüyle. “Sizin gibi soğan erkeği değilim ben, sapına kadar erkeğim.”

sapı silik [argolaşma] Kişiliksiz, sözünü dinletemeyen kimse. “Babası olmasa kimse onu takmaz, o sapı silik herifin biridir.”

sap sap [argo] Erkek erkeğe. “Sap sap tatile mi gidilir, manitaları da alalım yanımıza.”

saraka [argo] Alay, istihza. **saraka etmek** [argolaşma] Biriyle alay etmek, eğlenmek. **(birini) sarakaya almak** [argolaşma] Alay etmek, alaya almak. “Senin gibi bir saftirik bulmuşuz, sarakaya almasak olmazdı.”

sarıköz 2. [argo] Esrar. “Sarıköz aldığına göre para var sende.”

sarkmak 2. [argo] Karşı cins ile ilişki kurmayı veya arkadaş olmayı istemek.

satmak 5. [argo] Bir yolunu bularak birinden ayrılmak. “Çıkarı için adam satanlardansın sen, iyi bilirim senin gibileri.”

sayılı fırtına [argo] Toplumun görgü kurallarına uygun davranan, hak arayan, yiğit kimse. “Dayı dedik, sayılı fırtına dedik, biat ettik.”

sazan 2. [argo] Kolay kandırılan, aldatılabilen kimse. “Haydi bakalım sazan avına çıkıyoruz, gün sonunda hasılatı bölüşürüz.”

sefa pezevengi [argo] Zevk ve eğlenceye düşkün kimse. “Bir ay evde oturup gecelere akmamak bir sefa pezevengi için hayli zor olsa gerek.”

sepet sepet havası çalmak 1) [argo] İşinden çıkarmak, sepetlemek. “İşini iyi yaparsan parayı kazanırsın, yapmazsan sepet havası çalarlar.” **2)** [argo] Yanından uzaklaştırmak, gitmesini sağlamak, sepetlemek.

sepetlemek 2. [argolaşma] Başından savmak. “Sevgilisi gelmeden bizi evden sepetledi.” **3.** [argolaşma] İşinden çıkarmak. “Kriz var dediler, kaç kişiyi sepetlediler.”

sepetlenme [argolaşma] Sepetlenmek işi.

sepetlenmek 1. [argolaşma] Sepetleme işi yapılmak. **2.** [argolaşma] Bir yerden uzaklaştırılmak, kovulmak. “Disiplin suçu işleyince okuldan sepetlenmişler.”

sepetleyebilme [argolaşma] Sepetleyebilmek işi.

sepetleyebilmek [argolaşma] Sepetleme ihtimali veya imkânı bulunmak. “Şimdilik buraya sığındık; ama herifin tepesi atarsa bizi sepetleyebilir.”

serin serin gel! [argo] "Sakin ol, soğukkanlı davran" anlamında kullanılan bir uyarma sözü. "Ana avrat dümdüz gitmek de neymiş, az serin gel hele."

sıçan 2. [argolaşma] Küçük yaştaki hırsız. "Paralarımızı yürüten sıçanı bulduk."

sıçmak 2. [argolaşma] Bozmak, berbat etmek. "Anneme yakalandığımız yetmezmiş gibi üstüne bir de babam geldi, iyice sıçtık." **sıçıp sıvamak** [argolaşma] Öfkelenip kaba küfürlerle dolu sözler söylemek. "Gözü dönünce sıçıp sıvar, iyice çirkefe bağlar." **sıçtı Cafer, bez getir** [argolaşma] Birinin berbat bir iş gördüğünü anlatan bir söz. "Müşterinin arabasını tamir edemediği gibi iyice bozmuşlar, tamir edemeden de herif arabasını teslim almaya gelmiş; sıçtı Cafer bez getir."

sıfırcı [argo] Notu kıt olan öğretmenlere öğrencilerin taktığı ad. "Şu sıfırcı yerine dersimize başka birisi gelmiş olsaydı, teşekkür belgesi alacaktım belki de."

sıkı sıkıdan geçirmek [argo] Dayak atmak. "Seni bir sıkıdan geçirelim de bize yalan söylemek neymiş öğren."

sıkıştırmak 8. [argo] Sarkıntılık etmek.

sıkmak 8. [argo] Yalan söylemek. "Milletin gözüne girmek için ne palavralar sıkıyorum."

sınıf sınıfta çakmak [argo] Sınıfta kalmak. "İnsan dokuzuncu sınıfta iki kere çakınca okuma isteği azalıyor."

sırık sırık gibi [argolaşma] Uzun boylu.

sırıklamak 2. [argo] Aşırp götürmek, çalmak. "İşine yarar ne bulsa sırıklar, kaçar."

sıvamak (I) 5. [argo] Küfretmek. "Tepem atmaya görsün hepinize sıçar sıvarım."

sidiklik 3. [argo] Tutukevlerinde ağır suç işleyen kimselerin cezalandırılmak üzere kapatıldıkları hücre. "Üç gün aç susuz sidiklikte kal da aklın başına gelsin."

sigorta sigortası atmak [argo] Çok sinirlenmek. "Sen çirkeflik yapmasaydın ben sana bağırılmazdım, deyince sigortalarım iyice attı; şeytan dedi, yol şu kadını."

siklememek [argolaşma] Değer ve önem vermemek, aldırış etmemek.

siktirici [argo] Bayağı, aşağılık, adi.

siktirmek [argo] Defolup gitmek. **siktir!** [argolaşma] "Defol!" anlamında kullanılan bir söz. "Bekleme daha fazla kapımızda hadi siktir." **siktir et!** 1) [argolaşma] "Aldırma, önem verme!" anlamında kullanılan bir söz. "Boş ver millet ne derse desin, takılma, siktir et." 2) [argolaşma] "Kov, defet!" anlamında kullanılan bir söz. "Herifi kıraathaneden siktir etmişler." **siktirip gitmek** [argolaşma] Başını alıp gitmek. "Böyle iş yeri mi olur yahu, siktirip gideceğim yakında buradan."

sille tokat 2. [argo] Kazık.

sivil 7. [argo] Çıplak, çırlıçıplak. "Akşama alem var evde, cıbrırlarla sivil takılacağız; anlarsın ya."

sota [argo] Uygun, elverişli (yer). **sotaya düşürmek** [argolaşma] Birini aldatarak olumsuz bir durumla karşı karşıya bırakmak. "Bu, sotaya düşürüp ahını aldığınız kaçınıcı kişi?" **sotaya yatmak** [argolaşma] Uygun bir yerde kendini gizlemek. "Akşam üzeri sotaya yatmış işten gelmesini bekliyordum."

söğüşleme [argo] Dolandırma. "Siz bu kerizi kaç kere söğüşlediniz de çakozlamadı saftirik."

söğüşlemek [argo] Dolandırmak.

sökmek 10. [argo] Geçmek, etki yapmak. "Senin bu lafların bana sökmez."

sökülmek 2. [argo] Parayı istemeyerek vermek, harcamak. "Bıçağı boğazıma dayayınca çaresiz söküldüm paraları."

su (I) su kaçırmak 2) [argo] Baş ağrıtmak, can sıkmak. **su koyuvermek** 2) [argo] Sözünde durmamak, cıvıtmak. "Geçen söz vermişti, bize gelecekti, şimdi su koyuveriyor."

sulamak 3. [argo] Para ödemek, vermek, harcamak.

sulandırmak 3. [argolaşma] Ciddiyetini, ağırlığını kaybettirmek. "Şurada ciddi bir şey konuşuyorduk, gelip muhabbeti sulandırdın."

sulanmak 6. [argo] İmrendiğini açığa vurmak. 7. [argo] Birine karşı duyulan cinsel isteği kendisine sezdirmek, yeşillenmek. "Kıza sulanma, yengen olur."

sulu 4. [argolaşma] Yersiz şakalar yapan, söz ve davranışları ile çevresini tedirgin eden veya gereksiz iltifatlarda bulunan (kimse). “Cıvık şakalar yapan sulu bir herif olduğundan kızların hiçbiri onu sevmezdi.”

sübyancı [argolaşma] Ergenlik çağına girmemiş çocuklara karşı cinsel ilgi duyan kimse, pedofil. “Kızını iyi koru, ortalık sübyancı kaynıyor.”

sübyancılık [argolaşma] Sübyancı olma durumu, pedofili. “Ergenliğe bile girmemiş kızla evlenmek sübyancılık değildir de nedir?”

süt 4. [argo] Benzin, mazot. “Önlemini şimdiden al, süt biterse yolda kalırsın. Bu dağ başında benzinlik bulunmaz.” (Argoda meni ve rakı manalarında da kullanılmaktadır.)

süt çocuğu 2. [argolaşma] Davranışları dolayısıyla küçük olduğu düşünülen kimse. “Sen büyüklerin işine karışma, süt çocuğu.”

sütü bozuk 1. [argolaşma] Kötü soydan gelen (kimse). “O sülaleden adam çıktığı nerede görülmüş, hepsinin sütü bozuk.” 2. [argolaşma] Aşağılık, soysuz. “Bize bu kazığı atan o sütü bozuk ölümlerden ölüm beğensin.”

sütü bozukluk [argolaşma] Sütü bozuk olma durumu.

süzme 3. [argo] Kötü, aşağılık, malın gözü (kimse). “Süzme çakaldır o, kolay kolay oltaya gelmez.” 4. [argo] Katıksız, saf. “Onun kafası basmaz buna, süzme salaktır.”

şabanlaşma [argolaşma] Şabanlaşmak durumu.

şabanlaşmak [argo] Aptal, alık, şaşkın duruma gelmek, aptallaşmak. “Bu kızı ne zaman görsem elim ayağıma dolaşıyor, dilim tutuluyor, şabanlaşıyorum.”

şabanlık [argo] Aptallık. “Uzun kış gecelerinde yurt odasında vakit geçirebilmek için ne şabanlıklar yapardık.”

şarj şarj etmek 2) [argo] Bir şeyi anlamaya, kavramaya başlamak. “Bir saattir anlatıyorum, kafan ancak şarj etti.”

şapşal 1. [argolaşma] Aptalca davranışlarda bulunan, alık (kimse). “Seni sevmediğimi de nerden çıkardın şapşal, gel buraya ve sarıl bana.”

şarlama [argolaşma] Şarlamak işi.

şarlamak 2. [argolaşma] Bağırıp çağırmak, hakaret etmek. “Şarlamadan önce bir dinlemeyi denesen eminim daha kolay anlaşırsınız.”

şaşkaloz 1. [argolaşma] Şaşı (kimse). “Ben sana bakar mıyım tipsiz, şaşkaloz.” 2. [argolaşma] Şaşkın (kimse). “Bre şaşkaloz asıl meseleyi anlamadın mı hala?”

şeker aktarması [argo] İşaretlerle iletişim kurma, gizlice haberleşme. “Şeker aktarması mimiklerle yapılan, sözsüz bir iletişim türüdür.”

şillik [argo] Aşırı ve bayağı biçimde süslenip boyanmış kadın. “Bir de kırıtarak yürümez mi şillik, içim gidiyor.”

şıra 3. [argo] Süzülmüş afyon. “Onda sarıkız vardır, şıra bulunmaz; sen bir de Musa’ya sor.”

şırfıntı [argolaşma] Seviyesi düşük, bayağı (kadın). “Oğlumuzu ayartıp mirasa konmaya çalışan şırfıntılara pabuç bırakmam ben.”

şinanay 2. [argo] “Yok, kalmadı, tükendi” anlamında kullanılan bir söz. “Cüzdanı bir açıyorum, paralar şinanay.”

şişleme [argolaşma] Şişlemek işi.

şişlemek 2. [argo] Kama, çakı vb. bir araçla yaralamak. “Herifi on yerinden şişlemişler de bana mısın dememiş.”

şişlenme [argolaşma] Şişlenmek işi.

şişlenmek [argolaşma] Şişleme işine konu olmak. “Uykusunda şişlenmiş, ölüm habersiz gelmiş.”

şişletme [argolaşma] Şişletmek işi.

şişletmek [argolaşma] Şişleme işini yaptırmak. “Dayının üç adamını gece yarısı şişletmişler.”

şişmek 6. [argo] Utanmak, mahcup olmak. “Yalanın ortaya çıktı işte, ne oldu; şiştin mi moruk?”

şopar 1. [argolaşma] Çingene çocuğu. “Sokakta yaşar, çiçek satar bu şoparlar.” 2. [argolaşma] Şımarık, küstah, yaramaz. “Laga lugacı şoparın haytalıklarını dinlemek içimizi baydı.”

şorolo [argolaşma] Kadınlaşmış, kadın kılığına girmiş olan ve ahlak dışı ilişkiler için kullanılan erkek. “Bizim delikanlı geçinenler şoroloyla yarenlik eder olmuş.”

şoroluluk [argolaşma] Şorolo olma durumu.

şorolop 2. [argo] Yalan. “Doğruyla işi olmaz onun, anlattıkları ham hum şorolop.”

şutlama [argolaşma] Şutlamak işi.

şutlamak [argolaşma] Kovmak, kapı dışarı etmek. “Leyla’yı şutlamış, şimdi yeni dalga peşinde.”

şutlanma [argolaşma] Şutlanmak işi.

şutlanmak [argolaşma] Kovulmak, kapı dışarı edilmek. “Biz iki gün işe geç kalınca şutlanalım, herifçioğlu on gün geç kalsın ve uyarı bile almasın, garip.”

taban halısı 2. [argo] Bin liralık bütün kâğıt para. “Zula ettiğimiz taban halılarını çıkarıp değerlendirmenin zamanı geldi.”

tabanı yarık [argo] Korkak, güven vermeyen (kimse). “Bize gözü pek adamlar lazım, onun gibi tabanı yarık heriflere iş emanet edemeyiz.”

tahtalı köy [argo] Mezarlık. “Bizim yolun sonu tahtalı köyde biter.” **tahtalıköyü boylamak** [argolaşma] Ölmek. “Kaderinde genç yaşta tahtalı köyü boylamak varmış.”

taka 2. [argolaşma] Bozuk, zor çalışan veya eski kara taşıtları için kullanılan bir söz. “Yetmiş model takamıza atlamışız, şehri sokak sokak geziyoruz.”

takık 1. [argo] Kafaya takmış. “Bu adam sana takık, senden istediğini almadan peşini bırakmaz.” 2. [argo] Takıntılı. “Hoca bana takık, yoksa şimdiye çoktan geçerdim ben o dersi.”

takıklık [argolaşma] Takık olma durumu.

takılmak 7. [argo] Biriyle, bir toplulukla sık sık birlikte olmak, onlara katılmak. “Hafta sonları arkadaşlara takılır, sinemaya giderdik.” 8. [argo] Kahvehane, meyhane vb. sık sık gitmek, eğlenmek. “O genelde Hüsam’ın yerinde takılır.”

takım taklavat 2. [argo] Erkeğin cinsel organları. “Yaşın ilerlemiş ama senin takım taklavatta iş var hala.”

takıntı 2. [argolaşma] Bütünlemeye kalınan ders. “Bütün dersleri veremedim, bir takıntım var, çalışıp bütünlemede geçeceğim inşallah.” 5. [argo] İlişki kurulan kimse. “Uğrayalım bizim takıntıya da gönlümüzü hoş etsin.”

taklacı 2. [argolaşma] Dalavereci. “Sen de mi düştün o taklacının ağına?”

takmak 7. [argo] Borç bırakmak. “Eski eşine yüz bin lira borç takmış.” 8. [argo] Önemsemek, önem vermek, tınmak. “Onu takmadığımı düşünüyor ama fena halde yanılıyor.” 9. [argo] Sınavını başaramamak. “Kimyadan yine taktık, mezuniyet hayal oldu.”

takoz 6. [argo] Kaba saba insan. **takoz koymak** 2) [argo] Olacak işi engellemek. “Şu iş bir bitsin, yoluma takoz koyanın hesabını da göreceğim.”

tam 8. [argo] Amerikan doları. “Önce beş dedi, sonra iki tama fit oldu.” **tam üstüne basmak** 2) [argolaşma] Doğru olanı, istenileni bulmak. “İspiyoncunun Esra olduğunu mu düşündün, tam üstüne bastın.”

tantana 2. [argolaşma] Gürültü patırtı, kuru gürültü. “Gece gece nedir bu tantana, anlayan var mı?” 3. [argolaşma] Gereksiz, boş söz. **tantana yapmak (veya etmek)** 1) [argolaşma] Kuru gürültü çıkarmak. 2) [argolaşma] Gereksiz yere, boşu boşuna konuşmak. “Kapı önünde tantana yapmayın, içeri girin.”

tantanacı [argolaşma] Kuru gürültü çıkaran kimse.

tantanacılık 1. [argolaşma] Tantanacı olma durumu. “Kesin tantanacılığı da az kafamızı dinleyelim.” 2. [argolaşma] Kavga ediyormuş gibi davranarak dikkat dağıtıp hırsızlık yapma yöntemi. “Tantanacılıktan iyi para kırdın.”

tantanalı 2. [argolaşma] Gürültülü, patırtılı. “Tantanalı günler geride kaldı, artık her günümüz sakin ve huzurlu.”

tapon 1. [argolaşma] Niteliği düşük, eski, elde kalmış. “Elinde tapon bir çanta, ayağında yırtık bir ayakkabı; buram buram sefalet kokuyor.” 2. [argolaşma] Bayağı (kimse). “Tapon kadınlarla düşüp kalkalı senin ağzının ayarı iyice kaçmış.”

taş taş gibi 4) [argolaşma] Vücudu diri, taze (kadın). “Bizim yeni patron Allah için taş gibi hatun.”

taşaklı 2. [argolaşma] Sözüünü geçirir, tuttuğunu koparır, yiğit. “Senin gibi taşaklı bir adamın karşısında duramaz bu yeni yetmeler.”

taş arabası [argo] Aptal, sersem. “Senin ağzından çıkan kulağın duyuyor mu taş arabası, lafını bil de konuş.”

tav tav olmak 1) [argo] Kanmak. “Ben onun bir gülüşüne tav olmuşum.” **tava gelmek** 4) [argo] Kanmak. “Üç beş iltifatla tava gelecek kadar da saf bir insandır.” **tava getirmek** 4) [argo] Kandırmak. “Tam kerizi tava getirmek üzereydim ki aynasızlar çıktı meydana.”

tavcı 2. [argo] Yurt dışından geldiğini söyleyerek üzerindeki değeri düşük altın veya mücevherleri çok değerli gösterip dolandırıcılık yapan kimse. “Tavcı yine iş başında, zengin modacı ayağına malı götürüyor.”

tavcılık 2. [argo] Tavcının işi.

tavlamak 4. [argo] Karşı cinsin gönlünü çelmek, kandırıp elde etmek. “Yalanlarınla kızı tavladin, şimdilik kazanan sensin; sonrası Allah kerim.”

tavlanma [argolaşma] Tavlanmak işi.

tavlanmak 1. [argolaşma] Tavlama işi yapılmak

tavşan tavşan boku gibi (ne kokar ne bulaşır) [argolaşma] Ne yararı ne de zararı olan (kimse). “Kimsenin etlisine sütlüsüne karışmaz, köşesinde oturur işine bakar; tavşan boku gibi adamdır.”

tavuskuyruğu [argo] Sarhoş kusmuğu. “Kafası güzel olunca anlattığından da bihaberdir, etrafa saçtığı tavuskuyruğundan da.”

tek (I) 2. [argolaşma] Kadeh içinde belirli ölçüde olan (içki). “İki tek atalım da neşemiz yerine gelsin.”

tekke 2. [argolaşma] İşsiz güçsüz kimselerin buluşup sığındıkları yer. “Vakit geçsin diye günde üç posta tekkeye uğrar orada da sıkılır kendini sokaklara atardı.” 3. [argo] Esrar içilen üstü kapalı yer. “Akşam tekkeye gel, kafaları dumanlayacağız.” 4. [argo] Hapishane. “Nerde öğrendin ağaçtan gemi yapmayı diye sordum, tekkede, dedi.”

teklemek 5. [argo] Kekelemek. “Korkudan mı heyecandan mı bilmem, teklemeye başladım, iki dakikada anlatacağım mevzuyu yarım saatte anlatamadım.”

teklik 3. [argo] Lira. “At bir teklik de falın geri kalanında ne çıkmış onu da öğrenelim.”

telaşe müdürü [argolaşma] Çok telaşlı veya çevresini telaşa veren kimse, telaşe nazırı. “Sakin ol telaşe müdürü, halledeceğiz o işi.”

telaşe nazırı [argolaşma] Telaşe müdürü.

temiz 5. [argolaşma] Sabıkasız. “Aynasızlara yakalansa da adam temiz, iki ay yatar, çıkar.” **temize havale etmek** 3) [argo] Kısa yoldan çözümlemek, çabucak bitirmek. 4) [argo] Ortadan kaldırmak, öldürmek. “Adamı temize havale etmek senden, fatihasını okumak bizden.” 5) [argo] Kumar oyunlarında öbür oyuncuların bütün paralarını almak. “Ne acımasız herifsin, milleti temize havale edip donlarına kadar almışsın.”

temizlemek 4. [argo] Öldürmek, yok etmek. “Polise ötmeden temizleyin o yavşağı.” 5. [argo] Kumar oyunlarında öbür oyuncuların bütün paralarını almak. “Ne zaman bir keriz bulsam, temizlemeden bırakmam; neyi var neyi yok alırım.”

temizlenmek 4. [argo] Ortadan kaldırılmak, öldürülmek. 5. [argo] Kumarda öbür oyuncu veya oyuncularca bütün parası alınmak.

temizlik 4. [argo] Ortadan kaldırma, yok etme, öldürme. **temizlik yapmak** 2) [argo] Zararlı şeyleri yok etmek. “Polisler gelmeden temizliğinizi yapın, ip ucu kalmasın.” 3) [argo] Öldürmek.

tepelemek 4. [argo] Öldürmek. “Atalarımız otuz bin askerle yüz bin kişilik haçlı ordusunu tepelemişler.”

teres [argolaşma] Pezevenk. “Bakma sen onun namuslu geçindiğine, teresin önde gidenidir.”

testi testi gibi [argo] Büyük ve sarkık (meme). “Testiyi küçültmek için bıçak altına yatmış.” (Argoda kaba etler ve kalçayı da içine alan daha geniş bir kullanımı vardır. “Etek diye giydiği şey testiyi bile kapatmıyordu.”)

tetikçi [argolaşma] Kiralık katil. “Bulduğun tetikçi güvenilir mi? Yakalanınca gammazlamasın bizi.” (Argoda ‘tetik’ şeklinde kullanımı da yaygındır.)

tetikçilik [argolaşma] Tetikçi olma durumu.

tezgâh 5. [argo] Genellikle yasal olmayan bir işi yapmak için tutulan uygunsuz yol. “Ne kerizler avladık, biz bu tezgahlarla.” **tezgâhı kurmak** 2) [argo] Yasal olmayan bir işi gerçekleştirebilmek için yalan dolanla aldatmaya, kandırmaya çalışmak. (Argoda cinsel ilişki kurmak manasında da kullanılmaktadır.)

tezgâhçı 2. [argo] Aldatmak, kandırmak için yasal olmayan yollara başvuran kimse. “Bu kadar parayı kazanmak için o tezgâhçı kim bilir ne kadar masumun canını yakmıştır.”

tezgâhlamak 3. [argolaşma] Yasal olmayan bir işi gerçekleştirmek için plan yapmak. “Cinayet suçunun Mahmut’un üzerine kaldığı olayı siz mi tezgâhladınız?”

tıkır 2. [argo] Para. “Bizde tıkır nanay, sende çuvalla. Aramızdaki büyük fark bu.” **tıkırı yolunda olmak (veya gitmek)** [argolaşma] Varlıklı olmak, parasal yönden sıkıntısı olmamak. “Herif seni beni ne anlasın, onun tıkırı yolunda; bizim gibi daimi züğürt değil ki.” **tıkırını yoluna koymak** [argolaşma] Geçim düzenini iyi olarak sağlamak.

tingir 2. [argolaşma] Parasız, züğürt. “Tingiriz abi, cepte tıkır ne gezer.” 4. [argo] Para. “Bu devirde tingirın varsa her şey daha kolay.”

tınmak 2. [argolaşma] Önemsemek, önem vermek, dikkate almak. “Sabahtan beri bir şeyler anlatıyor ama tınmıyorum bile.”

tıraş 5. [argo] Yalan, asılsız, bıktırıcı, gereksiz söz. “Kes tıraşı da şu işin doğrusunu anlat bize.” **tıraş etmek** 2) [argo] Bıkkınlık verecek kadar uzun konuşmak. “Eve bir geldi mi çenesinden kurtulmak kolay olmazdı, iki saat tıraş ederdi.” **tıraşa tutmak** [argo] Birini bıkkınlık verici uzun konuşmalarla oyalamak. “Tıraşa tutma bizi, de ne diyeceksen; işimiz gücümüz var.”

tıraşçı 1. [argo] Palavracı. “Böyle tıraşçılarla iş yapılmaz, bize doğru düzgün iş yapacak adam lazım.” 2. [argo] Karşısındakini bıktırıncaya kadar lafa tutma huyu olan kimse. “On saat konuşsa bıkmaz, milletin kafası mı şişti, diye hiç düşünmez bu tıraşçı; anlatır da anlatır.”

tıraşlamak 3. [argo] Bıkkınlık verecek kadar uzun, asılsız, abartılı konuşmak. “Yeter milleti tıraşladığın, kapat o lanet olası çeneni de biraz kafa dinleyelim.”

tırıl 2. [argolaşma] Parasız, züğürt. “Manitaya tırıl gözükp de karizmayı çizdirmemek için abimden yüz lira borç aldım.”

tırılama [argolaşma] Tırıllamak işi.

tırıllamak [argolaşma] Çıplak veya parasız kalmak. “İnsan bir tırıllamaya görsün kafasında ne dolaplar dönmeye başlar para kazanmak için.”

tırışka [argo] İşe yaramaz, yararsız. “Bu tırışka herifi mi erkek diye koluna takıp gezdireceksin, bunun kendine bile faydası yok ayol.”

tırı vırı [argo] Değersiz, boş. “Sabahtan beri konuşuyor, işe yarar bir şey anlattığı yok, söylediklerinin hepsi tırı vırı.”

tırnakçı 1. [argo] Para bozdurmak için gelerek kasadaki veya tezgah üzerindeki parayı çalan kimse. 2. [argo] Verilmesi gereken bir paranın el çabukluğu ile eksik ödenmesi.

tırt [argo] İşe yaramayan (kimse). “Senin o çok güvenip haber beklediğin adam tırt.”

tırtıkçı [argo] Yankesici. “Polis bu tırtıkçıları yakalasa ne olacak ki iki güne salıveriyorlar.”

tırtıkçılık [argolaşma] Tırtıkçı olma durumu. “Beleşten para, yakalansa içerde kalma riski yok; herifler resmen tırtıkçılığa teşvik ediliyor.”

tırtıklama [argolaşma] Tırtıklamak işi.

tırtıklamak [argo] Aşırmak, çalmak. “Pederin paralarından ufak ufak tırtıklayıp sinemaya gittiğimiz zamanlarımız da oldu.”

tırtıklanma [argolaşma] Tırtıklanmak durumu.

tırtıklanmak 1. [argolaşma] Tırtıklama işine konu olmak.

tırtıklatma [argolaşma] Tırtıklatmak işi.

tırtıklatmak [argolaşma] Tırtıklama işini yaptırmak.

ti tiye almak [argo] Biriyle alay etmek, eğlenmek.

tinerci 1. [argolaşma] Uçucu madde bağımlısı olan kimse. “Her köşe başında bir ayyaş, her okul önünde bir tinerci... Ne olacak bu gençlerin hali.”

toka (II) 4 [argo] Vermek. “İki yüz kağıt toka etmeden alamazsın bu ayakkabıyı.”

tokat (I) *tokat atmak (veya patlatmak)* 2) [argo] Dolandırmak. *tokat (veya tokadı) yemek* 2) [argolaşma] Yenilgiye uğramak. “Bu rekabette tokadı yiyen taraf biz olduk.” 3) [argo] Dolandırılmak. “İki tokatçı ortak olmuş, bakalım kim kimden tokat yiyecek.”

tokatçı [argo] Dolandırıcı. “Herif tokatçının önde gideni, ona parayı da malını da emanet etme.”

tokatçılık [argolaşma] Dolandırıcılık.

tokatlamak 2. [argo] Bir kimseyi dolandırmak, hile yoluyla parasını almak. “Herifi iyi tokatladık, beş yüz kağıt cepte.”

tokmakçı [argolaşma] Jigolo. “Kibar bir tokmakçıdır, müşterilerinin elini nezaketle öperek karşılar, ayrılana kadar da onları her türlü memnun eder.”

tokmakçılık [argolaşma] Jigololuk. “Çok para kazanıyor diye gıptayla baktığımız Ekrem’in tokmakçılık yaptığını öğrenince şok olduk.”

tokmaklama [argolaşma] Tokmaklamak işi.

tokmaklamak [argolaşma] Tokmakla vurmak. (Argoda cinsel ilişkide bulunmak, düzmek manalarında da kullanılmaktadır. “Bu yaşına kadar kaç kızı tokmakladığını kendisi de unutmuştur.”)

tonga [argo] Hile, düzen, tuzak. *tongaya basmak (veya düşmek)* [argolaşma] Kendisini kötü bir duruma düşürmek için hazırlanan bir düzene uğramak, tuzağa düşmek. “Ne yapar ne eder, birini tongaya düşürür, yolunu bulur o.”

top 7. [argo] Homoseksüel erkek. “Kız götüreceğim derken kısmetine top düşmüş.”

top (veya topu) atmak 1) [argo] Batkılığa uğramak, iflas etmek. 2) [argo] Sınıfta kalmak. “Bu yıl da topu attık, seneye Allah kerim, belki geçeriz.” **topu atmak** 1) [argo] İflas etmek. “Piyasalardaki dalgalanmalarda bazı firmalar topu attı.” 2) [argo] Sınıfta kalmak.

topçu 3. [argo] Sınıfta kalmış öğrenci. “Bizim sınıfın topçu başı Mehmet’tir, sor da anlatsın sana çift dikiş olmak nasıl bir duyguymuş.”

topuklama [argolaşma] Topuklamak işi.

topuklamak 3. [argo] Bir taşıtın hızını artırmak. **topukla!** [argo] "hızla git" anlamında kullanılan bir söz. “Babamın geldiğini görünce yakalanmamak için aklımıza gelen tek yol vardı: Topuklamak.”

tornistan 2. [argolaşma] Ters yüz etme. (Argoda ters yön manasında da kullanılır. “Tornistan tarafınla dinlersen tabi ki anlamazsın sana söyleneni.”) **tornistan etmek** 2) [argolaşma] Bir giyeceği ters yüz etmek. “Tornistan etmeden astığın kıyafetler güneşte solar.” (Argoda dönmek, döneklık etmek, caymak manalarında da kullanılır. “Müslümanlıktan tornistan etmiş, Hristiyanlığa geçmiş, diye duyduk.”)

torpillemek 2. [argo] Sınıfta kalmak. “Bir daha torpillersem peder okuldan alacakmış beni, öyle dedi.”

torun 4. [argo] Acemi er. “Torunların gelmesi bize tezkerenin habercisidir.”

toslamak 4. [argo] Para vermek. “Sen yüz bin lira tosla, o iş olmuş bil.” 5. [argo] Birine rastlamak, rastgelmek. “Nereden tosladım böyle şirret bir kadına, hayatımın içine etti.”

toz toz olmak 2) [argo] Kaybolup gitmek, kaçmak, uzaklaşmak. “Bana iş buyurdular mı hemen ortadan toz olurum.” **tozunu almak (veya atmak veya silkelemek veya silkemek)** 2) [argolaşma] Dövmek, hırpalamak. “Senin dilin baya uzamış, ileri geri konuşuyorsun; tozlanmışsın da bir hayli, yakında alırım ben senin tozunu.”

tozutmak 4. [argolaşma] Aklını yitirmek. “O, son aşk macerasından sonra iyice tozuttu, hastaneye yatırmak zorunda kaldık.”

transit *transit geçmek* 3) [argo] Sürücü, trafik kurallarına uymamak. “Işıkları transit geçtik diye hemen ceza yazmışlar.” (Argoda kişiyi, olayı, durumu geçmek manasında daha genel bir kullanımı vardır.)

tu kaka [argo] Berbat, kötü, fena durumda olduğu belirtildiğinde kullanılan bir söz. “Düşünce tarzımıza uymayan yazarların fikirlerine, sırf bu sebepten tu kaka demek etik bir davranış değildir.” **tu kaka etmek** [argolaşma] Hafife alıp bir kenara itmek, önem vermemek, kötülemek. “Kişisel meselelerden dolayı eserini tu kaka edenlere en güzel cevap yazarın Nobel ödülü alması oldu.” **tu kaka olmak** [argolaşma] Hafife alınıp bir kenara itilmek, önem verilmemek, kötülenmek.

tuzlu 3. [argolaşma] Çok pahalı. “Buradan yüz liraya cüzdan almam ben, burası çok tuzlu; gel başka yerden bakalım.” **tuzluya mal olmak (veya oturmak veya patlamak)** [argolaşma] Çok para vererek satın almak, çok pahalı gelmek. “Evin bir sürü işi vardı, boya, badana; kapı, dolap derken burası bize tuzluya mal oldu.”

tünel *tünel geçmek* [argo] Aklını yaptığı işe vermemek. “Ne zaman aşık olsa, tünel geçer; yarım saatlik işi bir günde bitiremezdi.”

tütsü 2. [argo] İçki.

tütsülenmek 3. [argo] Uyuşturucu madde kullanmak. “Bu aralar yine bir alem yapsak, biraz tütsülensek diyorum.”

tütsülü 2. [argo] Bulanık, karışık 3. [argo] Uyuşturucu madde veya alkol içmiş olan.

tüydürmek 1. [argo] Çalmak, aşırarak. “Kardeşimin sevdiğim kıyafetlerini de tüydürüp tatile çıktım.” 2. [argo] Uzaklaştırmak. “Polise yakalanmadan malı yurt dışına tüydürmenin bir yolunu bulmak lazım.”

tüylenmek 2. [argolaşma] Para sahibi olmak. “Görmeyeli iyice tüylenmiş, servetine servet katmışsın.”

tüyme [argolaşma] Tüymek işi.

tüymek [argo] Kaçmak. “Onlardan dost olmaz, iyi günde yanında olur, parayı yer; kötü gününde tüyer bu gacılar.”

tüyo tüyo vermek [argolaşma] Herhangi bir konuda gizli bilgi vermek. “Oyun hakkında sağlam bir tüyo vereceğim sana. Bu haftaki yarışı Çakır alacak. Ona oyna.”

ucuz ucuza kapatmak [argo] Ucuza almak, fırsatı değerlendirmek. “Şanslıydık ki devreye tanıdık sokup evi ucuza kapatabildik.”

uçlanmak 2. [argo] Vermek. “Uçlan bakalım on lira.”

uçmak (I) 10. [argolaşma] Çok hızlı gitmek. 14. [argolaşma] Gerçek hayattan uzaklaşıp düşlere dalmak. “Seni duymuyor bu, uçmuş.” 15. [argo] Keyif verici veya uyuşturucu madde aldıktan sonra kendinden geçmek. “Gecenin sonunda uçmayacaksak niye çekiyoruz bu mereti?” 16. [argolaşma] Aşırılmak. “Kaşla göz arasında bizim cüzdan uçmuş.”

uçuk (I) 4. [argolaşma] Abartılı, çok yüksek, çok fazla. “Uçuk fikirler aramıyoruz, ayağı yere basan şeylerle gel bize.” 5. [argolaşma] Deli dolu. “İçinden geldiği gibi yaşayan, zamanı, mekanı, kişileri tınlamayan, uçuk bir kızdı.”

uçurmak 2. [argolaşma] Hızlı götürmek, hızlı sürmek. “Saat ikideki nikaha yetişmemiz lazım, uçur bizi kaptan.” 3. [argo] Gizlice alıp gitmek. “Bir anlık dikkatsizliğimden yararlanıp paralarımı uçurmuşlar.”

ufak ufak at da civcivler yesin [argolaşma] Çok yalan söyleyen veya olayları abartan kişilere inandırıcı olmadığını belirtmek için söylenen bir söz. “Senin gibi bir züğürt yaz tatilini Maldivler’de, kış tatilini İsviçre’de yapıyor öyle mi, ufak at da civcivler yesin.”

ufaklık 5. [argolaşma] Bit. “Kafandaki ufaklıklardan kurtulmanın bir yolunu bul.”

ufalamak 2. [argo] Hırpalamak. “O iri yarı herifle dalaşmam ben, iki saniyede ufalar beni.”

uyanmak 6. [argo] Cinsel yönden hazır duruma gelmek. “Düzüşmeyeceksek fazla elleşme, uyandıracaksın ufaklığı.”

uydurmak 4. [argolaşma] Cinsel birleşmede bulunmak, becermek.

uydurmasyon [argolaşma] Uydurma. “Gerçeklik payı yok bunlarda, uydurmasyon haber bunların hepsi.”

uyumak 4. [argolaşma] Çevresindeki olayları fark etmemek, görmemek. “Gözümüzün önünde işi pişirmişler de fark etmemişiz, uyumuşuz hepimiz.”

uyutmak 4. [argolaşma] Aldatmak, kandırmak. “Seviyorum ayaklarına kızı ayakta uyutup onun paralarını tırtıklıyor.”

uyuz 3. [argo] Düşük nitelikli, değersiz (mal). “Birkaç uyuz elbise kalmış pazarın sonuna, onları da almadık.” 4. [argo] Hoşlanılmayan, sevimsiz kimse. “Geldi yine uyuz.” 5. [argolaşma] Parası olmayan, züğürt kimse. 6. [argolaşma] Hareketli, canlı olmayan, uyuşuk, pısırik, miskin kimse.

uyuzlaşmak 4. [argolaşma] Beğenilmeyen davranış ve tutumlar sergilemeye başlamak. “Uyuzlaşma da hadi kalk, gidip yarım bıraktığımız işi bitirelim.”

uyuzluk 3. [argolaşma] Parasızlık. “Ne zaman cebinde mangır oldu ki, sendeki bu uyuzluk daimi.”

uzanmak 7. [argo] Sarkıntılık etmek. “Senin bir daha bu kızlara uzandığını görürsem kırarım bir tarafını.”

üç buçuk üç buçuk atmak [argo] Çok korkmak. “Kızın abisine yakalanacağız diye üç buçuk atıyor, bunu etrafa çaktırmamaya çalışıyordu.”

üçkâğıt 2. [argolaşma] Hile, düzen, dolap. “Bütün işin üç kağıt, milleti dolandırmak; başına bir bela gelmeden bırak bu işleri.” **üçkâğıda bağlamak (veya getirmek)** [argolaşma] Karşısındakini şaşırtarak aldatmak. “Milleti üç kağıda bağlamış, yoldukça yoluyorlar.”

üçkâğıtçı 2. [argolaşma] Yalancı, dolandırıcı, hileci, düzenci kimse. “Ulan üç kağıtçı ver bizim pederden arakladığın paraları.”

üçkâğıtçılık 2. [argolaşma] Yalancılık, düzencilik, dolandırıcılık.

üst üstüne yatmak [argolaşma] Hakkı yokken bir şeyi kendine mal etmek, bir şeyi alıp vermemek. “İşi beraber yaptık, o bize kazık atarak paraların üstüne yattı.”

üşütmek 3. [argo] Delirmek, aklını yitirmek. “Kafayı üşütmüş olmalı ki onu defalarca boynuzlayan kadına yeni bir şans veriyor.”

üşütük [argo] Aklını yitirmiş, delirmiş (kimse). “Sözüne aldırış etme, üşütüktür o; ne dediğini pek bilmez.”

üzümlü kek 2. [argo] Kolay aldatılabilen ve oyunlarda kolay yenilen kimse. “Geldi yine bizim üzümlü kek, bir tavra oynayalım da millet beleşe çay içsin.”

vardakosta 2. [argo] İri yarı ve gösterişli (kadın). “Biri vardakosta diğeri çelimsiz iki kadın kapının önünde oturmuş, dedikodu yapıyordu.”

vaybabamcı [argo] Kalabalıkta hızla çarptığı kişiye kazayla çarptığını söyleyip özür dilerken karşısındakinin cüzdanını çekip alan kimse. “Kapkaççısı, vagoncusu, vaybabamacısı hepsi aynı yolun yolcusudur.”

vaybabamcılık [argo] Vaybabamcının işi.

vermek 21. [argo] Cinsel yönden kendisini kullanırmak. “O ne oynaktır, mahallede vermediği adam kalmadı.”

vesikalı 2. [argolaşma] Genelevde çalışmak için elinde resmî izin kağıdı bulunan (kadın). “Delikanlı adam bir vesikalıyı alıp karısı yapmaz, racona ters, dedi.”

vız (birine bir şey) vız gelip tırıs gitmek [argolaşma] Önemsememek, aldırış etmemek. “Aman düşündüğün şeye bak, aşk acısı ne ki, bunlar bize vız gelir tırıs gider.” **(birine bir şey) vız gelmek** [argolaşma] Pek önemsiz görünmek. “İki saatte bin koli hazırlayabilen adama bir saatte elli koli hazırlamak vız gelir.”

vida vidaları gevşemek [argo] Kendini tutamayıp çok gülmek. “Onun komiklikleri karşısında kim olsa vidaları gevşetirdi.”

voli 2. [argo] Vurgun, kazanç, kâr. **voli çevirmek** 2) [argo] Tuzağa düşürmek. “Voli çevirdiğimiz heriflerden biri kodesi boylamış.” **voli vurmak** [argo] Vurgun vurmak. “Paranın kaynağı belli oldu. Beyaz işinden voliyi vurmuş herifler.”

volta 4. [argo] Sürekli aşağı yukarı gidip gelme, yürüme, dolaşma. **volta atmak** [argo] Bir aşağı bir yukarı dolaşmak. “Hapishane günlerim avluda volta atarak geçti.” **volta vurmak** 2) [argo] Bir aşağı bir yukarı dolaşmak. **voltasını almak** 1) [argo] Kaçmak, savuşmak. “Mahallenin ağır abilerine postu deldirmeden voltamızı alalım.” 2) [argo] Çekilmek, gitmek. “Bizim kızları rahat bırak, al voltanı; yoksa elimden bir kaza çıkacak.” **voltaya geçmek** [argo] Volta atmaya başlamak.

voyvo [argo] Alay ederek sataşmak için söylenen bir söz. “Kabadayı bir kova suyu eli bağlı adamın üzerine dökerek, uyan voyvo, diye seslendi.”

vurmak 28. [argo] İçki içmek. “İki kadeh vur da kafamız güzelleşsin, ortam şenlensin.” 29. [argo] Kadeh tokuşturmak. “Vur kadehi ustam, aşka içelim.” 30. [argo] Herhangi bir biçimde haksız yoldan para almak, soymak. “Herif parayı vurmuş, bizden saklıyor.”

yağ yağ çekmek (veya yapmak) [argo] Gereksiz biçimde övmek, dalkavukluk etmek. “Millele yağ çekerek iyi yerlere gelinmez. İyi yerlere gelmek için bilgi lazım, birikim lazım.” **yağ yakmak** 2) [argolaşma] Dalkavukluk etmek. “Oturmuş babasının dizinin dibine, onu arkadaşlarıyla tatile yollasın diye babasına yağ yakıyor.”

yağcı 3. [argo] Dalkavuk. “Böyle yağcı heriflerden de hiç hazzetmem ama ne hikmetse onlar her yerdeler.”

yağcılık 3. [argo] Dalkavukluk. “Yağcılıkla herkes notunu yükseltebilir, önemli olan onu zekanla yapabilmektir.” (*birine*) **yağcılık etmek** [argo] Gereksiz biçimde övmek, dalkavukluk etmek. “Müdürü sevdiğinden yağcılık etmiyor, işi görülsün diye uğraşıyor.”

yağdanlık 2. [argo] Dalkavuk.

yağlamak 3. [argo] Dalkavukça övmek, yağ çekmek. “Herifi bu kadar yağlamanın altındaki çıkarın ne, merak ediyorum.” **yağlayıp ballandırmak** [argolaşma] Çok överek anlatmak. “Kadın, kıza oğlunu beğendirebilmek için oğlunu yağlayıp ballandırarak anlatıyordu.”

yakamoz yakamoz olmak [argo] Gizlendiği yer belli olmak. “Göt kadar şehirde nereye kaçacak, eninde sonunda yakamoz olacak.”

yalak 4. [argolaşma] Boşboğaz, söz taşıyan.

yalaka 1. [argolaşma] Dalkavuk. “Çevresinde üç beş yalakası var diye kendini sultan sanmaya başladı.” 2. [argolaşma] Arsız, sırnaşık. “Böyle yılışık, yalaka tipler maalesef ki her yerdeler.” **yalaka olmak** 1) [argolaşma] Dalkavuklaşmak. 2) [argolaşma] Arsızlaşmak. “Hiç haz etmem her gördüğüne yalaka olup yapışıp kalan tiplerden.”

yalakalık [argolaşma] Dalkavukluk. “Bir omurgalı duruşu olamadı, yalakalıkla ömrünü tüketti.” **yalakalık etmek** [argolaşma] Yaranmak amacıyla aşırı derecede dalkavukluk etmek. “Hocalara yalakalık ederek geçti sınıfı.”

yalama 4. [argo] Sözünde durmayan (kimse). **yalama olmak** [argolaşma] Aşınmak. “Herif yalama olmuş, bu kaçınıcı söz verip de tutmayışı.”

yaldız 4. [argo] Abartılı bir biçimde söylenen yalan. “Yaldızlı laflarla birilerinin gözüne girenler, gerçekler ortaya çıkınca sönerler.”

yaldızlamak 4. [argolaşma] Boynuz takmak. “Midesiz herif kaç kere yaldızlandığının farkında; ama, sesi çıkmıyor.”

Yalova kaymakamı [argolaşma] Kendini önemli kişi sanan kimse. “Kim tınlar Yalova kaymakamını, siktir et.”

yamuk 3. [argolaşma] Sözüden dönen, yanlışlık yapan (kimse). “Güvenme ona, yamuk herifin tekidir.” 4. [argolaşma] Birine karşı yanlış davranma. **yamuk yapmak** [argolaşma] Birine karşı yanlış davranmak. “Birlikte yola çıktığı insanlara yamuk yapıp onları çıkarı için satan adamların nazarımızda zerre kadar kıymeti yoktur.”

yamyam 3. [argolaşma] Açgözlü (kimse). “Dünya kadar malı olsa da gözü doymaz, yamyamdır o.”

yamyamlık 1. [argolaşma] Yamyam olma durumu. 2. [argolaşma] Yamyama yakışır davranış. “Yamyamlığın sınırı yok ki herifin gözü doymuyor, istiyor da istiyor.”

yan yan çizmek [argolaşma] Bir işten kaçmak. “Dün beraber çalışacağımıza söz vermişti, bugün yan çiziyor.” **yan pala Zeydün** [argolaşma] Birinin, yeni bir durum karşısında ne yapacağını kestiremeyerek şaşkınlık geçirdiğini anlatmak için kullanılan bir söz.

yandan çarklı 3. [argo] Şekeri yanına konulmuş olan kahve veya çay. “Usta yap bize iki yandan çarklı.” 4. [argo] Çaçaron.

yangın 4. [argolaşma] Tutkun, düşkün, aşık. “Ayşe’ye fena halde yangınım, ama bu onun umurunda bile değil.”

yanmak 12. [argolaşma] Çok sevmek, büyük bir aşk ile sevmek. “Yanıyorum kız senin için, gel evlenelim.”

yarık 6. [argo] Dişinin cinsel organı.

yarma 6. [argo] Kaba saba, görgüsüz (kimse). “Ulan yarma, adam ol biraz, kıza kibar davran.” **yarma gibi** [argolaşma] Çok iri yarı (kimse). “Yarma gibi bir herif öfkeyle bana bakınca kaçacak delik aradım.”

yaş (II) 4. [argo] Kötü. 5. [argo] Zor. “Sana kredi açacağım demiştim ya, o iş yaş.”

yaş tahtaya (veya yere) basmamak [argolaşma] Bir işte uyanık davranarak aldanmamak. “Yılların kurdudur o, hepimizin bildiği kadar unuttuğu vardır onun; yaş tahtaya basmaz.”

yatırmak 10. [argo] Başarısızlığa uğramasına yol açmak. “Madem işi yatırdınız, o zaman ortaklığın lüzumu yok, herkes kendi yoluna.”

yatmak 11. [argolaşma] Cinsel ilişkide bulunmak. “Toplumu, ahlakı çok tınlamaz, önüne gelenle yatar.” 15. [argolaşma] Olumsuz veya başarısız bir sonuç almak. “Ya benim kurallarına göre oynarız ya da bu iş yatar.” 17. [argo] Bilerek yenilmek, şike yapmak. “Sen rakibi beslemeye devam edersen bu oyun yatar.” **yatıp kalkmak** 2) [argolaşma] Cinsel ilişkide bulunmak. “Zeliha’yla ilgili ciddi bir niyeti yok, yatıp kalkıyor sadece.”

yavaş yavaş gel! (veya ol!) [argo] Abartarak konuşanlar için kullanılan bir söz. “Bana posta koymuş da benim sesim çıkmamış da... Yavaş gel!”

yavru 4. [argo] Güzel, alımlı genç kız. “Hişt yavrum, atla da gezelim.”

yavşak 2. [argolaşma] Geveze, yılışık kimse. “Sus ulan yavşak herif, boş boş konuşup sinirimi zıplattıyorsun.”

yaylanmak 3. [argo] Çekilip gitmek. “Benim manita gelmek üzeredir. Sen ufak ufak yaylan.”

yelkenleme [argolaşma] Yelkenlemek işi.

yelkenlemek 2. [argo] Kaçıp gitmek. “Ya yelkenleriz ya da yakalanır temiz bir sopa yeriz.” 3. [argolaşma] İnsan, akli dengesini az veya çok yitirmek. “Çok içmiş, yelkenlemiş abi, ne dediğini bilmiyor.”

yelli 3. [argolaşma] İşveli, fıkırdak. “Herkes pas veren yellilerden değildir o, önce gönül telini titretmen lazım.”

yelloz [argolaşma] Ahlaksız, hafifmeşrep, şıllık (kadın). “Tutmayın beni de yolayım şu yellozun saçını başını, belki o zaman anlar milletin kocasını ayartmaması gerektiğini.”

yem 5. [argo] Rüşvet. “Sen ufaktan bir yem at aynasıza da bize ceza yazmasın.” 6. [argo] Kumarda ütülecek kimseye oyunun başında bilinçli olarak kazandırılan para. “Yemi yuttu balık, donuna kadar alacağız haberi yok.”

yemek (II) 13. [argo] Gücünü kırmak, perişan etmek, mahvetmek. “Benim bacıma yan gözle bakacak adamı çiğ çiğ yerim ulan ben.” 14. [argo] Kandırmak. “Saf, salak ayağına yatıyor; ama, yemedim.”

yemlik 5. [argo] Kumarda kandırılıp parası alınan kimse. “Bu gecenin yemliği yılların usta kumarbazı Hüseyin abi oldu.”

yenge yengen olur! [argo] Bayanla yakın ilişkisi olduğunu ima etmek için kullanılan söz. “Öyle yan gözle bakma. Bu benim kız. Yengen olur.”

yestehleme [argolaşma] Yestehlemek işi.

yestehlemek [argolaşma] Büyük abdest yapmak.

yeşillenmek 2. [argo] Birine karşı duyduğu cinsel isteği kendisine sezdirmek, sarkıntılık etmek. “Her gördüğün kıza yeşillenme ulan.” 3. [argo] Başkasının malında gözü olmak, elde etmeye çalışmak. “Sen bu adamın sevgilisine mi yeşilleniyorsun, öğrenirse doğrar seni.”

yırtmak 6. [argolaşma] Bir işi yapmaktan kurtulmak. “Doğum günüm dedin de bugünkü mesaiden yırttın, hadi yine iyisin.” 7. [argolaşma] Köşeyi dönmek. “Yırttık oğlum, yırttık; bu yıl ki büyük ikramiye bize çıktı.”

yiyci 2. [argolaşma] Rüşvet alan (kimse), mürtekip. “Yiycilerin olduğu yerde illegal işler çevirmekten korkma.”

yiycilik 1. [argolaşma] Yiyici olma durumu, irtikâp. “Bazı siyasetçiler yiyiciliğin dibine vurmaktan çekinmez.” 2. [argolaşma] Yiyiciye yakışır davranış.

yok yok ananın örekesi [argo] Saçma bir söze karşı verilen karşılık. “Bizim oğlan bu tiple dünya starı olacaktı, yok ananın örekesi.” **yok devenin başı (veya pabucu veya nalı)** [argolaşma] Çok abartılı bir söz karşısında kullanılan bir söz. “Ömürlük sevecekti, yok devenin bale pabucu.”

yol 11. [argo] Hile, tuzak. “Sonra başın ağrısın istemiyorsan, yol yapacağın adamı iyi seçeceksin.” **yolunu bulmak** [argo] Yasal olmayan yollardan kazanç sağlamak. “Biz vagonculuktan buluruz yolumuzu, siz ne iş yaparsınız, dedi.”

yollu 6. [argo] Kolayca elde edilen kadın. “Namus onda ne gezer, yolludur; kim isterse ona verir.” 7. [argo] Parası olan. “Yolluyuz bu gece, gidip kendimize bir kral sofrası kuralım.”

yolmak 2. [argolaşma] Dolandırarak, hile ile birinin parasını almak. “Bir enayi elime düşmeye görsün, yolmadan bırakmam.”

yolsuz 5. [argo] Parasız, züğürt. “Yolsuzum be abi, bana bir lira versene.” **yolsuz kalmak** [argo] Parasız kalmak. “Yolacak bir enayi çıkmadı karşımıza, bugün de yolsuz kaldık.”

yumulmak 4. [argolaşma] Kendini bir işe istekle vermek, girişmek, saldırmak, atılmak. “Adana gelmişse sofraya, bekletmek olmaz, yumulun.”

yutmak (I) 3. [argolaşma] İnanmak, aldanmak, kanmak. “Anlattığın masalları yuttum sanma, eve gidince tekrar konuşacağız.” 5. [argolaşma] İyice, eksiksiz olarak öğrenmek. “Ertesi günkü sınavın bütün konularını yalayıp yuttum. Hoca ne sorsa yaparım.”

yutturmak (II) [argolaşma] Kandırmak, aldatmak. “Sen bu numaraları bize yutturacağını mı sandın, sen giderken biz dönüyorduk.”

yutturulmak (I) [argolaşma] Yutma işi yaptırılmak.

yuvarlak 4. [argo] Homoseksüel erkek. “Onun için pek fark etmiyordu, yuvarlak da düzerdi, kaşar da.”

yuvarlamak 6. [argolaşma] İstekle ve çabucak yemek veya içmek. “Rakı masasında öyle boş boş oturulmaz, yuvarla bakalım.”

yüklenmek 4. [argolaşma] Üstüne düşmek, zorlamak. “Yüklenme kıza bu kadar, ergenlik döneminde baskı ters teper.” (Argoda içkiyi çok içmek manasında da kullanılmaktadır. “Bir anda yüklenme votkaya, kafa yapar.”)

yüklü 6. [argo] Çok sarhoş. “Herif yüklü, ağzından çıkanı bilmiyor abi, sen aldırma.”
7. [argo] Paralı, varlıklı. “Sizin aile yüklü anlaşılan; hanlar, hamamlar, yalılar, son model arabalar...” 8. [argolaşma] Gebe. “Yüklü kadının karnına tekme atmak hangi insafa sığar?”

yüksek yüksekten uçmak 2) [argo] Palavra atmak, çok abartmak. “O çocukluğundan beri böyle, hep yüksekten uçar, onda palavranın biri bin para.”

yürek (birinde) yürek Selânik olmak [argolaşma] Çok korkmak ve çok heyecanlanmak. “Ön safta savaşa gitmek kim, o kim, onda yürek Selânik.”

yürümek 12. [argo] Ölmek. “Dün sabaha karşı Hakk’a yürümüş.” **yürü!** [argo] "Devam et, git" anlamında kullanılan bir söz. “Sallanma buralarda, yürü, gözüm görmesin seni.” **yürü ense tıraşını göreyim (veya görelim)** [argolaşma] Görüştüğü kimseye gitmesini söylemek veya görüşmeyi kısa kesmek için kullanılan bir söz. “Senin gibi şıfıntılarla işim olmaz benim, yürü ense tıraşını göreyim.”

yürütmek 6. [argo] Habersiz olarak almak, çalmak. “Teneffüste biri kalemlerimi yürütmüş.”

zamazingo 1. [argo] Zımbırtı. “Nerede şu televizyonun zamazingosu, sabahtan beri onu arıyorum.” 2. [argo] Dost. “Zamazingolarını da alıp gel de takılalım bir gün.” 3. [argo] Metres. “Neydi senin şu eski zamazingonun adı, geçenlerde onu gördüm Beyoğlu’nda.”

zamkinos 1. [argo] Zımbırtı. “Neydi şu bozulan makinenin zamkinosunun adı?” 2. [argo] Dost, metres. “Zamkinosumuzu da çağıralım, şöyle güzel bir gece geçirelim.” 3. [argo] Kaçma. “Haydi bakalım, herkes dışarı. Zamkinos!” **zamkinos etmek** [argo]

Kaçmak, savuşmak. “Kalıp enselenecek değildim ya, saklandım, ilk fırsatta da zamkinos ettim.”

zarcı [argo] Zar oyunu oynayan kimse. “Başka oyunlara pirim vermeyiz, biz zarcıyız.”

zarf zarf atmak 1) [argolaşma] Dolandırıcı, zarf vb. kullanarak bir tür para sızdırmak veya çarpmak. “Ömrünün büyük bir kısmını zarf atarak geçirdikten sonra tövbe edip helalinden kazanç elde etmenin yollarını aramaya başlamış.” 2) [argolaşma] Karşısındakinin gerçek duygu ve düşüncelerini öğrenmek için kasıtlı olarak uygun sözler söylemek veya bazı davranışlarda bulunmak. “Geçenlerde bir zarf attım, o zaman anladım ki bu çocuk seni sevmiyor.”

zarfçı 1. [argolaşma] Tenha bir yolda yere içi doluymuş gibi görünen zarf veya cüzdan bırakan, sonra da bunları bulup alan kimseyi suçlayarak, tehdit ederek para sızdıran dolandırıcı, papelci. “Zarfçı kurmuş yine tezgahı, eline düşecek kerizleri bekliyordu.” 2. [argolaşma] Sokaklarda iskambil kâğıtlarıyla halkı dolandıran bir tür dolandırıcı, papelci. “Zarfçının paralarını ele geçirmek için plan yapıyorduk. O da öğrenmeliydi, ava giden avlanırdı.”

zarfçılık 1. [argolaşma] Zarfçının yaptığı iş, papelcilik. 2. [argolaşma] Sokaklarda iskambil kâğıtlarıyla halkı dolandırma, papelcilik.

zarta [argolaşma] Yellenme. “Çaktırmadan zarta atmış güya, koku tüm odayı kapladı.” **zartayı çekmek** [argo] Ölmek. “Genç yaşında zartayı çekince çoluğu çocuğu perişan olmuş, karısı kötü yola düşmüştü.”

zart zurt [argolaşma] Kendini önemli kişi olarak göstermek için yüksekten atıp tutarak çıkışma, kaba kuvvet gösterisi. “Bu efelenmeler, zart zurt etmeler de neyin nesi oluyor, anlat hele.” **zart zurt etmek** [argolaşma] Yüksekten atıp tutarak çıkışmak, kaba kuvvet gösterisinde bulunmak. “Kim bu dışarda zart zurt eden adam, yeni biri daha mı katıldı palavracılar kervanına.”

zevk zevkten dörköşe olmak [argolaşma] Çok sevinip keyiflenmek, aşırı zevk duymak. “Onun üniversiteyi kazandığını duyduğumdan beri zevkten dört köşeyim.”

zıbarış [argolaşma] Zıbarma işi.

zıbarma [argolaşma] Zıbarmak işi.

zıbarmak 1. [argolaşma] Ölmek, gebermek. “Milletin canına okudun da dünya sana mı kaldı, sonunda sen de zıbardın mezarına tükürülesice.” (Argoda yatmak, uyumak manalarında da kullanılmaktadır. “Yat zıbar, yarın erken kalkacaksın.”)

zıbartma [argolaşma] Zıbartmak işi.

zıbartmak [argolaşma] Zıbarma işini yaptırmak.

zımbalamak 2. [argo] Bıçaklamak, bıçakla vurmak, öldürmek. “Gece yarısı eve gizlice girip dört kişiyi uykudayken zımbalamışlar.”

zımbırtı 3. [argo] Adı hatırlanmayan veya söylenmek istenmeyen ufak ve değersiz bir şeyi anlatmak için kullanılan bir söz, zırlı, zamazingo, zamkinos. “Katı meyve sıkacağının zımbırtısı kaybolmuş.”

zingadak [argolaşma] Birdenbire ve sarsıntıyla. “Yüz ile giden araç zingadak durdu, ne olduğunu anlamak için etrafa bakındık.”

zıpır [argolaşma] Şımarık ve delice tavırlı, hareketlerinde ölçüsüz, delişmen, zırtapoz, zirzop. “Lafının sözünün ayarı yoktur onun, alıştık onun zıpır hallerine.”

zıpırca [argolaşma] Zıpıra yaraşır biçimde, delişmence, zirzopça, zırtapozca.

zıpırlık [argolaşma] Zıpır olma durumu, delişmenlik, zirzopluk, zırtapozluk. “Yerine göre davranmayı, iş toplantılarında zıpırlık etmemeyi öğrenmelisin.”

zırtapoz [argo] Zıpır. “Sizin o zırtapoz böyle davranmaya devam ederse sağlam bir sopa çekeceğim, onu kimse elimden alamayacak.”

zırtapozca [argolaşma] Zıpırca.

zırtapozluk [argolaşma] Zıpırlık.

zıvanalı sigara 2. [argo] İçinde esrar bulunan sigara. “Zulada ne zıvanalı sigara kalmış ne de rakı, alem için temin edilecekler listesine bunları da yaz.”

zil (II) [argo] Parasız. “İkimiz de zil iken karnımızı nasıl doyuracağız, onu düşünelim.” **zil kalmak** [argolaşma] Parasız kalmak. “Gençliğimiz zil kalmakla geçti, parayı bulduk, ömür bitti.”

zilli 2. [argolaşma] Edepsiz, eli maşalı, şirret (kadın). “Ben senin seviyene inemem zilli, sen git başkasına bulaş.”

zilli maşa 2. [argolaşma] Edepsiz, şirret. “Kendi çalar, kendi oynar; o, zilli maşa.”

zoka 2. [argo] Aldatıcı şey, tuzak, hile. “Zoka hazırlamanın Allah’ıyla çalışıyoruz, enayiler korksun bizden.” **zokayı yutmak** [argo] Aldatılıp zarara sokulmak. “Herif zokayı yuttu, akşama paralar elimizde olur.”

zom 1. [argolaşma] Çok sarhoş. 2. [argo] Olgun (kimse). **zom olmak** [argolaşma] Çok sarhoş olmak. “Ne zaman sen gelsen aklıma, kadehin ayarı kaçardı; aşırı aştan mı, aşırı içkiden mi bilmem, zom olup çıkardım.”

zula [argo] Kaçak ve yasak şeylerin saklandığı gizli yer. “Pedere yakalanmadan şu votkaları da at bizim zulaya.” **zula etmek** 1) [argolaşma] Çalmak, aşırmaq. “Zula ettiğimiz çantalar da boş çıktı. Bugün de mangiz nanay.” 2) [argolaşma] Gizlemek, saklamak. **zulaya atmak** [argolaşma] Bir şeyi gizli bir yere koymak. “Zulaya attığımız papelleri kullanalım, yoksa aç kalacağız.”

zuladan [argolaşma] Gizlice.

5. SONUÇ

Yapılan bu çalışma, Türkçe Sözlük'e girmiş argo ve argolaşmaları tespit etmek, dilde bu yönde yaşanan gelişim ve değişimi incelemek ve yapılacak dil ve sözlük çalışmalarına katkı sağlamak amacıyla hazırlandı.

Bu çalışmada, argo ve argolaşmanın tanımı, tarihçesi, kullanım çevresi, oluşum yolları, sınıflandırması, eğilimleri hakkında bilgiler verildi.

Çalışmada esas kaynak olarak TDK'nin Kasım 2011 basımı Türkçe Sözlük'ü kullanıldı. TS'deki 77.005 madde başı ve 15.287 madde içi olmak üzere toplam 92.292 söz varlığı genel argo sözlükleriyle kıyaslandı. Bu kıyaslamalar ile söz ve söz öbeklerinin değişen anlam özellikleri dikkate de alınarak TS'deki argo ve argolaşmalar tespit edilmeye çalışıldı. Yapılan çalışma sonucunda TS'de 1001 argo, 1070 argolaşma olmak üzere toplam 2071 argo ve argolaşma olduğu tespit edildi.

AF'de yer alan 105, OCK'de yer alan 192, SŞ'de yer alan 207, FD yer alan 654, KT'de yer alan 177, AP'de yer alan 1232, HA'da yer alan 1157, BS'de yer 1459 argonun TS'de yer aldığı fakat bu argoların hepsinin TS'de argo alanında yer almadığı görüldü. Genel argo sözlüklerinde yer alan kelimelerin TS'deki dağılımının; 873'ü argo, 404'ü boş, 144'ü mecaz, 31'i kaba, 58'i tkz, 4'ü alay, 6'sı şaka, 5'i hkr, 29'u hlk, 4'ü esk şeklinde olduğu tespit edildi.

TS'de argo olarak yer alan 128 söz varlığının incelediğimiz genel argo sözlüklerinde bulunmadığı görüldü.

Çalışma sonucunda argo ve argolaşmaların standart dilin teklifsiz konuşma, halk dili, mecaz, alay, şaka, kaba, hakaret gibi anlam alanlarıyla sıkı bir ilişki içerisinde olduğu ve sıklıkla anlam alanlarının kesiştiği ve kullanımların hangi alana ait olduğunu belirlemenin güçleştiği ve aynı kullanımların farklı kaynaklarda farklı kullanım alanlarında yer alabildiği görüldü.

Genel argo sözlükleri ile TS'deki argo ve argolaşmalar karşılaştırılırken ilk argo sözlükten günümüze yaklaştıkça TS ve genel argo sözlüklerindeki kesişme miktarının genel olarak arttığı görüldü.

Standart dilin sözlüğüne giren argo ve argolaşmaların kullanım sıklığı ve bilinirliğinin arttığı, bilinirliği artan argo ve argolaşmaların standard dilin bir parçası olarak varlığını sürdürdüğü ve genellikle argo olma özelliğini koruduğu görüldü.

Sonuç olarak argonun dile ve sözlüğe yeni kelime ve kullanımlar kazandıran ve sözlüğün zenginleşmesine katkı sağlayan bir anlam alanı olduğu görüldü.

KAYNAKLAR

- Akçay, Y.** (2011), ‘Doğuda ve Batıda Sözlükçülüğün Gelişimi ve Osmanlı Dönemi Metinlerine Genel Bir Bakış’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 281-333.
- Adalar S., D.** (2011), ‘Araplarda Sözlük Çalışmaları ve El-mu’cemu’l-Arabiyyu’l-Esasi Adlı Sözlüğün Eleştirisi’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 237-250.
- Aksan, D.** (2011) *Türkçenin Gücü*, İstanbul: Bilgi Yayınevi.
- Aksan, D.** (1998) *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim* Ankara: TDK Yayınları.
- Aktunç, H.** (2014) *Büyük Argo Sözlüğü (Tanıklarıyla)* İstanbul: YKY.
- Ardanancı, E.** (2001) *İncilizcede Argo ve Günlük Konuşmalar*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Andreychin, L., Georgiev L., İlchev, S.T., Lekov, İ.V., Stoykov, S.T., Todorov, T.S.V.** (1963) *Bulgarca Sözlük*. Sofya: Devlet Yayınları
- Arslan, M.** (2004) *Argo Kitabı*, İstanbul: Kitabevi.
- Ayverdi, İ.** (2008) *Kubbealtı Lugatı Asırlar Boyu Tarihi Seyri İçinde Misalli Büyük Türkçe Sözlük*. İstanbul: Mas Matbaacılık A.Ş.
- Basatemur, A.** (2013), “Sözlükbirimlerinin Tanımlanması Bağlamında Türkçe Sözlüklerin Araştırılması.” Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir, Türkiye.
- Baskın, S.** (2014), ‘Türkiyede ve Dünyada Sözlük Bilimi: Tanımı, Kapsamı ve Diğer Bilimlerle İlişkisi’, *International Journal of Language Academy*, volume 2/4 winter, page 445-457.
- Bilgin, E.** (2015), “Türkçe Sözlük’te Özel Ad Kaynaklı Sözler.” Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.
- Bingöl, Z.** (2006), ‘Sözlük ve Sözlükçülük Üzerine Bir Araştırma’, *Akademik Bakış Dergisi*, sayı 9, s. 197-206.
- Bingölçe, F.** (2001) *Kadın Argosu Sözlüğü*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Boz, E.** (2011) *Sözlük Bilimi yazıları 1*. Ankara: Gazi Kitabevi.

Çelik, C. (2015), “Sosyal Medya Üzerinden Yayılan Viral Reklamlarda Mizah Türleri ve Argo kullanımı” Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.

Çiftçi, M. (2006), ‘Argonun Niteliği ve Argoya Bakış Açımız’, *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, cilt 4, sayı 2, s. 297-301.

Çitil, H. (2009), “Sait Faik Abasıyanık’ın Hikayelerinde Argo, Deyim ve Atasözlerinin İncelenmesi.” Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya, Türkiye.

Cumakunova, G. (2011), ‘Türk Sözlük Biliminin Etkileşim Alanları’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 15-30.

Demir, N. – Yılmaz, E. (2015) *Türkçe Ses Bilgisi*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi.

Devellioğlu, F. (1980) *Türk Argosu*. Ankara: Aydın Kitabevi.

Devellioğlu, F. (2007) *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat*. Ankara: Aydın Kitabevi.

Dinç, A. (2014) *Türkçe’nin Kayıp Kelimeleri*. İstanbul: Litera Yayıncılık.

Doğan, H. M. *Büyük Türkçe Sözlük*, (1981) Ankara: Birlik Yayınları.

Eminoğlu, E. 2011, ‘Sözlükçülük Geleneği İçinde Temel Türkçe Sözlük Düzenleme Yöntemleri’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 93-121.

Ercan, Ö. A. (2011) *Şu Üretken Türkçemiz Konulu - Sözlük*. İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı.

Ersoylu, H. (2010) *Türk Argosu Üzerinde İncelemeler*. İstanbul: Ötüken Neşriyat A.Ş.

Fırat, T. E. 2013, “Mizah Basınında Egemen Söylem Olarak Argo Kullanımı” Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum, Türkiye.

Gürsoy N., E. – Oytun A., H. (2010) *Hakaret Kitabı*. İstanbul: Kitabevi.

Gürsoy N., E. – Sağol, G. (2002) *Türk Kültüründe Argo*. Harleem Hollanda.

Hazar, M. (2014) *Türkçe (Sözcük) Anlam Bilimi I*. Konya: Eğitim Kitabevi.

İngilizce Kelime Kartları Argo Sözlüğü. İstanbul: Koridor Yayıncılık.

Kaplan, M. (2001) *Kültür ve Dil*. İstanbul: Dergah Yayınları.

Karaağaç, G. (2013a) *Anlam Bilimi ve İletişim*. İstanbul: Kesit Yayınları.

Karaağaç, G. (2013b) *Dil Bilimi Terimleri Sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.

Karaağaç, G. 2016, ‘Türkiye Türkçesinin Geri Dönen Alıntıları’, *Aydın Türklük Bilgisi Dergisi*, yıl 2, sayı 2, s. 67-78.

Kaşgarlı Mahmut. (2013) *Divanü Lûgat’it Türk*. Ankara: TDK Yayınları, 6. baskı.

Mangır, M. 2011, ‘Osman Cemal Kaygılı ve Argo Lügatı’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 455-467.

Mutlu, H. K. 2011, ‘Sözlükçülük Tekniği Açısından Türkçe Cep Sözlükleri’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 123-132.

Öndoğan, E. (2003) *İngilizce-Türkçe Argo Sözlüğü*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.

Pala, İ. (2013) *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*. İstanbul: Kapı Yayınları.

Pala, İ. (2012) *İki Dirhem Bir Çekirdek*. İstanbul: Kapı Yayınları.

Püsküllüoğlu, A. (2012) *Türkçenin Argo Sözlüğü*. Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Püsküllüoğlu, A. (2012) *Türkçe Sözlük*. Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Sarı, M. 2011, ‘Lugat-ı Ecnebiye’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 359-406.

Sezgin, B. (2013) *Yeni Argo Sözlüğü*. İstanbul: Cinius yayınları.

Sümer, H. 2001, “1980 Sonrası Türk Romanında Argo” Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir, Türkiye.

Spears, R. A. *Ntc’s Dictionary of American Slang Colloquial Expressions*, NTC Publishing Group, 4. Edition.

Topaloğlu, A. (1992) *Dil Terimleri Sözlüğü*, İstanbul: Ötüken Yayınları.

Türk Ansiklopedisi, (1971) İstanbul, Cilt III.

Türkçe Sözlük (2000) Ankara: TDK Yayınları.

Türkçe Sözlük (2011) Ankara: TDK Yayınları.

Usta, H. İ. 2010, ‘Sözlükçülük ve Sözlük Araştırmacılığı’, *Modern Türk Araştırmaları Dergisi*, cilt 7, sayı 2, s. 92-101.

Ülkü, V. 2011, ‘Almanya’da Sözlükçülük ve Sözlükler’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 259-279.

Yavuzaslan, P. 2004, ‘Türk Sözlükçülük Geleneği Açısından Osmanlı Sözlükleri’, *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, 44, 2, s. 185-202.

Yıldırım, T. (Haz.) (2003) *Argo lugatı – Osman Cemal Kaygılı*. İstanbul: Selis Kitaplar.

Yılmaz, B. 2007, “Türkçe Sözlük’teki Kavramların Tasnifi ve İncelenmesi.” Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya, Türkiye.

Yuldashev, M. (2011), ‘Özbekistan’daki Sözlük Çalışmaları Hakkında Bir Değerlendirme’, *Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı 4, s. 251-258.

İNTERNET KAYNAKLARI:

< http://www.dilbilimi.net/leksikografi_arastirmalari.html > alındığı tarih: 19.06.2016.

< <https://tr.wikipedia.org/wiki/Argo> > alındığı tarih: 19.06.2016.

< <https://www.uludagsozluk.com/k/s%C3%B6ylemesi-zevk-veren-argo-kelimeler/> >
alındığı tarih: 19.06.2016.

< <http://www.turkedebiyati.org/argo-sozlugu.html> > alındığı tarih: 19.06.2016.

< <http://ikra4.tripod.com/kadinargo/a.html> > alındığı tarih: 19.06.2016.

ÖZ GEÇMİŞ

Ad - Soyad : Hasibe SARIKAYA

Doğum Tarihi ve Yeri : 15. 07. 1984, Saimbeyli

E-posta : hasibesarikaya01@gmail.com

ÖĞRENİM DURUMU :

Lisans : 2005, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,
Türkçe Öğretmenliği Ana Bilim Dalı.

Yüksek Lisans :

MESLEKİ DENEYİM VE ÖDÜLLER :

TEZDEN TÜRETİLEN YAYINLAR, SUNUMLAR VE PATENTLER :

DİĞER YAYINLAR, SUNUMLAR VE PATENTLER: